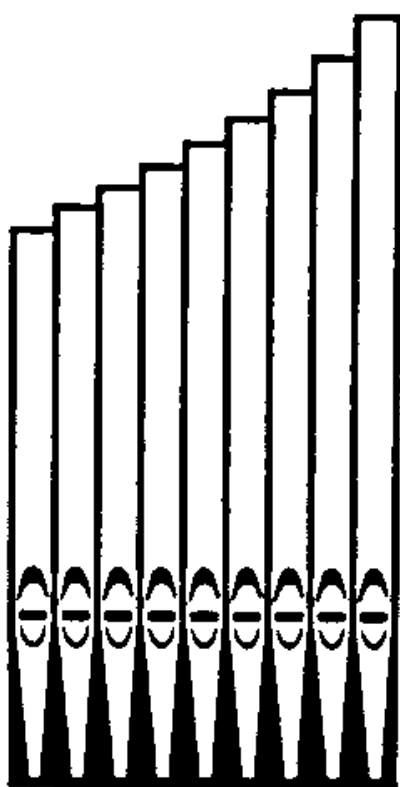

VARHANNÍ DOPROVOD KANCIONÁLU

© MUSICA SACRA - jednota na zvelebení
církevní hudby na Moravě, Brno 2009

ISMN 979-0-66051-916-5

**MUSICA SACRA
BRNO 2009**

PŘEHLED

Doprovody	6
Zkratky a značky	389
Autoři doprovodů	390
Seznam doprovodů	392
Žalmy s odpovědí	
a) Abecední seznam odpovědí	396
b) Seznam žalmů a kantik	396
c) Společné odpovědi a společné žalmy s odpovědí	397
Abecední seznam písní a zpěvů	398

ÚVODEM K 1. VYDÁNÍ

VARHANNÍ DOPROVOD KANCIONÁLU není úpravou KANCIONÁLU – VARHANNÍHO DOPROVODU vydaného Českou katolickou charitou v Praze roku 1980, ale nově redigovaný soubor doprovodů. Odpovídá 11. vydání (1. rozšířenému) Kancionálu vydaného Českou katolickou charitou v roce 1988.

VARHANNÍ DOPROVOD KANCIONÁLU přináší jednak výběr ze stoleté tradice českých a moravských varhanních doprovodů a jednak doprovody nové.

Hlavními kritérii při výběru doprovodů byla hudební kvalita a proporcionální zastoupení doprovodů české a moravské provenience. Písně vzniklé v tomto století jsou uvedeny s doprovody svých autorů.

Komise jmenovaná ordináři Čech a Moravy:

vedoucí: PhDr. Karel Cikrle

členové: Karel Kudr, Praha
Vilém Müller, Hradec Králové
Josef Urban, České Budějovice
Oldřich Ulman, Olomouc

Přizvaní odborníci:

PhDr. Jiří Sehnal, SCs,
František Kunetka
František Chmellk

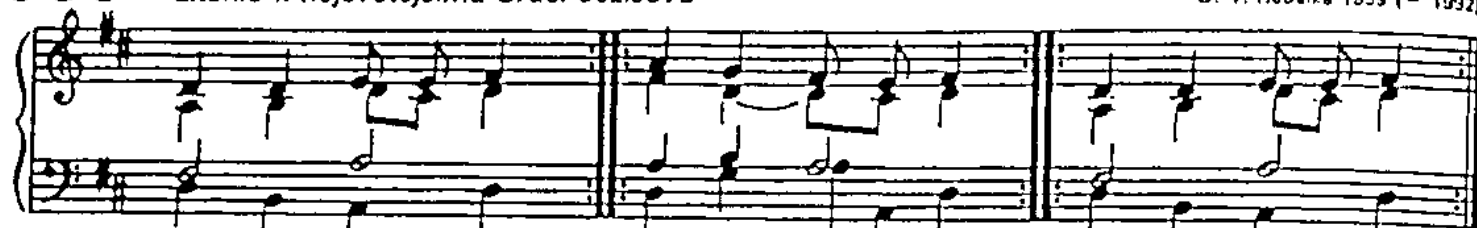
V Brně dne 30. 10. 1988

ÚVODEM K 2. VYDÁNÍ

2. vydání VARHANNÍHO DOPROVODU KANCIONÁLU je opravený přetisk 1. vydání, doplněný o doprovody písní a zpěvů, kterými byl Kancionál rozšířen od 30. vydání v roce 2004.

Musica sacra

V Brně dne 29. 7. 2009

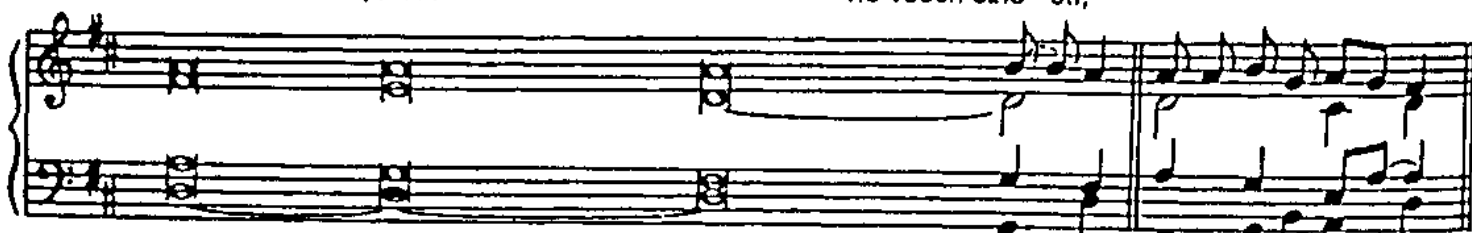
Pa - ne, smi - luj se. Kri - ste, smi - luj se. Pa - ne, smi - luj se.

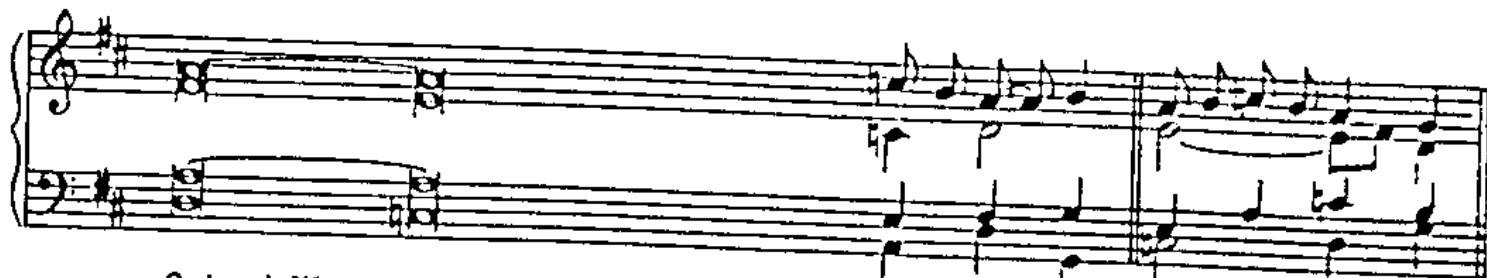
Bože, náš nebeský O - - - tce, smi - luj se nad ná - mi.
Bože Synu, Vykupiteli svě - - ta,
Bože Duchu Sva - - tý,
Bože v Trojici je - di - ný,

Srdce Ježíšovo, Srdce Syna věčné-ho O - - tce, smi-luj se nad ná - mi.
Srdce Ježíšovo, utvořené Duchem Svatým v lůně panenské Ma - tky,
Srdce Ježíšovo, podstatně spojené se Slovem Bo - žím,
Srdce Ježíšovo, neko - - - - - ne - - - - - čně vznešené,
Srdce Ježíšovo, svatý chrá - me Bo - ži,
Srdce Ježíšovo, stánku Nej - vyš - ší - ho,
Srdce Ježíšovo, dome Boží a brá - no ne - be,
Srdce Ježíšovo, planoucí vý - hni lá - sky,
Srdce Ježíšovo, v němž přebývá Boží spravedlnost a sli - to - vá - ní,
Srdce Ježíšovo, plné dobro - - - - - ty a lá - sky,
Srdce Ježíšovo, hlubi - - - - - no všech ctno - sti,

Srdce Ježíšovo, hodné veškeré chvá - ly, smi-luj se nad ná - mi.
Srdce Ježíšovo, králi a střeďe všech sr - dci,
Srdce Ježíšovo, pokladnice veškeré moudrosti a u - mě - ní,
Srdce Ježíšovo, ve kterém přebývá všechna plnost bo - žství,
Srdce Ježíšovo, Otci ze všech nejmi - - - - - lej - ší,
Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti jsme všichni při - ja - li,
Srdce Ježíšovo, odvěká touha všeho tvor - stva,
Srdce Ježíšovo, trpělivé a nejvyšší milo - - - - - sr - dné,
Srdce Ježíšovo, bohaté a štědré ke všem, kdo tě vzý - va - jí,
Srdce Ježíšovo, pramen života a svato - sti,
Srdce Ježíšovo, smírná oběti za naše hří - chy,

Srdce Ježíšovo, potupami
 Srdce Ježíšovo, pro nepravosti
 Srdce Ježíšovo, až
 Srdce Ježíšovo, kopím
 Srdce Ježíšovo, prameni doko - - - -
 Srdce Ježíšovo, živote náš a
 Srdce Ježíšovo, pokoji náš a
 Srdce Ježíšovo, za hříšníky
 Srdce Ježíšovo, spáso všech, kdo
 Srdce Ježíšovo, naděje všech, kdo v tobě
 Srdce Ježíšovo, rado - - - -
 na - sy - ce - - né, smí - luj se nad ná - mi.
 na - še ztrýzněné,
 k smrti poslušné,
 pro - bo - de - - né,
 na - lé ú - tě - chy,
 na - še vzkříšení,
 na - še smí - ření,
 o - bě - tova - né,
 v tebe doufa - jí,
 u - mí - ra - - jí,
 sti všech sva - tých,

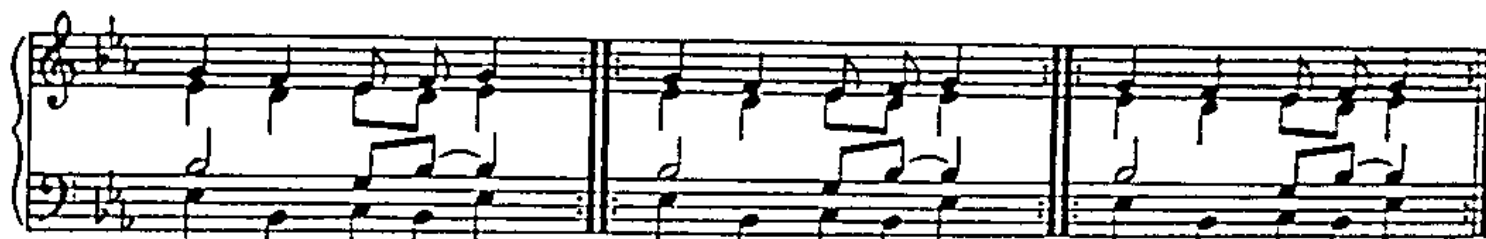

Beránku Boží, který snímáš hříchy svě - ta, smí - luj se nad ná - mi. smí - luj se nad ná - mi.

Litanie loretánská

Tx: Imurgia (15.-16. stol.)
 N: P. Bubiš (18. stol.)
 D: L. Holáin 1883 (X mnoho)

067

Pa - ne, smí - luj se. Kri - ste, smí - luj se. Pa - ne, smí - luj se.

Bože, náš nebeský
 Bože Synu, Vykupiteli
 Bože Duchu
 Bože v Trojici
 O - tče,
 svě - ta,
 Sva - tý,
 je - di - ný.
 smí - luj se nad ná - mi.

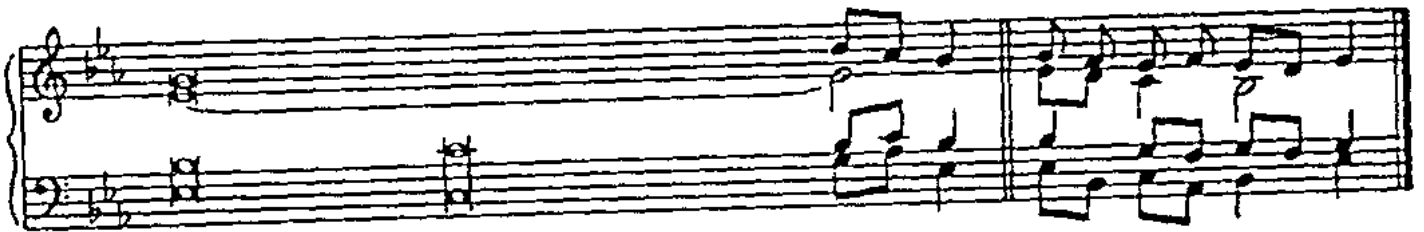
Sva - - - - tá Ma - ri - a, o - ro - duj za nás.
 Sva - tá Bo - ži Ro - di - čko,
 Sva - tá Pa - nno pa - - - nen,
 Ma - - - - tko Kri - sto - va,
 Ma - - - - tko cí - - - rkve,
 Ma - tko bo - žské mi - lo - sti,
 Ma - - - - tko nej - čist - ší,
 Ma - tko nej - cud - něj - - - ší,
 Ma - tko ne - po - ru - še - né,
 Ma - tko ne - po - skvr - ně - ná,
 Ma - tko lá - sky - ho - - dná,
 Ma - tko ob - di - vu - ho - dná,
 Ma - tko do - bré ra - - - dy,
 Ma - tko Stvo - ři - te - lo - va,
 Ma - tko Spa - si - te - lo - va,

Panno nej - mou - dřej - ší, o - ro - duj za nás.
 Panno ú - cty - ho - dná,
 Panno chvá - ly - ho - dná,
 Pa - - - - - nno mo - cná,
 Panno do - bro - ti - vá,
 Pa - - - - - nno vě - rná,
 Zrcadlo spra - ve - dí - no - sti,
 Trů - - - - - ne mou - dro - stí,
 Příčino na - ší ra - do - stí,
 Stánku Du - cha Sva - té - ho,
 Stánku vy - vo - le - ný,
 Stá - - - - - nku zbo - žno - stí,
 Rú - - - - - že ta - jem - ná,
 Věži Da - ví - do - va,
 Věži z ko - stí slo - no - vé,
 Do - - - - - me zla - tý,
 Ar - - - - - cho ú - mlu - vy,
 Brá - - - - - no ne - be - ská,
 Hvě - - - - - zdo jí - tní,
 Uzdra - - - - - ve - ni ne - moc - ných,
 Úto - - - - - či - ště hři - šní - ků,
 Těšitelko za - rmou - ce - ných,
 Pomoc - - - - - ni - ce kře - sta - nů,

	Krá	- - - - -	lo - vno	an-dě-lů,	o - ro-duj	z nás.
	Krá	- - - - -	lo - vno	pa-tri-ar - chů,		
	Krá	- - - - -	lo - vno	pro-ro-ků,		
	Krá	- - - - -	lo - vno	a - po-što - lů,		
	Krá	- - - - -	lo - vno	mučed-ní - ků,		
	Krá	- - - - -	lo - vno	vyzna-va - ťů,		
	Krá	- - - - -	lo - vno	pa - nen,		
	Krá	- - - - -	lo - vno	všech sva-tých,		
Královno,	počatá	bez poskvrny		hří - chu	dě - di-čné - ho,	
	Krá	- - - - -	lo - vno	na-ne-be-vzatá,		
Královno	po	- - - - -	svát - né-ho	rů-žance,		
	Krá	- - - - -	lo - vno	ro - din,		
	Krá	- - - - -	lo - vno	mí - ru,		

Beránku Boží,	který snímáš	hřichy	svě - ta,	smiluj	senad ná - mi.
Beránku Boží,	který snímáš	hřichy	svě - ta,	smiluj	senad ná - mi.
Beránku Boží,	který snímáš	hřichy	svě - ta,	smiluj	senad ná - mi.

Li - de můj, slyš ná - řek Pá - na své - ho, u - važ v my - sli

tr - pké ste - sky je - ho: Já jsem tou - žil me - zi li - dmi žít,

chtěl jsem je svou lá - skou o - bla - žit; či - nil jsem jim

dobře v ka - ždé chví - li, o - ni mě však na smrt od - sou - di - li.

2. zastavení

Nepřestal jsem lid svůj milovat,
avšak on mé lásky nechtěl dbát,
k nebi zval jsem jej svým učením,
odplatil mi za to trýzněním;
potom kříž mi vložil na ramena:
tak má láska byla odměněna.

3. zastavení

Když jsem kříž svůj na Golgotu nesl
a s tou tíží zemdlen k zemi klesl,
nedošel jsem v lidu lítosti.
Neustával ve své krutosti,
dále hnal mě na smrt umdleného,
dobrodince, Spasitele svého.

4. zastavení

Synům hlásal jsem, by matky ctili,
za to však se na mé matce mstili;
z její žalosti lid posměch měl,
když mě potkala, jí odháněl.
Ač Bůh oblíbil si její ctnosti,
lidé spílali jí ve své zlosti.

5. zastavení

Zda jsem komu v strasti přispět váhal?
A mně každý pomoci se zdráhal.
Když jsem nesl přetěžký svůj kříž,
nikdo nechtěl ulehčit mou tíž.
Šimon pomoh jenom z donucení
nésti nástroj mého umučení.

6. zastavení

Již jen stěží noha nohu mine,
má krev proudem po tváři se řine.
Veronika tvář mi utřela.
Co na roušce potom uzřela?
Věrný obraz obličeje mého
za odměnu činu laskavého.

7. zastavení

Velkou ztrátou krve tělo slábne,
ve zmučených údech síla chabne.
Nezmohu již kříže břemeno,
znovu k zemi klesá koleno.
Uvažuj to ponížení nové,
nad ním trnou v nebi andělové.

8. zastavení

Dcery siónské mě provázely,
a když velké strasti moje zřely,
útrpností, žalem vzlykaly,
nad mou trýzní hořce plakaly.
Matky, plačte spíše ze žalosti
nad svých vlastních dítek nezdárností.

11. zastavení

Hřeby na kříž v navýslovné muce
přibíjejí nohy mé i ruce
před očima matky truchlící,
rány mé v své duši cítící.
Velkou bolest mou však dovršil,
když kříž se mnou vzhůru postavil.

9. zastavení

Sám a vydán posměchu a vřavě,
zraněn, ztrýzněn od paty až k hlavě,
klesám potřeti a omdlévám,
já, jenž v nebi věčné sídlo mám.
Tento pád můj, pokolení hříšné,
zavinily tvoje skutky pyšné.

12. zastavení

Z lásky k lidu na kříži jsem zmíral,
a posměchem lid za to na mě zíral;
a když tělo smrtí zsinalo,
ještě kopí bok můj prohnalo;
poslední krav vylila se z něho,
aby smyla hříchů světa všeho.

14. zastavení

Do hrobu pak moje tělo dáno,
jak před věky o mně bylo psáno.
Lide můj, to vše jsem podstoupil,
bych tě z hříchů, z pekla vykoupil.
Snaž se teď, by spásné moje dílo
tobě vpravdě ke spasení bylo.

10. zastavení

Ach, jak naše mnou se zatvedili,
že mé čisté tělo obnažili!
Zbytek krve v tvář mi vstupuje,
ruměnec mi na ni vzbuzuje.
Lide můj, tou hanbou byly vinný
nečisté a smilné tvoje činy.

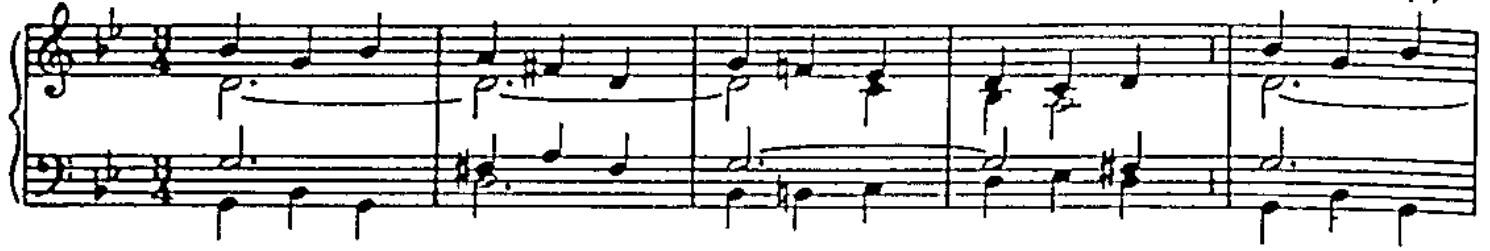
13. zastavení

Přátelé mé tělo z kříže aňali
a mé milé matce odevzdali.
Ta, když rány moje spatřila,
svými slzami je obmyla.
Mrtvého mé na klín ukládala,
zbité tělo celé zulíbala.

Úvod

Roz - jl - mej, kře - stá - ne, o smr - ti Kri - sto - vě, v lá - sco jej

pro - vá - zej na ce - stě kři - žo - vě! Pán tvůj a Bůh, Be - rá - nek

ne - vin - ný, na smrt jde za te - be, Bo - ží Syn je - di - ný.

1. zastavení

Kristus Pán v zahradě vydal se v ruce zlých,
na smrt byl odsouzen od soudců nepravých.
Kaifášův soud i Pilát potvrdil,
Pán se mu podvolil, aby hřích světa smyl.

2. zastavení

Kříž je už připraven, Král slávy chce jej nést,
by na něm zahladil svou krev věčný trest.
Ježíš, náš Pán, v pokoře klade již
na svoje ramena bolestnou křížovou tíž.

3. zastavení

Zemdlen a vysílen, do krve zbičován,
ponižen, potupen na horu kráčí Pán.
Přetěžký kříž Pán tichý věrně nes,
až pod tím břemenem poprvé k zemi kles.

4. zastavení

Z prachu Pán povstává, dál s křížem klopýtá,
matka jej potkává slzami zalitá:
Hle, její syn, hle, dítě jediné
jde na smrt potupnou v přetěžkové hodině.

5. zastavení

Když Pán byl vyčerpán, smrtelně znavený,
přivedli člověka, Šimona z Cyreny,
aby vzal kříž na svoje rameno
a Pánu pomohl nést těžké břemeno.

6. zastavení

Krev s potem smíšená fine se bohatě
po čale Kristově, po tváři přesvaté.
Tu jedna z žen roušku mu podává,
do ní se otiskne tvář Páně krvavá.

7. zastavení

Ach, jak je daleký křížové cesty cíl
pro tělo zmučené, v němž není více síl.
Podruhé Pán do prachu poklesá,
bolestí chvějí se země i nebesa.

8. zastavení

Ženy, jež za Kristem z města se vydaly,
patřice na něho, žalostně plakaly.
Volá k nim Pán: Neplačte nade mnou,
raději zaplačte nad syny, nad sebou!

9. zastavení

Až k smrti utýrán, přichází k hoře bliž,
tam, kde ho čekají muky a hořký kříž.
Na pouť své k přesvaté oběti
zmučený Spasitel padá už potřetí.

11. zastavení

Přotěžká chvíle již Ježíši nastává,
ruce i nohy své k mučení podává.
Ozvěny ran nesou se oblohou,
jak hřeby vrážejí do rukou, do nohou.

13. zastavení

Pro náš hřích katanó to tělo zmučili
a matce na klín je přátelé složili.
Množství těch ran Maria sčítala,
slzami omyla, vroucně je líbala.

Závěr

Díky ti vzdáváme, Pane náš nejdražší,
za dary, které nám láska tvá přináší.
Život a ráj, který už ztracen byl,
svou smrtí na kříži lidem jsi navrátil.

10. zastavení

Na hoře Golgotě roucho mu odňali,
bez citu, bez úcty v posměch ho vydali.
Náš svatý Pán na smrt již připraven,
hrubému zástupu na odiv postaven.

12. zastavení

Na kříži v bolu pni do třetí hodiny,
modli se za všechny z golgotské výšiny.
Do rukou tvých poroučím duši svou,
zvolá a dokončí pouť svoji pozemskou.

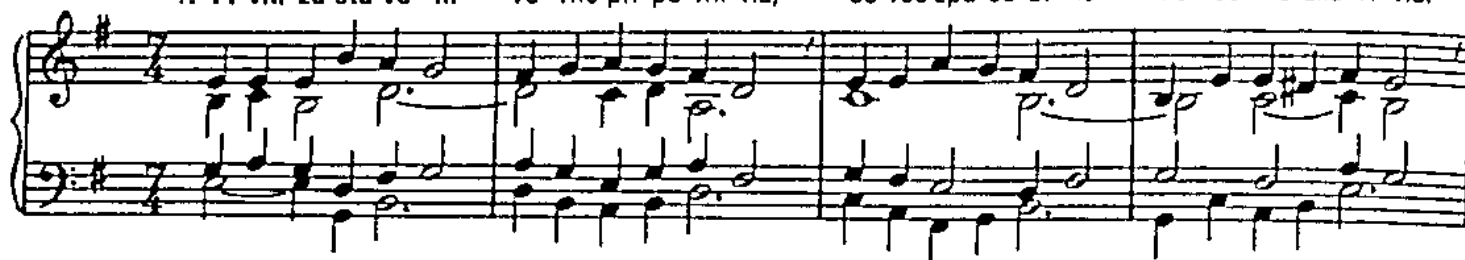
14. zastavení

Mrtvého Ježíše k pohřbu připravili
a plátny čistými uctivě ovili.
Ve skalní hrob jej s pláčem pohřbili
a přístup ko hrobu kamenem zakryli.

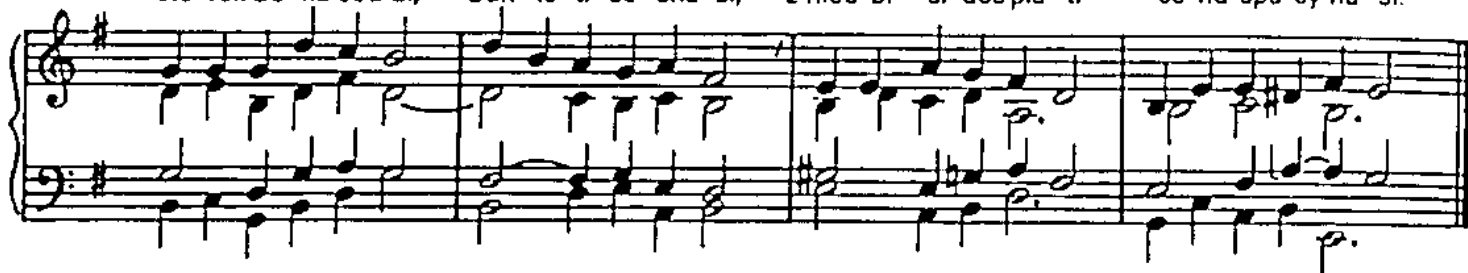
Ježíši v svátosti, my v tobe věříme,
s úctou a vděčností tobě se koříme.
Pro svatý kříž, pro smrt a bolest svou
smiluj se, Ježíši, nad duši kajícínou.

1. První za-sta-ve-ní vě-rně při-po-mí-ná, co vše zpú-so-bi-la na-še tě-žká ví-na.

Člo-věk Bo-ha sou-dí, Bůh to ti-še sná-ší, z hlou-bi sr-dce pla-tí ce-nu spá-sy na-ší.

2. zastavení

Za hřích, jehož já jsem neuměl se zřici,
na smrt Pána vydal vládař nevěřící.
Nestačilo ani kruté zbičování,
pod břemenem kříže Kristus Pán se sklání.

4. zastavení

Ach, kdo změní bolest matky, která vidí
syna zmučeného tupou zlobou lidí!
Je to i mé zášti, rouhání a pýcha,
pro něž matka svatá nad svým synem vzdychá.

6. zastavení

Jiná duše vroucí, nikým nevolaná,
stírá krev a špinu z tváře Krista Pána.
Kéž jak Veronice v bílou roušku kdysi,
navždy nám Pán vtiskne do srdce své rysy.

8. zastavení

Nářek žen ho zdvihá z trýznivého pádu,
Pastýř naposledy mluví k svému stádu:
Šetřte svoje slzy pro své vlastní viny,
plačte nad svým městem a nad svými syny.

10. zastavení

O vše oloupený hřištníky a katy,
ztrácí Pán i chudé, zkrvavené šaty.
Neskryje nás oděv prostý ani drahý:
jak se nahý zrodil, země člověk nahý.

12. zastavení

Ale dřív, než ten most šťastně překročíme,
pro náš věčný život Pán smrt časnou přijme:
když tvé první Ano, Matko, svatá Panno,
dozní v těžký povzdech: Již je dokonáno.

14. zastavení

Ti, kdo za života při svém Pánu stáli,
mrtvé tělo nesou do kařvarské skály.

3. zastavení

Neunese tíhu kříže potupného,
protože lpi na něm hřichy světa všeho.
Na kolena klesá za všechny, kdo hřeší,
za ně znovu vstává k pouti stále těžší.

5. zastavení

I když sám se katům Kristus neprotiví,
maji strach, že kříž svůj nedonese živý.
Šimona z Cyreny rázně přinutili
Pánu dopomoci k tajemnému cíli.

7. zastavení

Opuštěný pastýř nevěrného stáda
v samé městské bráně znovu těžce padá,
za krutost a křivdy, za zrady a zlobu
i za tajná hřichy obilných hrobů.

9. zastavení

Cestu kamenitou Pán svou krví světlí;
až pod samou horou stihne ho pád třetí.
Jenom láska Boží, jež nám zhytnout nedá,
i při tomto pádu Krista opět zvedá.

11. zastavení

Na kmen sukovitý, oltář lásky Boží,
klade se Král světů se svým věncem z hloží.
Jeho údy svaté, proniknuté hřeby,
jsou most nad propastí, jenž nás vede k nebi.

13. zastavení

Vše je dokonáno, matka nese břímě:
mrtvé tělo syna chová na svém klíně.
Všechny hřichy světa, všechnu jeho spásu
chová na kolenou do skonání časů.

Za tu službu lásky, co mu prokázali,
brzy je oslaví Kristus zmrtvýchvstalý.

Je - ží - ši, ti - chý Be - rán - ku, smi - luj se nad ná - mi.

Musical score for the hymn 'Ježíši, tichý Beránku, smiluj se nad námi.' The score is written in G major and 3/4 time. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and a treble line with chords and moving lines.

Nešpory neděle I. týdne, mezidobí

ÚVOD

K Bo - že, shlé - dni a po - moz. L Pa - ne, po - spěš mi po - má - hat.

Musical score for the beginning of the Mass. It features two parts: 'K Bože, shlédni a pomoz.' and 'L Pane, pomáhá mi pomáhat.' The score is in G major and 3/4 time. The vocal line starts with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment provides a harmonic foundation with chords and moving lines.

V Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu,

Musical score for the Gloria section. The text is 'V sláva Otci i Synu i Duchu Svátému,'. The score is in G major and 3/4 time. The vocal line begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and a treble line with chords and moving lines.

ja - ko by - la na po - čá - tku, i ny - ní, i vždy - cky a na vě - ky vě - ků, A - men.

Musical score for the Gloria section. The text is 'jak byla na počátku, i nyní, i vždycky a na věky věků, Amen.' The score is in G major and 3/4 time. The vocal line begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and a treble line with chords and moving lines.

A - - - - - le - - - - - lu - - - - - ja.

Musical score for the Gloria section. The text is 'A-le-lu-ja.' The score is in G major and 3/4 time. The vocal line begins with a half note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and a treble line with chords and moving lines.

O Tvůrce svě-ta pře-do-brý, tys u-sta-no-vil de-nní řád a prou-dy svě-tla

roz-ho-dil, když svě-tu zá-kla - dy jsi klad, a spo-jils rá-no s ve-če-rem a

dnem tu do-bu na-zý-váš; hle, pa-dá te-mné ,no-ci stín, slyš pro-sbu, vy-slyš

ná - řek náš. Ach, ne-dej, by nás sti-hla smrt, když svě-do-mí nám tí - ží hřích, když

ne-my-slí-me na vě-čnost v té sí-ti hří-chů ša-le-bných Vzbud' na-ši tou-hu

po ne-bi, kde vě-čný ži-vot če-ká nás: a po-moz od-lo-žit vše zlé a

smýtnámz du-še ka-ždý kaz. To splň nám, do-brý O-tče náš, i Ty, jenž ro-vně

bo-žství máš, i Du-chu, kte-rý tě-šíš nás a vlád-neš, Bo-že, v ka-ždý čas. A - men.

ŽALMY

1. antífona

Že - zlo mo - ci po - dá ti ze Si - ó - nu sám Pán, a

bu - deš kra - lo - vat na - vě - ky, a - le - lu - ja.

Žalm 110 (109), 1-5. 7

1. Pán řekl	mé-mu Pá-no-vi:	Sed' po	mé pra - vi - ci
2. tvé nepřá - - - - -	te - le za podnož	k nohám	ti po-lo-žím.
3. Žezlo tvé moci			
podá ti sám	ze Si-ó-nu Pán:	Ty panuj vpro - - - -	střed ne-přá-tel.
4. Králem jsi	od dne zro-ze-ní	na sva - - - -	tých pa-hor-cích,
5. z matčina	klí - na když se jas	rozlil	tvých mladých dnů.
6. Pán bez výhrady			
přisahal: Jsi	knězem na-vě-ky,	tak jak jím Mel - - - -	chí - sedech byl.
7. Pán stojí	po tvé pra-vi-ci,	v den hněvu zdr - - - -	tí krá - - - - le.
8. Z potoka	pi - je u ce - sty	a znova vzty - - - -	čí hla - vu.
9. Sláva	O - tci i Sy - nu	i Du - - - - -	chu Sva-tému,
10. jako byla	ny - ní, i vždy-cky	a na věky vě - - - -	ků. A - - - - - men.
na počátku, i			

1. antífona

Před tvá - ři Pá - ně so za - chvě - la ze - mě, a - le - lu - ja.

Žalm 114 (113A)

1. Když vyšel Izrael	z egyptské ze-mě,	Jákobův rod	z li-du cí - zí - ho,
2. Stal se jeho	sva-ty-ní Ju-da,	Izrael	je - ho králov - stvím.
3. Moře to vidě - - - - - lo	a prchlo,	Jordán obrátil	zpátky svůj tok.
4. Hory jak berani	po-skako-va - ly,	pahorky	ja - ko je - hňa - ta.
5. Co je ti moře,	že tak prcháš?	Proč se, Jordáne,	o - bra - cíš zpět?
6. Proč vy jak berani	ská-čete, ho - ry,	pahorky, proč	vy jak je - hňa - ta?
7. Zachvěj se, země,	před tváří Pá-ně,	před tváří Boha	Já - ko - bo - val
8. V jezerní bažinu	pro-mění ská-lu,	křemen ve	vodní pramí - nek.
9. Sláva	O - tci i Sy - nu	i	Duchu Sva - té - mu,
10. jako byla na počátku, i	ny - ní, i vždycky	a na věky	vě - ků. Amen.

3. antífona

Pán, náš vše-mo-hou-cí Bůh se u - jal krá-lov-ství, a - le - lu - ja.

Kantikum – srv. Zj 19, 1–7

S

L

1. A - le - lu - ja. Vi-tě-zství, slá-va a moc na-še-mu Bo - hu. A - le - lu - ja.

S

L

2. A - le - lu - ja. Chval-te na-še-ho Bo-ha vši-chní, kdo mu slou-ží-te. A - le - lu - ja.

S

L

3. A - le - lu - ja. Pán, náš Bůh vše-vlád-ný, u - jal se krá-lo-vství. A - le - lu - ja.

S

L

4. A - le - lu - ja. Ne - boť při-šel čas Be-rán-ko-vy sva - tby. A - le - lu - ja.

3. antífona

s L
 > Ne-boť je-ho sou-dy jsou pra-vdi-vé a spra-vo-dli-vé. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

s L
 > A kdo se ho bo - jí - te, ma - lí i ve - lci. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

s L
 > Ra-duj-me se, já - sej-me a vzdej-me mu čest. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

s L
 > A je-ho ne - vě - sta se při - pra - vi - la. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

The piano accompaniment consists of two staves. The right hand plays a melodic line with eighth and sixteenth notes, often using slurs and ties. The left hand provides a harmonic accompaniment with chords and moving bass lines, including some triplet patterns in the first system.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Veleben budiž Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista. Je to nejmilosrdnější Otec a Bůh a od něho přichází všechna útěcha. Těší nás ve všech našich souženích, takže my pak jsme schopni potěšit druhé, ať jsou v jakémkoli soužení, jak Bůh potěšuje nás.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

^S
L Po - že - hna - ný jsi, Pa - ne, na ne - be - ské ob - lo - ze.

S Ho - dný chvá - ly a sla - vný na - vě - ky. L Na ne - be - ské ob - lo - ze.

S Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu.

L Po - že - hna - ný jsi, Pa - ne, na ne - be - ské ob - lo - ze.

EVANGELNI KANTIKUM

Antífona (číslo označuje neděle v mezidobí)

5. Mi - stře, ce - lou noc jsme se lo - po - ti - li a nic jsme

ne - chy - ti - li, ale na tvé slo - vo spu - stím sí - tě.

9 Pa - ne, ne - jsom ho - den, a - bys ve - šel pod mou stře - chu, a - le 084

ře - kni jen slo - vo, a můj slu - žeb - nik bu - de u - zdra - ven.

13 Syn člo - vě - ka ne - při - šel li - dské ži - vo - ty zni - čit, a - le za - chrá - nit.

17 Pro - ste a bu - devám dá - no, hle - dej - te a na - lez - ne - te, tlu - čte a bu - de vám o - te - vře - no.

21 Mno - ho jich při - jde od vý - cho - du a od zá - pa - du a za - u - jmou mí - sto

u sto - lu s A - bra - há - mem, í - zá - kem a Ja - ku - bem v ne - be - ském krá - lo - vství.

25 Ni - kdo ne - mů - že slou - žit dvě - ma pá - nům: Ne - mů - že - te slou - žit Bo - hu i ma - mo - nu.

084 Až při - jde Syn člo - vě - ka, na - lez - ne na ze - mi vi - ru?

29

Svou vy - tr - va - lo - sti si zí - ská - te svůj ži - vot.

33

Ve - le - bí má du - še Pá - na, ne - boť shlé - dl na svou ne - pa - tr - nou slu - žeb - ni - ci.

Kdykoliv

Kantikum Panny Marie – Lk 1,46–55

Zpívá ho schola.
Lid po každém
verši opakuje
zvolání:

L Ve - le - bí má du - še Pá - na.

1. Velebí má du - - - - - še Pá - na	a můj duch plesá v Bohu, mém spa - si - te - li,
2. že shlédł na svou nepatr - - - - - nou slu - žeb - ni - ci:	Hle, od této chvíle mě budou blahoslavit vše - chna po - ko - le - ní,
3. že mi učinil veliké věci ten, který je mo - - - - - cný;	jeho jméno je sva - té
4. a jeho milosrdenství od pokolení do po - ko - le - ní	k těm, kdo se ho bo - jí.
5. Prokázal sílu svým ra - me - nem,	rozptýlil ty, kdo v srdci smýšle - - - - - jí py - šně,
6. mocné svr - - - - - hl z trů - - - - - nu	a poníže - - - - - né po - vý - šil,
7. hladové nasýtil dobrý - - - - - mi vě - - - - - cmi	a bohaté propu - - - - - stil s prá - zdnou.
8. Ujal se svého služební - - - - - ka l - zra - e - le,	pamatoval na své mi - - - - - lo - sr - den - ství,
9. jak slíbil na - - - - - šim o - - - - - tcům,	Abrahámovi a jeho potom - kům na - vě - ky.
10. Sláva Otci i Sy - - - - - nu	i Du - - - - - chu Svaté - mu,
11. jako byla na počátku, i nyní,	i vždy - cky a na věky vě - - - - - ků. A - - - - - men.

Antifona

K

Klaň - me se v ú - ctě Kri - stu Pá - nu, no - bot on je na - še hla - va a my jsme

je - ho ú - dy, a s ra - do - stí vo - lej - me:

L

Pa - ne, přijď tvé krá - lov - ství.

K

L

Náš Spasiteli, učiň svou církev působivějším znamením jednoty lidského	ro - du	a účinným tajemstvím spásy pro všechny	ná - ro - dy. Pane...
Chraň ustavičně papeže a sbor Dej, aby se křesťané spojili s tebou, božskou hlavou	bi - skupů	a uděl jim dar jednoty, lásky a	po - koje.
Uděl	cír - kve,	aby svědectvím života šířili tvé	království.
Uveď zesnulé do slávy	světu mír,	aby všude kvetl pokoj a	bezpečnost
	vzkříšení	a dej i nám s nimi pokoj	ve slávě.

Otče náš...

Všemohoucí Bože, opatruj nás — svůj lid — otco - - - vskou lá - skou; a protože
nemáme oporu jinde, než v naději na tvou milost, chraň nás stále svou mo - cí.
Skrze tvého Syna Ježíše Krista, na - - - - - še-ho Pá-na,
neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého ži - - - - - je a kra-lu-je
po vše-chny vě-ky vě-ků. A-men.

ZAKONČENÍ

S

Pán nám že - hnej, o - de vše - ho zlé - ho nás o - chra - ňuj

a do - veď do vě - čné - ho ži - vo - ta. A - men.

Je-li přítomen kněz nebo jáhen:

K

L

K

Pán s vámi.

I s te - bou.

Požehnej vás všemohoucí Bůh,

Otec i Syn i Duch Svatý.

A - men.

Jdě - te v po - ko - ji.

Bo - hu dí - ky.

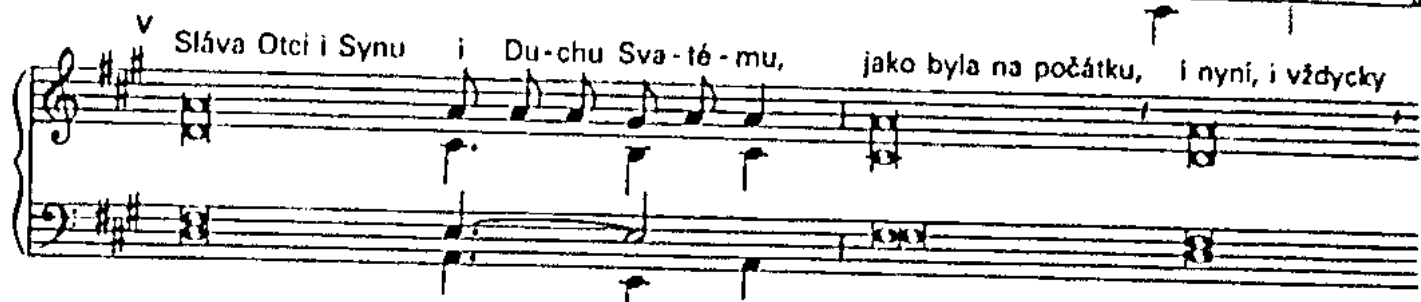
Mariánské nešpory

UVOD

K Bo - že, shlé - dní a po - moz. *L* Pane, pospěš mi po - má - hat.

V Sláva Otci i Synu i Du - chu Sva - té - mu, jako byla na počátku, i nyní, i vždycky

a na věky věků. A - men. A - le - lu - ja. Modulační k hymnu

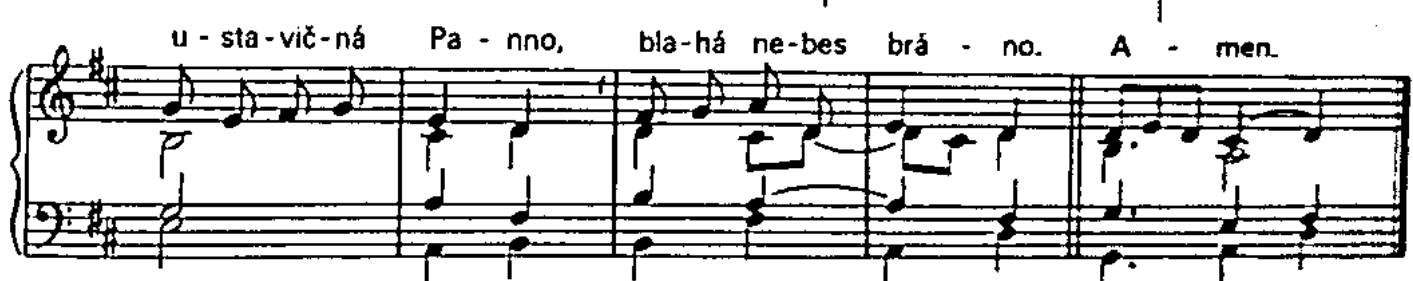

HYMNUS

1. Zdrá - vas, hvě - zdo mo - ři, ži - vi - tel - ko Bo - ži,

u - sta - vič - ná Pa - nno, bla - há ne - bes brá - no. A - men.

2. Ave tobě pěla / ústa Gabriela: / mír nám vlej, když jméno / Eva zpět je čteno.
3. Rozvaž pouta viny, / slepoty vzdal stíny, / zbav nás všeho zlého, / zdroj buď dobra všeho.
4. Ukaž nám, žes Matka: / prosba tvá je sladká / sluchu syna tvého / pro nás zrozeného.
5. Panno požehnaná, / milosti jsi schrána: / změň nás v prosté viny, / v tiché, čisté syny!
6. Dopřej nám žít čisté, / at kráčíme jistě / k tobě, do tvé říše, / patřit na Ježiše.
7. Ctíme Boha Otce, / chvalme Boha Syna, / slavme Boha Ducha: / Těm buď pocta jedna. Amen.

Zdrá-vas, Ma-ri - a, mi-lo-sti pl - ná, Pán s te - bou. (A - le - lu - ja.) Modulace k 2. ant

Žalm 122 (121)

1.	Za - ra - doval jsem se, když mi	- - - ře - kli:	Vydáme se do Pá -	- - - no - va do - mu.
2.	Už se naše nohy zasta	- - - vi - ly,	Jeruzaléme, v tvých	slavných branách.
3.	Jeruzaléme, jsi vybu	- - - dován	v pevné město, v sebe	u - za - vře - né.
4.	Putují sem kmeny, kmeny Pá - ně			
	tak to káže Izraeli	zákon,	aby jméno Páně	o - sla - vo - val.
5.	Zde jsou postaveny soudní	stolce,	pevné stolce Davi -	- - - do - va do - mu.
6.	Pokoj vyproste pro Jeru -	- - - zalém:	At jsou v bezpečí, kdo	mi - lu jí těl
7.	At v tvých hradbách rozhostí se	po - koj	a v tvých domech bezpe -	- - - čí at tr - vá.
8.	Pro blaho svých bratří a svých	přá - tel	stále budu říkat:	Po - koj v to - běl
9.	Pro dům Pána, jenž je našim	Bohem,	za tvůj zdar se stále	bu - du mo - dlít.
10.	Sláva Otci i	Sy - nu	i	Duchu Svatému,
11.	jako byla na počátku, i nyní, i	vždycky	a na věky	vě - ků. A - men.

Hle, slu-že-bni-ce Pá - nò: kòž se mi sta - ne po - dle slo - va tvé - ho.

V době velikonoční
přidat:

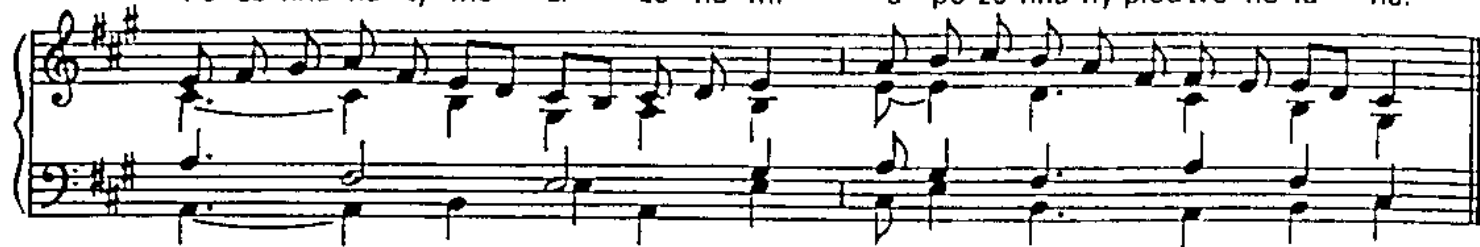
(A - le - lu - ja.) Modulace k 3. ant.

Žalm 127 (126)

1.	Jestli - - že dům nebu - - - du - je Pán,	lopotí se marně,	kdo jej sta - ví.
2.	Jestliže město nestře - ží sám Pán,	hlídati je marně	bu - dou strá - že.
3.	Marné je vám vstá - - vat před ránem,	pracovat až dlouho	do ve - če - ra,
4.	pak až do noci jí - - - dat krušný chléb:	sám ho dá i za spán - ku svým mi - lým.	
5.	Hle, jsou darem Pá - - ně sy - no - vé,	jeho vzácnou odmě - nou	plod lů - na.
6.	Čím jsou šipy ru - - - ce bo - jovné,	tím jsou otci syno - vé	z let mlá - dí.
7.	Šrasten, kdo jich pl - - ný toulec má:	sporem v bráně sok ho ne - za - ha - nbí.	
8.	Sláva Otci	i Sy - nu	i Du - chu Svatému,
9.	jako byla na počátku,	i nyní,	i vždy - cky a na věky vě - ků. A - men.

3. antifona

Po-že-hna-ná ty me - zi že - na - mi a po-že-hna-ný plod tvé - ho lů - na.

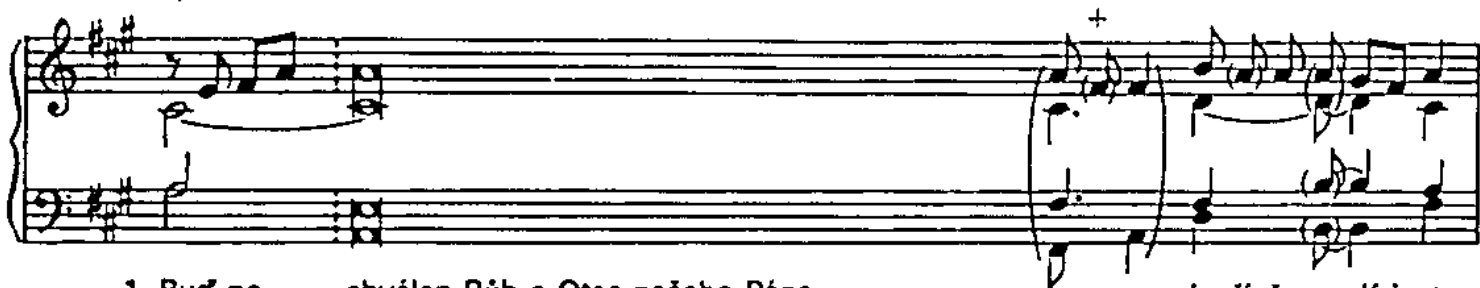

*V době velikonoční
přidat:*

(A - le - lu - ja.)

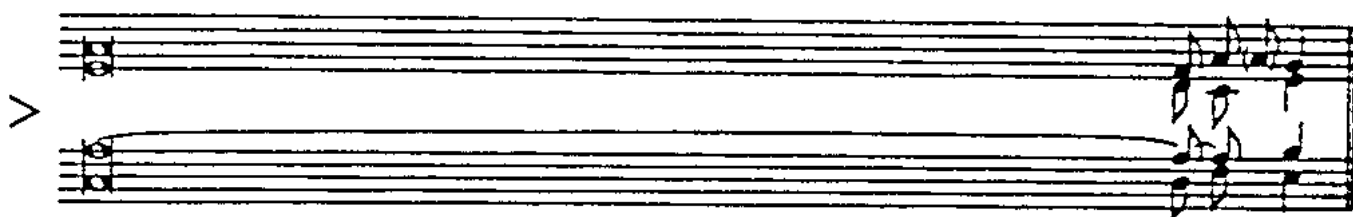

Kantikum Ef 1,3-10

1. Buď po - - - chválen Bůh a Otec našeho Pána	Je - ži - še Kri - sta
2. vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením	svě - ta,
abychom byli svatí a	neposkv - ně - ní
3. podle svého svobodného rozhodnutí nás	před - určil
abychom skrze	Je - ži - še Kri - sta
4. ke chvále jeho božsky vznešené	dobro - ti - vo - sti,
5. v něm máme vykoupení	skr - ze je - ho krev,
6. Podle bohatství své	mí - lo - sti,
kteřou nám tak	ště - dře pro - je - vil
7. podle	své - ho ú - ra - dku
8. že si	to - tiž předsevzal,
9. obnovit	v Kri - stu všechno,
10. Sláva	O - tci i Sy - nu
11. jako byla na počátku, i	ny - ní, i vždycky

3. antifona

on nás z nebe zahrnul všemi možnými duchovní - - - - - mi da - ry;

před - - - - - ním v lásce;

byli přijati za je - - - - - ho sy - - ny,

kterou nám projevil svou lásku ve svém milova - - - - - ném Synovi;

odpuště - - - - - ní hří - chů.

s veškerou moudrostí a ro - - - - - zum - no - stí,

seznámil nás s tajemstvím - - - - - své vů - - le:

až přijde pl - - - - - nost ča - - su,

co je na nebi - - - - - a na zemi.

í Du - - - - - chu Svatému,

a na věky vě - - - - - ků. A - men.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Když přišla plnost času, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, abychom byli přijati za syny.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

Mimo dobu velikonoční

S
L Zdrá-vas, Ma - ri - a, mi - lo - sti pl - ná, Pán s te - bou.

S Po - že-hna-ná ty me - zi že - na - mi a po - že - hna - ný plod tvé - ho lú - na.

L Pán s te - bou. **S** Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu. **L** Zdrá - vas

V době velikonoční

S
L Zdrávas, Ma - ri - a, mi - lo - sti pl - ná, Pán s tebou. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

S Po - že - hna - ná ty me - zi že - na - mi a po - že - hna - ný plod tvé - ho lú - na.

L A - le - lu - ja, a - le - lu - ja. **S** Slá - va O - tci i Sy - nu i Duchu Svatému. **L** Zdrá - vas

Antifona

Bla-ho-sla-ve-ná jsi, Ma-ri-a, že jsi u-vě-fi-la, ne-bot se na to-bě

spl-ni to, co ti by-lo po-vě-dě-no od Pá-na.

*V době velikonoční
přidat:
(A-le-lu-ja.)*

Kantikum Panny Marie – Lk 1,46–55

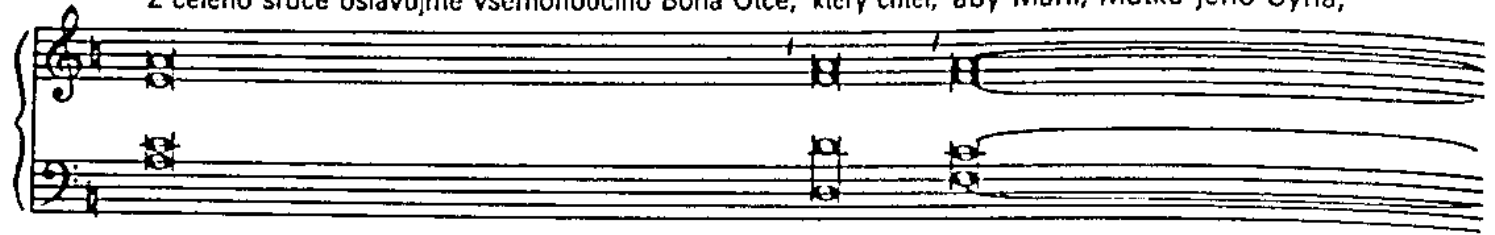
1. Ve - le - bi má	du - še Pá - na	a můj duch plesá v Bohu mém spa-si-te - - - li,
2. že shlé - dl na svou nepatrnou	slu - že - bni - ci:	Hle, od této chvíle mě budou
		blahoslavit všechna po-ko-le - - - ni,
3. že mi učinil veliké věci ten,	kte-rý je mo-cný;	jeho jmé - - - - -no je sva - - - té
4. a je - - ho milosrdenství		
	od pokolení	do po - ko-le-ní
5. Pro - ká - zal	sílu svým ramenem,	k těm, kdo se ho bo - - - jí.
6. mo - cné	svr - hl z trů-nu	rozptýlil ty, kdo v srdci smý - šle - jí py - - šně,
7. hlado - vé nasýtil	dobrymi vě-cmi	a poní - - - - -že-né po - vý - šil,
8. U - jal se svého služebníka	l - zra - e - le,	a bohaté pro - - - - -pu-stil s prázdnou.
9. Jak slí - bil	na - šim o-tcům,	pamatoval na své mi - - lo - sr-den - ství,
10. Sláva	O - tci i Sy - nu	Abrahámovi a jeho po - tomkům na vě - ky.
11. jako	byla na počátku, i	ny - ní, i vždy-cky
		a na věky
		vě-ků. A - - men.

Antifona

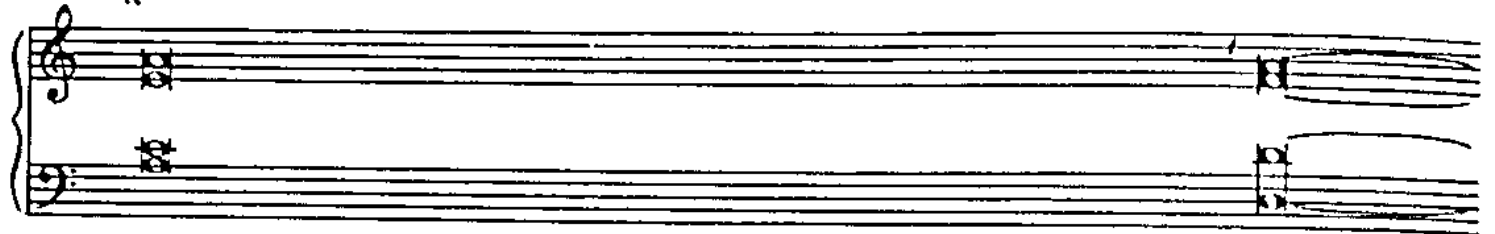
PROSBY

K

Z celého srdce oslavujme všemohoucího Boha Otce, který chtěl, aby Marii, Matku jeho Syna,

K

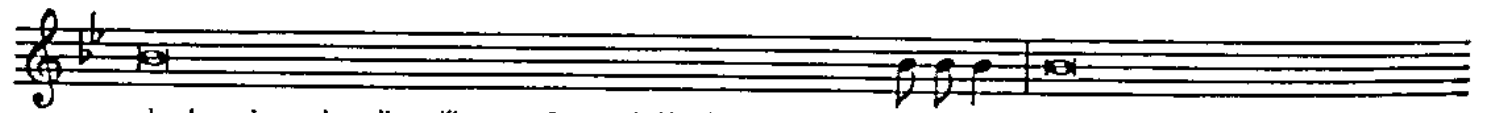
Ty jsi Marii ustanovil za matku milosrdenství,	dopřej všom,
Ty jsi chtěl, aby Maria v domě Ježíšově a Josefově byla matkou rodiny,	uděl na
Ty jsi posiloval Marii, když stála pod křížem,	a při vzkříšení
Ty jsi Marii učinil pozornou k tvému slovu a tvou věrnou služebnici,	učiň nás
Ty jsi Marii korunoval královnou nebe,	dej, ať

Otče náš

K

Uctíváme slavnou památku největší Panny Marie; dopřej nám, Bože, na její přímlu - vu,

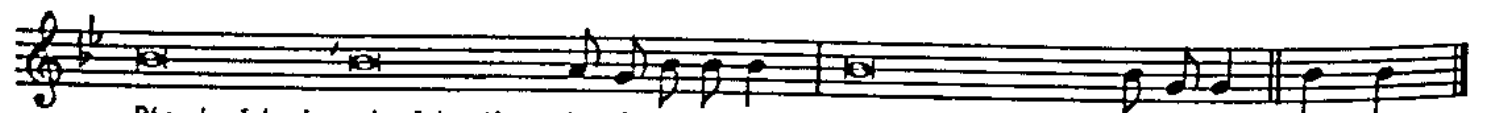

abychom i my dostali podíl z nevyčerpatelného bohatství tvé milosti. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pá -

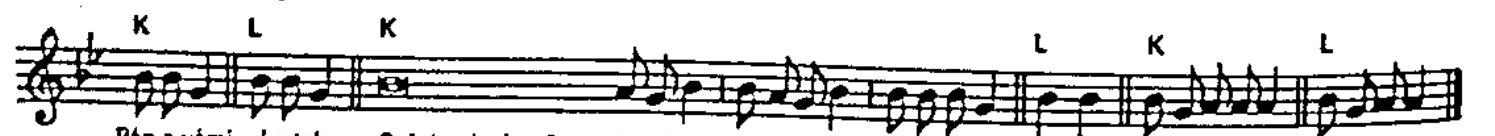
na, neboť on s tebou v jednotě
Ducha Svatého ži - - je a kraluje po všechny věky věků. A - men.

ZAKONČENÍ

Pán nám žehnej, ode všeho zlé - - ho nás ochraňuj a doved' do věčného ži - vo - ta. A - men.

Je-li přítomen kněz nebo jáhan:

Pán s vámi. I s tebou. Požehnej vás všemo - houcí Bůh Otec i Syn i Duch Svatý. Amen. Jděte v pokoji. Bohu díky.

velebila všechna pokolení, a po-ko-rného pros-me: *L* Ať se Mi-los-ti-pl-ná za nás přimlouvá

kdo jsou v nebezpečí, aby zakoušeli Je - - - - - jí mateřskou lá - sku.
 její přimlovu, ať všechny matky ve svých rodinách pečují o lá - - sku a sva-tost
 svého Syna jsi jí naplnil radostí, ulehči trpícím a po-si-luj je v naději,
 na její přimlovu dobrými služebníky a u - - - - - če-dníky tvého Sy - na.
 se zesnuli ve tvém království radují se vše - - - - - mi sva--ř-y-mi navěky.

Modlitba před spaním, neděle

T. liturgie
NO: J. Čejka 1975

089

ÚVOD

K Bo - že, shlé-dni a po-moz. *L* Pa - ne, po-spěš mi po-má-hat.

V Slá - va O-tci i Sy-nu i Du-chu Sva-té-mu, ja-ko by-la na po-čá-tku.

i ny-ní, i vždy - cky a na vě-ky vě-ků. A - men. A - le - lu - ja.

1. Na sklo-nku dne tě u - při-mně, Tvů-rce všech věcí, pro-sí-me: s tou-la - ska - vo - stí, již jsi znám,

stůj při nás v no - ci a nás chraň. A - - - - - men.

2. Jen o tobě ať srdce sní,
ať ve snu cítí, že s ním jsi,
aby hned, jak se rozední,
znělo tvou chválou nejčistší.

3. V žití nám pevné zdraví dej,
v nás oheň lásky rozehřej,
ať temnou noc a také nás
rozjasní tvého světla jas.

4. To, Otče mocný nejvýše,
dej skrze Krista Ježíše,
s nímž a se Svatým Duchem též,
po všechny věky kraluješ. Amen.

V době velikonoční

1. Ježíši, Spasiteli náš,
ty Slovo Otce věčného,
tys bdělý strážce věrných svých,
paprsku světla božského.

2. Ty budíš den a voláš noc,
tys Tvůrce světa, věků Pán;
když unavil nás denní shon,
pokojné noci dopřej nám.

3. Ty, jenž jsi zlomil pekla moc
a nad smrtí jsi zvítězil,
ó nedej, by hřích vládl těm,
za něž jsi krev svou vycedil.

4. Dopřej nám nyní klidným snem
údy i mysl osvěžit,
aby duch tělu panoval;
v tom boji dej nám zvítězit.

5. Tobě buď sláva, Ježíši,
jenž vítězně jsi z hrobu vstal,
i Otci, Duchu tvému též
necht věčně zvučí píseň chval. Amen.

ŽALMY

Antifona

Mimo dobu velikonoční

Za - stí - ni tě svý - mi pe - ru - tě - mi a ne - bu - deš se bát no - čních te - mnot.

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Žalm 91 (90)

1. Kdo žije pod ochranou	Nejvyš-ší - - - ho,	přebývá v stínu	Všemo-hou-ciho,
2. ať říká Pánu:	Tys mě ú-to-či-š-tě,	můj hrad a Bůh můj,	v nějž mám důvěru.
3. Vždyť on tě zachraňuje	z tenat lo - - vců,	před slovem, které	zká-zu při-ná-ší.
4. On zastíní tě	svými pe-rutěmi,	pod jejich křídly	dojdeš ochrany.
5. Nebudeš strachovat se	nočních při - - - šer	a šípů, které	za dne lé - ta - jí,
6. nákazy, která v temno - - -	tách se plí - - - ží,	moru, jenž řádí	za bí-lého dne.
7. I když jich padne po tvém	bo-ku ti - sí - c,	ba deset tisíc	po tvé pra-vi-ci,
8. záhuba přesto tebe	ne-do-sá - - - hne;	vždyť jeho věrnost	je tvůj kryt a štít.
9. Naopak, na své oči	budeš vi - - - dět,	spatříš, jak hříšné	stí - há od-plata.
10. Co ty však? Pán je	tvo-je ú-to-či-š-tě,	ty Nejvyššího	vzal sis k ochraně.
11. Proto nic zlého	se ti nepři-hodí,	nepřijde žádná	rá - na na tvůj stan.
12. Vždyť kvůli tobě andě - -	lům dal při - - kaz,	na všech tvých cestách	být ti ochránci.
13. A proto budou na ru - - -	kou tě no - - - sit,	aby ses nepo - - -	ra - nil o kámen.
14. A budeš kráčet po ha - - -	dech a ští - - rech	a lva i draka	klí-dně zašlápněš.
15. Že je mi oddán,	já ho vysvobodím,	ochráním, že se	k mému jménu zná.
16. Vyslyším ho, když mě bude	vzývat, budu s ním v každém je - ho sou - že - ní,	zachráním ho a	ke cti pozvednu.
17. Dosaďte obdařím ho	douhým vě - - - kem	a svoji spásu	mudán u-vi-dět.
18. Sláva Otci i Synu i	Duchu Svaté-mu,	jako byla na počátku,	i nyní, i vždycky + a na věky vě-ků. A - men.

Antífona

KRÁTKÉ ČTENÍ

Budou hledět na tvář Páně a na čele budou mít jeho jméno. A noc už vůbec nebude, ani nebude třeba lampy nebo světla slunce: Pán Bůh je bude ozařovat a budou královat na věčné věky.

^S
L Do tvých ru-kou, Pa-ne, svě-řu - ji svůj ži - vot. ^S Vy-kou-pil jsi nás,

Pa - ne, vě - rný Bo - že. L Svě - řu - ji svůj ži - vot.

^S Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu. L Do tvých

V době velikonoční

^S
L Do tvých ru-kou, Pa-ne, svě-řu - ji svůj ži - vot. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

^S Vy-kou - pil jsi nás, Pa-ne, vě-rný Bo - že. L A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

^S Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu. L Do-tvých

Antifona

O - chra-ňuj nás, Pa - no, když bdí - me a - buď s ná-mi, když spí - me,
 ať bdí - me s Kri-stem a od-po-čí - vá - mo v po-ko-ji. *V době velikonoční přidat:*
 (A - le - lu - ja, a - le - lu - ja)

Simeonovo kantikum – Lk 2,29–32

1. Nyní, Pane, můžeš propustit svého služebníka	podle svého	slo-va v pokoji,
2. neboť mé oči vidě - - ly tvou spá - - su,	kterou jsi připravil mezi	všemi náro-dy:
3. světlo k osví - - - ce - ní poha - nů	a k slávě tvého izrael - - - ského li - - du.	
4. Sláva Otci i Synu i Duchu Svaté - mu,	jako byla na počátku, i nyní,	
	i vždycky + a na věky vě-ků. A - men.	

Antifona

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

V neděli K

Modleme se: Pa-ne, když jsme dnes svatým tajemstvím oslavili vzkříšení Páně, obracíme se k tobě s po -
 kor-noupro - sbou: da-ruj nám svůj pokoj a chraň náš odpočinek všeho zlého, ať radostně vsta-ne -
 me k tvé chvá - le. Skrze Krista, na - - - še - ho Pá - na. A - men.

Mimo neděli

Modleme se: Prosím tě, Pane, navštiv náš příbytek a uchraň nás před úklady nepřítelů; necht jsou s námi tvoji svatí andělé a chrání nás v pokoji, a tvé požehnání buď stále s námi. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pokojnou noc a dosažení cíle necht nám dopřeje vše-mo-hou-ci Pán A - men

ZÁVĚREČNÁ MARIÁNSKÁ ANTIFONA

Zdrá - va buď, Krá - lo - vno ne - be,

zdrá - vas, an - dě - lé sla - ví te - be,

zdrá - vas, Má - ti, zdrá - vas, brá - no,

z niž je svě - tu svě - tlo dá - no.

Ple - sej, Pa - nno o - sla - ve - ná,

na - de vše - chny vy - vo - le - ná;

zdrá - va buď, li - li - e či - stá:

při - mlou - vej se za nás u Kri - stal

**Požehnaná jsi, dcero, od Pána, nejvyššího Boha,
mezi všemi ženami na zemi.**

Jdt 13, 18

T: antifona Ecce Dominus
N: podle chorálu
Česká verze: antifonál Arnošta z Pardubic 1364 (ČK 1921)
D: K. Kudr 1992

M₁ 101_A

Ej - hle, Ho - spo - din při - jde a vši - chni sva - tí je - ho s ním;

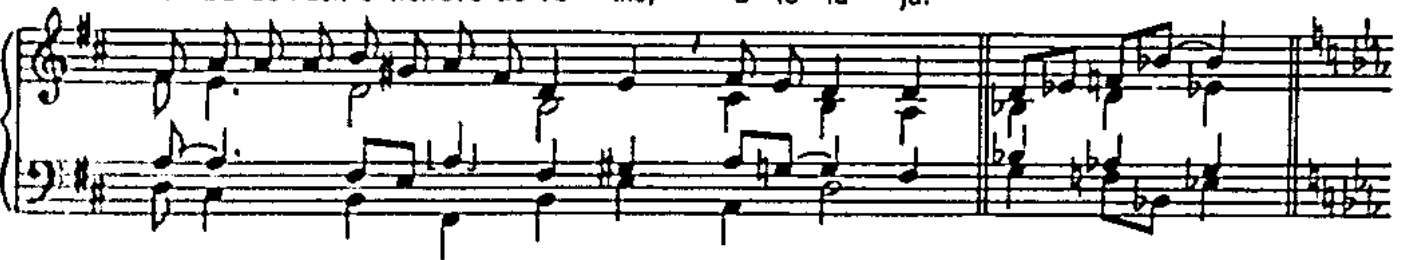
a bu - de v den o - nen svě - tlo ve - lké, a - le - lu - ja.

Ej - hle, Ho - spo - din při - jde a vši - chni sva - tí je - ho s ním;

a bu - de v den o - nen svě - tlo ve - lké, a - le - lu - ja.

Ej - hle, Ho - spo - din při - jde a vši - chni sva - tí je - ho s ním;

a bu - de v den o - nen svě - tlo ve - lké, a - le - lu - ja.

Ej - hle, Ho - spo-din při - jde a vši-chni sva - ti je - ho s ním;

a bu-de vo-nen den svě-tlo ve - lké, a - le - lu - ja.

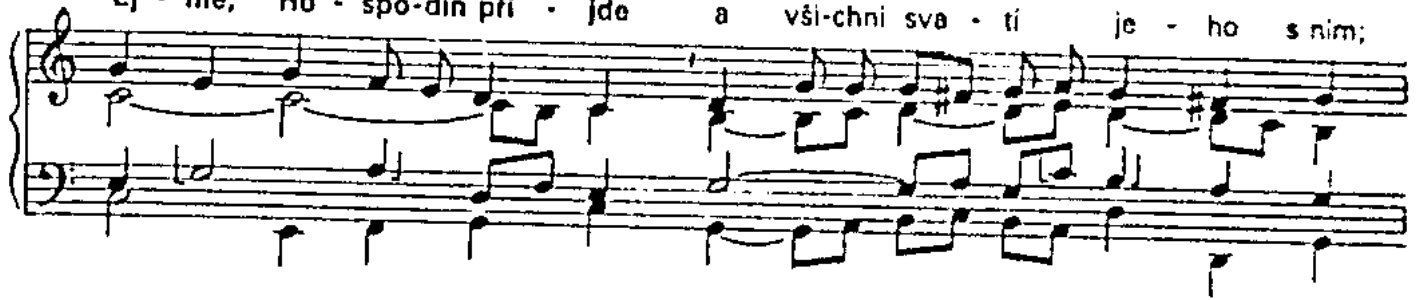
Ej - hle, Ho - spo-din při - jde a vši-chni sva - ti je - ho s ním;

a bu-de v o-nenden svě-tlo ve - lké, a - le - lu - ja.

Ej - hle, Ho - spo-din při - jde a vši-chni sva - ti je - ho s ním;

a bu-de v o-nen den svě-tlo ve - lké, a - le - lu - ja.

Ej - hle, Ho - spo-din při - jde a vši-chní sva - tí je - ho s nim;

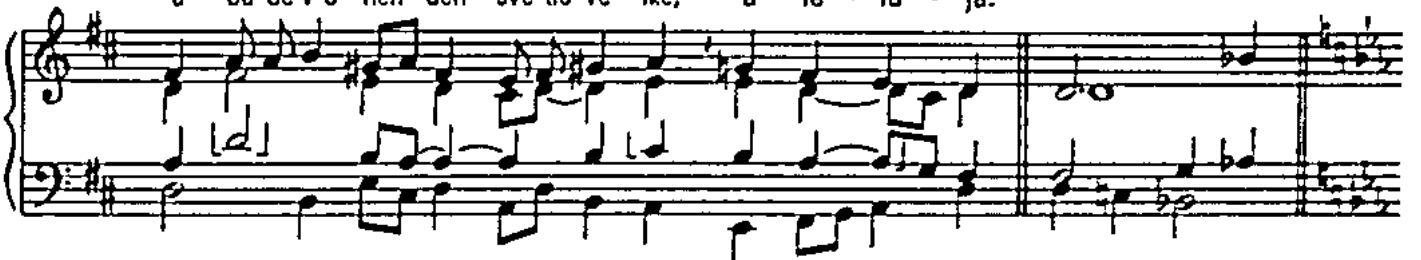
a bu-de v o - nen den svě-tlo ve - lké, a - le - lu - ja.

Ej - hle, Ho - spo-din při - jde a vši-chní sva - tí je - ho s nim;

a bu-de v o - nen den svě-tlo ve - lké, a - le - lu - ja.

Ej - hle, Ho - spo-din při - jde a vši-chní sva - tí je - ho s nim;

a bu-de v o - nen den svě-tlo ve - lké, a - le - lu - ja.

101 *Es*

T: introt Rorate
 N: chorál
 D: V. Hebelka 1959 (~ 1992)

Ro-su dej-te, ne-be-sa, shù-ry a o-bla-ko-vé dště-te Spra-ve-dli-vé-ho.

O-te-vři se, ze-mě a vy-dej Spa-si-te-le. Ne-be-sa vy-pra-vu-jí slá-vu Bo-ži

a dí-lo ru-kou je-ho zvě-stu-je ob-lo-ha. Slá-va O-tci i Sy-nu i Du-chu Sva-tě-mu.

Ja-ko by-la na po-čát-ku, i ny-ní, i vždy-cky a na vě-ky vě-ků. A-men.

101 *D*

T: introt Rorate
 N: chorál
 D: V. Hebelka 1959 (~ 1992)

Ro-su dej-te, ne-be-sa, shù-ry a o-bla-ko-vé dště-te Spra-ve-dli-vé-ho.

O-te-vři-se, ze-mě a vy-dej Spa-si-te-le. Ne-be-sa vy-pra-vu-jí slá-vu Bo-ži

a di-lo ru-kou je-ho zve-stu-je ob-lo-ha. Slá-va O-tci i Sy-nu i Du-chu Sva-té-mu.

Ja-ko by-la na po-čát-ku, i ny-ní, i vždy-cky a na vě-ky vě - ků. A-men.

Lze zpívat:

1. Ejhle, Hospodin přijde 3x postupně v C-D-Es, pak Rosu dejte, nebesa, s hůry v Es
2. Ejhle, Hospodin přijde 1X, pak Rosu dejte, nebesa, shůry, nakonec zopakovat Ejhle, Hospodin přijde; všechno v D.

Základem rorátů jsou rorátní kruhy, nejčastěji z 16. stol.
O. K. Kudr 1992

M₁ 102

Mno-zí spra-ve-dlí - ví, pro-ro-ci a krá - li, Spa-si - te - le vi-dě - ti žá - da - li.

Moj-žíš, Sa-mu-el s Da-vi-dem, I - za - i - áš s Je-re-mi - á - šem spo-lu hla-sy tou-žeb-ný-mi vo-la - li:

U - kaž tvář svou nej-draž - ší, pro - lom ne - be - sa a se - stup, Me - si - á - šil

Ne - be - sa vy - pra - vu - jí čest a slá - vu Bo - ži, ků - ry an - dě - lů a sva - tých Bo - hu

pi - lně slou - ži, vše - chno jsou - cno stvo - ře - né jen chvá - lu Pá - ně mno - ži,

Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu, ja - ko by - la na po - čát - ku i

ny - ni i vždy - cky a na vě - ky vě - ků. A - men.

1. Vlá - dce svě - ta, Bo - žo náš, kte - rý v ne - bi sí - - dío máš,
v to - bě na - ši o - tco - vě do - šli bla - ha, spá - sy své.

2. Vyslyš prosby dětí svých,
odpuť lidu svému hřích,
dej nám srdce horlivé,
ať jsme živi k slávě tvé!

1. Pa - nno bla - ho - sla - ve - ná, hle, an - děl ne - se zvěst,
mi - lost Pá - na ve - li - ká že to - bě dá - na jest.

2. Počneš v čase slíbeném,
jak tobě pravil Pán,
Syna Boha našeho,
jenž lidu k spáse dán.

105 M₃

1. Chval-me Bo-ha ve-se-le, spo-lu zpí-va-ji-ce,

a v svém sr-dci ple-se-jme, čest mu vzdá-va-ji-ce

za ten vě-čně no-vý dar, Sy-na vtě-le-né-ho.

Bu-diž vdě-čně chvá-le-no sva-té jmé-no je--ho.

2. Z nesmírné své milosti
k nám se snížit ráčí
ten, kterého nebese
pojmout nepostačí.
Sám Pán s božskou pokorou
krále andělského
na sebe vzal hřích a trest
člověka padlého.

106 M₄

1. Ví-tej, mi-lý Je-zu Kři-ste, jenž ses vtě-lil v Pa-nně či-sté,

a - bys na - še vi - ny, sám jsa bez po - skvr - ny, ob - myl a shla - dí.

2. V Kristu Pánu máme všichni
v jednom Duchu přístup k Otci,
bychom skrze něho,
pro nás vtěleného,
nebo dosáhli.

3. Kdo skrze Krista nepůjde,
cestu do nebe nenajde,
neboť cesty není
nižádná k spasení
nežli Kristus sám.

4. Kristus je naše naděje,
žádný nám nic nepospěje;
zřeknem-li se jeho,
Spasitele svého,
běda nám bude.

M. 107

1. Ra - dost - né to Dě - tá - tko od vě - ků žá - dá - no, hned

při po - čá - tku svě - ta v rá - ji za - sli - bo - vá - no, má se v to - bě vtě -

li - ti a z te - be na - ro - dí - tí, smu - tné ob - ve - se - li - tí.

2. Emanuel, Bůh s námi,
král nebeských kůrů,
sestoupil k nám na zemi,
vede nás k Otci vzhůru.
V něm ožijí věřící,
všichni lidé lkající,
pokoje hledající.

1. Ty jsi, Kri-ste, Bo-ží Syn, se-stou-pil jsi v ze-mě klín,

te-be, dá-rce mi-lo-sti, s O-tcem, Du-chem vše-chno ctí.

2. Zem i nebe je tvůj stan,
Slovo věčné ty jsi zván;
propast moře, světlo hvězd,
všechno tvoje dílo jest.

3. K věrným svým se přiznáváš,
my jsme tvoji, ty jsi náš
ve způsobách tajemných,
zdroj života dětí svých

4. Jezu Kriste tajemný,
Bože, Králi volebný,
veď nás v říši nebeskou,
dej nám spatřit slávu svou.

1. Z mi-lo-sti tak ho-jné, ště-dře u-ká-za-né,

li-dem z lá-sky da-né, Je-zu Kri-ste, Pa-ne,

te-be vše-chno chvá-li, vě-čný ne-bes Krá-li.

2. Ó náš Pane milý,
ty jsi dárce síly.
V zármutku a kříži
pomoc tvá se blíží:
Útočiště jisté
jsi nám Jezu Kriste.

3. Vyslyš naše hlasy,
Bože věčné spásy,
dej, ať v lásce stálé
žijem ke tvé chvále,
tebe v úctě máme,
zákonů tvých dbáme.

4. V poslední pak chvíli,
až se náš den schýlí,
a my před tvým soudem
státi, Kriste, budem,
milost rač nám dáti,
slávy věčné přátí.

Pro - lom, Pa - ne, ne - be - sa a se - stup na ze - mi

v ži - vot pře - či - stó Ma - ri - o Pa - nnyl O - tco - vé sva - tí z no - ci te - mnot

vo - la - li tak bez pře - stá - ní. I my ži - ví zde na ze - mi vo - lej - me:

V sr - dce na - še ať vstou - pí, svou mi - lo - stí v nás pře - bý - va - ti rá - či.

Ro - sa mi - lo - sti Bo - ží rač ska - nou - ti z ne - be

a nás, ze - mský - lid, k to - mu scho - pné u - - či - ni - ti.

at mů - žem bo - žská do - bro - di - ní vdě - čně při - jmou - ti.

Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu,

ja - ko by - la na po - čát - ku, i ny - ni i vždy - cky

a na vě - ky vě - kú. A - men.

111 M₂

1. Vši - chní vě - mí kře - sťa - né, Bo - hu chvá - lu vzdej - me,

pře - ra - dost - né pi - sni - čky ke cti mu zpí - vej - me.

2. Jezu Kriste, Pane náš,
Synu Boží pravý,
spáso světa jediná,
dárce věčné slávy!

3. Jeho Matku Marii
všichni v úctě máme,
co jí anděl zvěstoval,
pilně rozjímejme.

4. Pravil anděl Gabriel,
poslán Pánem z nebe:
Všeho světa Spasitel
narodil se z tebe.

5. Já jsem dívka poddaná
vůli Pána mého.
Staň se, řekla Maria,
podle slova tvého.

6. Slovo Otce mocného
hned se stalo tělem,
sám Bůh stal se člověkem,
naším Spasitelem.

M₂ 112

1. Z hvězdy vy-šlo slu - nce, ne - be - ské zje - ve - ní, Syn dán jest Pa -
nen - ce v pře - div - ném vtě - le - ní, to - bě, ó Pa - nno Ma - ri - a.

2. Co kdys Adam ztratil,
Kristus nám navrátil,
když se divem vtělil,
na svět se narodil
z čisté, ctné Panny Marie.

113

M₃

Před Pa-na vstu-pu-jem, da-ry o-bě-tu-jem, kte-rý-mi se dá-vá po-znat lá-ska pra-vá,

Bo-ží do-bro-ta, pra-men ži-vo-ta. Ve způ-so-bách zje-vných, an-dě-lům ta-jem-ných,

či-stá o-běť zá-ří na vě-čném o-ltá-ří: Bo-ží Syn k u-smí-ře-ní vin.

114

M₄

1. Zdráv buď, Pa-ne Je-zu Kri-ste, Sy-nu Bo-ha O-tce je-di-ný,

jenž jsi v tě-le na zem při-šel, a-bys shla-dil svě-ta vše-ho vi-ny.

2. Ty jsi světlo, pravda, život,
ty jsi cesta spásy bezpečná,
dej, ať tebe vděčně ctíme,
Jezu Kriste, láska naše věčná!

M. 115

1. Po-že-hna - ný, ve-leb-ný, Bo - že náš vtě - le - ný,
z Pa-nny či - sté na-ro-zo - ný, od O - tce k spá - se svě-tu da - ný.

2. V nebes slávě, Pane náš,
s Otcem svým zůstáváš
a zde s námi na oltáři
přebýváš, Kriste požehnaný.

M. 116

1. Je - zu, skry - tý v svá - to - sti, na-vštev nás svou mi - lo - sti,
od-pust' na - še kře - hko - sti, vštěp nám lá - sku ke ctno - - sti.

2. Příklad, Pane, přijdi k nám,
pokrmem buď nám ty sám,
proměň duši ve svůj chrám,
zdvihej k nebes končinám.

1. Ro - di - čko Bo - ží vzne - še - ná, ne - bes brá -

no o - te - vře - ná, pře - ja - sná hvě - zdo

nad vo - da - mi, v na - šich ne - sná - zích zů - staň s ná - mi.

2. Užasl svět i andělé,
když jsi z Boží vůle v těle
života Tvůrci život dala,
přítom pannou být nepřestala.

3. Ty, již Gabriel archanděl
ten radostný vzkaz pověděl,
pro dív Boží, jež chováš v klíně,
buď naší spásy přimlouvkyň.

1. Aj, slyš-te zne-na - dá - ní, jak při-sný k nám zni hlas: Ó, ko-nej-te po -
ká - ní, teď při-hod-ný je čas! Jan stá - le z pou-ští vo - lá: Změň-
te své smý-šle - ni a slyš-te Bo - ží slo - va, jež ve-dou k spa-se - ní!

2. Předchůdce Spasitele,
ty synu Alžběty,
proroku Izraele,
budiš svět zajatý
do nocí hříšných skutků
a do mlh nejistot
a z beznaděje smutku
vyvádíš lidský rod.

3. Ty, kdo tvou výzvu slyší,
za Mistrem posíláš.
On hoře světa ztiší,
on, pravý Mesiáš,
on, o kterého kdysi
proroci prosili,
Bůh, který mrtvé vzkřísí
a slabé posílí.

4. Beránek čistý, tichý
z tvé ruky přijal křest.
Ten, který snímá hříchy,
zde nyní s námi jest
a společenství naše
přetváří v tělo své.
Kéž ve své věčné kráse
všem lidem zjeví se.

***Čiňte pokání, praví Pán,
přiblížilo se nebeské království.***

Mt 4, 17

1. Co již dá-vní pro-ro-cl li-dem zvě-sto-va-li,

Du-chem Sva-tým po-hnu-tí vi-dě-ti si přá-li,

Kri-sta Pá-na vtě-le-ní v ži-vot Pa-nny či-sté,

to-ho jsme se do-čka-li v tom-to ča-se ji- - - sté.

2. I na nebi andělům
zdálo se předivné
jeho svaté vtělení
a velmi tajemné.
Od věků neslychaná
milost tak přehojná,
aby Bůh vzal na sebe
podobu člověka.

3. Obrat k nám svou vlídnou tvář,
přežádoucí Pane,
at se hříchů odřeknem,
v lásce přebýváme.
Převznešený Hosti náš,
přijď k nám ve svátosti,
navštiv duše pokorné
z nebeské výsosti.

4. Jakkoli jsme zhřešili,
o milost prosíme,
již jsme nezasloužili;
k tobě se modlíme:
Učiň pro své vtělení,
všemohoucí Pane,
at s čistotou srdečnou
na tebe čekáme.

5. Čiňme pravé pokání,
špatný život změníme,
jako věrní sluhové
Pána vyčkávejme.
Stále stojí u dveří,
ustavičně tluče,
zda by našel čistý dům
u tebe, člověče.

6. Jak můžem, usilujme,
o milost pracujme
a Krále nejvyššího
vždy v svém srdci mějme.
Ó vtělený Ježíši,
dej nám zde svou milost
a po tomto životě
v nebi věčnou radost.

1. Ej-hle, při-jde Pán a Bůh náš, ce-stu při-pra - vuj - me. Při-jde če-ka -
 ný Me-si-áš, sr-dce o - či - stuj - me. Při-jde, při-jde Vy-ku-pi-tel,
 zbo-žně za-ple - sej - me, při-jde svě-ta ob-no-vi-tel, chvá-lu Bo-hu vzdej - me.

2. Kterého nám zvěstovali
dávni prorokové,
o něj vroucně k Bohu lkali
světa národové.
Přijde ...

3. Již přijala Panna čistá
nebeské poselství,
že nám zrodí Pána Krista,
nezruší panenství.
Přijde ...

4. Obratme se, ó hříšníci,
a číňme pokání,
radujme se, kající,
je den smilování.
Přijde ...

***Z hlubin volám k tobě, Hospodine,
Pane, vyslyš hlas můj!
Tvůj sluch ať je nakloněný
k mé snažné prosbě!***

124

M₁₂₃

T - KSJ 1863
N Steyer 1683
D. V. Hebelka 1959 (- 1992)

1. Jak rů - že krá - sná z Je - ri - cha, když

v ra - nni ro - se od - dy - chá, tak Ma - tka Pá - ně

na ne - bi svou krá - sou Sy - na ve - le - bi, je spa - ni - lá.

2. Z ní přijal Bůh sám tělo své
pro rány kříže bolestné;
a duši, ďáblem svedenou,
z původní vlasti vyhnanou,
do ráje zve.

3. Adamův dluh je zaplacen
a člověk nebi navrácen,
tím plodem Panny přečistě
svět veškeren je zajisté
teď přetvořen.

4. Ó Kriste, tys náš Mesiáš,
tys cesta, pravda, život náš.
Ty, synu Panny Marie,
až srdce naše dobije,
rač spasit nás.

125

M

TxN(- Holain 1883): KSJ 1863
D: L. Holain 1883 (- 1939, 1992)

Vstup

1. Se - šli, ne - be, Spa - si - te - le, vy - dej nám ho ze - mě klín! Zně - ly svě - tom

v tou - ze vše - lé pro - sby o - tců v no - ční stín. Vy - sly - šel Bůh je - jich hla - sy,

se-slal Kri-sta, dá-rce spá-sy v den se mě-ni te-mná noc, po-klo ztrá-cí svo-ji moc.

2. Pán je blízko, nečekejte!
od Jordánu zní k nám hlas.
Cesty Pánu přichystejte,
pro pokání nastal čas!
Litujeme všech zlých činů,
Pano, odpusť naši vinu,
ať podle tvých příkazů
žijem k tvému obrazu.

Před evangelium

3. Uč nás Otce svého znáti,
jeho moc a dobrotu,
rač nám Ducha pravdy dáti,
chraň své církve jednotu.
Až v den soudu přijdeš zase,
Synu Boží, v hrozné krásu,
uveď duše věrných svých
v radost sborů andělských.

Obětí průvod

4. Když dožrála plnost času,
anděl přišel zvěstovat,
že Bůh pro všech lidí spásu
Syna slíbil v obět dáti.
Přijmi, Kriste, od svých dětí
věčnou účast na Oběti,
přijmi, co v nás tvého jest,
jako náš dik za tvou zvěst.

Přijímání

5. Aj, Si - ó - ne, k tvé-mu mě-stu vě-čné slá - vy Král jde již. U - ro-vnej mu

pří-mou ce-stu, do - ly zdvi - hni, ho - ry sníž. Tvůj kříž ne-se ve svěm kří - ži,

lá-sky pln se k to-bě blí - ži, a-by tvo-je hří - chy sňal, sám se v o-běr O-tci dal.

6. Radujte se, Pán se dává
jako chléb nám hříšníkům.
U bran srdcí očekává,
že si najde v nich svůj dům.
Přijď, ó přijď k nám, svatý hosti,
čekáme tě s toužebností;
tělem svým a krví svou
buď nám spásy zárukou.

Závěr

7. Zůstaň, Pane, stále s námi,
rozum vírou osvěcuji,
srdce skleslé nehodami
láskou svou vždy rozněcuji.
Naděje ať světlo jasné
v duši nikdy neuhasne,
ukazuje cestu nám
k věčné slávy výšinám.

1. Ve - se - le zpí - vej - me, Bo - ha O - tce chval - me,

že nám Sy - na své - ho je - dno - ro - ze - né - ho

dal na vy - kou - pe - ní ná - ro - da li - dské - ho.

2. Krista čtvero příští
Písmo svaté jistí:
nejprvnější v těle,
druhé v duši celé,
třetí při skonání,
čtvrté o vzkříšení.

3. Proč nejprv přišel k nám
a narodil se nám,
praví svaté Čtení:
by kázal spasení,
k pokání nás volal,
mnohé uzdravoval.

4. Druhý příchod jeho
do srdce lidského:
mocí svého slova
nás utvořit znova;
tluče u tvých dveří,
každý mu otevři.

5. Třetí příchod čeká
při smrti člověka:
proto velí bdít
a střízlivě žít,
neboť člověk neví,
kdy se smrt dostaví.

6. Čtvrtý příchod bude,
až den soudný přijde:
v onu slavnou dobu
vstanou mrtví z hrobu;
tu by rád nejeden
skrýl se před svým Pánem.

7. Proto se připravme,
špatnosti se zbavme:
v svatém obcování
a v pravém pokání
v modlitbách trvejme,
tak Pána čekejme.

8. Rač, Pane, popřáti
v tvé pravdě vždy státi,
abychom v ní bděli
a tebe viděli,
Pána milostného,
v den příchodu tvého.

1. Za - ví - tej k nám, Stvo - ři - te - li, náš mi - lý
Vy - ku - pi - te - li, u - kaž nám své slá -
vné bo - žství, jenž jsi při - jal člo - vě - čen - ství.

2. Zavítej k nám svou milostí,
z našich srdcí vyžeň zlosti,
bychom z tvého navštívení
mohli mítí potěšení.

3. Vítej, Kriste, drahý hosti,
k nám sestoupil jsi z výsosti,
kraluješ v nás svou milostí,
Ducha svého přítomností.

4. Zavítej z daru Božího,
nad tebe není lepšího,
neb tys ten poklad žádaný,
od Boha nám darovaný.

5. Vítej, Světlo všech andělů,
osvět srdce všech křesťanů,
bychom vždy pamatovali,
čtverý příchod rozjímali.

S
L
Ro - rá - te, coe - li, dé - su - per, et nu - bes plu - ant ius - tum.

1. Ne i - ra - scá - ris, Dó - mi - ne, ne ul - tra me - mí - ne - ris in - i - qui - tá - tis:

ec - ce ci - vi - tas San - cti fa - cta est de - sér - ta, Si - on de - sér - ta fa - cta est.

Je - rú - sa - lem de - so - lá - ta est: do - mus san - cti - fi - ca - ti - ó - nis tu - ae

et gló - ri - ae tu - ae, u - bi lau - da - vé - runt te pa - tres no - stri. ^L Ro - rá - te ...

^S 2. Pec - cá - vi - mus, et fa - cti su - mus tam - quam im - mún - dus nos, et ce - ci - di - mus

qua - si fó - li - um u - ni - vér - si, et in - i - qui - tá - tes no - strae qua - si ven - tus

abs - tu - lé - runt nos: abs - con - di - sti fá - ci - em tu - am a no - bis,

et al - li - sí - stinos in ma - nu in - i - qui - tá - tis no - strae. *L* Ro - rá - te...

S 3. Vi - de, Dó - mi - ne, af - flic - ti - ó - nem pó - pu - li tu - i,

et mit - te quem mis - sú - rus es: e - mit - te A - gnum Do - mi - na - tó - rem ter - rae,

de Pe - tra de - sér - ti ad mon - tem fi - li - ae Si - on,

ut áu - fe - rat i - pse iu - gum ca - pti - vi - tá - tis no - strae. *L* Ro - rá - te...

S 4. Con - so - lá - mi - ni, con - so - lá - mi - ni, pó - pu - le me - us,

ci - to vé - ni - et sa - lus tu - a: qua - re moe - ró - re con - sú - ma - ris,

qui - a in - no - vá - vit te do - lor? Sal - vá - bo te, no - li ti - mé - re,

Musical notation for the first system, featuring a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is in a soprano register, and the piano accompaniment is in a lower register. The music is in a 4/4 time signature and a key signature of one flat (B-flat major or D minor).

ego enim sum Dóminus Deus tuus, Sanctus Israel, redemptor tuus. ^L Rorate...

Musical notation for the second system, featuring a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is in a soprano register, and the piano accompaniment is in a lower register. The music is in a 4/4 time signature and a key signature of one flat (B-flat major or D minor).

128

B M,

^S

^L Dej ro - su, ne - be nad ná - mi, ať z ob - lak ska - ne spá - sa.

Musical notation for the third system, featuring a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is in a soprano register, and the piano accompaniment is in a lower register. The music is in a 4/4 time signature and a key signature of one flat (B-flat major or D minor).

^S

1. Od - lož hněv svůj, ó Pa - ne náš, a za - po - meň už na na - še ne - pra - vo - sti.

Musical notation for the fourth system, featuring a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is in a soprano register, and the piano accompaniment is in a lower register. The music is in a 4/4 time signature and a key signature of one flat (B-flat major or D minor).

Hle, tvé sva - tě mě - sto je pou - ští, o - pu - ště - ný je Si - ón,

Musical notation for the fifth system, featuring a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is in a soprano register, and the piano accompaniment is in a lower register. The music is in a 4/4 time signature and a key signature of one flat (B-flat major or D minor).

Je - ru - za - lém je li - du - prá - zdný, to mí - sto to - bě za - svě - ce - né, dům tvé slá - vy,

Musical notation for the sixth system, featuring a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is in a soprano register, and the piano accompaniment is in a lower register. The music is in a 4/4 time signature and a key signature of one flat (B-flat major or D minor).

kde k chvá - le tvé zpi - va - li o - tco - vé na - ši. ^L Dej ro - su...

^S 2. Pro hří - chy své sta - li jsme se li - dem ne - či - stým a od - pa - dli jsme

ja - ko zva - dlé li - stí. Ja - ko vi - chnás u - chvá - ti - ly na - še vi - ny, když jsi před ná - mi

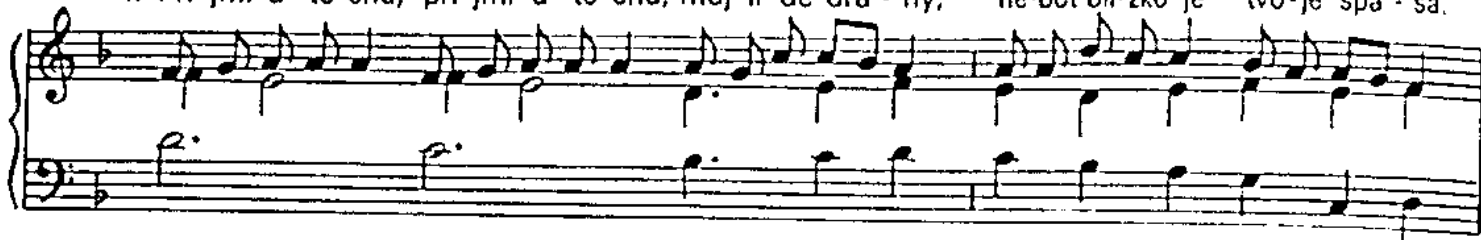
u - kryl svou tvář a vy - dal nás na - po - spas ne - pra - vo - sti na - ši. ^L Dej ro - su...

^S 3. Po - hlé - dni, Pa - ne, na po - ní - že - ní li - du své - ho, ať při - jde ten, jenž při - jit má.

Po - šli Be - rán - ka, ať vlá - dne ze - mi od Ská - ly na pou - ští až k ho - ře si -

ón - ské dce - ry. Ať on sám se - jme jho po - ro - by na - ši. ^L Dej ro - su...

^S 4. Při-jmi ú - tě - chu, při-jmi ú - tě - chu, můj li - de dra - hý, ne - boť blí - zko je tvo - je spá - sa.

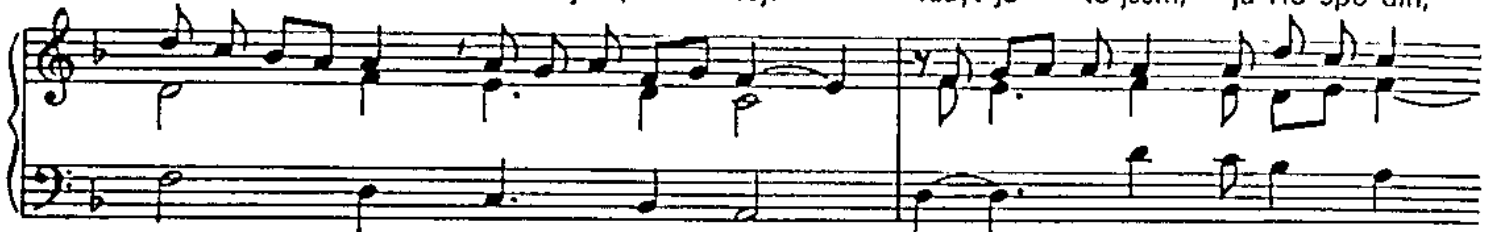
Musical notation for the first system, featuring a vocal line and a piano accompaniment.

Proč se stá - le trá - piš v ú - zko - stech, proč tě bo - lest svi - rá?

Musical notation for the second system, featuring a vocal line and a piano accompaniment.

Za - chrá - ním tě, ne - boj se, dou - fejl Vždyť já to jsem, já Ho - spo - din,

Musical notation for the third system, featuring a vocal line and a piano accompaniment.

Pán a Bůh tvůj, I - zra - e - lův Sva - tý a Spá - sa tvo - je.

Musical notation for the fourth system, featuring a vocal line and a piano accompaniment.

^L Dej ro - su, ne - be nad ná - mi, at z ob - lak ska - ne spá - sa.

Musical notation for the fifth system, featuring a vocal line and a piano accompaniment.

Vstup

1. Vo - lá hlas všech li-dských ro - dů: Pro - lom, Pa - ne, ne - be - sa! Zkře - hlá ze - mě
tr - pkých plo - dů o - ži - je a za - plo - sá. Roz - kve - te, co by - lo pou - ští,
již se na - pl - ňu - je čas, Bůh své vě - rné ne - o - pou - ští, při - jde spa - sit nás.

2. Ducha Božího nám zjeví,
osud světa rozhodne,
sklidí zrna, spálí plevy,
vytne větve neplodné.
Přiznávám své viny, dluhy,
kromě hříchů nemám nic,
opouštím své bludné kruhy,
pospíchám ti vstříc.

Přijímání

5. Přišel v dávné minulosti,
člověkem se s námi stal,
přijde v slávě budoucnosti
jako soudce, jako král.
Přicházíš i nyní, v čase,
v chlebě, víně živý Pán,
sytiš, léčíš, rozdáváš se,
šťasten, kdo je zván.

Před evangeliem

3. Slovo Boží jitrí, hojí,
těší nás i burcuje,
Ježíš zemi s nebem spojí,
Písmo volá: Blízko je!
Pane, mluv a dej, ať slyším,
dej, ať srdcem odpovím,
ať jsem věrným, stále bližším
bratrem Kristovým.

Obětní průvod

4. Svěřuju ti celou zemi,
vesmír, lidstvo, přírodu,
dej, ať všechno ve stvoření
zraje k tvému příchodu.
Těž jsem zrnem ve tvém poli,
přístí chléb v něm dozrává.
Ve všem, co mě těší, bojí,
děj se vůle tvá.

Závěr

7. Nevíme, co přijde, Pane,
víme však, že přijdeš ty,
řeka času zvolna plyne
k oceánu věčnosti.
Kéž tvé službě zasvěcují
každý světený mi den
a tvůj příchod připravují
v světě neklidném.

8. Maria, ty první z tvorů,
jitřní hvězdo spasení,
nauč děti po svém vzoru
řikat Otcí: Staň se mi!
Ať jsme stateční a bdělí,
světlo světa, sůl a kvas,
život boží ať se vtělí
do každého z nás.

1. Z ne-be po - sel vy - chá - zí, zdá - vna již ža - da - ný,
k Pa - nně či - sté při - chá - zí, od Bo - ha po - sla - ný,
ten ra - jský arch - an - děl, na - zva - ný Ga - bri - el.

2. Zdrávas, plná milosti,
od Boha zvolená,
bohatá jsi na ctnosti,
nad jiné vznešená.
Synáčka mítí máš,
jménu mu Ježíš dáš.

3. Boží Syn si tě volí,
smíš matkou mu býti,
jak jen srdce tvé svolí,
máš ho hned počítí.
Svol, Panno přečistá,
počni Pána Krista.

4. Proč se, Panno, vyptáváš,
kterak to nastane?
Muže ač nepoznáváš,
svol k službě oddané.
Panenství nezrušíš,
mateřství zakusíš.

5. Neboj se, to učiní
sám Bůh všemohoucí,
tebe, čistou, zastíní
Duch Svatý žádoucí.
Co nelze mysliti,
Bůh může činiti.

6. Slyší Panna Maria
zprávu od anděla,
praví: Já jsem nejnižší
Pánova služebná,
nechat se mí stane
podle vůle Páně.

7. Plesej, rajská Královno,
správně jsi zvolila,
divná věci božská moc
v tobě způsobila.
V tvém těle začal žít
Pán, který spasí lid.

8. Ó věc divná a nová,
Boha jsi obsáhla,
Tvůrce všeho tvá slova
k nám z nebe přitáhla.
Slovo se vtěluje,
Bůh mezi námi je.

9. Matko Boží, Matko má,
pros za mě u Boha,
aby cíle dosáhla,
má duše ubohá.
Přiveď nás, děti své,
v království nebeské.

1. Na - ro - dil se Kri - stus Pán, ve - sel - me se, z rů - že kvi - tek
vy - kvet nám, ra - duj - me se; z ži - vo - ta či - sté - ho,
z ro - du krá - lov - ské - ho nám, nám na - ro - dil se.

2. Jenž prorokován jest,
veselme se,
ten na svět poslán jest,
radujme se;
z života čistého ...

3. Člověčenství naše,
veselme se,
ráčil vzíti na se,
radujme se;
z života čistého ...

4. Goliáš oloupen,
veselme se,
člověk jest vykoupen,
radujme se;
z života čistého ...

1. Pojd'-te vši-chni k je-slič-kám, do Bet-lé - ma spěj - te, Spa-si - tel dnes

při - šel k nám, di - ky je - mu vzdej - tel Ví - tej nám, ví - tej nám,

di - tě ne-bes krá - sy, svě - ta všem ko-nči-nám vze-šlo svě-tlo spá - sy.

2. Do jesliček položen,
v nebi trůn má zlatý,
v chudobě ač narozen,
je Bůh nejvyšší svatý.
Vítej nám ...

3. Všechno Pána velabí,
andělů sbor jásá:
Sláva Bohu na nebi,
lidstvu přišla spása.
Vítej nám ...

4. I my se ti klaníme,
Ježíšku náš malý,
zrození tvé slavíme,
neseme ti dary.
Vítej nám ...

5. Zlato jako mudrci
tobě, Králi, dáme,
vše, co máme na srdci
též ti odevzdáme.
Vítej nám ...

6. Kadidlo ti spalujem,
ke tvé poctě, Králi.
Srdce své ti věnujem,
celý svět tě chválí.
Vítej nám ...

7. Myrhu tobě neseme,
odpusť naše viny,
nosuď, co je zkažené,
přijmi lásky činy.
Vítej nám ...

8. Bůh nám přišel na pomoc,
vděčný lid ho vítá,
mizí stíny, bledne noc,
nad světem den svítá.
Vítej nám ...

1. Zvě-stu-jem vám ra - dost, ra - dost pře - vo - li - kou: po-ro - dí - la

Pa - nna s či - sto-tou pa - nen - skou Krá - le ne - be - ské -

ho; chval-me s ne-be - šta - ny Pá - na an - děl - ské - ho;

2. Prorokové svatí
s touhou jej čekali,
Mesiáše Krista
k spáse světa zvali:
Neprodlévej, Pane!
Pospěš k lidu svému,
naplň slovo dané.

3. Slunce, jasné hvězdy
na obloze září,
pastýři padají
na zemi svou tvář,
Dítě Boží zdraví.
Narodil se z Panny,
Pán je věčné slávy.

4. Hleďme na Ježíše
na ubohém loži!
Odpočívá v plénkách
malé Dítě Boží,
na svět přišel nahý.
Dnes andělů sbory
zpívají mu chvály.

5. Slavný svátek ctíme
tvého narození,
radostně čekáme
na své vykoupění;
vyveď nás z temnoty,
z pozemské starosti
do věčné radosti.

204

M₃

1. S pa - stý - ři teď o zá - vod spě - chej - me k Bet - lé - mu,

o - bě - tuj - me li - dský rod Kri - stu zro - ze - né - mu; li - dstva ples

ať zní dnes s an - děl - ský - mi sbo - ry přes ho - ry a do - ly.

2. Hledte, v tvrdé jesličky
Dítě položené!
Nad ním chléva chudičků
krov se nuzně klene.
V plénky jen zahalen,
ale krásný, svěží,
nebes Král tu leží.

3. Víme, proč se snižuješ,
náš nejvyšší Pane.
Chudým důkaz dávat chceš
lásky svrchované.
Učíš nás v každý čas
snášet ponížení,
břímě každodenní.

4. Jdeme ke tvým jesličkám,
vroucně poklekáme;
hojnou milost uděl nám,
s důvěrou voláme:
Sejmi již naši tíž,
učíš, ať jsme prosti
hříšné poddanosti.

205

M₄

1. Ví - tej nám, Bo - že vtě - le - ný, krá - sné dě - tá - tko,

z Ma - ri - e Pa - nny zro - ze - ný, mi - lé pa - cho - lá - tko!

2. Tvá láska přivedla tebe,
krásné děťátko,
že na zem přicházíš z nebe,
milé pacholátko!

3. Maria, Matka přemilá,
krásné děťátko,
do jesliček tě vložila,
milé pacholátko.

4. V chudobě tvé tě milujem,
krásné děťátko,
za lásku tvou ti děkujem,
milé pacholátko.

5. Pro milost tvého zrození,
krásné děťátko,
daruj nám věčné spasení,
milé pacholátko.

1. Ví - tej, mi - lý Je - zu Kri - ste, na - ro - ze - ný z Pa - nny či - sté,

je - hož tě - lo krov i ži - vá ve svá - to - sti zde se skrý - vá.

2. Chlebe spásy, z nebe daný,
Synu Boží požehnaný,
přijmi naše chvály skrovné
za dar lásky nevýslovné.

3. Nyní tebe závoj hálí;
dej, ať účastní jsme chvály,
kterou tobě, Boží Synu,
pějí sbory cherubinů.

1. Na - stal pře - ra - dost - ný čas, vši - chni se ra - duj - me:

při - šel na svět Me - si - áš, Pá - nu Bo - hu za to dě - kuj - me.

2. Anděl z nebe sestoupil,
všichni se radujeme,
příchod Kristův oznámil,
Pánu Bohu za to děkujeme.

3. On je světa Spasitel,
všichni se radujeme,
všeho lidstva učitel,
Pánu Bohu za to děkujeme.

4. Získá nám milost Boží,
všichni se radujeme,
všechno dobré rozmnoží,
Pánu Bohu za to děkujeme.

5. On nám dá život věčný,
všichni se radujeme,
buďme mu za to vděční,
Pánu Bohu za to děkujeme.

1. Čas ra - do - sti, ve - se - lo - sti svě - tu na - stal ny - ni, Pán Bůh vě - čný,

ne - ko - neč - ný na - ro - dil se z Pa - nny; v mě - ste - čku Bet - lé - mě,

v je - slič - kách ve chlé - vě le - ží ma - lé pa - cho - lá - tko na se - ně, na se - ně.

2. Co jsme všichni, lidé hříšní,
toužebně čekali,
to andělé převešle
nám již zvěstovali;
proto dnes plešejme,
všichni se radujme,
pacholátku nemluvnátku zpívejme,
zpívejme.

3. Spasiteli, kvítku milý,
náš Pane Ježíši,
z čisté Panny narozený,
poklade nejdražší;
Bože náš, Králi náš,
skloň se k nám jako Pán,
dej milosti, dej radosti štědře nám,
štědře nám.

1. Spl - ni - lo se Pí - smo sva - té, ra - duj - me se v Pá - nu, slu - nko spá - sy

Ke mši II. — převážně z lidových koled
D: V. Vozyka 1921 a J. Hlucháň 1955 (-1992)

svě-tu vze-šlo z na-de-hvězd-ných sta - nů. Z Pa-nny či - sté na - ro - zen,

v je-slič-kách je po-lo-žen, te-mná noc se pro-mě-ni - la di-vem Bo-žim v ja-sný den.

2. Anděl Páně zvěstoval nám
poselství to slavné,
vůrný Bůh že naplnil dnes
sliby svoje dávné.
S nebeskými anděly
všechno ať se veselí,
do Betléma pospíchejme,
abychom se klaněli.

M₂ 210

1. V půl-no - ční ho - di - nu an - děl se zje - - vu - je,

ra - dost - nou no - vi - nu pa - stý - řům zvě - stu - - je.

2. Nebes Pán naplnil
sliby své zajisté,
Kristus se narodil
z Matičky přečisté.

3. Pastýři, vstávejte,
pospěšte k Betlému,
zprávu tu povězte
na cestě každému.

211 M₃

1. Z ne - be jsi při - šel v bet - lém-ské kra - je, Je - zu náš
 mi - lý, kví - te - čku z rá - je. Ma - tič - ka tě ví - ta - la,
 na svém sr - dci cho - va - la, v je - slič - ky tě chu - dé da - la, Spa - si - te - li náš.

2. Andělé k jeslím pastýře zvali,
 na cestu spěšně všichni se dali;
 dary tobě skládali, koledy ti zpívali;
 Vítej, dítě, nebes Králi, Spasiteli náš.

3. Pospěšme s nimi k jesličkám Krista,
 v obět mu nesme srdce svá čistá;
 Jezulátko vítejme, s anděly se klanějme,
 s pastýři mu dary dejme, Spasitel je náš.

212 M₄

1. Všu - de ra - dost, všu - de já - sot, ve - lký ples, na - ro - dil se

Spa - si - tel svě - ta dnes. Sva - tý, sva - tý, tři - krát sva - tý,

vě - čný Bůh O - tec, Syn a ú - tě - chy pl - ný Duch.

2. Nebesa, hle, plná jeho slávy jsou,
k chvále Boží národy všechny zvou.
Hosana již rozezvuč se v světa dál:
Požehnán buď na věky Kristus Král!

M₄ 213

1. Hvě - zda sví - - ti nad Bet - lé - mem, ne - - be

ple - - sá, zem zni zpě - vem, svě - tlem zá - ři

je - - sky - ně ja - - ko ra - - jská sva - ty - - ně.

2. Hostem jejím Syn je Boží,
v jehož ruce Pán vše složí;
a zde leží maličký
v klínu chudé matičky.

3. Pánu svému vstříc již spějme,
s nebem slávu, čest mu vzdejme;
Bůh sám z nebe přišel k nám,
zemí změnil ve svůj chrám.

214 M₄

1. Z ne-be-ské vý - so - sti z ne-smír-né mi - lo - sti se-stou-pil Bo - ži

Syn v po-zem-ské bí - dy klín, a - by sňal tí - ži na - ťich vin.

2. Vtělený Ježíši,
Beránku nejtišší,
sebe jsi v obět dal,
na bedra kříž jsi vzal,
abys nám život zachoval.

215 M₅

1. Přijď, ó mi - lý Spa - si - te - li, na - ro - ze - ný Je - ži - ši, chle - be ži - vý,

z ne-be da - ný, bla - ho na - še nej-vyš - ší! Chu - dič - ké je sr - dce na - še,

na-plň je svou mi - lo - stí, ať jak no - vý Bet - lém zá - ři svě - tla tvé - ho ja - sno - stí!

2. Dej, ať tebe duše naše
ve svou náruč přivine,
v tobě, božské Jezulátko,
věčně šťastná spočine;
uděl, aby v našem srdci
pokoj pravý kraloval,
jak ho při tvém narození
anděl světu zvěstoval.

1. Ví - tej, ví - tej, bo - žské Dí - tě, ne - bo, ze - mě ve - le - bi - tá,
svě - ta ši - rou dá - li zní ti pí - soň chvá - ly, Sy - nu Bo - ží, ne - bo - ský Krá - li !

2. K joslíčkám tvým poklekáme,
tože, Boha, vyznáváme.
Jozu Kriste milý,
uděl z nebe síly,
abychom ti vždy věrní byli.

3. Sešli nám své požehnání,
milost tvá at všechny chrání,
v hodině pak smrti
k sobě rač nás vzítí,
tam kde věčná láska tvá svítí!

T: hymnus Jesu Redemptor, složil sv. Ambrož (+337)
N: KSJ 1863
O: J. Hlucháň 1955

1. Kri - ste, svě - ta Spa - si - te - li, než se hvě - zdy roz - ho - ře - ly,
tys už v krá - se, slávě, mo - ci od vě - ků byl ro - ven O - tci.

2. Jase z jasnů Otce svého
naděje jsi tvorstva všeho;
slyš, jak lid ti na kolenou
zpívá chválu zaslouženou.

3. Rozpomeň se, tvůrčí Slovo,
že jsi tělo člověkovo
vzalo z lůna čisté Panny,
abys přebývalo s námi.

4. Dnešní den to dosvědčuje,
rok co rok se opakuje,
že se rodiš, Spáso, v těle
z lásky Boha Stvořitele.

5. Tebe hvězdy, vody, lesy,
zem a všechno pod nebesy
písní nových díků chválí
za čin spásy dokonaly.

6. At tím víc, tím horoucněji
lidské chvály k nebi znějí,
neboť krev tvá hřích náš smyla,
naše zrahy vykoupila.

7. Jako tobě, Jezu Kriste,
narozeny z Panny čisté,
tak i Otci, Duchu sláva
věky věků at se vzdává.

Vstup

1. Náš Spa-si - tel zvě-sto - va - ný kříž si zvo - lil za po - dil, z lů - na sva - té,

či - sté Pa - nny v Bet - lé mě se na - ro - dil. Ví - tej, ví - tej v pro - sté chý - ši,

krá - li svě - tů všech i ři - ší, k to - bě chcem své sr - dce vznést, ať v něm ne - ní klam a lest.

Před evangeliem

2. Slovo Páně bude zníti
k západu i k východu,
světlo jeho lásky svítí
do tmy v srdcích národů.
Slunce zhasne, země zhyne,
slovo Boží nepomine,
duše k spáse v každý čas
bude volat jeho hlas.

Obětní průvod

3. Spějme tedy ku Betlému
poklonit se Dítěti,
nesme Bohu vtělenému
čistou mysl k oběti.
Srdce jen ať k tobě plane,
tobě ať se koří, Pane,
odevdá se na oltář,
v sebe vtiskne tvoji tvář.

Přijímání

4. Beránku, jonž snímáš hříchy,
nejmilejší Ježíši,
srdcem pokorný a tichý,
spas ty, kdo tě neslyší.
Vždyť i oni trpí tady,
jejich duše hynou hladý.
Vrhni světlo v temnotu,
ukaž cestu k životu.

5. Svaté Dítě, k tobě letí
duše ze své samoty,
ty ji voláš do objetí
přetajemné jednoty.
Bez tebe jsem osamělý,
tebou v jedno spojen celý
v míru, v lásce se všemi
na nebi i na zemi.

Závěr

6. Kéž ti oběť přinesená,
Otče, slouží k smíření.
Splacená je velká cena
za nás hříšných spasení.
Ty, kdo láskou k tobě žiji,
přes Betlém a Kalvárii
veď v poslední hodině
ke své svaté rodině.

1. Ad - é - ste, fi - dé - les, la - ti, tri - um - phán - tes ve -
 1. Jdou zá - stu - py vě - rných s já - so - tem a chvá - lou, my

ni - te, ve - ní - - te in Bóth - - le - - hem; Na - tum ví -
 též do Bet - lé - - ma po - spí - - chej - - me. Ví - tej - me

dé - te Re - gem an - ge - ló - - rum. Ve - ní - te, ad o - ré - mus. Ve -
 Pá - na, Krá - le an - děl - ské - - ho. Je - ži - ši zro - ze - né - mu, Je -

ní - te, ad - o - ré - mus. Ve - ní - te, ad - o - ré - - mus Dó - - mi - - num.
 ži - ši zro - ze - né - mu, Je - ži - ši zro - ze - né - - mu zpí - - vej - - me.

2. En grege relicto, húmiles ad cunas
 vocáti pastóres appróperant:
 [:Et nos ovánti gradu festinémus.
 Veníte ... :]

3. Aetérni Paréntis splendórem aetérnum
 velátum sub carne vidébimus:
 [: Deum infántem, pannis involútum.
 Veníte ... :]

2. Od stád v krajích spících pastýři jsou zváni
 k jeslím, kde spí Dítě nám slíbené.
 [: Táž s nimi spějme poklonit se Pánu,
 Ježíši zrozenému ... :]

3. Hle, sláva věčného Tvůrce všehomira
 všem nám září v úsměvu Dítěte.
 [: Bůh mezi námi, v plenkách nemluvnátka,
 Ježíši zrozenému ... :]

4. Bůh s námi je spřízněn, lidský úděl sdílí,
 jej chválami vroucími vítejme.
 [: Láskou za lásku Pánu odpovíme,
 Ježíši zrozenému ... :]

1. Chtíc, a-by spal, tak zpí - va - la Sy - ná - čko - vi Ma - tka, jež po - no -

co - va - la, mi - lá - čko - - vi: spi, ne-bes dí - tě mi - lo - stné, Pán

jsi a Bůh, pě - je ti v lá - sce ce - lý ráj, po - zem - ský luh.

2. Tobě jsem lůžko ustlala,
Spasiteli,
k chvále tvé tvory svolala,
Stvořitel!
Zasvíti z nebe hvězdy jas
v jesličky tvé,
národy všechny světlem svým
k Betlému zve.

3. Dřimej, to matky žádost je,
holubičko,
v tobě se duše raduje,
ó perličko!
Nebesa chválu pění tvou,
slávu a čest,
velebí tebe každý tvor,
tisíce hvězd.

4. Ó lilie, ó fialko,
ó růže má,
dřimej, má sladká útěcho,
zahrádko má!
Labuti má a loutno má,
slavičku můj,
dřimej, má harfo líbezná,
Synáčku můj!

5. Miláčku, spi a zmlkňte,
andělové,
před Bohem se mnou klekněte,
národové!
Sestoupil vpravdě Boží Syn
na naši zem,
přinesl spásu, pokoj svůj
národům všem.

1. Mí - sto Bet - lé - ma po-spěš-me k o - ltá - ři a na ko -

le - na pa - dně-me s pa - stý - ři zde před Je - ži - šem

v o - ltář - ní svá - to - sti s po - ní - že - no - - stí.

2. Tak nás miloval, z nebe k nám sestoupil,
vše obětoval, aby nás vykoupil;
od narození zakoušel úzkosti
lidské bytosti.

3. V jesličkách ležel při svém narození,
na kříži umřel pro naše spasení;
nám se zanechal v oltářní svátosti
z velké milosti.

4. Dobrý Ježíši, Spasiteli milý,
rač naší duši přidat svaté síly,
ať následujem vždycky tvé jednání;
dej požehnání.

5. Tebe chcem v chrámě často navštěvovat,
tobě se klanět, za všechno děkovat;
dej, ať v nás hoří Boží lásky plamen
bez konce. Amen.

**Chvalte Hospodina, všichni lidé,
oslavujte ho, všechny národy.**

Zl 116, 1

1. Ne - sem vám no - vi - ny, po - slou - chej - te, z bet - lém - ské

kra - ji - ny, po - zor dej - te. Slyš - te je pi - lně a ne - o - mylně;

slyš - te je pi - lně a ne - o - mylně; roz - ji - mej - te.

2. Syna porodila čistá Panna,
v jesličky vložila Krista Pána,
[: jej ovinula a zavinula :],
plenčičkama.

3. Andělé nebeští k němu přišli
a také pastýři hned se sešli,
[: jeho vítali, jeho chválili, :]
dary nesli.

4. My také, křesťané, nemeškejme,
k těm svatým jesličkám pospichejme,
[: Ježíše svého, Pána našeho :]
přivítejme.

5. Vítej nám, Ježíšku, z nebe daný,
který ses narodil z čisté Panny;
[: pohlédni na nás a přijmi od nás :]
tyto dary.

6. Z nebe jsi sestoupil z pouhé lásky,
krásné Jezulátko, kvítku rajský;
[: jak jsi spanilý a ušlechtilý, :]
celý krásný.

7. Přijmi ty nábožné dary od nás,
milostivý Králi a Pane náš;
[: svoje poddané, tobě oddané :]
ty dobře znáš.

8. Děkujem ti za tvé narození,
které nám přineslo vykoupení,
[: na které jistě čekalo lidské :]
pokolení.

1. Po - slou - chej - te, kře - sťa - né, co se to sta - lo před le - ty dá - vno

v Bet-lé- mě; po-zor-ně slyš - te no-vi-ny ji - sté, ta - jem - né.

2. Narodil se Kristus Pán
z chudičké Panny, on, Pán nad pány, přišel k nám;
radostí málo, žalostí mnoho trpěl sám.

4. Synu Boží milostný,
proč ses tak snížil, k nám se ponížil, všemocný?
V nebi jsi králem, přišel jsi na zem chudobný.

6. Vítej, Kriste žádaný,
hoden jsi chvály, nebeský králi přejasný;
ty jsi náš poklad, spasení základ převzácný.

3. V plenky jej zavinula,
krásného syna, Maria Panna spanilá;
v jesličky malé andělů krále vložila.

5. Z lásky k nám to učinil,
z nebeské vlasti v pozemské strasti sestoupil;
ponížil sebe, aby vám nebe navrátil.

T. V. Ranč 1968
N. Fr. Gruber 1818
D. V. Kment 1933 (~ 1992) M_{1, 2, 3}

224

1. Ti - chá noc, pře-sva-tá noc, V spá - nku svém

dý - chá zem, půl - noc od - bi-la, mě - sto šlo spát,

zdří - mli dá - vno i pa - stý-fi stád, jen Bo - ži lá - ska, ta

bdí, jen Bo - ži lá - ska, ta bdí.

2. Tichá noc, přesvatá noc,
náhle v ní jásot zní,
vstávej, lide můj, tmu z očí střes,
v městě Betléme Bůh zrozen dnes,
{: z lásky se člověkem stal. :}

3. Tichá noc, přesvatá noc,
stín a mráz vůkol nás,
v hloubi srdce však Gloria hřmí,
dik, že hříšník se s důvěrou smí
{: u svatě rodiny Nát. :}

1. Ve - se - lé vá - noč - ní ho - dy | Zpí - vej - me

vši - chní ko - le - dy: o tom co se

vsku-tku sta - lo, že se li - dem na - ro - dí - lo Dě - tá - tko.

2. On je světa Spasitelem,
Slovo učiněné tělem,
Syn Boží a syn člověka,
na nějž tvorstvo věky čeká, Děťátko.

3. Jehož Maria počala,
v Betlémě ho porodila,
položila do jesliček,
zavinula do pleníček, Děťátko.

4. Vůl a oslík nad ním stáli
a svým dechem zahřívají
chudé lidské nemluvnětko,
slavné Boží pacholátko, Děťátko.

5. Na tvé betlémské jesličky
svítí jen z nebe hvězdičky;
všemu tvorstvu oděv dáváš,
sám jsi nahý a nic nemáš, Děťátko.

6. Andělé i pastuškové
zpívají ti chvály nové:
Vítej nám, nebeský Králi,
tebe jsme si dávno přáli, Děťátko!

1. Ví - ta - ný buď, Je - žiš - ku, v o - ltář - ní svá -

to - sti. Po - dej nám svou ru - čič - ku,

vzá - cný ne - bes ho - sti. z Pa - nny - na - ro - ze - ný,

v je - slič - ky vlo - že - ný, po - kla - de náš dra - hý.

2. My k tobě přicházíme
v tomto našem chrámě
a tebe velebíme
v oltářním Betlémě.
Vyslyš naše prosby,
zbav nás světa zloby,
kvítečku spanilý!

3. Spasiteli nejdražší,
Vykupiteli náší
Ochraňuj duši naši
v tento vánoční čas.
Popřej nám milosti,
v oltářní svátosti,
Pane, požehnej nás.

4. Zachovej nás v milosti,
Ježíši rozmilý,
abychom tě s radostí
zde v chrámě hledali,
v Betlémě to časném
a jednou i věčném
radovat se mohli.

Vstup

1. Co to zna - me - na - ti má prá - vě o půl - no - ci?
Hle, ob - lo - ha je ja - sná, zá - ře vá - bí o - či

a ne - slý - cha - né ple - sá - ní z ne - be sná - ší se nad ná - mi,

svě - tlo ta - jem - né. Vzhů - ru, vzhů - ru, vši - chni tam

pojď - me, vzhů - ru, vzhů - ru, vši - chni tam pojď - me.

2. Sláva buď na výsosti
Bohu nebeskému,
pokoj všem, kdo v zbožnosti
dík vzdávají jemu!
Radujte se, národové,
Ježiš se zrodil v té době,
pospěšte k němu!
[: Vzhůru, vzhůru, pospěšte k němu! :]

Před evangeliem

3. Ejhle, krásní andělé
libě prozpěvují,
Kristův příchod k nám z nebe
radostně zvěstují,
že se nám spasení blíží,
trest prvního pádu mizí,
povstaňme brzy!
[: Vzhůru, vzhůru, povstaňme brzy! :]

Obětní průvod

4. Jak andělé nebeští
ke kolébce Krále,
jak pastýři betlémští
k té chudíčkové skále,
my tam k němu také spěšme,
co kdo máme, darem nesme,
křesťané drazí!
[: Vzhůru, vzhůru, Bůh nás provázil :]

Přijímání

5. Pojdte k městu Betlému,
k loži Mesiáše,
vzdejte čest a dík jemu,
Králi nebes říše!
Najdete jej chudíčkého,
v jesličkách položeného
Krista Ježíše.
[: Vzhůru, vzhůru, chvalte Ježíše! :]

6. Vítejte nám, Spasiteli,
Pane Jezu Kriste,
vítejte Vykupiteli,
synu Panny čisté,
vítejte, rozkošné děrátko,
libezně vonné poupátko
z růže přečistě.
[: Vzhůru, vzhůru, dík tobě, Kriste! :]

7. Vítejte, věčný pokrmel
Jak jsi rád k nám přišel,
tak se v duši radujme,
aby to Bůh slyšel.
Ty jsi náš Pán, učiň s námi,
co my nedokážem sami,
dobrý Pastýřil!
[: Vzhůru, vzhůru, pojdme s pastýřil! :]

Závěr

8. Jezulátko spanilé,
nebo, země Králi,
ušlechtilé, rozmilé,
přijmi naše chvály!
Kéž nás tvoje požehnání
ode všeho zlého chrání,
nebeský Králi!
[: Vzhůru, vzhůru, všichni tě chválí! :]

TxN: zlidovělý
D: V Kment 1939 M₄₅

228

1. Vá - no - ční čas na - stá - vá, zvo - ny chrá - mů zvo - ní,
za - slí - be - ní pra - dáv - ná náš Bůh vě - rně pl - ní. V Bet - lé mě se
zro - dil a má s ná - mi po - dil v na - šem pu - to - vá - ní.

2. Slovo tělem stalo se
a přebývá s námi
zvěstují nám vánoce.
A my v díkůvzdání
s anděly zpívejme,
s pastýři spěchejme
uctít Spasitele.

3. Také my, náš Ježíši,
tobě se klaníme,
dobrotu tvou nejvyšší
vděčně velebíme:
Díky, že jsi přišel,
abys byl náš Přítel,
Bůh i člověk pravý.

4. V nejsvětější svátosti,
přítomný Bože náš,
darů svých a milosti
zdroj nám otevíráš.
Vroucně tě ctíme,
radost zakoušíme,
že jsi mezi námi.

5. Tebe chceme milovat
modlitbou i činem,
pro tebe se všeho vzdát
vždyť jsi božím Synem,
jehož láska živá
štědré dary skrývá.
Dávej nám z nich stále.

Vstup

1. Ach, můj nej-slad-ší Je - ží - ši; ty dá - rce ži - tí mé - ho, zdroj

bla - ha ply - ne v ho - jno - sti mně z hlu - bin sr - dce tvé - ho. Můj

Pa - ne, vě - čná lá - ska tvá vše ži - ví, za - cho - vá - vá a

ze všech tvo - rů nej - ví - ce nám mi - lo - sti svých dá - vá.

2. Tys přišel, abys zachránil
ty ovce, které hynou,
a krví platíš velký dluh,
který byl jejich vinou.
Kam zbloudily od tvé cesty,
tam za nimi přicházíš
a nástrahy všech nepřátel
mocí své lásky maříš.

Přijímání

5. Zde na oltáři znovu se
tvá oběť zpřítomňuje,
chceš s námi být po všechny dny,
to je tvá svatá vůle.
Spolu s tebou, veleknězem,
slavíme nekrvavě,
co na Golgotě vykonals
nám k spáse, Otci k slávě.

Před evangeliem

3. Má láska, na kříž přibitá
i ranami mých hříchů,
ty stále ke mně promlouváš;
dost nebude mých díky
za kříž, to světlo v temnotách,
jež život znovu vrací,
za každý den tvé štědrosti,
jež z tvých ran vykřává.

Obětní průvod

4. To však ti ještě nestačí,
chceš nadto dávat Otci
i bolest ducha s krví svou
a zůstat bez všech posil;
být od něho též opuštěn
ve svém posledním boji,
řict: Dokonáno! před Matkou,
jež blízko kříže stojí.

Závěr

6. Žít máme tak, jak ty jsi žil,
proto nás sytíš chlebem;
ten chléb je živé tělo tvé,
bez něj žít nedovedem.
Ty jsi kmen a já ratolest,
mám všechno jenom z tebe,
přijď ke mně, dobrý Ježíši,
v tobě je předzvěst nebe.

7. A k poslednímu setkání,
až budeš vážit mé dny,
chci přinést všechnu lásku svou,
ty na ni, Pane, shlédni.
Dej, aby byla silnější
než všechny moje chyby,
a odměň ji svým dědictvím,
jak jsi všem věrným slíbil.

1. Do - ko - ná - no jest, smrt ple - sá, Kri - stu sva - tá hía - va kle - sá,
du - cha O - tci o - do - vzdal; sko - nče - na je ce - sta kři - že,
duch se vzná - ší k ne - bi bli - že. Pán svou o - bět do - ko - nal.

2. Žasni, Golgoto, Pán zmirá,
bolest duše věrné svírá
v této hrozné hodině.
Nejkrásnější hvězda zhasla,
před níž se moc pekla třásla,
zhasla na tvé výšině.

3. Vzorem jasným byl všech ctností,
pravdu kázal s horlivostí,
těšil v každé obtíži;
bídňým spěchal ku pomoci,
žehnal, zval vše k svému Otci,
za to skončil na kříži.

4. V obět duši svou mu dejte,
na kříž oči pozvedejte,
Beránek tam Boží přil
Vás on v srdci věrně choval,
pro vás život obětoval,
krupěj krve poslední.

5. Sama příroda též lkala,
hořem pukla tvrdá skála,
slunce zastřelo se tmou.
V základech se země chvěla,
z hrobů vstala mrtvých těla,
všecko vzdalo úctu svou.

6. Z kříže složili v hrob nový
učedníci Ježíšovi
tělo Páně zmučené.
Pokoj svatý kolem dýše,
po bojích tu dřímá tise
srdce láskou zraněné.

7. Odpočivej zde již sobě
po té strastiplné době,
umučení Ježíši!
Dosti duše tvá i tělo
muk a žalů vytrpělo,
Beránku náš nejtíší!

8. Třetího až dne hrob tmavý
vzplane bleskem božské slávy,
skončen bude lidstva žal.
Duše plesá vykoupená:
Vláda smrti přemožená,
Pán své dílo dokonál!

Vstup

1. Du - še vě - rné, Pá - na viz - te krá - čet ce - stou
 kři - žo - vou, za vás na své skrá - ni či - sté
 nést ko - ru - nu tr - no - vou. Hří - šná zlo - ba
 li - du je - ho tě - žký kříž naň vlo - ži - la, rod - ná
 ze - mě krá - le své - ho o - strým hlo - žím zra - ni - la.

Před evangeliem

2. My, kdo dále hříchy svými
 těžším činíme tvůj kříž,
 s ženami teď plačícími
 čekáme, až promluvíš.
 Bolest tvá nás napomíná
 nedbat ran, jež pomínou,
 ale lkát, že naše vina
 je tvých strastí příčinou.

Obětní průvod

3. Pro nás Ježíš na kříž sklání
 tělo kruté zraněné
 jako obět smilování
 za ovečky ztracené.
 Bože, obět svého Syna
 přijmi v této svátosti,
 pro ni chraň nás všeho zlého,
 z temnoty nás vyprosti.

4. Pane světla přezádoucí,
 tys náš domov, tys náš hrad;
 nedej marně u bran tlouci
 nám, kdo jdem ti úctu vzdát!
 Svatá chvíle již se blíží,
 poklekáme na tvůj práh.
 Pán se k lidu svému sníží
 v chleba, vína způsobách.

Přijímání

5. Svaté tělo, v každé ráně
láskou Boží zářící,
svatá krev z boku Páně
do mé duše prýštilil
Po čem lační, po čem žízní
lidská srdce bolavá,
to jim dáš jen ty svou přízní,
jež se v Chlebě rozdává.

6. Jako setník na Golgotě
pravdu Boží nahlíží,
zůstup hříšných poznává tě,
Kriste, Králi, na kříži.
Tobě, svému Spasiteli,
vyznáváme s vroucností:
Přítomen jsi v pravdě celý
v nejsvětější svátosti.

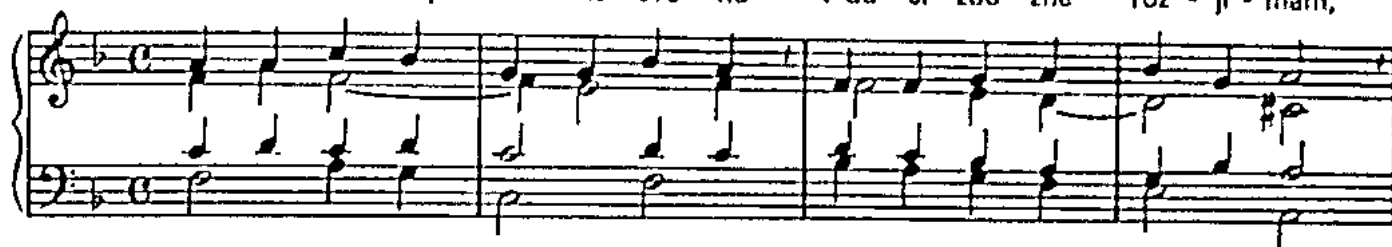
Závěr

7. Veď nás, Kriste, dobrý Pane,
cestou kříže za sebou
k hrobu, jenž i nám se stane
zmrtvýchvstání kořálkou.
Ať ze Slunce, jež se skrývá
zde v oltáři svátosti,
do nás tryská záře živá,
příslib věčné radosti.

Ta J. V. Kamaryt 1832
N. Křiva chorální 1847
D. K. Kudr 1922

304

1. Ho - iké mu - ky Pá - na své - ho v du - ši zbo - žné roz - ji - mám,

do - jat lá - skou kři - že je - ho na své hři - chy vzpo - mí - nám.

Spa - si - tel můj, Pán a Bůh, splá - cí vše - ho svě - ta díuh.

Li - bám již sva - tý kříž, na němž u - mřel Pán Je - žiš.

2. Ach, kdo sečte všechny rány,
které nese na těle,
v ruce jsou mu hřeby vklány,
hloží bodá na čele;
za nás v mukách umírá,
tak nám nebe otvírá.
Libám již ...

3. Co se jemu naposmívá,
jak se rouhá lidský hněv,
proudem lásky v zem když splývá
z kříže jeho svatá krev;
viny světa shlazuje,
cenou naší spásy je.
Libám již ...

4. Maria, ty máti čistá,
pro svých sedum bolesti
usměj v nebi Pane Krista,
k němu rač nás přivést!
V ochranu nás tobě dal,
prve nežli dokonat.
Libám již ...

1. Již jsem dost pra - co - val pro va - še spa - se - ní,

v lá - sce vám zvě - sto - val ne - bo - ské u - če - ni.

V mě - sto sva - té ny - ní se u - bí - rám,

za hří - chy člo - vě - ka ži - vot svůj vo - bět dám.

2. Když divy činil jsem,
lačným chléb rozdával,
Z nebe Bůh sestoupil
všechn lid vyznával;
pravdy svaté
nyní však neslyší,
pohrdá láskou mou,
milostí nejvyšší.

5. Na kříži pčinášim
svou obět krvavou,
za hřichy vydávám
tělo své i krev svou;
pro těžký kříž,
pro rány údů mých,
odpusť jim, Otče můj,
shlad' všeho světa hřích.

3. K večeři poslední
se svými zasedám,
chleba a vína dar
k nebesům pozvedám;
v obět věčnou
za vás se podávám,
v tajemných způsobách
s vámi vždy zůstávám.

6. Spasitel dokonal,
slunce se zatmělo,
Golgoty skalnaté
lůno se zachvělo.
Synu Boží,
tobě se koříme,
pod křížem hřichů svých
srdečně želíme.

8. Uctívám svatý kříž,
na kterém dokonal
za mě a celý svět
Beránek, Pán a Král;
a teď chci já
ze hřichu povstati,
dřív než nás na svůj soud
bude Bůh volati.

4. Pod křížem přetěžkým
na smrt se ubírám,
do svých ran bolestných
celý svět zavírám.
S bázní svatou
popatřte na Pána,
jemuž jste nedávno
volali: Hosana!

7. Na kříž hled', duše má,
vše už je skončeno,
do hrobu nového
tělo je vloženo.
Ježíši můj,
záruko spásy mé,
sestup i v duši mou
v svátosti tajemné.

1. Když na kři - ži pněl Spa - si - tel a pod kři - žem plác
 vě - rných zněl, on ve své vo - lké ža - lo - sti k nám
 pra - vil slo - va mi - lo - sti, všem kú - tě - še a ra - do - sti.

2. Když viděl zástup nepřátel,
 jak rouhavě se ukláněl,
 rty jeho prosbu šeptají:
 Co činí, Otče, neznají,
 jím odpusť hřích, jež páchají.

3. Když lotr vpravo visící
 jej prosil s myslí kající,
 by v ráji byl ho pamětliv,
 dí Pán, k němu se nachýlív:
 Dnes budeš se mnou v ráji žít!

4. Když matku viděl pod křížem,
 jak trpí muka v srdci svém,
 Ó matko — praví vidně Pán —
 buď místo mě ti synem Jan,
 on k službě tvé je povolán.

5. Když údy krve zbaveny
 a žhavé žizně plameny
 mu vzplály v ústech přesvatých,
 Pán Žizním! volá v strastech svých,
 však v odpověď zní katů smích.

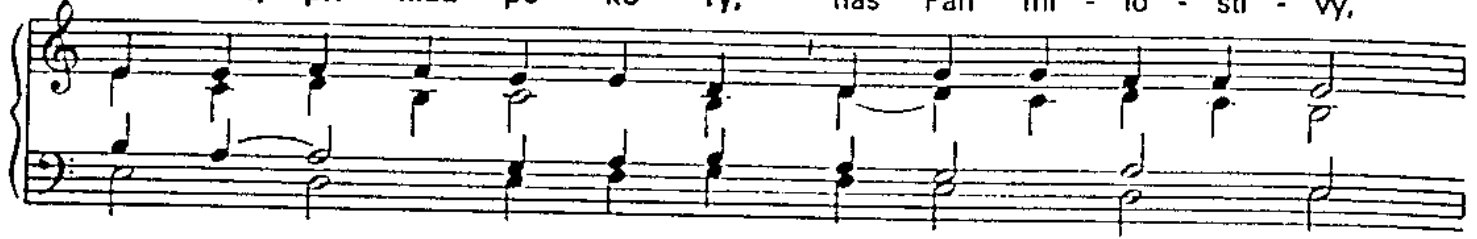
6. Když hlava, nohy, ramena
 jsou krutou trýzní sevřena,
 Pán opuštěnost pocítil
 a mocně zvolal ze všech sil:
 Proč, Bože, jsi mě opustil?

7. Když blížila se chvíle ta,
 v níž Pán odcházel ze světa,
 za naše hříchy splatil trest
 a zvěstoval nám blahou zvěst
 svým slovem Dokonáno jest!

8. Když bije třetí hodina,
 Pán všechny síly napíná
 a k nebi volá: Otče můj,
 v tvou náruč vrací se Syn tvůj!
 A dokonal tak život svůj.

9. Ó Pane, o to jediné
 tě úpěnlivě prosíme:
 I nám rač hříchy prominout,
 a když se skončí naše pouť,
 nás do náruče přivinout.

1. Kri - stus, při - klad po - ko - ry, náš Pán mi - lo - sti - vý,

O - tce své - ho Syn mi - lý a je - dno - ro - ze - ný,

pro hři - šné - ho člo - vě - ka rá - čil bý - ti chu - dý

a byl na tom - to svě - tě ve - lmi po - ní - že - ný.

2. V chudé chýši pastýřské
se z Panny narodil,
celý život v chudobě
a v strasti mnohé žil.
V cizím kraji matička
jej milá skrývala,
bezživotí dítěte
když zloba hledala.

3. Na poušti byl pokoušen
a od svých nepoznán,
pohaněn a opuštěn
a v ruce hříšných dán.
Vše to z lásky k člověku
zde v světě podstoupil,
Otce svého poslušný
až k smrti kříže byl.

4. Zimu, horko, žízeň, hlad,
všechnu lidskou bolest
on přijal za Adama,
trpěl tak jeho trest.
V potu tváře, v soužení,
v slzách jest pracoval
a tak věčného chleba
svým synům dobýval.

5. S pláčem ovci hledaje,
která se ztratila,
když našel, ji s milostí
vzal na svá ramena.
Dobrý pastýř, svým ovčím
on věčný pokrm dal
a za své stádo milé
sám se na smrt vydal.

6. S křížem svým dobrovolně
se k oběti bere.
Tak vezmi i ty svůj kříž
a zapři sám sebe;
jako Kristus trpěl rád,
nežádal shovění
od Boha Otce svého
pro naše spasení.

7. Jezu Kriste, síly dej,
ať tobě stačíme,
trpělivě s křížem svým
tvou cestou kráčíme
v nebes věčnou blaženost,
kde sídlo svoje máš
a tam s Otcem od věků
vždy v slávě přebýváš.

1. Křesťanská du-še, k Pá-nu se dí-vej, o je-ho lá - sce ži - vě rozji - mej;
a - by tě vykoupil, smrt těžkou podstoupil, když pro te - be při - šel z ne-be.

2. Uvaž tu lásku Ježiše Krista:
V paměť své smrti hostinu chystá;
dříve než dokonat,
z nebe nám pokrm dal
těla svého tajemného.

3. V předvečer smrti za tebe prosí,
krupěje krve skráně mu rosí;
zrádce, hle, blíží se,
libá tvář Ježiše,
Mistra svého nevinného.

4. Když Pán přichází k svatému městu,
před sebou vidí křížovou cestu;
všemocný Stvořitel,
národů učitel,
k naší spáse vydává se.

5. Bolestné muky Spasitel tichý
pokorně přijal za naše hříchy;
odsouzen k smrti jde,
v nebi jenž kraluje,
roven Otcí slávou, mocí.

6. Za lid svůj hříšný Beránek Boží
na hlavě nese korunu z hloží.
Obět tu rozjímej,
Ježiši vděčně dej
srdce celé v lásce vřelé.

7. Zástup se rouhá božskému Pánu,
on tiše snáší posměch a hanu;
na smrt jde Boží Syn,
ten, jehož cherubin
v nebi zdraví písní slávy.

8. Ejhle, již Kristus v bolestné muce
rozepjal na kříž zraněné ruce.
Pozvedni oči své,
k sobě tě vřidně zve
v smrti chvíli Ježíš milý.

9. Vznešený vládce nebeské říše
dotrpěl za nás na kříži tiše.
Ze smrti slavně vstal,
z nás tíži hříchu sňal,
Spasitel náš, Pán a Bůh náš.

10. Jak jen ti díky, Pane, mám vzdát?
Ze hříchů chci se upřímně kát;
já krev tvou nezradím,
k tobě se navrátím,
k Otcí svému nebeskému.

***Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.***

Vstup

1. Ó Kri - ste, v ti - chý po - stní den buď od nás

od všech po - zdra - - - ven, za to, že jsi

pro lí - dstva hřích na ra - me - na kříž vzal a ni - jak

ne - vá - hal vy - dat se na smrt po - tup - - - - nou.

Před evangeliem

2. Svá srdce připravujeme
a s úctou přistupujeme
k posvátnému
slova stolu.
Neodmítej, Pane,
syny marnotratné,
přijmi nás jako hosty své.

Obětní průvod

3. Dar chleba a vína přijmi
a shlédni, Pane náš vlídný,
na pokání,
s nímž přichází
k oltáři teď tvůj lid.
Rač, Pane, odpustit,
čím jsme tvou lásku zranili.

4. I z nehodných úst chválu svou
rač přijmout, Pane, pokornou.
Nezamítej,
neodsuzuj
ty, kteří písní avou
tvou lásku otcovskou
vzývají a skromně slaví.

Přijímání

5. Necht' svatá tvoje tajemství
nás od vin, hříchů očistí,
poznat dají,
že jsme tvoji,
že ty jsi přítel náš,
k sobě nás přijímáš
a sytíš duše hladové.

6. Dík tobě za čas pokání,
v němž hříchů našich vyznání
teď přijímáš
a podáváš
nám ruku pomocnou,
nedáváš utonout
těm, kteréš přijal za syny.

Závěr

7. I když se nyní loučíme
s domovem tvé slávy, náš Pane,
zůstaň s námi.
Když mrak temný
snad duši zastíní,
naplň nás radostí
slunce tvé milosti. Amen.

1. Po - dě - kuj - me Kri - stu Pá - nu za kaž - dou tu je - ho sva - tou rá - nu,
že pro je - ho u - mu - če - ní na - vě - ky jsme s Bohem u - smí - le - ní.

2. Ponižil se, přišel z nebe,
aby získal, duše hříšná, tebe,
a svou lásku nesmrtelnou
zpečetít jde smrtí spasitelnou.

3. Matka žalem ruce spíná,
vidí svého zmučeného syna,
jak on, všemi opuštěný,
prolévá krev nevýslovné ceny.

4. Její duše vyvolená
ví, v čem je té svatě krve cena,
pro smutek však stále těžší
ani slůvkem syna nepotěší.

5. Kriste, pro své umučení
rač nám dáti hříchů odpuštění,
odvrať od nás věčný plamen,
uchovej nás, Jezu Kriste. Amen.

1. Ma - tka plá - če, ru - ce spi - ná: „Ach, můj Bo - že roz - mi - lý!“

V ža - lu vi - dí své - ho Sy na, jak jej na kříž při - bi - li. V té - to do - bě

pl - né bo - lu chce tu bý - ti s Je - ží - šem, rá - ny je - ho ne - se spo - lu

ve svém sr - dci ma - teř - ském. Pro bo - le - sti, pro ža - lo - sti sr - dce své - ho

či - sté - ho, od - pust' nám, jichž ne - pra - vo - sti ten meč vbodly do ně - ho.

2. Ke kříži teď pozdvihuje
oči pláčem zkalené,
s mečem v srdci pozoruje
nohy, ruce zraněné;
ruce, které libávala,
které vždy jen žehnaly,
nohy, které vidávala,
k ubohým jak spěchaly.
Pro bolesti . . .

3. Synáčka, jež s pečlivostí
po Siónu hledala,
teď jí navždy s ukrutností
Kalvárie odhála.
Zde na kříži dokonává
její lidská naděje,
svou krev její dítě dává
do poslední krůpěje.
Pro bolesti . . .

4. Potom z dřeva kříže sňali
tělo svaté k pohřbení,
matce syna na klin dali
k poslednímu toužení:
Kde je krása těla tvého,
kde jas svatých tváří tvých?
Kam se božská jiskra děla
a zář očí nebeských?
Pro bolesti . . .

5. S Marií chceme naříkati
nad našimi vinami
a s ní chceme k Bohu lkáti:
Ach, smiluj se nad námi!
Kéž bychom se z hříchu káli
a pak s Matkou bolestnou
došli v nebi věčné chvály
za věrnost a lásku svou.
Pro bolesti . . .

1. Ne-dej-me se k spánku své - sti, bdě-me pod korouhví kři - že, jděme

v boj za pra-vé ště - stí, každým kro-kem ne - bi bli - že.

K ne-bi ve-de ce-sta ji - stá těm, kdo pra-ci kaž-do - de - nní ná-sle -

du - ji vě-rně Kri - sta v zá - pa - se a u - tr - pe - ní. Nes-me

křiž svůj, měj-me ví - ru, že nám po-mů-že jej né - sti. V časném

svě - tě ne - ni mí - ru, ne-dej-me se k spá - nku své - sti.

2. Sotva tužil vladař světský
při svém krutém rozsouzení,
že je Ježíš Nazaretský
všeho světa vykoupení.
Statečně náš Pán šel k cíli,
šel až na smrt naší vinou.
Jeho bychom opustili,
kdybychom šli cestou jinou.
Nesme kříž svůj...

3. Slasti světa, slávu vratkou
obětujeme pro svou spásu,
odměnou nám bude sladkou
vidět věčně Boží krásu.
Obětujeme svoje žití,
oddejme se Bohu cele,
ať pak můžem věčně žítí
v nebi svého Spasitele.
Nesme kříž svůj...

4. Ještě dřív, než dojdám k Pánu,
než nás k hodům lásky přijme,
v hlém šatě nebesťanů
už na této zemi žijme;
osvícení božskou září,
v srdci živé slovo Páně,
s láskou v oku, s mírem v tváři,
pojďme s Kristem odhodlaně.
Nesme kříž svůj...

Vstup

TrN-: KSJ 1863
D. L. Holain 1883 (-1939, 1992)

M 313

1. Při-stup, du - še, vzkroušeno - stl ko Gol - go tě pa - mát -

né, kde Pán pro tvé ne-pra-vo - sti tr-pěl v do-bě po-svát - né.

Na kříž vzhlé - dni k své - mu Pá - nu, u - važ ka - ždou je - ho rá - nu,

kte - rou za hřích svě-ta vše-ho ne - sl z vů - le O - tce své - ho.

Před evangeliem

2. Ó, náš drahý Spasiteli,
libáme tvůj svatý kříž;
my jsme pro své hříchy měli
nésti jeho krutou tíž.
Vyslyš nás, když k tobě lkáme,
hříchů všech se odřikáme,
ve své krvi, Boží Synu,
zahlad' naší těžkou vinu.

Obětní průvod

3. Chléb a víno neseme ti,
Bože milý, v důvěře,
jak to máme na paměti
od Poslední večeře.
S obětí však Spasitele
podáváme tobě cele
srdce své i všechny boje,
útrapy a nepokoje.

4. Z lá-sky knám jsi, Je-zu Kri - sto, ze - mřel za nás na kří - ži,

Musical notation for the first system, featuring a treble and bass clef with a key signature of one flat and a common time signature. The melody is written in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef.

teď svým tě - lem sr - dce či - sté tě - říš, sí - líš v ob - tí - ži.

Musical notation for the second system, continuing the melody and piano accompaniment from the first system.

Jsme tě lá - sky má - lo ho - dní, pro své hří - chy ne - svo - bo - dní;

Musical notation for the third system, continuing the melody and piano accompaniment.

přes - to zveš nás na ho - sti - nu, O - tče ma - rno - trat - ných sy - nů.

Musical notation for the fourth system, concluding the piece with a final cadence.

Závěr

5. Zůstaň, Pane, s námi stále,
dokud v světě trváme,
ať zde ke tvé cti a chvále
žijeme i skonáme!
Až pak budem umíratí,
milost svou rač duši dátí;
pro svůj kříž a drahé rány
otevři nám nebes brány.

314 M₁₂₃

T: sekvence Stabat mater, složil snad Jacopone da Todi (+1306)
ND: Fr. Musil 1905 (-1992)

1. Stá - la Ma - tka od - hod - la - ně v sl - zách ve - dle kří - že Pá - ně,

Musical notation for the first system of the hymn 'Stabat mater', featuring a treble and bass clef with a key signature of one flat and a common time signature.

na kte - róm Syn je - - ji přel. Je - ji du - ši v hoř - kém lká - ní

sklí - če - nou, bez smí - lo - vá - ní do hlu - bin meč o - te - vřel.

2. Ó jak smutná, zkormoučená
byla ona svatá žena,
Matka Požehnaného!
Jak se chvěla, jak trpěla
zbožná Matka, když viděla
muka Syna milého!

3. Kdo z nás by se za pláč styděl,
kdyby Matku Páně viděl
v těžkém hoří nevinném!
Kdo by zůstal bez bolesti,
svatou Matku vida nésti
muka kříže se Synem!

4. Pro nepravost hříšných bratří
trpí Ježíš. Na něj patří,
jak ho člověk bičoval;
na drahého hledi Syna,
jak opuštěn, v mukách hyná,
ducha Otci odevzdal.

5. Nuže, Matko, lásky zdroj,
dej, ať bol mě s tebou spoj,
ať jej s tebou prožívám;
dej, ať láskou vzplanout mohu
k trpícímu Kristu Bohu,
ať se Jemu podobám!

6. Svatá Matko, vroucně prosím,
dej, ať v hloubi srdce nosím
živé stopy svatých ran,
na bolestech Syna tvého,
pro mé hříchy zmučeného,
ať i mně je podíl dán!

7. Dej, ať ráda duše strádá,
s Kristem snášet muka žádá,
denně, pokud budu žít;
vedle kříže s tebou stát,
spolu s tebou věrně lkát,
Syna tvého usmířit!

8. Panno panen, jasná Paní,
dej mi ve svém slítování
druhem tvého žalu být;
v každé době blízký tobě,
ať smrt Páně nesu v sobě,
z jeho ran ať umím žít.

9. Ať mě každý bol s ním sblíží,
ať mám lásku k jeho kříži,
svatou krví opojen!
Abych nebyl vydán ohni,
přimluvami Pána pohni,
chraň mě, Panno, v soudný den!

10. Až se budu odtud brát,
Kriste, rač mi s Matkou dát
v nebi palmu vítězství;
a když toto tělo skoná,
dej, ať duše bezúhonná
v rajske sláve tvé se skvil!

T: podle postří šurže
N: Blahoslav 1852
D: L. Hovav 1980 (-1302)

M, 315

Sva - tý Bo - že, sva - tý si - lný, sva - tý Ne - smr - tel - ný,

jenž jsi tr - pěl pro nás hří - šné, smi - luj se nad ná - mi!

316 M₁T. V. Müller 1838
ND J. Förster 1858

1. Sva - tý Bo - že, sva - tý si - lný, sva - tý Ne - smr -
tel - - - - - ný, smi - luj se nad ná - - - - - mil

2. Pro svou smrt a svaté rány,
Kriste požehnaný,
smiluj se nad námi!

3. Z hlubin hříchů k tobě lkáme,
kříž tvůj uctíváme,
smiluj se nad námi!

4. Svatý Bože, svatý Silný,
svatý Nerozdílný,
smiluj se nad námi!

317 M_{1,2,3}Tx: letáček 1853; B. M. Kukla 1861
N-: Kniha chorální 1847
D: J. Hluchá 1955

1. Sva - tý kří - ži, te - be ctí - me, lů - žko Pá - na Je - ži - še;
v sou - dný den tě u - vi - dí - me na ne - be - sích skví - ti se.
Slo - vem, sr - dcem te - be ctí - me, lů - žko Pá - na Je - ži - še,

slo - vem, sr - dcem te - bo cti - ma, lů - ťko Pá - na Je - h - ťe.

2. Svatý znaku umučení,
láskou Boží naplň nás,
chraň nás všeho provinění,
spásu zvěstuj v každý čas!
Slovem, srdcem ...

3. Praporem nám, svatý kříži,
v každém našem boji buď;
když nás těžké zkoušky tíží,
pevnou víru v srdci vzbud'.
Slovem, srdcem ...

4. K vítězství se ještě blíží,
kdo se k tobě přimáma blíží;
po bojích je, svatý kříži,
k Otci v nebi povýš. k.
Slovem, srdcem ...

5. V tobě, svatý lásky zdroj,
spásu mám i ochranu,
naději a sílu svoji;
tobě věrný zůstanu.
Slovem, srdcem ...

6. Vyslyš, Bože, naše plání;
až nás tvůj hlas povolá,
aby ústa při skonání
chválu kříže hlásala.
Slovem, srdcem ...

318 A

T: hymnus Gloria, laus
N: Fr. Hólk 1971
D: K. Bříza 1971

1. Kri - ste Krá - li, dá - rce spá - sy, při - jmi pí - sně po - chva - ly,
to - bě dě - ti ja - sné hla - sy ho - sa - na dnes zpi - va - ly.

318 B

T: hymnus Gloria, laus
N: KSJ 1863
D: K. Kudr 1992

1. Kri - ste Krá - li, dá - rce spá - sy, při - jmi pí - sně po - chva - ly,
to - bě dě - ti ja - sné hla - sy ho - sa - na dnes zpi - va - ly.

2. Tys věčný král Izraele,
Davidův syn vznešený;
přicházíš k nám jménem Páně,
Králi blahoslavený.

3. Na výsostech tebe slavi
nebešťanů svatý sbor,
tebe člověk v úctě zdraví,
tebe chválí každý tvor.

4. Židé vstříc ti nesli palmy
při tvém slavném příchodu;
my zpíváme tobě žalmy,
slavíme tě v průvodu.

5. Oni tobě vzdali chválu,
když ses na smrt ubíral;
my zvěstujem tvoji slávu,
tys náš nesmrtelný Král.

6. Mile přijals jejich chvály;
mile přijmi i náš zpěv.
Dobrý, milostivý Králi,
věčnou lásku svou nám zjev.

1. Já chtěl bych, Bo-že můj, mít sr-dce pl-né sí-ly, když
sly-ším po-zvá-ní, at za te-bou se dám. Však
bo-jím se, že hřích mi bu-de při-liš mi-lý a
tou-hu po slá-vě že v so-bě ne-zdo-lám.

2. Dnes na to vzpomínám,
jak často jsem už slibil,
že chci ti věrný být,
vždy ve službě tvé stát
a zabývat se tím,
co se tvé vůli líbí.
Však všechny sliby své
jsem zrušil mnohokrát.

3. Neumím vděčný být,
když požehnání dáš mně,
když radost přichází
a chvíle pokojné,
a zcela hluchý jsem,
když napomínáš vážně,
když smutek dopustíš,
znamení varovné.

4. Tak stále poznávám,
jak slabý jsem a prázdný,
jak sice snahu mám
hlas Boží vážně vztít,
však zcela stačí,
když jen někdo potvrdí mi,
a znovu upadám,
má slabost vítězí.

5. Jen tvoje moudrost ví,
co k službě sílu dává,
co sobce promění
a smutné potěší,
jen za tvé pomoci
se zastanu vždy práva
a věrnost pravdě tvé
nebude přítěží.

6. Tak jako prorokům
a apoštolům kdysi
i mně dej moudrost svou
a Ducha daruj sám,
ty, který v lásce své
a v moci nezměrný jsi,
i ve mně bezmocném
si vybuduj svůj chrám.

S At-tén-de, Dó-mi-ne, et mi-se-ré-re, qui-a pec-cá-vi-mus ti-bi.
Ó slyš a shlé-dní k nám, smi-luj se, Pa-ne, ne-bot' jsme zhře-ši-li to-bě.

L At-tén-de, Dó-mi-ne, et mi-se-ré-re, qui-a pec-cá-vi-mus ti-bi.
Ó slyš a shlé-dní k nám, smi-luj se, Pa-ne, ne-bot' jsme zhře-ši-li to-bě.

S 1. Ad te, Rex sum-me, ó-mni-um Red-ém-ptor, ó-cu-los no-stros
1. Krá-li nej-vyš-ší, Spa-si-te-li vše-ho, o-či sl-zi-ci

sub-le-vá-mus flen-tes: ex-áu-di, Chris-te, sup-pli-cán-tum pre-ces. L At-tén-de
k to-bě po-zve-dá-me, vy-slyš, Kri-ste náš, po-ni-že-né pro-sby. Ó slyš a

2. Dextera Patris, lapis angularis,
via salutis, ianua caeléstis,
áblue nostri máculas delicti.
Atténde ...

3. Rogámus, Deus, tuam maiestátem:
áuribus sacris gémitus exáudi:
crimina nostra plácidus indúlge.
Atténde ...

4. Tibi fatémur crimina admissa,
contrito corde pándimus occulta:
tua, Redémptor, pietas ignóscat.
Atténde ...

5. Innocens captus, nec repugnans ductus,
téstibus falsis pro ímpiis damnátus,
quos redemísti, tu consérva, Christe.
Atténde ...

2. Pravice Boží, úhelný jsi kámen,
cesta spasení, jistá nebes brána,
omyj ze všech nás skvrny našich hříchů.
Ó slyš ...

4. Viny spáchané tobě vyznáváme,
srdcem zkroušeným také skryté hřichy,
ty, náš Záchrance, odpustíš je vlídně.
Ó slyš ...

3. Bože, prosíme před tvou vznešeností:
Svatým sluchem svým uslyš naše lkání,
všechny proviny odpust s laskavostí.
Ó slyš ...

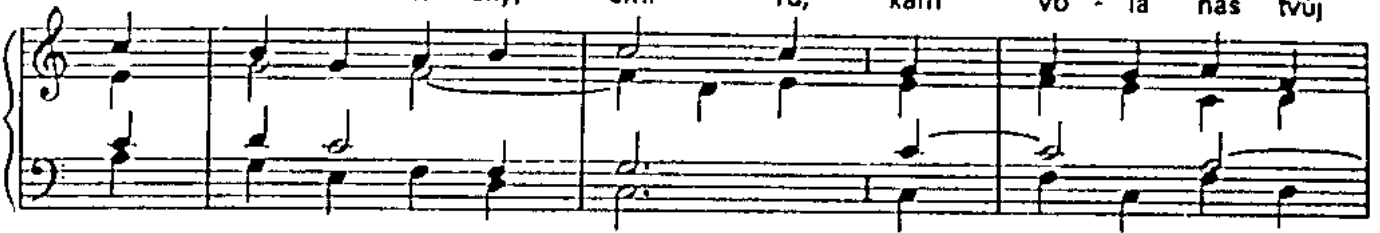
5. Bez viny jatý, zlobě nevzpíráš se,
křívým svědectvím vydán za bezbožné,
co jsi vykoupil, zachovej, ó Kriste.
Ó slyš ...

Vstup

1. Ó hla - vo tě - la cí - rkve, spas, Je - ži - ši, svůj lid
a sje-dnot ú - dy ži - vé, at' smi - me po - dil mít

u sto - lu lá - sky, smí - ru, kam vo - lá nás tvůj

hlas. Kéž na - lez - neš zde ví - ru, až při - deš me - zi nás.

Před evangeliem

2. Teď, Pane, slovy svými
zasáhni život můj,
ať nikdy skutky zlémi
nevolám: Ukřizuji
Ať štědře bratřím dávám,
co zdarma dostal jsem
a sloužit nepřestávám
v svědectví pravdivém.

Obětní průvod

3. Bez podoby a krásy,
muž bolesti a ran,
nám zjevil cestu spásy
a život vrací nám.
Víc nemohl jsi dát.
Co, Pane, já ti dám?
Kéž rád ti darem vrátím
vše, co jsem, vše, co mám.

Přijímání

4. Teď vezměte a jezte,
žijte se tělem mým,
vy hladoví, na cestě
slzavým údolím.
Ze smrti život prýští
v bezbřehý oceán.
Dík vzdávám, že smím jísti,
co nabízí mi Pán.

Závěr

5. Sluch dopřej našim dikům,
propusť nás v pokoji.
Dej sílu učedníkům,
ať v zkouškách obstojí
a slávu kříže šíří
slovem i příkladem,
než hříšný svět se smíří
v Ježíši, Synu tvém.

Vstup

1. Před tvou tvá - ři sto - jím, Bo - že, před te - bou se ne - lze skrýt,

nic před te - bou za - ta - jit. Hří - chem ce - lý ma - lo - mo - cný spí - nám ru - ce

k to - bě, O - tci, vím, že mě chceš u - zdra - vit, vím, že mě chceš u - zdra - vit.

2. Tíha vin mě trápí, Kriste,
klesám jako suchý list
hnaný větrem do všech míst.
Uzdrav mě svým božským tělem,
buď i pro mě Spasitelem.
[:Řekni slovo, budu čist.:]

Před evangeliem

3. Obratťe se, Bůh se blíží,
změňte život, teď je čas!
slyším volat Boží hlas.
Kriste, s láskou voláš hříšná,
vážně varuješ však pyšné.
[:Šťasten, kdo se smíří včas.:]

Obětní průvod

4. Přijmi, Otče, dary smíru.
Hrubý nevděk našich vin
láskou nahradí tvůj Syn.
V darech i nás proměň, Kriste,
stvoř nám srdce nové, čisté,
[:ať jsme novým stvořením.:]

Přijímání

5. Pojďte jíst, tak zveš nás, Pane:
Tělo mé je z nebe chléb,
nesmíte už hladovět!
Dám vám radost, sílu k boji,
dám lék, který rány hojí,
[:unaveným nový vzlet.:]

Díky

6. Děkuji ti, živý Kriste,
zážrak se v mé duši stal,
vracíš mi, co hřích mi vzal.
Nebe chceš mít v srdci chudóm,
my dva spolu jedno budem.
[:Navždy zlo ode mě vzdal.:]

Závěr

7. Uzdraven jsi, nehřeš více,
vládně napomíná Pán.
Raduji se, nejsem sám.
Kriste, když zlo hlavu zvedá,
lásko tvá mi klesnout nedá.
[:Ty jsi so mnou. Vytrvám.:]

***Milosrdný a milostivý je Hospodin,
shovívavý a plný lásky.
Dobrotivý je Hospodin ke všem
a soucit má se všemi svými tvory.***

Žl 145 (144), 8-9

A - le - lu - ja! Živ buď nad smrtí slavný ví - těz, jenž z hro - bu svého právě

vstal, Pán Je - žiš, blu - dných o - vcí při - tel, jenž za ně ži - vot v o - běr

dal. Zněj ja - sně z vě - ků do vě - ků čest, chvá - la Bo - hu člo - vě -

kul Zněj ja - sně z vě - ků do vě - ků čest, chvá - la Bo - hu člově -

kul A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja!

2. Aleluja!

Vstal z mrtvých Kristus oslavený,
tma pekel před ním utíká,
z ran, jež jsou divem zaceleny,
vítězná záře proniká.

[: Buď sláva Bohu na nebi,
mír lidu jeho na zemi. :]

Aleluja, aleluja, aleluja!

3. Aleluja!

Dnes vtiskl pečeť na svá slova,
div divů slavně dokonal.
Kdo důvěru v něj v srdci chová
a lásku svou mu věnoval,
[: ten radostnou má jistotu,
že v pravdě s ním jde k životu. :]

Aleluja, aleluja, aleluja!

4. Alelujal

Vstal Kristus! Vše co jsme, co máme,
chcem s láskou jenom jomu dát,
všech skutků zlých se odřikáme,
s ním chceme žít a umírat.

[: On život je a vzkříšení,
své věrné nebem odmění. :]

Aleluja, aleluja, alelujal

5. Alelujal

Vstal Kristus Ježíš, naše spása,
nad časnou smrtí věčný král.
Kdo v něho věří, v duši jázá,
že chlebem života se stal.

[: Nám chystá v nebi přibyték
a nový, šťastný, svatý věk. :]

Aleluja, aleluja, alelujal

6. Alelujal

Vstal Kristus! Pastýř svého stáda
dal život v obět' za svůj lid.

V své lásce si vždy znovu žádá
Beránkem obětním nám být.

[: Jen v jeho svatém pokoji
se každá rána zahojí. :]

Aleluja, aleluja, alelujal

7. Alelujal

Co zasel kdo, to bude žiti:

Kdo ctnost a dobro miloval,
se krásou věčnou bude skviti
v svém Pánu, který z mrtvých vstal;

[: navěky v domov libezný
joj uvede král vítězný. :]

Aleluja, aleluja, alelujal

8. Alelujal

Tak slavně aleluja pějme

po všechny časy jako dnes.

Čest, dík a chválu Kristu vzdajme,
jonž předešel nás do nebes.

[: A tam u Otce na trůnu
nám chystá slávy korunu. :]

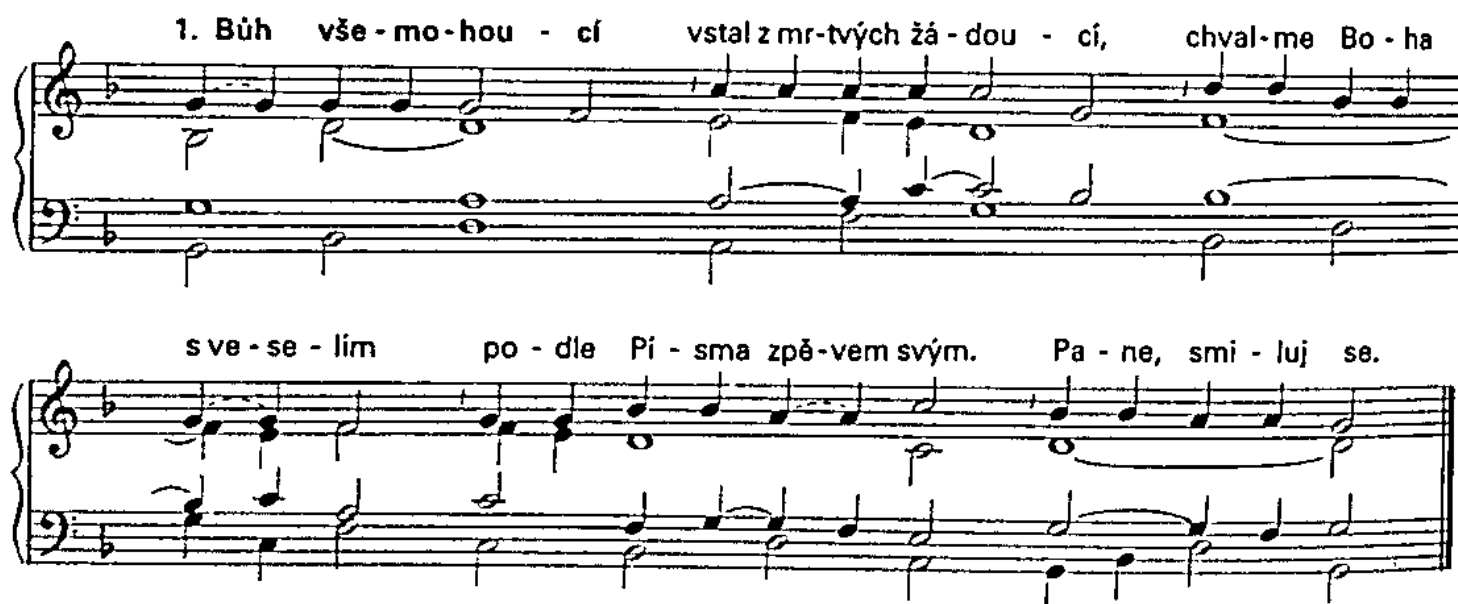
Aleluja, aleluja, alelujal

1. Bůh vše - mo - hou - cí vstal z mr - tvých žá - dou - cí, chval - me Bo - ha
s ve - se - lím po - dle Pí - sma zpě - vem svým. Pa - ne, smi - luj se.

1. Bůh vše - mo - hou - cí vstal z mr - tvých žá - dou - cí, chval - me Bo - ha
s ve - se - lím po - dle Pí - sma zpě - vem svým. Pa - ne, smi - luj se.

2. Jezu Kriste, vstal jsi,
svědectví nám dal jsi,
že též z mrtvých vstaneme,
s tebou věčně budeme.
Pane, smiluj se.

3. Uslýš naše hlasy,
dej pokojné časy,
Jezu Kriste, Králi,
ať tě tvůj lid chválí.
Pane, smiluj se.

4. Maria žádoucí,
růže z nebe skvoucí,
pros za nás Hospodina,
svého milého Syna.
Pane, smiluj se.

5. Odpusť naše zlosti,
všech nás bludů zprosti,
dej pro svoji dobrotu
svaté církvi jednotu.
Pane, smiluj se.

6. Všichni svatí proste
a nám dopomozte,
bychom s vámi bydlili,
v nebi Krista chválili.
Pane, smiluj se.

1. Hle, vstal již z mr - tvých Kri - stus Pán, jenž byl nám z Pa - nny

či - stó dán, a - le - - lu - ja, a - le - - - lu - ja. Vstal

již náš mi - - lý spa - - si - tel, vstal již svých vě - - rných

tě - - ši - tel, a - le - - lu - - ja, a - - le - - lu - ja.

2. Ó buď mu sláva, chvála, čest,
 že nám zas život vrácen jest,
 aleluja ...

3. Svým věrným Pán se ukázal,
 když v oslaveném těle vstal,
 aleluja ...

4. Tím předpověď je splněna
 a víra naše stvrzena,
 aleluja ...

5. V té velkonoční radosti
 dík Bohu vzdějme s vroucností,
 aleluja ...

6. My také s Kristem vstaneme
 a věčně živi budeme,
 aleluja ...

1. Ra - duj se a ve - sel, vše - chno stvo - ře - ní,

vi - tej Kri - sta Pá - na sla - vné vzkří - še - ní.

A - le - lu - ja zpí - vej - me, Bo - hu dí - ky vzdá - vej - me,

Spa - si - te - le své - ho vši - chni ví - tej - me!

2. Sbory nebes duchů, s námi plesejte,
vítěznému Kristu slávu zpívejte!
Aleluja přeslavné,
které v církvi Páně zní,
ať i vroucně jásá v nebes svatyni!

4. Rcete, zbožné ženy, co jste viděly,
když jste časně zrána k hrobu dospěly?
Anděl se nám ukázal,
ten nám slavně zvěstoval,
že Pán vlastní mocí právě z mrtvých vstal.

3. Raduj se a vesel, Panno Maria,
velká tvoje žalost nyní minula;
spatíš syna milého
v blasku světla jasného,
přivineš ho k srdci opět živého.

5. Až v den soudu všichni
z mrtvých vstaneme,
dej, ať s tebou, Kriste, věčně živí jsme!
S nebeštany navěky
před tvým trůnem plesáme,
aleluja slavné tobě zpíváme!

Vstup

1. Roz - leť - te se, zpě - vy, vzhů - ru, za - já - sej - te mo - cně v dál!

Vy - stří - da - la ra - dost chmu - ru, na vý - cho - dě ú - svit vzplál;

ze - mě bla - hem za - chvě - la se, z při - ro - dy Bůh smu - tek sňal: vla - stní mo - cí

v pl - né krá - se z hro - bu sla - vně Kri - stus vstal, a - le - lu - ja, Kri - stus vstal.

Před evangeliem

2. Láska zbožných k hrobu spěla:
Kdo jen kámen zvedne nám?
Tu však slyší od anděla:
Z mrtvých vstal, jak řekl sám!
Nechť znovu touto zvěstí
zahlaholí Boží chrám,
aby duše, plná štěstí,
povznosla se k výšinám,
aleluja, k výšinám!

Obětní průvod

3. S knězem celé lidské plémě
předstupuje před tvou tvář,
chléb a víno, dary země,
přináší ti na oltář.
Učiň naše srdce čistá,
všechno zlé v nich, Bože, zmař.
Nechť nám tato oběť chystá
na nebesích slávy zář,
aleluja, slávy zář!

Přijímání

4. Pro mé duše zmrtvýchvstání
přišla nyní hodina:
k Boží lásky uvítání
touha má se upíná.
V této chvíli se mi chystá
nejmilejší hostina:
Přijď již ke mně, lásko čistá,
veliká a jediná,
aleluja, jediná!

Závěr

5. Klaním se ti, Všemohoucí,
proti tobě jsem jen prach.
Ty však chceš, bych v lásku vroucí
proměnil svůj lidský strach.
Dej, by oko víry zřelo,
co se tají v způsobách:
tvoje krev a tvoje tělo,
jež přemohlo smrti práh,
aleluja, smrti práh.

6. Pastýři náš, Spasiteli
poblouditých lidských stád,
aby duše život měly,
sám ses přišel v oběť dát.
I když někdy světa zmatky
poruší tvůj věčný řád,
svolej vždy své ovce zpátky,
nepřestaň nás milovat,
aleluja, milovat.

406 A M₁₂₃₄

T: sekvence Victimae paschali, složil asi Wipo (+1048)
 N: Michna 1647
 D: L. Holain 1883 (~1932)

1. Ve - li - ko - noč - ní o - bě - ti, a - le - lu -

ja, a - le - lu - ja, po - spěš - me chvá - lu

za - pě - ti, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

406 B M₁₂₃₄

T: sekvence Victimae paschali, složil asi Wipo (+1048)
 N: Steyer 1683
 D: J. Hlucháň 1955 (~1992)

1. Ve - li - ko - no - ční o - bě - ti po - spěš - me chvá - lu

za - pě - ti, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

2. Beránek ovce vykoupil,
 (aleluja, aleluja),
 když muka kříže podstoupil,
 aleluja, aleluja.

3. Se smrtí život utkal se,
 (aleluja, aleluja),
 v podivuhodném zápase,
 aleluja, aleluja.

4. Pán žitů učinil ten div,
 (aleluja, aleluja),
 zemřel, a v slávě vládne živ,
 aleluja, aleluja.

5. Řekni nám, řekni Maria,
(aleluja, aleluja),
cos tam u skály spatřila,
aleluja, aleluja.

6. Prázdný hrob, z něhož vstal můj Pán,
(aleluja, aleluja),
a plátno, v němž byl omotán,
aleluja, aleluja.

7. Vstal Kristus, naše naděje,
(aleluja, aleluja),
a zve nás do Galileje,
aleluja, aleluja.

8. Žije náš Král, chcem žiti s ním,
(aleluja, aleluja),
slitovným Králem vítězným,
aleluja, aleluja.

Taň: Michna 1661
D: Fr. Musil 1909 (~1959)

407

1. Ve - sel se, ne - bes Krá - lo - vno, a - lo - lu - - ja,

Musical notation for the first line of the hymn. It consists of a piano accompaniment on the left and a vocal line on the right. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The piano part features a steady bass line and chords in the right hand. The vocal line is a simple melody with lyrics written below it.

za - ple - sej tvo - rstva ko - ru - no, a - la - lu - - ja.

Musical notation for the second line of the hymn. It consists of a piano accompaniment on the left and a vocal line on the right. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The piano part continues with a steady bass line and chords. The vocal line continues the melody with lyrics written below it.

2. Ten, jež jsi v klíně chovala,
aleluja,
vpravdě vstal Kristus, tvá chvála,
aleluja.

3. Z vítězství jeho raduj se,
aleluja,
u něho za nás přimluv se,
aleluja.

Radujte se, nebesa, zajásej, země!

Ži 95. 11a

1. Vstalt' jest té - to chví - le náš Vy - ku - pi - tel z mr - tvých Je - žiš

mi - le, svě - ta Spa - si - tel, pro hří - chy jenž na - še zma - řil

se, roz - pjat na kří - ži, ne - vi - nný Bůh náš je - di - ný.

2. Zrána časné přišly
k hrobu ženy ctné.
Marie tu stály
velmi truchlivé.
Anděl, jenž tu seděl, zvěst jim děl,
bratřím zvěstovat přikázal,
Bůh že svatý vstal.

3. Jenž jsi umřít ráčil,
Kriste laskavý,
by se k tobě vrátil,
hříšník váhavý,
vstals dnes z mrtvých slavný, vítězný;
přej nám šťastného skonání,
hříchů poznání.

Vstup

1. Zá - klad cí - rkve pe - vná ská - la do vln svě - ta vsa - ze - ná.

sto - ji tak, jak vě - ky stá - la, mo - cí Bo - ži chrá - ně - ná. Za - kla - da - tel

je - jí vstá - vá, ví - těz krá - čí z hro - bu bran, vše - mu svě - tu dů - kaz dá - vá,

že je svě - tů vě - čný Pán, že je svě - tů vě - čný Pán.

2. Pějte, sbory, aleluja,
ve všech nebes výšinách,
pějte, lidé, aleluja,
po všech světa končinách.
Přemožen je lidstva škůdce,
původ všeho rozbroje,
z hrobu k nám již spěje vůdce,
[:nese blaho pokoje.:]

Před evangeliem

3. Kriste, jenž jsi roven Otci,
roven Duchu Svatému,
sílu víry ku pomoci
přispěj duchu lidskému.
Buď nám světlem v každou dobu,
naplň srdce milostí,
bychom jednou vyšli z hrobu
[:v sídla věčných radostí.:]

Obětní průvod

4. Přijmi z rukou lidu svého
dary k svaté oběti,
kněz je mocí slova tvého
k spáse naší posvětí.
Pro nás v těžkých mukách kříže
zemřel jsi a z hrobu vstal,
zbav nás hříchů našich tíže,
[:tresty věčné od nás vzdal!:]

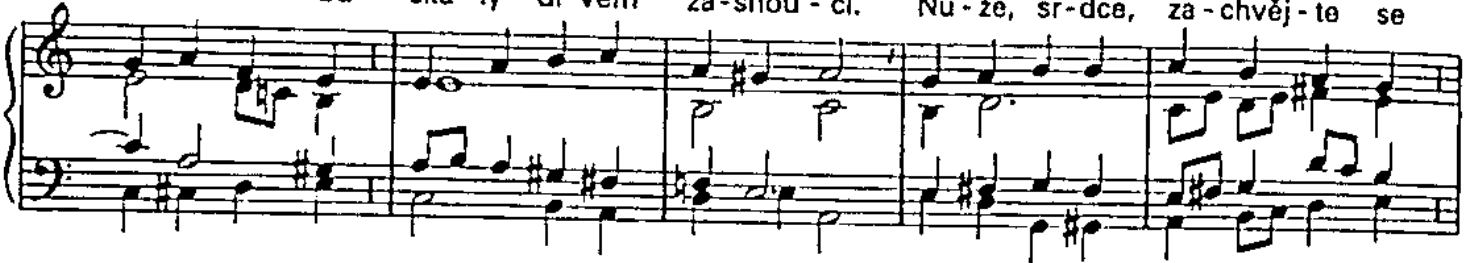
5. Dej, ať v srdcích láska vzrůstá
k tobě, lidstva příteli,
ať jsou hodná naše ústa
zpívat spolu s anděly.
Svatý jsi ty, nebes Pane,
svatý, Kriste vítězný,
obloha tvou slávou plane
[:i květ hájů líbezný.:]

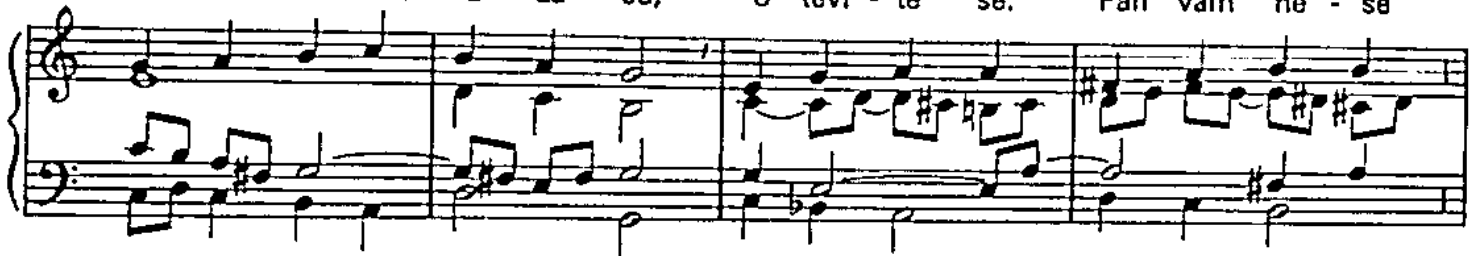
6. Pán při - chá - zí, kte - rý z hro - bu vy - šel v slá - vě pře - skvou - cí. Roz - puk - ly se

vo - nu do - bu ská - ly di - vem ža - snou - cí. Nu - že, sr - dce, za - chvěj - te se

v bá - zně sva - tém ú - ža - su, o - tevř - te se. Pán vám ne - se

po - moc, sí - lu k zá - pa - su. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

7. Hostinu nám chystáš, Pane,
manu nebes tajemnou,
po níž touží nebešťané,
uchvácení láskou tvou.
Hodnými nás učiň, Kriste,
přijmout svaté tělo tvé;
rukojmi nám bude jisté,
že nás přijmeš v stánky své.
Aleluja, aleluja.

Závěr

8. Přijdeš jednou s velkou mocí,
v slávě, v kruhu andělů,
v život vzkřísíš z hrobu noci
zástupy svých ctitelů.
Budiž strážcem našich kroků,
cestou k nebesům ved' nás
a pak všechny k svému boku
přiviň s láskou v onen čas.
Aleluja, aleluja.

1. A - le - lu - ja, cí - rkev zpí - vá: Ži - je, ži - je, ži - je Pán I

Kří - sí sr - dce ne - du - ži - vá, vo - lá: Po - koj vám I Vchá - zi

dve - řmi za - mče - ný - mi, u - ka - zu - je pět svých ran. Kde jdou dva, on tře - tí

s ni - mi krá - či ne - po - znán, a - le - lu - ja, ne - po - znán.

Před evangeliem

2. Srdce se jim rozhořelo,
když jim Písma vykládal,
pookřál hned duch i tělo,
lehčeji šli dál.
Když na cestu stíny padnou,
Pane, kéž tě uslyším,
duši skleslou, těžkopádnou
oživ slovem svým,
aleluja, slovem svým!

Obátní průvod

3. Nevíte, že hrůzy smrti
musel zkusit Boží Syn,
aby vešel do své slávy
a vy spolu s ním?
Ty jdeš naší cestou s námi,
i my tvou chceme, Pane, jít.
Nezastaví pekla brány
svatý Boží lid,
aleluja, Boží lid.

Závěr

5. Když Pán zmizel, oni vstali
a šli hlásat lidem všem:
Ježíš žije a je s námi,
chval ho celá zem!
Dnešní svět o tobě neví,
jak tě, Paně, představím?
Víc než ústy, líp než slovy
celým žitím svým,
aleluja, žitím svým.

Přijímání

4. A když došli k cíli cesty,
Pán se nechal pozvat dál,
poznali ho učedníci,
chléb když rozlámal.
Mrtvý žije, zcela jistě,
je to on, Pán vzkříšený!
Přijď i sem a stoluj, Kriste,
s námi se všemi,
aleluja, se všemi!

S Al - le - lú - ia, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

L Al - le - lú - ia, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

1. O fl - li - i et fi - li - ae, Rex coe - lé - stis, Rex gló - ri - ae, mor -
S 1. Za - zpí - vej, cí - rkvi, pi - seň chval, Je - žíš, náš ví - těz, slá - vy Král, dnes

te sur - ré - xit hó - di - e. Al - le - lú - ia. Al - le - lú - ia...
rá - no z hro - bu vzkří - šen vstal, a - le - lu - ja. L A - le - lu - ja...

2. Et mane prima sabbati,
ad ostium monumenti
accessérunt discipuli. Allelúia.
Allelúia ...

3. Et María Magdaléne,
et Jacóbi, et Salóme,
venérunt corpus úngere. Allelúia.
Allelúia ...

4. In albis sedens Angelus
praedixit mulieribus:
In Galliaea est Dóminus. Allelúia.
Allelúia ...

5. Et Joánnes apóstolus
cucúrrit Petro cítius,
monuménto venit prius. Allelúia.
Allelúia ...

6. Discípulis adstántibus,
In médio stetit Christus,
dicens: Pax vobis ómnibus. Allelúia.
Allelúia ...

7. Ut intelléxit Didymus,
quia surrexerat Jesus,
remánsit fere dúbius. Allelúia.
Allelúia ...

8. Vide, Thoma, vide latus,
vide pedes, vide manus,
noli esse incrédulus. Allelúia.
Allelúia ...

9. Quando Thoma Christi latus,
pedes vidit atque manus,
dixit: Tu es Deus meus. Allelúia.
Allelúia ...

10. Beáti qui non vidérunt,
et firmiter credidérunt,
vitam aetérnam habébunt. Allelúia.
Allelúia ...

11. In hoc festo sanctíssimo
sit laus et iubilatio,
BENEDICAMUS DOMINO. Allelúia.
Allelúia ...

12. Ex quibus nos humillimas
devótas atque débitas
DEO dicámus GRATIAS. Allelúia.
Allelúia ...

2. Třetího dne za svitání
zří přátelé Ježíšovi,
tentam je kámen hrobový, aleluja.
Aleluja ...

5. A přítel Páně svatý Jan
i Petra cestou předbíhal,
před prázdným hrobem v skále stál, aleluja.
Aleluja ...

8. Hle, údy mé, Tomáši, viz,
nezdráhej se a přístup bliž,
na rány mé si sáhnout smlš, aleluja.
Aleluja ...

3. A Magdalena Maria
a Jákoba a Salome
uctít šly tělo pohřbené, aleluja.
Aleluja ...

6. Pak vzkříšený a živý Pán
sbor přátel svých navštívil sám,
zdraví je slovy: Pokoj vám! Aleluja.
Aleluja ...

9. Již Tomáš Pána poznává,
otvírá k chvále ústa svá:
Můj Pán a Bůh můj, vyznává, aleluja.
Aleluja ...

4. Tam v bílém rouchu anděl stál
a zprávu hned jim zvěstoval,
do Galileje Pán je zval, aleluja.
Aleluja ...

7. Tam scházel Tomáš učedník,
odmítal zprávě uvěřit,
Ježíš i jemu dal se zřít, aleluja.
Aleluja ...

10. Jsou blaženi, kdo uvěří,
co pouhým okem neučí,
těm království mé náleží, aleluja.
Aleluja ...

11. Ve svátky Páně vzkříšení
vzdej chválu všechno stvoření
Jožíši, dárci spasení, aleluja.
Aleluja ...

12. Zajísej, církvi, písněmi,
ať Bohu v nebi, na zemi
zpěv díkůvzdání stále zní, aleluja.
Aleluja ...

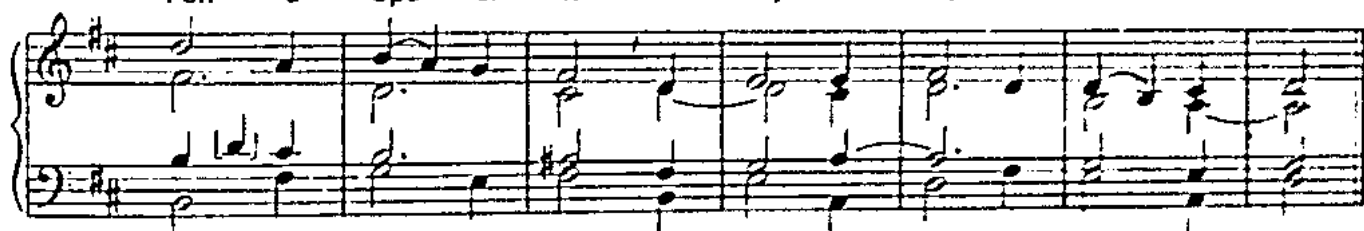
Tx: Písň 1522
N- Vyslabrodský sborník 1410
Dx: E. Trokde (+1943; x1992) M_{1, 2, 3}

412

1. Tře - tí - ho dne vstal Stvo - ři - tel, Je - žíš, náš

Pán a Spa - si tel. Ra - duj - me se, ve - sel - me se.

2. Jdou ženy k hrobu sklíčené
za úsvitu třetího dne
pomazat tělo pohřbené.

3. Zda pravda je to nebo sen?
Hrob Ježíšův je otevřen,
dli tady skvoucí anděl jen.

4. Ten pravi jim: Pán vzkříšen vstal,
svět, smrt i ďábla překonal
a v galilejský kraj se dal.

5. Tu ženám tvář se rozjasní,
hned k apoštolům spěchají
a šťastnou zvěst jim oznámí.

6. Jak jitřní hvězda spanilá
se nová radost rozlila
a do srdce jim vstoupila.

7. I my, již prosti okovů,
jdem hlásat slávu Kristovu,
jež světu zjednal obnovu.

1. Ži - je! Kri - stus po - vstal z hro - bu, ži - je me - zi vá - mi

zno - vu! an - děl že - nám zvě - sto - val. Vy - šel

z hro - bu o - sla - - - ve - ný, viz - te ká - men

od - va - le - ný, vpra - vdě, Kri - stus z mr - tvých vstal,

vpra - vdě, Kri - stus z mrtvých vstal. A - le - lu - - - ja.

2. Žijel Jan i Petr svědčí,
když tam v prázdném hrobě klečí,
z něhož povstal třetí den.
Nadarmo jej umučili,
stráže k hrobu postavili.
[: Vstal a vládne věkům všem. :]
Aleluja.

3. Žijel jásá Magdalena,
když se setká potěšena
se vzkříšeným Ježíšem.
Kdo svou vinu pláčem smyje,
znovu se svým Pánem žije,
[: nad smrtí je vítězem. :]
Aleluja.

4. Žijel žasnou učedníci
s ním do Emauz putující,
když jim chleba rozlámal.
Oči se jim otevřely,
bratřím hned tu zprávu sdělí:
[: Ježíš v skutku z mrtvých vstal! :]
Aleluja.

5. Žijel apoštolé věří,
když jim od zamčených dveří
známý hlas di: Pokoj vámi
Tomáš padá na kolena,
pochybnost je rozptýlena:
[: Věřim, žeš můj Bůh a Pán! :]
Aleluja.

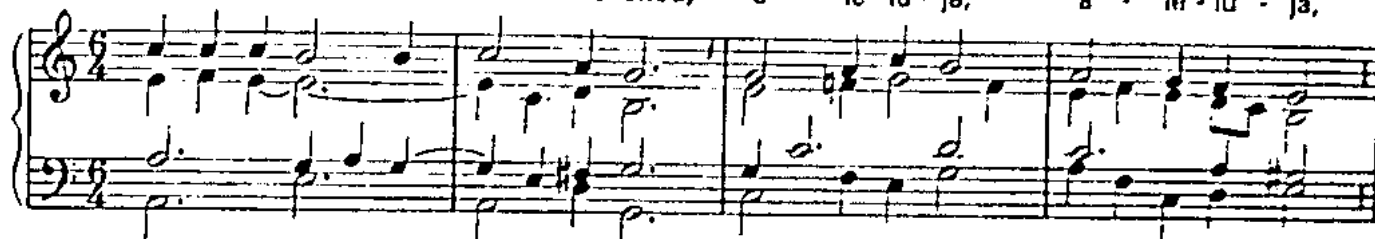
6. Žijel vzkříšen Boží mocí
Slavná píseň velké noci
rozjásat chce celý svět.
Smrt je navždy překonána,
chvalme vzkříšeného Pána
[: až na věky věků všech. :]
Aleluja.

TrN Rosenplut 1801
D. K. Břiza 1992

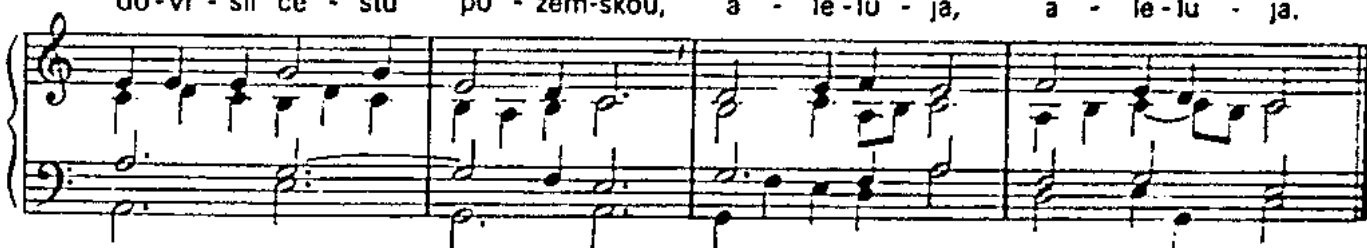
M 415

Vstup

1. Vstou-pil Pán v slá - vu ne - be - skou, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja,

do - vr - šil ce - stu po - zem - skou, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

2. Naději nám zde zůstavil,
aleluja, aleluja,
a k nebi cestu připravil,
aleluja, aleluja.

Před evangeliem

3. S radostí slyšme slavnou zvěst,
aleluja, aleluja,
že nás tou cestou sám chce vést,
aleluja, aleluja.

4. Z oblaku slávy hovoří,
aleluja, aleluja,
slovem, jímž duše zahoří,
aleluja, aleluja.

Obětní průvod

5. Za tebou, Kriste, jítí chcem,
aleluja, aleluja,
vše, co jsme, tobě věnujem,
aleluja, aleluja.

6. Denní své dílo, strasti své,
aleluja, aleluja,
i touhu duše žiznivě,
aleluja, aleluja.

Přijímání

7. Ducha své lásky sesláš,
aleluja, aleluja,
za pokrm sám se duším dáš,
aleluja, aleluja.

8. Ježíši Kriste, sestup k nám,
aleluja, aleluja,
už nyní vládni v nás ty sám,
aleluja, aleluja.

Vstup

1. Kri-stus se - slal Tě - ši - te - le a - po - što - lů ro - di - ně,

a - by v pra - vdě stá - li smě - le všu - de, v ka - ždé ho - di - ně.

Se - stup na nás Dá - rce ctno - stí, u - pe - vni nás v ná - bo - žno - stí,

za - žeň zma - tek vše - li - ký, roz - važ k pra - vdě ja - zy - ky.

2. S radostí ať duše zpívá,
Boha chválí s vděčností,
že Duch Svatý v nás přebývá,
živý pramen milosti.
Těšiteli, dárce míru,
rozmnožuj vždy naši víru,
ať jsme všichni jedinou
v Kristu Pánu rodinou.

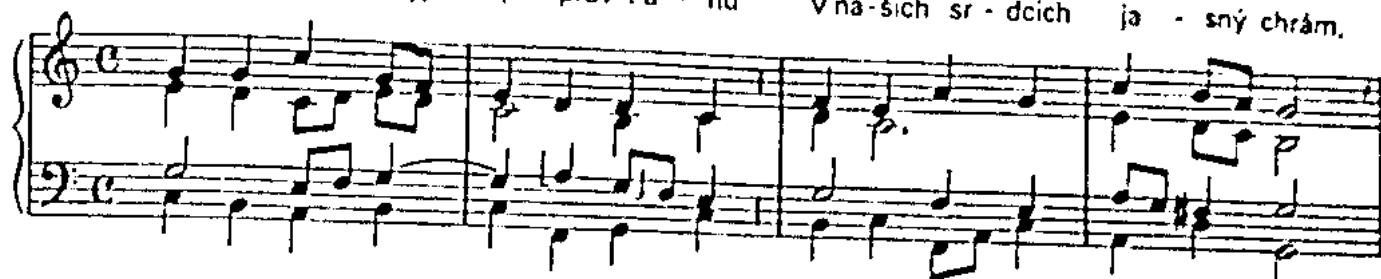
Před evangeliem

3. Sestup na nás Duchu Svatý,
zapal v srdcích plamen svůj
a náš rozum tmou zajatý
světlem shůry osvěcuj.
Uděl dary rady, síly,
bychom Bohu věrní byli,
jeho vůli poznali
a jí věrně konali.

Obětní průvod

4. Přijmi dary chleba, vína,
jež z tvé moci plodí zem,
když pod křížem tvého Syna
hody lásky slavit chcem.
Ducha svého rač nám vlítí,
ať umíme s tebou žítí
a svým dílem přispěti
ke Kristově oběti.

5. Du - chu Sva - tý, při - prav Pá - nu v na - šich sr - dcích ja - sný chrám,

ať jsme ho - dní ji - sti ma - nu, kte - rou je Pán Je - žíš sám;

buď nám stá - le mi - lým ho - stem, vy - u - čuj nás sva - tým ctno - stem,

v po - sled - ní pak ho - di - ně ve - zmi kvě - čné ho - sti - ně.

Závěr

6. Sedmi darů svatý Zdroji,
buď nám stálou ochranou,
dej nám státi v každém boji
s myslí Bohu oddanou,
dej nám věrně plnit sliby,
doplní vše, co duším chybí,
buď nám stálým dárcem sil,
nedej minout věčný cíl.

422 A M₂

T: sekvence Veni, Sancte Spiritus, složil Inocenc III. (+1216)
 N: KSJ 1863
 D: J. Hlucháň 1955

1. Přijď, ó Du - chu pře - sva - tý, rač pa - - - pr - sek

bo - ha - tý svě - tla svě - ho v nás vy - lit.

Při - jdi, o - tče ne - bo - hých, dá - rce da - ru

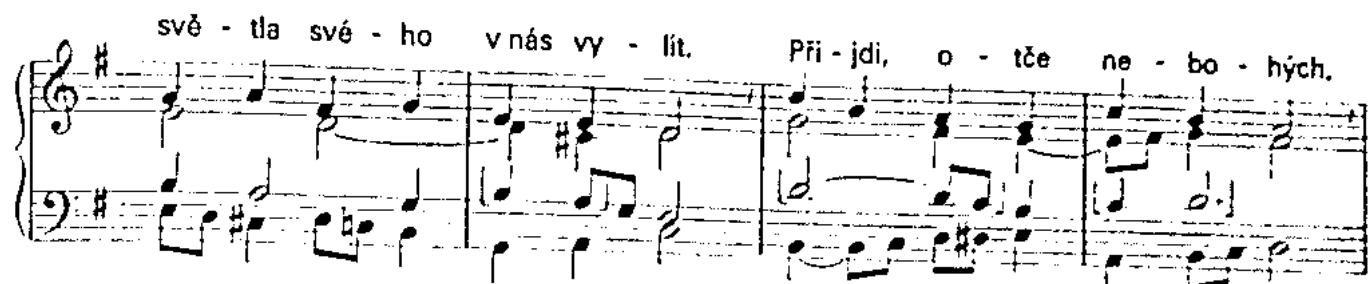
pře - mno - hých, rač nám my - sli o - svi - tit.

422 B M₂

T: sekvence Veni, Sancte Spiritus, složil Inocenc III. (1216)
 ND: L. Hořáin 1883 (~1939)

1. Přijď, ó Du - chu pře - sva - tý, rač pa - pr - sek bo - ha - tý

svě - tla své - ho v nás vy - lít. Při - jdi, o - tče ne - bo - hých.

dá - rce da - rú pře - mno - hých, rač nám my - sli o - svi - tit.

2. Božský Utóšiteli,
něžný duši příteli,
rač nás mile zotavit.
V práci libý pokoji,
smířiteli v rozbroji,
rač nás v pláči utišíti.

3. Světlo duši blažící,
srdce v tebe věřící
rač milostně naplnit.
Člověk bez tvé pomoci
slábně a je bez moci,
vše mu může uškodit.

4. Viny z duši našich smaž
a vyprahlá srdce svlaž,
raněné rač vyhojit.
Srovnej, co je zkřiveno,
zahřej, co je studeno,
a nedej nám zabloudit.

5. Rač nás, v tebe věřící,
vroucně tebe prosící,
dary sedmi podělit.
Uděl v ctnosti prospěchu,
v smrti dodej útěchu
a dej v radost věčnou vjíti.

T: sekvence Veni, Sancta Spiritus, sbíh Inocenc III. (11216),
překlad z mišálu 1977
ND: buď 422 A nebo 422 B

c 422

1. Svatý Duchu, sestup k nám,
dej své světlo temnotám,
v jasů lásky nech nás žít.
Přijď se svými dary zas,
otče chudých, mezi nás,
přijď nám srdce potěšit.

2. Těšiteli, buď náš host,
žij nám v srdci pro radost,
pro klid, kterým opíjváš.
Po práci nech oddychnout,
osvěž naši zprahlou pout,
setřij slzy z našich řas.

3. Daruj šťastný plamen svůj
věrným srdcím, pamatuj
na nás, k nimž ses nakloníš.
Bez tebe jsme na zemi
ubozí a ztraceni,
kořist pro tmu, pro omytí.

4. Smyj z nás hříchy, stopy vin,
dej svou svěžest žiznivým,
vyhoj z bolestí a ran.
Zchladlým srdcím oheň dej,
z lhostejnosti pomáhej,
odveď ze zcestí a chraň.

5. Veď nás k ctnostem, nauč nás
dobrem naplňovat čas,
svými dary pomoz všem.
Uč nás, jak si zasloužit
šťastnou smrt. A dej nám žít
věčnou radost před Bohem.

1. Přijď, Tvůrce, Du - - chu Sva - tý, k nám a na - vštiv my - - sli

na - šich chrám, z vý - so - sti ne - bes za - ví - - tej,

do du - ší nám svou mi - lost vlej. A - - - - - men.

2. Ty Utěšitel právem zván,
tys dar, jenž Bohem věčným dán,
zdroj živý, láskyplný dech,
tys posvěcení mysli všech.3. Ty sedmi darů studnice,
prst Otcovy jsi pravice,
tys Bohem přislíbený host,
ty dávaš ústům výmluvnost.4. Rač světlo v mysli rozžehnout,
vlíj do srdcí nám lásky proud,
našeho těla slabosti
zhoj silou svojí milosti.5. Dál nepřítele zapuzuj
a duši pokoj uděluj,
ať vždycky pod vedením tvým
vyhnem se vlívům škodlivým.6. Nauč nás Boha Otce znát
a Syna jeho milovat
a v tebe, Duchu Svatý, zas
důvěřovati v každý čas. Amen

Vstup

1. Se - stup na nás, Du - chu Sva - tý, s da - rem všech svých mi - lo - stí,

at' tvé lá-sky žár bo - ha - tý strá ví na - še sla - bo - sti.

Mou-drost tvá svět ři - dí ce - lý, Du - chu Sva - tý, Tě - ši - te - li,

mou - dro - sti nám u - děl dar, dej všem na - šim pra - cím zdar.

2. Tys posvětil ohněm, Pane,
národů všech jazyky;
dej at' ve všech srdcích plane
zákon lásky veliký.
Vírou, pravdy Učitelí,
osvět rozum zatemnělý,
bychom cíl svůj poznali,
vůli tvou vždy konali.

5. Píseň slávy s cherubíny
nech nás, Pane, zazpívat.
Uč nás, této země syny,
srdcem v nebi přebývat.
At' umíme správně žítí,
Duchu Svatý, rač nám vlítí
do srdcí dar umění
ke věčnému spasení.

Před evangeliem

3. Tys nás, Bože všemohoucí,
stvořil, spasil, posvětil,
k naší spáse nehynoucí
církve svatou založil.
Duchu, Kristem přislíbený,
dar své rady drahocenný
v církvi své nám uděluj,
at' jsme věrný národ tvůj.

Přijímání

6. Chleba, vína ve způsobě
mezi námi přebýváš,
s andělskými sbory tobě
klaníme se, Pane náš.
Duchu Svatý, dárce ctností,
darem pravé pobožnosti
rač nám duši oblažit,
s Kristem dej nám věčně žít.

Závěr

8. Uděl svoje požehnání,
Hospodine, dítkám svým;
duha míru at' se sklání
stále nad tvým dědictvím.
Duchu Svatý, Světiteli,
posvět sobě národ celý,
dary své nám v duši vlej,
v milosti nás zachovej!

Obětní průvod

4. Chléb a víno za dar milý
přinášíme k oběti;
na pokrm jej božské síly
slovo Páně posvěti.
Duchu Svatý, spásy zdroj,
síly dar nám uděl v boji;
proti zlému lákání
pomoc tvá nás ubráni.

7. Dej nám, Pane, srdce čisté,
jež dost bázně Boží má,
když tě, milý Jezu Kriste,
ve svátosti přijímá.
At' v té bázni darované
důvěřovat nepřestane,
že doplníš a dáš sám
to, co v lásce schází nám.

Vstup

1. Ty Bo - ži lá - sko, kte - rá va neš tmou ča - su z vě - čna

do vě - čna, jež svě - ty tvo - - řit ne - u - sta - neš,

ty je - di - ná, ty sku - te - - - čná; přijď, ho - lu - bi - - - ce

o - ce - á - nů, když zr - ca - dlem byl své - mu Pá - - nu svět če - ka -

jí - - - ci na tvůj dech, jak če - ká sr - dce mé a sr - dce všech.

2. Z archandělského zvěstování
tys Boží dívku zastínil,
já slyším její přitakání
a na něm toužím mít svůj díl:
aby se ve mně ledy hnuly,
abych byl živ jen po tvé vůli,
o Kristu svědčil v skutcích svých,
jak chce můj Pán a Bůh na nebesích.

Před evangeliem

3. Ty hlase Otcův u Jordánu,
kdy Syn se k dílu ubíral,
mluv srdci mému o mém Pánu,
jak pro mě žil i umíral:
o tvůrčí síle vody křestné,
o lásce Páně přebolestné,
o krvi z kříže proudící
nad mou a nad každou křtitelnicí.

Obětní průvod

4. Na hoře Tábor světlem jsi byl,
když odkryl Syn svou Boží tvář,
a její slávu věrným slíbil,
až tmy se všechny změní v zář.
Tak svědčí světlo tvé i nyní,
jak Boží láska divy činí,
když dary brázd a zemských řev
mění se v skutečné tělo a krev.

Přijímaní

5. Ten, jenž za nás byl ukřižován,
moci své lásky z mrtvých vstal,
proroky tvými ohlašován,
nad smrti vítěz, živých král.
Přichází k těm, kdo ze vší síly
v moc Boží lásky uvěřili:
Přijměte Ducha Svatého,
vejděte do slávy Otce mého.

6. Před světem v bázni shromáždění,
přátelé pravdy jedině
doufají jen v tvé utěšení
a všechna bázeň pomine.
Ty jsi ta síla, Duchu Boží,
kterou sám Kristus do nás vloží,
když tělam svým a krví svou
syti svou rodinu apoštolskou.

Závěr

7. Ty jsi ta hloutka věčných moří,
bezpečná míra svobody,
jsi moudré slunce, které hoří
nad Kristovými národy.
A v jeho zářl nepočatá
svítí nám pravda cirkve svatě.
Neustaň, Duchu Boží, v nás
být duchem pokoje pro všechny čas.

S Ky-ri-e, e - le - i - son. L Ky-ri-e, e - le - i - son. V Ky-ri-e, e - le - i - son.

S Christe, e - le - i - son. L Christe, e - le - i - son. V Christe, e - le - - - - i - son.

S Ky-ri-e, e - le - i - son L Ky-ri-e, e - le - i - son. V Ky-ri-e, e - le - i - son.

K Slá - va na vý - so - stech Bo - hu S a na ze - mi po - koj li - dem do - bré vů - le.

L Chvá - lí - me tě. S Ve - le - bi - me tě. L Kla - ní - me se ti. S O - sla - vu - je - me tě.

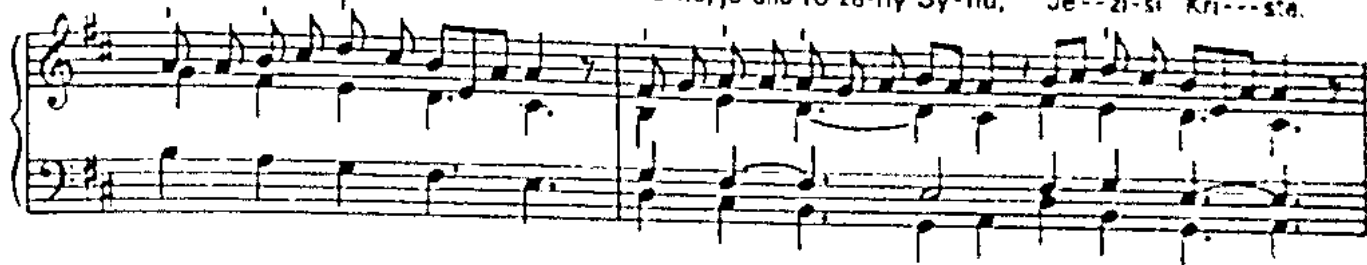
L Vzdá - vá - me ti dí - - ky pro tvou ve - li - kou slá - vu. S Pa - ne a Bo - že, ne - be - ský Krá - li,

Bo-že, O-tče všemohou - - cí.

L

Pa-ne, je-dno-ro-ze-ný Sy-nu, Je--ži--ši: Kri---sta.

502

S

Pa-ne a Bo-že, Be-rán-ku Bo--ží, Sy--nu O--tce.

L

Ty, kte-rý sni-máš hříchy své--ta.

smi-luj se nad ná-mi;

S

ty, kte-rý sni-máš hří-chy své--ta, při-jmi na-ša pro-sby.

L

Ty, kte-rý se-diš po pra-vi-ci O--tce, smi-luj se nad ná-mi.

S

Ne-boť ty je-di-ný jsi Sva-tý.

L

ty je-di-ný jsi Pán,

S

ty je-di-ný jsi Svr-cho-va-ný, Je-ži--ši Kri - ste,

L

se Sva-tým Du----chem, ve slá-vě Bo-ha O---tce.

V

A - - - - - men.

Vě-řím v je-dno-ho Bo-ha,

O-tce vše-mo-hou-ci-ho, Stvo-ří-te-le ne-be i ze-mě,

Musical notation for the first system, including vocal line and piano accompaniment.

vše-ho vi-di-tel-né-ho i ne-vi-di-tel-né-ho.

Vě-řím v je-dno-ho Pá-na Je-ži-še Kri-sta,

Musical notation for the second system, including vocal line and piano accompaniment.

je-dno-ro-ze-né-ho Sy-na Bo-ži-ho,

kte-rý se zro-dil z O-tce pfo-da vše-mi vě-ky:

Musical notation for the third system, including vocal line and piano accompaniment.

Bůh z Bo-ha, Svě-tlo ze Svě-tla, pra-vý Bůh z pra-vé-ho Bo-ha.

Zro-ze-ný, ne-stvo-ře-ný,

Musical notation for the fourth system, including vocal line and piano accompaniment.

jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.

On pro nás li-di a pro na-ši spá-su

Musical notation for the fifth system, including vocal line and piano accompaniment.

se-stou-pil z ne-be.

Skrze Du-cha Svatého přijal tělo z Ma-ri-e Panny a stal se člověkem.

Musical notation for the sixth system, including vocal line and piano accompaniment.

L Byl za nás u - kři - žo - ván, za dnů Pon - ci - a Pi - lá - ta byl u - mu - čen a po - hřben.

Musical notation for the first system, featuring a vocal line and piano accompaniment.

S Tře - ti - ho dne vstal z mr - tvých po - dle Pi - sma. L Vstou - pil do ne - be, se - dí po pra - vi - ci O - tce.

Musical notation for the second system, featuring a vocal line and piano accompaniment.

S A zno - vu při - jde, ve slá - vě, sou - dít ži - vé i mr - tvé a je - ho krá - lov - ství bu - de bez ko - nce.

Musical notation for the third system, featuring a vocal line and piano accompaniment.

L Vě - řím v Du - cha Sva - té - ho, Pá - na a dá - rce ži - vo - ta, kte - rý z O - tce i Sy - na vy - cházi,

Musical notation for the fourth system, featuring a vocal line and piano accompaniment.

S s O - tcem i Sy - nem je zá - ro - veň u - ctí - ván a o - sla - vo - ván a mlu - vil ú - sty pro - ro - ků.

Musical notation for the fifth system, featuring a vocal line and piano accompaniment.

L Vě - řím v je - dnu, svatou, vše - o - bec - nou, a - po - štol - skou ci - rkev. S Vy - zná - vám je - den křes - t na od - pu - ště - ní hří - chů.

Musical notation for the sixth system, featuring a vocal line and piano accompaniment.

502 L O - če - ká - vám vzkří - še - ní mr - tvých S a ži - vot bu - doucí - ho vě - ku. V A - - - men.

Musical notation for the first system, including treble and bass staves with lyrics.

V Sva - tý, Sva - tý, Sva - tý Pán, Bůh zá - stu - pů. Ne - be i zo - mō jsou

Musical notation for the second system, including treble and bass staves with lyrics.

pl - ny tvé slá - vy. Ho - sa - na na vý - so - stech. Po - že - hna - ný,

Musical notation for the third system, including treble and bass staves with lyrics.

jenž při - chá - - zí ve jmé - nu Pá - - ně. Ho - sa - na na vý - so - stech.

Musical notation for the fourth system, including treble and bass staves with lyrics.

V Be - rán - ku Bo - ží, který sní - máš hři - chy svě - ta, smi - luj se nad ná - mi.

Musical notation for the fifth system, including treble and bass staves with lyrics.

Be-rán-ku Bo - ži, kte - rý sni - máš hří - chy svě - ta, smi - luj se nad ná - mi.

Be-rán-ku Bo - ži, kte - rý sni - máš hří - chy svě - ta, da - ruj nám po - koj.

NO. K. Brno 1967

503

S Pa - ne, smi - luj se. **L** Pa - ne, smi - luj se. **S** Kri - ste, smi - luj se. **L** Kri - ste, smi - luj se.

S Pa - ne, smi - luj se. **V** Pa - ne, smi - luj se.

Slá - va na výso - stech Bo - hu a na ze - mi po - koj li - dem do - bré vů - - le. Chvá - li - me tě.

Musical notation for the first system, featuring a piano accompaniment and a vocal line with lyrics.

Ve - le - bí - me tě. Kla - ní - me se ti. O - sla - vu - je - me tě. Vzdá - vá - me ti dí - ky pro tvo

Musical notation for the second system, featuring a piano accompaniment and a vocal line with lyrics.

ve - li - kou slá - vu. Pa - ne a Bo - že, ne - bes - ký Krá - li, Bo - že O - tce všemo - hou - cí.

Musical notation for the third system, featuring a piano accompaniment and a vocal line with lyrics.

Pane, jednorozený Sy - nu, Je - ží - ši Kríste. Pane a Bože, Beránku Bo - ží, Sy - nu O - tce.

Musical notation for the fourth system, featuring a piano accompaniment and a vocal line with lyrics.

Ty, kte - rý sní - máš hří - chy svě - ta, smí - luj se nad ná - mi; ty, kte - rý sní - máš hří - chy svě - ta,

Musical notation for the fifth system, featuring a piano accompaniment and a vocal line with lyrics.

při - jmi na - še pro - sby. Ty, který sediš po pra - vi - ci O - tce, smí - luj se nad ná - mi.

Musical notation for the sixth system, featuring a piano accompaniment and a vocal line with lyrics.

S Nebot ty je-di-ný jsi Sva-tý, L ty je-di-ný jsi Pán, S ty je-di-ný jsi Svr-cho-va-ný, 503

Jo - ži - ši Kri - sto, L so Sva-tým Du chem, ve slá - vě Boha Otce. V A - - - - - men.

K Vě - řím v jo - dno - ho Bo - ha, S Otce všemohoucího, Stvořitele ne - be i ze - mé,

všeho viditelného i nevi - di - tel - né - ho. L Věřím v jednoho Pána Je - ži - ša Kri - sta,

jednorozeného Sy-na Bo - ži - ho, S kte-rý se zro-dil z O-tce pře-de vše-mi vě - ky.

L Bůh z Boha, Svě-tlo ze Svě-tla, pravý Bůh z pra-vé-ho Bo - ha, S zro-zený, nestvo-řený

jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. ^L On pro nás lidi a pro naši spá - su

sestoupil z ne - be. ^S Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Ma - ri - e Pa - nny

a stal se člověkem. ^L Byl za nás u - kři - žo - ván, za dnů Poncia Piláta byl

u - mu - čen a po - hřben. ^S Tře - ti - ho dne vstal z mr - tvých po - dle Pi - sma.

^L Vstou - pil do ne - be, sedí po pravi - ci O - tce. ^S A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i

mr - tvé a jeho království bude bez ko - nce. ^L Věřím v Ducha Svatého, Pána a dár - ce

ži - vo - ta, který z Otce i Sy - na vy - chá - zi, s s Otcem i Synem je zároveň uctíván

a osla - vo - ván a mluvil ústy pro - ro - ků. L Věřím v jednu, svatou, vše - o - bec - nou,

a - po - štol - skou cí - rkov. S Vy - zná - vám je - den křest na od - pu - ště - ní hří - chů.

L Očekávám vzkří - še - ní mr - tvých S a život budou - cí - ho vě - ku, V A - men.

V Sva - tý, Sva - tý, Sva - tý Pán, Bůh zá - stu - pů. Ne - be i ze - mě jsou pl - ny tvé slá - vy.

Hosana na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Pá - ně. Ho - sa - na na vý - sostech.

V

Be-rán - ku Bo - - ží, kte-rý sní-máš hři-chy svě - ta, smi-luj se nad ná - - - mi.

Musical score for the first system, featuring a vocal line and piano accompaniment in D major. The vocal line consists of eighth and quarter notes, while the piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

Be-rán - ku Bo - - ží, kte-rý sní-máš hři-chy svě - ta, da - ruj nám po - - koj.

Musical score for the second system, continuing the vocal line and piano accompaniment. The vocal line concludes with a quarter note, and the piano accompaniment provides harmonic support.

504

ND: P. Eben 1967

S

Pa - ne, smi - luj se.

L

Pa - ne, smi - luj se.

S

Kri - ste, smi - luj se.

L

Kri - ste, smi - luj se.

Musical score for the third system, alternating between Soprano (S) and Alto/Low (L) parts. The vocal lines are accompanied by piano accompaniment.

S

Pa - ne, smi - luj se.

L

Pa - ne, smi - luj se.

Musical score for the fourth system, continuing the vocal lines and piano accompaniment. The piano accompaniment includes a dynamic marking of *p* (piano).

K

Slá - va na vý - so - stech Bo - hu a na ze - mi po - koj li - dem do - bré vů - le.

S

a na ze - mi po - koj li - dem do - bré vů - le.

L

Chvá - lí - me tě.

Musical score for the fifth system, featuring a keyboard (K) part and vocal lines. The keyboard part provides a harmonic foundation for the vocal lines.

S Ve - lo - bi - me tě. L Kla - ni - me se ti. S O - sla - vu - je - me tě. Vzdá - vá - me ti di - ky

pro tvou ve - li - kou slá - vu. L Pa - no a Bo - že, ne - beský Krá - li, Bo - že O - tce vše - mo - hou - ci.

S Pa - no, jedno - ro - ze - ný Sy - nu, Je - ži - ši Kri - ste. L Pa - ne a Bo - že, Be - rán - ku Bo - ži, Sy - nu O - tce.

Meno mosso

S Ty, jenž sni - máš hří - chy svě - ta, smí - luj se nad ná - mi; L ty, jenž sni - máš hří - chy svě - ta,

při - jmi na - še pro - sby. Ty, jenž se - díš po pra - vi - ci O - tce, smí - luj se nad ná - mi.

S *Tempo I*

Ne - bot ty je - di - ný jsi Svatý, ty je - di - ný jsi Pán, ty je - di - ný jsi Svr - cho - va - ný.

Je - ži - - ši Kri - ste, ^V se Sva - tým Du - chem, ve slá - vě Bo - ha O - tce. A - men.

^K Věřím v jednoho ^L Bo - ha, všemohoucího O - tce, Stvořitele nebe i ze - mě,

všeho viditelného i neviditel - ná - ho. ^S Věřím v jednoho Pá - na Ježíše Kri - sta,

jednorozeného Božího Sy - na, který se zrodil z Otce přede všemi vě - ky: ^L Bůh z Bo - ha,

Světlo ze Svě - tla, pravý Bůh z pravého Bo - ha, zrozený, nestvo - řa - ný, jedné podstaty s Otcem:

skrze něho všechno je stvo - ře - no. ^S On pro nás li - di a pro na - ši spá - su

se - stou - pil z ne - be. ^L Skr - ze Ducha Sva - té - ho při - jal tě - lo z Ma - ri - e Pa - nny

a stal se člo - vě - kem. ^S Byl za nás u - kři - žo - ván, za dnů Pon - cí - a Pi -

lá - ta byl u - mu - čen a po - hřben. ^L Tře - ti - ho dne vstal z mr - tvých podle Pí - sma.

Vstou - pil do ne - be, se - dí po pra - vi - ci O - tce. ^S A zno - vu při - jde,

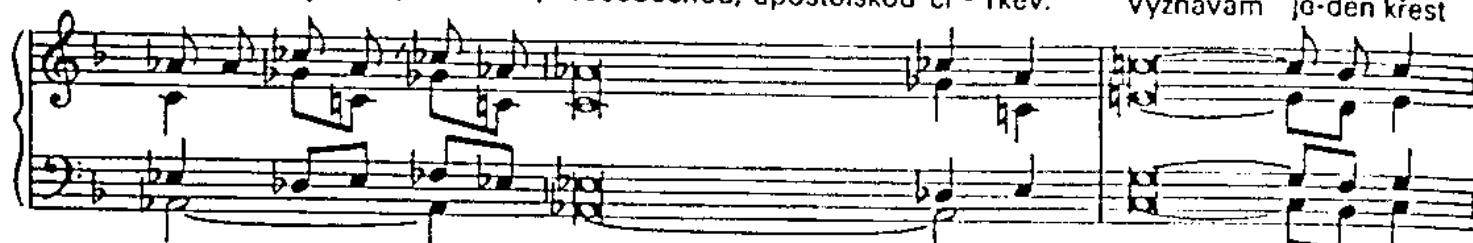
ve slá - vě, sou - dit ži - vé i mr - tvé a je - ho krá - lov - ství bu - de bez ko - - - nce.

^L Věřím v Ducha Sva - té - ho, Pána a dárce ži - vo - ta, který z Otce i Syna vy - chá - zí,

504 s O-cem i Sy-nem je zá-ro-veň u - ctí-ván a o - sla-vo-ván a mluvil ústy pro-ro-ků.

^S Vě - řím v je-dnu, sva-tou, všeobecnou, apoštolskou cí - rkev. ^L Vyznávám je-den křest

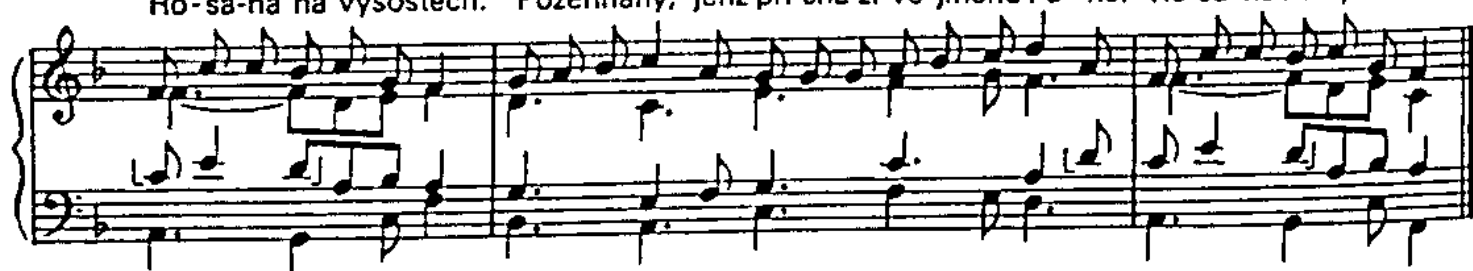
na odpuštění hří-chů. Očekávám vzkříšení mr-tvých a život budoucího vě-ku. ^V A - - men.

^V Sva-tý, Sva-tý, Sva-tý, Pán Bůh zá-stu-pů. Ne-be i ze-mě jsou pl - ny tvé slá - - vy.

Ho-sa-na na výso-stech. Požehnaný, jenž při-chá-zí ve jménu Pá - ně. Ho-sa-na na vý-so-stech.

^V Be-rán - ku Bo - ží, kte-rý sní-máš hří-chy svě-ta, smí-luj se nad ná - - mi.

Be-rán - ku Bo - ži, kte - rý sni - máš hři - chy svě - ta, da - ruj nám po - koj.

NO. Zd. Poličanka 1975

505

Tranquillo

S

Pa-ne, smi - luj se.

L

Pa-ne, smi - luj

se.

S

Kri-ste, smi - luj se.

L

Kri-ste, smi - luj

se.

S

Pa-ne, smi - luj se.

V

Pa-ne, smi - luj

The first system of music consists of two staves. The upper staff is a vocal line in G major, starting with a whole rest followed by a half note G4, then a quarter note A4, and a quarter note B4. The lower staff is a piano accompaniment in G major, starting with a whole rest followed by a half note G3, then a quarter note A3, and a quarter note B3.

The second system of music consists of two staves. The upper staff is a vocal line in G major, starting with a quarter note C5, then a quarter note D5, and a quarter note E5. The lower staff is a piano accompaniment in G major, starting with a quarter note G3, then a quarter note A3, and a quarter note B3.

se.

The third system of music consists of two staves. The upper staff is a vocal line in G major, starting with a whole rest followed by a half note G4, then a quarter note A4, and a quarter note B4. The lower staff is a piano accompaniment in G major, starting with a whole rest followed by a half note G3, then a quarter note A3, and a quarter note B3.

The fourth system of music consists of two staves. The upper staff is a vocal line in G major, starting with a quarter note C5, then a quarter note D5, and a quarter note E5. The lower staff is a piano accompaniment in G major, starting with a quarter note G3, then a quarter note A3, and a quarter note B3.

Vivo

K

Slá-va na vý-so-stech Bo - - hu

V

a na ze - mi po - koj lí-dem do-bré vů - le.

The fifth system of music consists of two staves. The upper staff is a vocal line in G major, starting with a quarter note C5, then a quarter note D5, and a quarter note E5. The lower staff is a piano accompaniment in G major, starting with a quarter note G3, then a quarter note A3, and a quarter note B3.

The sixth system of music consists of two staves. The upper staff is a vocal line in G major, starting with a quarter note C5, then a quarter note D5, and a quarter note E5. The lower staff is a piano accompaniment in G major, starting with a quarter note G3, then a quarter note A3, and a quarter note B3.

S Chvá - lí - me tě. L Ve - le - bí - me tě. S Kla - ní - me se ti. O - sla - vu - je - me tě.

L Vzdá - vá - me ti dí - ky pro tvou ve - lkou slá - vu. S Pa - ne a Bo - že, ne - be - ský Krá - li,

L Bo - - že, O - tče vše - mo - hou - cí. S *Poco meno mosso* Pa - ne, je - dno - ro - ze - ný Sy - nu,

Je - ži - - ši Kri - ste. L Pa - ne a Bo - že, Be - rá - nku Bo - ži, Sy - - nu

O - tce.

Ty, kte - rý sní - máš hří - - chy svě - ta, smí - luj se nad

ná - - mi;

ty, kte - rý sní - máš hří - - chy svě - ta, při - jmi ná - - šo pro - sby.

S Ty, kte - rý se - díš po pra - vi - ci O - tce, v smí - luj se nad ná - - mi.

S Ne - bor ty je - di - ný jsi Sva - tý, ty je - di - ný jsi Pán, ty je - di -

ný jsi Svr-cho-va-ný, ^v Je-ži - - ši Kri--ste, se Sva-tým Du-chem, ve slá -

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is written in a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 4/4 time signature. The lyrics are: "ný jsi Svr-cho-va-ný, ^v Je-ži - - ši Kri--ste, se Sva-tým Du-chem, ve slá -". The piano accompaniment is written in a grand staff (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. The music features a mix of eighth and quarter notes, with some chords in the piano part.

vě Bo - - ha O - tce. A - - - - - men.

The second system of music continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "vě Bo - - ha O - tce. A - - - - - men.". The vocal line has a long note on "A" which is held over into the next system. The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns and chordal structures.

Allegro moderato K

Vě-fím v je-dno-ho Bo-ha, ^v O - tce vše-mo - hou - ci - ho, Stvo-

The third system of music shows the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "Vě-fím v je-dno-ho Bo-ha, ^v O - tce vše-mo - hou - ci - ho, Stvo-". The vocal line is in a treble clef, and the piano accompaniment is in a grand staff. The tempo is marked "Allegro moderato".

505 ři - te - le ne - be i ze - mě, vše - ho vi - di - tel - né - ho i ne - vi - di - tel -

Musical notation for the first system, including vocal line and piano accompaniment.

Musical notation for the second system, including vocal line and piano accompaniment.

né - - ho. ^S Vě - řim v je - dno - ho Pá - - na Je - ži - še Kri - - sta, ^L je -

Musical notation for the third system, including vocal line and piano accompaniment.

Musical notation for the fourth system, including vocal line and piano accompaniment.

dno - ro - ze - né - ho Sy - na Bo - - ži - - ho, ^S kte - rý se zro - dil

Musical notation for the fifth system, including vocal line and piano accompaniment.

Musical notation for the sixth system, including vocal line and piano accompaniment.

z O - tce pře - de vše - mi vě - - ky: ^L Bůh z Bo - ha, Svě - tlo ze Svě - tla, pra -

Musical notation for the seventh system, including vocal line and piano accompaniment.

Musical notation for the eighth system, including vocal line and piano accompaniment.

vý Bůh z pravé- ho Bo-ha, zro - ze-ný, ne-stvo - ře-ný, jed-né pod-sta-ty s O - 505

The first system of music consists of a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The vocal line begins with a soprano 'S' and contains the lyrics 'vý Bůh z pravé- ho Bo-ha, zro - ze-ný, ne-stvo - ře-ný, jed-né pod-sta-ty s O -'. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines in both hands.

The piano accompaniment for the first system, showing the grand staff with treble and bass clefs. It features a steady harmonic accompaniment with chords and moving lines in both hands, supporting the vocal melody.

lcem: skr - ze ně - ho všo-chno je stvo - ře - no. S On pro nás

The second system of music features a vocal line and piano accompaniment. The vocal line starts with a mezzo-soprano 'v' and a soprano 'S'. The lyrics are 'lcem: skr - ze ně - ho všo-chno je stvo - ře - no. S On pro nás'. The piano accompaniment continues with harmonic support.

The piano accompaniment for the second system, showing the grand staff with treble and bass clefs. It continues the harmonic accompaniment for the vocal line.

li - di a pro na - ši spá - - su se-stou-pil z ne-be. Skr-ze Du-cha

The third system of music features a vocal line and piano accompaniment. The lyrics are 'li - di a pro na - ši spá - - su se-stou-pil z ne-be. Skr-ze Du-cha'. The piano accompaniment continues with harmonic support.

The piano accompaniment for the third system, showing the grand staff with treble and bass clefs. It continues the harmonic accompaniment for the vocal line.

Sva-té--ho při-jal tě-lo z Ma-ri-e Pa-nny a stal se člo-vě-kem. Byl za nás

The fourth system of music features a vocal line and piano accompaniment. The lyrics are 'Sva-té--ho při-jal tě-lo z Ma-ri-e Pa-nny a stal se člo-vě-kem. Byl za nás'. The piano accompaniment includes a triplet of eighth notes in the right hand. The vocal line ends with a fermata.

The piano accompaniment for the fourth system, showing the grand staff with treble and bass clefs. It includes a triplet of eighth notes in the right hand and concludes the piece.

u - kři - žován, za dnů Pon - ci - a Pi - lá - ta byl u - mu - čen a

The first system of music features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower staff. The vocal line begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The piano accompaniment uses a bass clef and a key signature of one flat (Bb). The music is in 4/4 time and consists of four measures.

The piano accompaniment for the first system, showing the right and left hands in a grand staff. The right hand uses a treble clef and the left hand uses a bass clef. The key signature is one flat (Bb) and the time signature is 4/4. The accompaniment consists of four measures.

po - - hiben. Tře - ti - ho dne vstal z mr - tvých po - dle Pi - - sma. Vstou - pil

The second system of music features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower staff. The vocal line continues with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The piano accompaniment continues with a bass clef and a key signature of one flat (Bb). The music is in 4/4 time and consists of four measures.

The piano accompaniment for the second system, showing the right and left hands in a grand staff. The right hand uses a treble clef and the left hand uses a bass clef. The key signature is one flat (Bb) and the time signature is 4/4. The accompaniment consists of four measures.

do ne - be, se - dí po pra - vi - ci O - tce. A zno - vu při - jde, ve slá -

The third system of music features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower staff. The vocal line continues with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The piano accompaniment continues with a bass clef and a key signature of one flat (Bb). The music is in 4/4 time and consists of four measures.

The piano accompaniment for the third system, showing the right and left hands in a grand staff. The right hand uses a treble clef and the left hand uses a bass clef. The key signature is one flat (Bb) and the time signature is 4/4. The accompaniment consists of four measures.

vě, sou - dit ži - vé i mr - tvé a je - ho krá - lov - ství

The fourth system of music features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower staff. The vocal line continues with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The piano accompaniment continues with a bass clef and a key signature of one flat (Bb). The music is in 4/4 time and consists of four measures.

The piano accompaniment for the fourth system, showing the right and left hands in a grand staff. The right hand uses a treble clef and the left hand uses a bass clef. The key signature is one flat (Bb) and the time signature is 4/4. The accompaniment consists of four measures.

bu - de bez ko - - nce.

^L Vě - řim v Du - cha Sva - té - ho, Pá - na a dár - ce

Musical notation for the first system, including vocal line and piano accompaniment.

Musical notation for the second system, including piano accompaniment.

ži - vo - ta, kte - rý z O - tce i Sy - na vy - chá - zí, ^S s O - tcem i Sy - nem

Musical notation for the third system, including vocal line and piano accompaniment.

Musical notation for the fourth system, including piano accompaniment.

je zá - ro - veň u - cti - ván a o - sla - vo - ván a mlu - vil ú - sty pro - ro - ků.

Musical notation for the fifth system, including vocal line and piano accompaniment.

Musical notation for the sixth system, including piano accompaniment.

^L Vě - řim v je - dnu, sva - tou, vše - o - bec - nou, a - po - štolskou cí - rkev. Vy - zná - vám

Musical notation for the seventh system, including vocal line and piano accompaniment.

Musical notation for the eighth system, including piano accompaniment.

je - den křest na od - pu - ště - ní hří - - - - - chů. ^v O - če - ká - - - - - vám

The first system of music consists of a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is written in a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are: "je - den křest na od - pu - ště - ní hří - - - - - chů. ^v O - če - ká - - - - - vám". The piano accompaniment is written in two staves (treble and bass clefs) with the same key signature. The music is in a 4/4 time signature.

vzkří - - - - - še - ní mr - tvých a ži - vot bu - dou - cí - - - - - ho vě - ku. A - men.

The second system of music continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "vzkří - - - - - še - ní mr - tvých a ži - vot bu - dou - cí - - - - - ho vě - ku. A - men.". The piano accompaniment continues with the same key signature and time signature.

Con moto

^v Sva - tý, Sva - tý, Sva - tý Pán, Bůh

The third system of music features a vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "^v Sva - tý, Sva - tý, Sva - tý Pán, Bůh". The piano accompaniment is written in two staves (treble and bass clefs) with the same key signature. The music is in a 4/4 time signature.

zá - stu - pů.

S

Ne-be i ze-mě jsou pl - ny tvé slá - vy.

V Ho - sa - na na

505

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is a vocal line in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. It contains the lyrics 'zá - stu - pů. Ne-be i ze-mě jsou pl - ny tvé slá - vy. Ho - sa - na na'. The lower staff is a piano accompaniment in bass clef, also in F# major and common time, providing harmonic support for the vocal line.

vý - so - stech.

S

Po - že - hna - ný, jenž při - chá - zi

The second system of the musical score consists of two staves. The upper staff is a vocal line in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a common time signature. It contains the lyrics 'vý - so - stech. Po - že - hna - ný, jenž při - chá - zi'. The lower staff is a piano accompaniment in bass clef, also in Bb major and common time, providing harmonic support for the vocal line.

ve jmé - nu Pá - - - ně.

V

Ho - sa - na na vý - so - stech.

The third system of the musical score consists of two staves. The upper staff is a vocal line in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. It contains the lyrics 've jmé - nu Pá - - - ně. Ho - sa - na na vý - so - stech.'. The lower staff is a piano accompaniment in bass clef, also in F# major and common time, providing harmonic support for the vocal line.

S

Be - rán - ku Bo - ži, kte - rý sni - máš hři - chy

The first system consists of a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The vocal line begins with a whole rest, followed by a half note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line in the left hand and chords in the right hand.

The second system continues the vocal line with a quarter note C5, a quarter note B4, and a quarter note A4. The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns and harmonic support.

The third system begins with a vocal line on a treble clef staff. The lyrics "svě - ta," are written above the first measure. The vocal line has a whole rest, followed by a half note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The piano accompaniment continues.

The fourth system continues the vocal line with a quarter note C5, a quarter note B4, and a quarter note A4. The piano accompaniment continues.

The fifth system begins with a vocal line on a treble clef staff. The lyrics "kte - rý sni - máš hři - chy svě - ta," are written above the first measure. The vocal line has a whole rest, followed by a half note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The piano accompaniment continues.

The sixth system continues the vocal line with a quarter note C5, a quarter note B4, and a quarter note A4. The piano accompaniment continues.

The seventh system begins with a vocal line on a treble clef staff. The lyrics "Bo - ži, kte - rý sni - máš hři - chy svě - ta," are written above the first measure. The vocal line has a whole rest, followed by a half note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The piano accompaniment continues.

The eighth system continues the vocal line with a quarter note C5, a quarter note B4, and a quarter note A4. The piano accompaniment continues.

Credo I

Viz str 376

VIII De angelis

Viz str. 379

XI Orbis factor

Viz str 382

506
507
508
509

N. chorál. 10-17. 1932
D. J. Černý, 1932

S Ký - ri - e, e - lé - i - son. L Ký - ri - e, e - lé - i - son. S Christo, e - lé - i - son.

L Chri - sto, e - lé - i - son. S Ký - ri - e, e - lé - i - son. L Ký - ri - e, e - lé - i - son.

K Gló - ri - a in ex - cél - sis De - o. Et in ter - ra pax ho - mí - ni - bus bo - nae vo - lun - tá - tis.

L Lau - dá - mus te. S Be - ne - dí - ci - mus te. L Ad - o - rá - mus te.

S Glo - ri - fi - cá - mus te. L Grá - ti - as á - gi - mus ti - bi propter magnam glóriam tu - am.

S Dó - mi - ne De - us, Rex cae - lé - stis, De - us Pa - ter o - mni - po - tens. L Dó - mi - ne Fi - li u - ni - gé - ni -

te, Je-su Chri-ste. ^S Dó-mi-ne De-us, A-gnus De-i, Fi-li-us Pa-tris.

^L Qui tol-lis pec-cá-ta mun-di, mi-se-ré-re no-bis. ^S Qui tol-lis pec-cá-ta mun-di,

sús-ci-pe de-pre-ca-ti-ó-nem no-stram. ^L Qui so-des ad déx-te-ram Pa-tris, mi-

se-ré-re no-bis. ^S Quó-ni-am tu so-lus San-ctus. ^L Tu so-lus Dó-mi-nus.

^S Tu so-lus Al-tís-si-mus, Je-su Chri-ste. ^L Cum San-cto Spí-ri-

tu: in gló-ri-a De-i Pa-tris. ^V A-men.

^K Cre-do in u-num De-um, ^S Pa-trem o-mni-pot-én-tem, fa-ctó-rem cae-li et ter-rae,

vi-si-bi-li-um ó - mni-um et in-vi-si-bi - li-um, ^L Et in u-num

Dó-mi-num Ie-sum Chri-stum, Fi-li-um De-i u-ni-gé-ni-tum, ^S Et ex Pa-tre

na-tum an-te ó-mni-a saé - cu-la, ^L De-um de De-o, lu-men de lú-mi-ne, De-

um ve-rum de De-o ve-ro, ^S Gé-ni-tum, non fa - ctum, consubstanti - á-lem Pa-tri:

per quem ó-mni-a fa-cta sunt, ^L Qui pro-pter nos hó-mi-nes et pro-pter no-stram sa-lú-

tem de-scén-dit de cae-lis.

S

Et in-car-ná-tus est de Spí-ri-tu San-cto

ex Ma-ri-a Vir-gi-ne, et ho-mo fa-ctus est.

L

Cru-ci-fi-xus é-ti-

am pro no-bis sub Pón-ti-o Pi-lá-to; pas-sus et se-púl-tus est.

S

Et re-sur-ré-xit tér-ti-a di-e, se-cún-dum Scri-ptú-ras.

L

Et a-scén-dit in

cae-lum, se-det ad déx-te-ram Pa-tris.

S

Et í-te-rum ven-tú-rus est cum

gló-ri-a, iu-di-cá-re vi-vos et mór-tu-os, cu-ius re-gni non e-rit fi-nis.

L Et in Spi-ri-tum San-ctum, Dó-mi-num et vi-vi-fi-cán-tem: qui ex Pa-tre Fi-li-

ó-quo pro-có-dit.

S Qui-cum Pa-tre et Fi-li-o si-mul ad-o-rá-tur

et con-glo-ri-fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est per pro-phé-tas. **L** Et u-nam, san-

ctam, ca-thó-li-cam et a-po-stó-li-cam Ec-clé-si-am. **S** Con-fi-te-or u-num

ba-ptí-sma in re-mis-si-ó-nem pec-ca-tó-rum. **L** Et ex-pé-cto re-

sur-re-cti-ó-nem mor-tu-ó-rum.

S Et vi-tam ven-tú-ri sæ-cu-li.

V
A

men.

V

San - ctus, San - ctus, San-ctus Dó-mi-nus De - us Sá-ba-oth.

Ple-ni sunt cae-li et ter-ra gló-ri-a tu-a. Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Be-ne-dí-ctus qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Ho-sán-na in ex-cél-sis.

V

A-gnus De - i, qui tol - lis pec - cá - ta mun-di: mi - se - ré - re no - bis.

A-gnus De - i, qui tol - lis pec - cá - ta mun - di: mi - se - ré - re no - bis.

A-gnus De - i, qui tol - lis pec - cá - ta mun - di: do - na no - bis pa - cem.

Odpověď

T. ant. Iona Asperges
NO Zl. Pololánek 1908

M. 510 A

Po - krop mě y - zo - pem, a bu - du či - stý, u - myj mě a bu - du bě - lej - ší než sníh.

Zalm 51 (50)

1. Smiluj se nade mnou, Bože
pro své milo srdenství, pro své velké slitování zahlad mou nepravost.
Odpověď
2. Smyj ze mě úplně mou vi - nu a očist mě od mého hři - chu.
Odpověď
3. Neboť já svou nepravost u - zná - vám, můj hřích je stále přede mnou.
Odpověď

Pozn. Jestliže kněz kropí od sedadla, zpívá se pouze Pokrop mě . . . Prochází-li kněz při kropení kostelem, přidávají se verše Zalmu 51 (50): po každém se opakuje Pokrop mě . . . Zpěv končí, když se kněz vrátí k sedadlu. Nestačí-li uvedená verše, zpívají se z Zalmu 51 (50) další.

1. Rač y -- zo - pem mě po -- kro - pit, Pa -- ne, ať prost

hří - chů jsem, ať ne -- u -- -- sta - ne stá -- le znit

tvo -- je chvá -- la v sr - dci mém. Smyj ze mě vše -- cku ne -- pra -

vost, ať jsem nad snih bě - lej - - ší, a do sr -

dce mi všě -- puj ctnost, ať jsem ti vždy mí - lej - - - ší.

2. Buď od nás Otec veleben,
tvůrce světa širého;
Syn jeho budiž spolu ctěn,
Spása lidu hříšného;
čest buď i Duchu Svatému,
sláva, dikůčinění!
Čest, slávu Bohu mocnému
pějme bez ukončení!

Vi - děl jsem pra - men vo - dy, kte - rý vy - vò - ral z chrá - mu na pra - vé stra - ně,

a - lo - lu - ja. A vši - chni, kniž vo - da do - sá - hla,

by - li u - zdra - ve - ni a vo - la - ji: A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Žalm 118 (117)

1. Děkujte Hospodinu, neboť je do - brý, jeho milosrdenství tr - vá na - vě - ky.
Odpověď
2. Necht řeknou ti, kdo se bo - jí Ho - spo - dina: Jeho milosrdenství tr - vá na - vě - ky.
Odpověď
3. Hospodin je se mnou, můj po - moc - ník, a já vítězně shlížím na své ne - přá - te - le.
Odpověď

Pozn. Jestliže kněz kropí od sedadla, zpívá se pouze Viděl jsem ... Prochází-li kněz při kropení kostelem, přidávají se verše Žalmu 118 (117); po každém se opakuje Viděl jsem ... Zpěv končí, když se kněz vrátí k sedadlu. Nastačí-li uvedené verše, zpívá se z Žalmu 118 (117) verš 8. a další.

1. Pojd', ka - jíc - ní - - ku, před o - ltář, zde je zdroj ži - vé

vo - - - dy, jež o či - štu - je du - še tvář

a vě - rným chy - stá ho - - - dy; když na křtu v mo - ci

Kri - sto - vě svůj hřích jsme vo - dou smy - - li, teď plň - me,

co jsme kob - no - vě svých du - ší při - slí - bi - - - li.

2. Jestliže chceš za Kristem jít
do jeho věčné slávy,
pojď ještě dnes, pojď hříchů smýt,
ať duši neotráví!
Obnov ji zde a posilni,
Bůh jí zas vrátí krásu
a jako zrno obilní
přivede v plnost klasu.

1. Bo - že, před tvou ve - le - bno - stí na ko - le - na pa - dá - me;
za dar pra - vé po - bo - žno - sti vrou - cím sr - dcem žá - dá - me,
by - chom te - be mi - lo - va - li ja - ko v ne - bi an - dě - le,
o - bět chvá - ly to - bě vzda - li po - dle sva - té vů - le tvé.

Před evangeliem

2. Láska tvá mě k sobě vábí,
jde mi sama z nebe vstříc,
abych se já, člověk slabý,
nebál patřit na tvou líč.
V zajetí jsem vlastních hříchů,
a ty přesto máš mě rád;
přijď, ó Pane, znič mou pýchy,
navždy buď můj pevný hrad!

3. Boží slovo ukazuje
k věčné vlastní cestu nám;
kdo je věrně naplňuje,
vejde jistě v nebes chrám.
Milostí svou změň nám, Kriste,
srdce v roli úrodnou,
ať tvé símě svaté, čisté
padne v půdu příhodnou.

Obětní průvod

4. Přijmi obět čistou, Pane,
skrze ruce duchovní;
přijmi dary věnované,
které se tu promění
v tělo a krev Syna tvého,
jak on sám to přikázal,
než se za hřích světa všeho
na Golgotě v obět dal.

Přijímání

5. Cherubíni, serafíni,
sestupte sem dolů k nám.
Mocný Bůh, jenž divy činí,
změnil v nebe tento chrám:
Láska, která z kříže září,
znova se tu zjevuje
ve svátosti na oltáři;
Boží Syn tu s námi je.

6. Když ty ke mně vcházíš, Pane,
Ježíši můj nejdraží,
dej, ať srdce láskou plane,
ať se k nebi povznáší.
Ty buď zdroj mé blaženosti!
Celé nebe v duši mám,
když tě, Paně, ve svátosti,
Boha svého přijímám.

Závěr

7. Žehnej, Bože, lidu všemu,
v lásce tvé ať žijeme,
věrní Kristu, Synu tvému,
zákon svatý píšeme.
Dej nám štěstí ke tvé chvátě,
jak nám vešší, Otče náš,
uděl v boj sly stále,
veď nás tam, kde přebýváš.

Vstup

1. Hleď, mo - cný Ho - spo - di - ne, k nám z vě - čných ne - bes

hor, již o - ltář ja - sný ky - ne a zbo - žný pě - je

sbor; ó kěz se v tē - to do - bě proud sl - zí vy - ro -

ní a o - brá - tí nás k to - bě, nám te - be na - klo - ní.

Před evangeliem

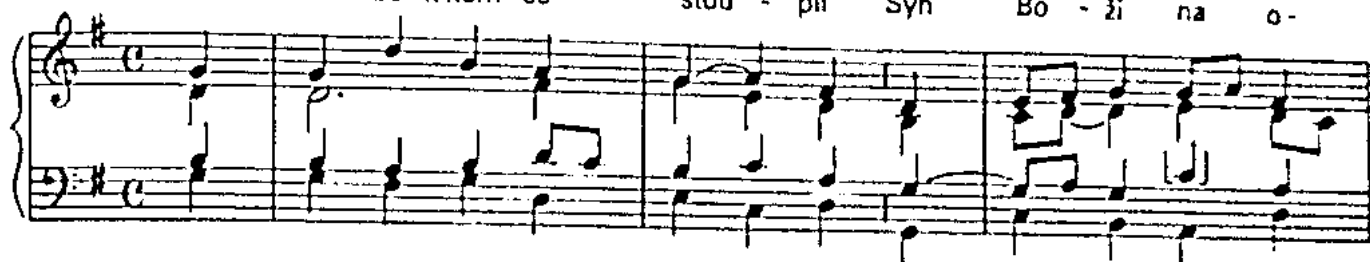
2. Jak veliký jsi, Pane,
jak slavné jméno tvé!
Tvůj dech všim světem vane,
vše řídíš v moci své.
Ó budiž tobě vzdána
čest, chvála navěky!
Tys věčná spásy brána,
zni vesmír daleký.

3. Svě církvi pravdy slova
jsi světil bezpečně,
v nich ona spásu chová
všem těm, kdo věří v ně;
vždyť jenom svatá víra,
ač svět ji pohrdá,
zdroj štěstí otevírá,
lék choré duši dá.

Obětní průvod

4. Co, Pane, tobě dáme
v dar za hřích spáchaný?
Co najdražšího máme,
je Syn tvůj seslaný.
Buď pro smrt tvého Syna
kajícím hříšníkům
dnes odpuštěna vina
a trest nám vlníkům.

5. Hle, z ne - be k nám se - stou - pil Syn Bo - ži na o -

ltář, svou kr - ví nás vy - kou - pil, k nám sklá - ní bo - žskou

tvář; chce bý - ti na - ším ho - stem, svá sr - dce chy - stej -

me a za - svět - me je ctno - stem: Přijď, Pa - ne! vo - lej - me.

6. Ó vítěj, Pane Kriste,
již tebe objímám,
stvoř ve mně srdce čisté,
ať v dobru prospívám.
Sil mě svou krví, tělem,
ať víru zachovám
a s ďáblem nepřitelem
v boj vítězný se dám.

Závěr

7. Již obět Ježíšova
se vznesla k výšinám
a z nebe milost nová
se hojně snáší k nám.
Nuž spějme k povolání,
kam Bůh nám pokyne,
ať nás pak po skonání
mzda věčná nemine.

Vstup

Zpívá-li se tato píseň, nepoužívá se 3 způsob úkonu kajičnosti a vypouští se Pane, smiluj se

Ho-spo - di - ne, všech vě - cí Pa - ne, tvůj lid pro - sí po - kor - ně te - be

Musical notation for the first line of the hymn, featuring a vocal line and a piano accompaniment.

za smí - lo - vá - ni. Kri - ste, Sy - nu Bo - ží, vě - čná nej - hlub - ší Mou - dro - sti,

Musical notation for the second line of the hymn, featuring a vocal line and a piano accompaniment.

se - stup k nám z vý - so - sti, Krá - li žá - dou - cí. Ho - spo - di - ne, ó Du - chu Sva - tý,

Musical notation for the third line of the hymn, featuring a vocal line and a piano accompaniment.

U - tě - ši - te - li pra - vý, na - vštiv nás svý - mi da - ry. Pa - ne, smi - luj se.

Musical notation for the fourth line of the hymn, featuring a vocal line and a piano accompaniment.

Zpěv celé písně nahrazuje vlastní text Sláva

1. Buď slá - va Bo - hu na ne - bi a po - koj li - dem na ze - mi, chvá -

ll - mo, ve - le - bí - mo tě, vzdá - vá - me di - ky slá - vě tvé.

2. Náš Pane, Králi nebeský,
Bože, Otče všemohoucí,
ty Synu jednorozený,
Ježíši Kriste nejvyšší.

3. Beránku náš, jenž snímáš hřích,
smiluj se, prosby naše slyš.
Díš po Otcově pravici,
smiluj se, odpusť kajícím.

4. Nebot ty jediný jsi Pán,
Svrchovaný a Svatý sám;
buď, Jezu Kriste, oslaven
s Otcem, Duchem věčně. Amen.

Před evangelicm

1. Chvá - la to - bě, Bo - že náš, vše - chnu pro - past pro - ni - káš,

nad che - ru - by máš svůj stan, ty jsi vše - ho tvo - rstva Pán.

2. Nebe je tvé slávy stín,
ty jsi otců Hospodin.
Tobé země, světlo hvězd
vzdává věčně chválu, čest.

Zpěv celé písně nahrazuje vlastní text Věřim.

1. Vě - řim v Bo - ha je - dno - ho, O - tce vše - mo - cné - ho, V Je - ži - še Kri -

sta, je - ho Sy - na je - di - né - ho; z Pa - nny na - ro - zo - né - ho,

pro nás u - mu - če - né - ho pod Pontským Pi - lá - tem; u - kři - žo - ván

u - mřel jest a se - stou - pil do pe - kel; tře - ti den vstal z mr - tvých

2. Vstoupil do nebe, sedí
po pravici Otce;
odtud přijde souditi
všechny živé, mrtvé.
Věřim v Ducha Svatého,
svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů všech,
těla z mrtvých vzkříšení,
život věčný. Amen.

1. Vzá - cná o - běr se ti chy - stá, Bo - že O - tče la - ska - vý,

po - dle vů - le Je - zu Kri - sta kněz ti da - ry při - pra - vi.

Da - ry tvo - je: chléb a ví - no; o - bě bu - de pro - mě - ně - no,

jak to Syn tvůj po - vě - děl, dřív než za nás na smrt šel.

2. Spolu nesem za dar tobě
city své i myšlení;
dej, ať srdce v každé době
chválou jména tvého zní.
Tobě žít a tobě sloužit,
po tobě vždy snažně toužit,
až se nám dáš za podíl,
nejvyšší náš necht' je cíl.

Svatý

Zpěv písně nahrazuje vlastní text Svátý.

Nej - mo - cněj - ší Bo - že O - tče, vždy - cky Sva - tý. Nej - mou - dřej - ší

514 Sy - nu Bo - ži Sva - tý. Nej - do - bro - ti - věj - ší Tě - ši - te - li, v da - rech ho - jný,

pů - vodce pra - vdy, Duchu Sva - tý. Ho - spo - din jsi, Bůh zá - stu - pů. Pl - ná jsou

ne - be - sa, i vše - chna ze - mě, tvé cti, slá - vy; bla - ze je to - mu, kdo tě chvá - lí.

Po - že - hna - ný, Je - zu Kri - ste do - brý, pro - seb - né hla - sy v ne - bi jsi sly - šel,

v smr - tel - ném tě - le na svět jsi při - šel k spá - se tvo - rú svých.

Beránku

Zpěv písni nahrazuje vlastní text Beránku.

1. Be - rán - ku ti - chý, kte - rý sní - máš hří - chy, Pa - ne Je - ži - ši.

po - hléd - ni na nás, smí - luj se, spas nás, kře - stanskou ři - ši. 514

2. Beránku, Kriste, dárcu spásy jistě,
Páno Bože náš,
v slávě a moci roven jsi Otci,
život všom dáváš.

3. Beránku Kriste, synu Panny čisté,
Králi nebeský,
prosíme všichni: Nyní i vždycky
chraň lid svůj český.

Přijímání

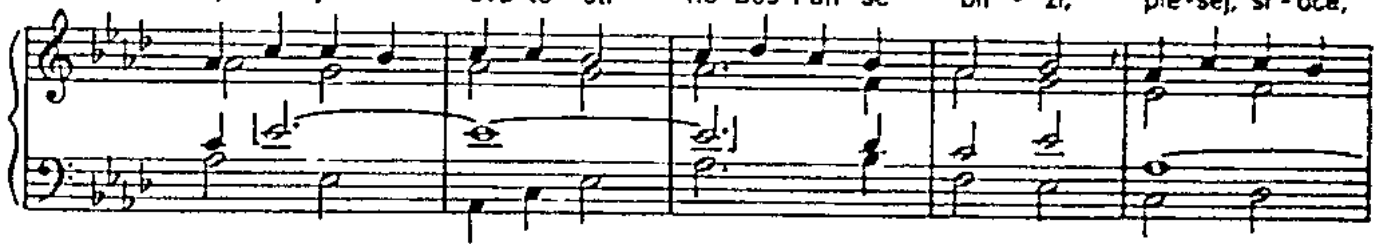
1. Ve - sol - te se, vě - ři - ci mi - lost se vám sta - la,

lá - ska vě - čně bla - ži - cí hod vám u - chy - sta - la,

v pře - ta - jem - né svá - to - sti ne - bes Pán se blí - ži, ple - sej, sr - dce,

ra - do - stí, Bůh se kto - bě sní - ži. Ky - ri - e, e - le - i - son.

2. Pozdraveno buď, tělo
Pána Jezu Krista,
které v sobě nemělo
bez bolesti místa.
Ale již oslavené
oplýváš radostí,
nyní jsi představené
nám v této svátosti.
Kyrie, eleison.

3. Vítej, krvi předrahá
Krista Pána mého,
která byla vylitá
v umučení jeho.
On v den svého vzkříšení
s tělem spojil tě zas,
v kterém bez rozdělení
již věčně zůstat máš.
Kyrie, eleison.

4. Vítej, Spasiteli náš,
milý Pane Kriste,
jenž se v svátosti skrýváš
v přítomnosti jisté.
My se tobě klaníme
se vši uctivostí,
dopomoz nám, prosíme,
do věčné radosti.
Kyrie, eleison.

1. Pa - ne Bo - že, buď při nás na ve - zdej - ší pou - ti

a v ho - di - ně po - sled - ni ne - dej za - hy - nou - ti. Po - dlo ví - ny

ne - sud' nás, Pa - ne Je - zu Kri - ste, v slá - vu ne - bes u - veď nás,

v mí - sto spá - sy ji - sté. A - le - lu - ja zpí - vej - me, své - ho Pá - na

chval - me, dej, ať s te - bou v ne - be - sích, Kri - ste, pře - bý - vá - me.

Ky - ri - e - lei - son, Kri - ste - lei - son, Kri - ste, smi - luj se nad ná - mi.

2. Mocná nebes Královno, rač nás v lásce míti,
 přimluvkyni laskavou nám u Boha býti.
 Vypros nám, ó Maria, matko Páně čistá,
 milost syna božského, Pána Jezu Krista!
 Aleluja zpívejme Králi, synu tvému,
 bychom věčně vzdávali chválu jeho jménu.
 Kyrieleison, Kristeleison, Kriste, smiluj se nad námi.

3. Všichni svatí, pomozte, proste Krále svého,
 aby lid svůj pozemský, zbavil všeho zlého,
 nad námi se smiloval, odpustil nám viny,
 v slávu věčnou uvedl věrné svých syny.
 Aleluja zpívejme Králi nebeskému,
 by nás ráčil připsati v ráj k sboru svému.
 Kyrieleison, Kristeleison, Kriste, smiluj se nad námi.

Tz. J. Drbohlav 1855
 N. KSJ 1863 (=Holán 1893)
 D. L. Holán 1883 (=1931, 1959)

M 515

Vstup

1. Ja - ko dí - tky k O - tci své - mu o - bra - cí - me s dů - vě - rou
 k to - bě, Bo - hu vše - mo - cné - mu, sr - dce své i my - sl svou.

Vy - slyš, O - tče, na - še lká - ní na svém trů - ně v ne - be - sích,
 ne - od - mí - tej sli - to - vá - ní, od - pust li - du své - mu hřích.

2. Stvořiteli, Bohu Otci,
 ať zní zvučný chvalozpěv;
 čast buď Synu stejné moci,
 který za nás dal svou krev.
 Též i Duchu, který hoří
 ohnivými jazyky,
 život lidských duší tvoří,
 tajemný a veliký.

Před evangeliem

3. Pověz, jak ctít, Bože, tebe
 za tvou velkou dobrotu,
 žeš nám seslal vůdce z nebe
 k blaženému životu.
 Jeho slova jasně svítí,
 svět však tmou je zakrytý.
 Za tím světlem chceme jít
 tam, kde odměnou jsi ty.

Obětní průvod

4. Otče, nesem dary tobě,
 jak nám přikázal tvůj Syn,
 který křísil mrtvé v hrobě
 a nás hříšné zbavil vin.
 V těchto darech má se skrýt
 jeho tělo, jeho krev.
 Rač je od nás věčně vzít
 a nám lásku svoji djev.

5. K to - bě pu - jdem, Lá - sko vě - čná, v tě - žkých zkou - škách ve - zdej - ších,

mi - lost tvo - je ne - ko - neč - ná chraň a sil nás v do - bách zých.

Do - přež nám, ó vzá - cný ho - sti, jenž zde skrý - vás bo - žství zář,

by - chom je - dnou na vě - čno - sti vi - dě - li tě tvá - ři v tvář.

6. K stolu Páně jíti mohu,
jaký je to dar a div!
S kajcností chystám Bohu
stánek, aby v něm byl živ.
Láska, naděje a víra,
jež Bůh do mě vdechl sám,
kéž v mém srdci neumírá,
když si z něho stvořil chrám.

Závěr

7. Obět tvá je dokonána,
Kriste, Králi nejvyšší;
kde tvá smrt je zvěstována,
tam ať svět jí uslyší.
My, kdo její cenu známe,
buďme hlasem v mlčeni.
Až své dílo vykonáme,
kéž jsme s tebou spojeni.

516 M

Tx: Fryčaj 1801
N: J. L. Zvonář (+1865)
D: L. Holáin 1883 (-1959, 1992)

Vstup

1. Na své tvá - ře pa - dá - me před tvou ve - le - bno - stí,

o - bět, kte - rou chy - stá - me, při - jmi s la - ska - vo - - stí,

jak ji kvě - čné po - ctě tvé Je - žiš u - sta - no - vil,

než za na - še spa - se - ní na kří - ži krev pro - lil.

Před evangeliem

2. Kdo je z Boha, pravil Pán,
slovo Boží slyší;
má své nitro dokofán
a hluk světa ztiší.
Tak se ztiším dnes i já
před tebou, můj Pane,
ať v mé mysli pravda tvá
i v den všední plane.

Obětní průvod

3. Chléb a víno, Bože náš,
tobě obětujem;
srdce, které jen ty znáš,
tobě zasvěcujem.
Přijmi je a proměň je
jako ten chléb s vínem,
ať se navždy tajemně
sjednotí s tvým Synem.

4. Duše, teď se rozlétni
ke svatému kříži,
kde na hoře obětní
Otcův hněv Syn smíří.
Ježíš se přibližuje,
jde vstříc lidu svému,
odpuštění slibuje.
Klanějme se jemu.

Přijímání

5. Kristus na zem sestoupil
a k Otcově chvále
krví svou nás vykoupil;
zemřel, živ je stále.
Zvěstovaný Mesiáš
pouta smrti láme.
Tobě, Králi, hosti náš,
duši otvíráme.

6. Pane, já nejsem hoden
tvého navštívení,
mnohým hříchům podroben,
světlo ve mně není.
Ale ty jsi světlo mé,
pokrm duše moji,
jenž mě v lásce přítomné
s věčnou láskou spojí.

7. Když jsi chodil Judej,
mnohý toužil, Pane,
dotknout se tě s nadějí,
že se zázrak stane.
Já tě cele v srdci mám
jako chléb svůj denní;
kež tě s vírou přijímám,
věčné uzdravení.

Závěr

8. Kež zpěv díků za tvůj dar
v našich srdcích vládne,
ať v nás živé lásky žár
přes den nevychladne.
Buď tvá svatá obět v nás
neustále živá,
zůstaň s námi dnes i v čas,
kdy se připozdívá.

Vstup

1. Po-zdvih-ní se, du - še, z pra - chu, za - leť kra - jským ko - nci - nám,

s bá - zni, a - le be - ze stra - chu vstup tam v lá - sky sva - tý chrám.

Vzlet, kde Bůh tvůj vě - čný si - dli, bla - ži sva - té, svě - ti - ce,

a vše kry - je lá - sky kři - dly ja - ko plod svůj o - rli - ca.

2. Sláva tobě, velký Bože,
jenž jsi stvořil tento svět!
Ráno voláš slunce z lože,
zjara budiš vonný květ.
Jitřní záře, duhy krása,
světly den i jasná noc,
všechno slávu tvoji hlásá,
zvěstuje tvou božskou moc.

Před evangeliem

3. Ty, jenž dáváš klasům zrání,
krásou šatiš lilie,
dej se nám vždy lépe znáti,
jak tě Syn tvůj zjevuje.
Kéž nám pravda slova tvého
svítí ve tmách světlem svým,
k sídlům blaha nebeského
buď nám vůdcem bezpečným.

Obětní průvod

4. Přijmi dary sluhy svého,
jež tvá země zplodila
a jež moudrost Syna tvého
za obět si zvolila;
učíš, ať ta obět čistá
slovem tvým se promění
v tělo a krev Jezu Krista
a nám všem je k spasení.

Přijímání

5. Se - ra - fin se v ú - ctě ko - ři, che - rub pa - dá na svou tvář,

ne - boť ten, jenž svě - ty tvo - ří, k nám se sni - žil na o - ltář.

Bo - že sva - tý, Bo - že si - lný, je - den v svě - ta o - bo - ru,

ne - smr - tel - ný, ne - roz - dil - ný, při - jmi na - ši po - ko - ru.

Přijímání

6. Vzdejme díky Pánu svému,
který duši nasytil,
aby tělu smrtelnému
chlebem spásy věčné byl.
Zůstaň s námi, Jezu milý,
ty jsi vzácný z nebe host,
život náš a pramen síly,
naše radost, blaženost.

Závěr

7. Lid tvůj, Bože, se ti klaní
v rozloučení hodině.
Uděl svoje požehnání,
Otče, věrné rodině.
Žehnej církvi, žehnej vlasti,
žehnej všemu národu,
dej nám, dárce věčné slasti,
ve všem dobrém úrodu.

518 A M

Tx: KSJ 1863
ND: L. Holáin 1887 (~1939, 1992)

Vstup

1. Shlé-dní, Bo - že, z ne-bes vy-so-ko - sti vli-dně k sva - té o - bě - ti,

The first system of musical notation consists of a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The music is in 4/4 time and features a melody in the treble clef with accompaniment in the bass clef. The melody begins with a quarter note G4, followed by quarter notes A4, Bb4, and C5, then a half note D5, and continues with eighth and quarter notes.

kte - rou chce - me sla-vit v u-pří-mno-sti smr - ti Pá - ně k pa - mě - ti.

The second system of musical notation continues the melody and accompaniment from the first system. It maintains the same rhythmic and melodic structure, with the treble clef carrying the vocal line and the bass clef providing harmonic support.

Ne - po - hr - dej ka - ji - cí - mi sy - ny, kte - ři zna - ji sla-bost svou,

The third system of musical notation continues the piece. The melody in the treble clef shows some chromatic movement, reflecting the text's meaning. The accompaniment in the bass clef remains steady.

za-hlad', O - tče, na - še mno-hé vi - ny pro smrt Sy - na bo - lest - nou.

The fourth system of musical notation concludes the piece. The melody in the treble clef ends with a final cadence, and the accompaniment in the bass clef provides a solid harmonic base.

518 B M

Tx: KSJ 1863
N: J. Kny (1846)
D: J. Trampus 1947 (~1992)

Vstup

1. Shlé-dní, Bo - že, z ne - bes vy - so - ko - sti vli-dně k sva - té

The first system of musical notation for the B M version consists of a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The music is in 4/4 time. The melody in the treble clef starts with a quarter note G4, followed by quarter notes A4, Bb4, and C5, then a half note D5, and continues with eighth and quarter notes.

o - bě - ti, kte - rou chce - mo sla - vit v u - při - mno - sti

smr - ti Pá - ně k pa - mě - ti. Ne - po - hr - dej ka - ji - cí - mi

sy - ny, kte - ři zna - ji sla - bost svou, za - hlad, O - tče,

na - še mno - hé vi - ny pro smrt Sy - na bo - lest - nou.

Před evangeliem

2. Po staletí jako v této chvíli
lidem zní tvůj, Pane, hlas.
Dej nám sílu, bychom uvěřili,
že jsi přišel mezi nás.
Chcem dnes býti k hluku světa hluší,
otevřít tvé pravdě sluch,
v úctě vnímat otevřenou duší,
co k nám mluvíš ty, náš Bůh.

Obětní průvod

3. Přijmi, Bože, dary s laskavostí,
jež ti církev podává;
každý z nás ti srdce s ochotností
v službu věrnou oddává.
S dary země, tebou stvořenými,
jak to Syn tvůj stanovil,
s chlebem, vínem naši víru přijmi
k obnovení našich sil.

4. A - bys ne - stál u za - vře - ných dve - ři, a - bys na - šel ve mně chrám,

ze vši sí - ly v te - be, Pa - ne, vě - řím, du - ši svou ti o - tví - rám.

I své tě - lo do tvých slu - žeb dá - vám, s te - bou chci žít v je - dno - tě,

a jen od tvé lá - sky o - če - ká - vám ú - čast v při - štim ži - vo - tě.

Závěr

5. Dej mi víru horoucí a stálou,
svatou žeň tvé oběti,
dej mi víru, která pohne skálou,
jež mé srdce zpečetí.
Dárce štědrých darů nepřeborných,
jenž jsi přišel mezi nás,
Casto, Pravdo, Živote svých věrných,
s námi buď po všechen čas.

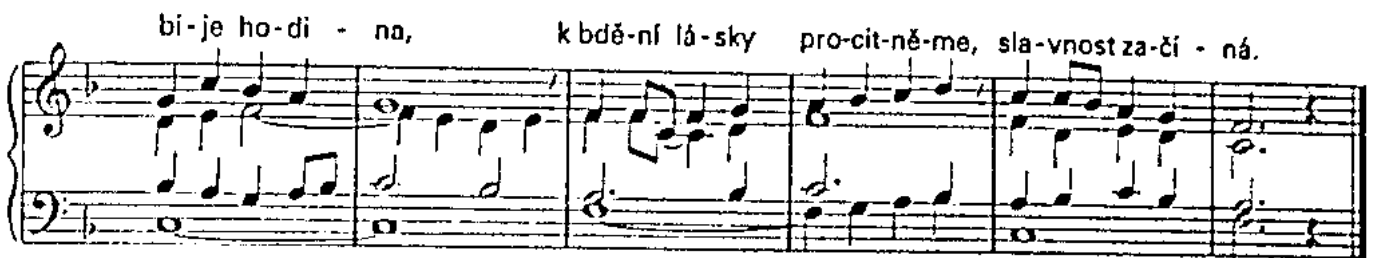
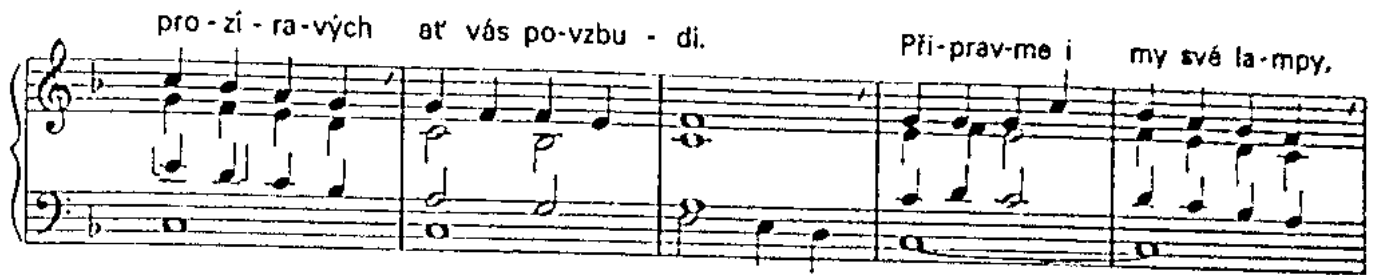
519

M

T: J. Hrdlička 1986
ND: Z. Polánik 1986

Vstup

1. Buď - te bdě - lí, Je - žíš pra - ví, šťa - stný ten, kdo bdí, při - klad pa - nen

Před evangeliem

2. Kdo má olej do zásoby,
nemusí se bát,
Ježíš umí svými slovy
plamen rozdmýchat.
On mi stále má co říci,
a já prosím jen:
Neuhas knot doutnající,
než noc přejde v den.

Obětní průvod

3. V božím poli ke žní zraje
koukol s pšenicí.
Co jsem já, kam patřím, Pane?
zní hlas kající.
Chléb a víno vyjadřují
touhu duše mé:
Chci být zralým zrnem pro chléb
k věčné hostině.

Přijímání

4. Bohatý stůl plný darů
prostřels dětem svým;
šťastný, koho k hodům lásky
pozve Boží Syn.
Vyjděte vstříc Ženichovi!
nocí volá hlas.
Přístup, komu plamen hoří,
vzdal se, komu zhas.

5. Všude tam, kde trpí, strádá
nemocný náš svět,
dej, at' donesem tě, Pane,
jako lék a chléb.
Ty jsi řekl: Podle lásky
svět vás rozpozná;
pomoz církvi putující,
církvi vítězná.

Závěr

6. Na své bratry zadlužené,
Kriste, pohlédni,
v knize života až přečteš
stranu poslední.
Maran atha, v plné slávě
sestup, Pane, již,
tvorstvo sténá nedočkavě,
až je obnovíš.

Vstup

Zpívá-li se tato píseň, nepoužívá se 3. způsob úkonu kajícího a vypouští se Pane, smiluj se

Ho - spo - di - ne vše - mo - hou - cí, Pa - ne mi - lý, pře - žá - dou - ci,

pro své mi - lo - sr - den - ství, smi - luj se nad ná - mi. Kri - ste z ne - bo po - sla - ný,

na - ro - ze - ný z či - sté Pa - nny, mi - lo - sti - vě smi - luj se nad ná - mi.

Du - chu sva - tý do - bro - ti - vý, spá - sy na - ši zdro - ji ži - vý,

cí - rkvi sva - té slí - be - ný, smi - luj se nad ná - mi.

Zpív celé písně nahrazuje vlastní text Sláva

1. Slá - va Bo - hu na ne - bi, po - koj li - dem na ze - mi.

Musical notation for the first line of the hymn, featuring a treble and bass clef with a common time signature. The melody is written in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef. The notes are simple, with some rests and ties.

Chvá - li - me a ctí - mo tě, s kla - ně - nim tě sla - ví - me.

Musical notation for the second line of the hymn, continuing the melody and accompaniment from the first line. The structure and notation are consistent with the first line.

2. Vzdáváme ti s pokorou
dik pro velkou slávu tvou.
Tobé, Králi nebeský,
Bože, Otče všemocný.3. Synu jednorozený,
Pane, Kriste Ježíši.
Božánku, jenž snímáš hřích,
nad námi se smiluj již.4. Neb ty jediný jsi sám
svrchovaný, svatý Pán,
Kriste, s Duchem, který je
s Bohem Otcem ve slávě.

Před evangeliem

1. Zní slo - vo Bo - ži. Uč nás na - slou - chat. Je pra - men

Musical notation for the first line of the prelude, starting with a treble and bass clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

pra - vdy, mou - dro - sti a sí - ly. Po - moz nám, by - chom

Musical notation for the second line of the prelude, continuing the melody and accompaniment. The notation includes some grace notes and slurs.

po - dle ně - ho ži - li; vlá - sce a pra - vdě uč nás pe - vně stát.

Musical notation for the third line of the prelude, concluding the piece. The notation includes a final cadence in the bass clef.

2. Přijď, Duchu Svatý, světlem zažeh stín,
at pochopí má duše, že je zvána
opustit sebe, následovat Pána.
On sám ji volá hlasem laskavým.

Zpěv celé písně nahrazuje vlastní text Věřim.

1. Vě-řim v Bo-ha je-dno-ho, O-tce, Tvů-rce ne-be, ze-mě,

Musical notation for the first line of the hymn, featuring a treble and bass clef with a common time signature. The melody is written in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

vi-di-tel-ných vě-ci všech a též vě-ci ne-vi-di-tel-ných.

Musical notation for the second line of the hymn, continuing the melody and accompaniment from the first line.

V Je-ži-še, kte-rý je je-dno-ro-ze-ný - Syn O-tce.

Musical notation for the third line of the hymn, concluding the first system of the piece.

2. Bůh z Boha, jas ze světla,
pravý Bůh z pravého Boha.
Nestvořený, zrozený,
jediné je podstaty s Otcem.
On pro nás sestoupil
z nebe, k naší věčné spáse.

3. Skrze Ducha Svatého
přijal tělo z čisté Panny,
aby se stal člověkem.
Ukřižován byl a pak pohřben.
Třetí den slavně vstal
z hrobu vzkříšen, podle Písma.

4. Vystoupil na nebesa,
sedí Otcí po pravici.
Znovu přijde, ve slávě,
soudit všechny živé i mrtvé
a jeho království
nebude mít nikdy konec.

5. Věřím v Ducha Svatého,
Pána, dárce žití všeho,
z Otce, Syna vychází,
uctíván je s Otcem i Synem,
v Ducha, jenž promlouval
prorockými ústy k lidem.

6. Věřím v církev obecnou,
jednu, svatou, apoštolskou.
Vyznávám i jeden křest
na odpuštění našich hříchů.
Věřím ve vzkříšení,
v život budoucího věku.

Obětní průvod

1. Při - jmi, O - tce v ne-be-sích, da-ry lá-sky dí-tak svých,

Musical notation for the offertory, featuring a treble and bass clef with a 3/4 time signature. The melody is written in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

shlé - dni na ně v mi - lo - sti z na - de - hvě - zdné vý - so - sti.

2. Touto svatou obětí
teba, Bože, lid tvůj cti,
v službu tvoji horlivou
zsvěcuje duši svou.

3. Všechny práce, starosti,
všechny kříže, žalosti,
tobě, Otče nejdražší,
na oltář zde přináší.

Svatý

Zpěv písně nahrazuje vlastní text Svátý.

Sva - tý, Sva - tý, Sva - tý je Pán, Sva - tý je Pán, Bůh zá - stu - pů.
Ne - be a s ním též ce - lá zem jsou pí - né cti a slá - vy tvé.

Ho - sa - na na vý - so - stech. Po - že - hna - ný
Ho - sa - na na vý - so - stech.

ten, kte - rý knám při - chá - zí ve jmé - nu Pá - ně. Ho - sa - na zní na vý - so - stech.

Beránku

Zpěv písně nahrazuje vlastní text Beránku.

1. Be - rán - ku Bo - ži, Kri - ste, rač nám dát sr - dce či - sté,

Musical notation for the first part of the hymn, consisting of a treble and bass clef staff with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature. The melody is written in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

by - chom tvo u - li zna - li, o - chot - ně ko - na - li, smi - luj se nad ná - mi.

Musical notation for the second part of the hymn, continuing the treble and bass clef staff with the same key signature and time signature. The melody continues in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

2. Beránku, Boží Synu,
odpusť nám hříšným vinu,
v nebi slyš prosbu naši,
Ježíši nejdražší,
smiluj se nad námi.

3. Beránku, Ježíši náš,
jonž naše viny snímáš,
v každé chvíli při nás stůj,
daruj nám pokoj svůj,
smiluj se nad námi.

Přijímání

1. Pojď - te, bra - tři, pojed - te spo - lu, při - stu - puj - me ke sto - lu,

Musical notation for the first part of the hymn, consisting of a treble and bass clef staff with a key signature of one flat (B-flat) and a 4/4 time signature. The melody is written in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

lá - sky pl - ný Bůh se blí - ží, on spa - sil svůj lid na kří - ži.

Musical notation for the second part of the hymn, continuing the treble and bass clef staff with the same key signature and time signature. The melody continues in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef.

2. Pán se blíží, úctu vzdejme,
s anděly mu zapějme;
posvěcená, čistá duše
uvítej Pána Ježíše.

3. Synu Boží požehnaný,
chlebe živý nám daný,
přijď, ó přijď k nám v této chvíli,
Ježíši Kriste přemilý.

4. Vítej, Kriste ve svátosti,
Spasiteli z věčnosti,
chválu ti vzdej nebe i zem,
přinášíš spásu lidem všem.

Závěr

Ve jmé - nu Pá - ně jdě - mo, Bo - hu chvá - lu, dík a čest
 z u - pím - ně - ho své - ho sr - dce vzdaj - mo, je - ho lá - ska vů - čná jest.

Vstup

T. J. Hrdlička 1986
 NO: B. Kopecký 1986

M 521

1. Pa - ne, chci být ja - ko ty, chci mít vše - chny rád,
 ra - do - vat se, od - pou - štět, bli - žním po - má - hat.

Před evangeliem

2. Chci tvým slovům naslouchat,
 vždy být statečným,
 chci tvou radost rozdávat
 bratrům, sestrám svým.

Obětní průvod

3. Chci víc dávat nežli brát
 jako ty, můj Pán,
 pomáhej mi, Ježíši,
 podej mi svou dlaň.

4. Nabízíme, vezmi si
 od nás, od děd
 chléb a víno, Ježíši,
 dary k oběti.

Přijímání

5. Chci mít stále pro tebe
 v srdci místa dost,
 vejdi dál, můj Pán a Bůh,
 nejvzácnější host.

Závěr

6. Nashledanou, Ježíši,
 potkáme se zas
 v každém bližním člověku,
 v světě plném krás.

Vstup

1. Pi - ni - me, Kri - ste, tvo - je přá - ní a schá - zi - me se k di - ků vzdá -

ní. Sje - dnoť nás v jeden ži - vý chrám, kde ni - kdo ne - cí -

ti se sám. Od - klá - dám všechno, co je mé, při - ji - mám spo - le - čné.

Před evangeliem

2. Pán mluví naši lidskou řečí,
zve ohrožené do bezpečí.
Ať slyší každý, kdo má sluch,
co v hluku světa šeptá Bůh.
Dej církvi bohatnout a růst
slovem svých svatých úst.

Obětní průvod

3. Vkládám, co mám,
na misku s chlebem
a obsah srdce spojím s nebem:
Své slzy, strach i oběti,
práce i prosby za děti;
to vše a víc, co znáš jen sám,
ti, Pane, podávám.

4. Přilévám do kalicha s vínem
dík za přátelství s Božím Synem,
za slunce skryté v oblaku,
za zemi plnou zázraků,
za bratry, sestry, s nimiž smím
sdílet se s Bohem svým.

Přijímání

5. Pán o všechno se se mnou dělí
a já se bojím dát se celý.
Uzdrav mé mělké, malé já,
ať zcela se ti odevzdá
a čerpá sílu ze zdroje
lásky a pokoje.

6. Hlas zve a volá: Svaté svatými!
V náručí tvé se zcela ztratím.
Tvůj dech mě křísí, zvedá dlaň,
zas šťasten jsem a odhodlán.
Co ty chceš, Pane, chci i já,
ve všem buď vůle tvá.

Díky

7. Ať nikdy nedozní zpěv diků
v životě všech tvých učedníků.
I když tě ztrácí pohled náš,
ty s námi, Pane, zůstáváš
a dáš nám sílu světu nést
nejradostnější zvěst.

Závěr

8. Dík za odvahu začít znovu,
až vrátíme se do domovů.
I my tě zveme: Vejdí k nám,
dej smysl bolestem i hrám,
probouzej k pravdě z planých snů,
buď svátkem všedních dnů.

1. Ty jsi, Pa-ne, v ka-ždém chrá-mě, me - zi ná - mi do-mov máš,

vě - ři - me a vy - zná - vá - me, že jsi Bůh a bra - tr náš.

Ja - ko ty jsi je - dno v O - tci, kéž my vši - chni je - dno jsme,

sje-dnot na - še spo - le - čen - ství v ži - věm tě - le cí - rkve své.

Před evangeliem

2. Nejen chlebem člověk žije,
živ nás, Pane, slovem svým;
mrtvé křísí, uzdravuje,
zjasní v duši každý stín.
Chceme vyjít za tvým hlasem,
slovo v život uvádět,
aby každý tvor byl spasen,
celé lidstvo, celý svět.

Obětní průvod

3. Láska tvoje do krajnosti
rozdává se bratřím svým,
vlévá milost za milosti,
ruší dluhy starých vin.
Co my, hříšní, dát ti smíme?
Málo pojme lidská dlaň.
Sami sebe nabízíme,
všechno naše tvým se staň.

Přijímání

4. Při záračném nasycení
utišil jsi lidský hlad,
také my jsme připraveni
z tvého stolu pokrm brát.
Vejdí k nám a dej nám ožít
v síle svého života,
dej, ať září z dětí Božích
radost, láska, jistota.

5. V bídě, hladu, umírání
strádá tolik bratří tvých!
Lhostejnost nám vidět brání
tebe trpícího v nich.
Proměň naše živoření,
plané starosti a spěch
v život vzácné, věčné ceny,
kterým obnovit chceš svět.

Závěr

6. Poslal jsi učedníky,
kam jsi toužil přijít sám;
přijmi, Ježíši, mé díky,
že i já jsem k dílu zván.
Nepůjdeme domů sami,
tebe smíme bratřím nést.
Zůstaň, Pane, stále s námi,
buď nám světlem, cestou cest.

Vstup

1. V po-svá-tné ú - ctě kla - ká - me před tvůj o - ltář,

Bo - že náš; pro-seb-ným hla - sem vo - lá - me tam, kde

vě - čné sí - dlo máš: Od-pust nám, O - tče, pro - vi -

ny, při - jmi nás o - pět za sy - ny a buď

na - še vě - rná stráž a buď na - še vě - rná stráž.

Před evangeliem

2. V paprscích světla božského
půjdem cestou spasení,
zní slovo Boha věčného,
svaté viry učení.
Kam Boží setba dopadá,
úrodu hojnou země dá,
[:poušť se v pole promění.:]

Obětní průvod

3. Přijmi, náš Pane, s vřidností
obětní dar církve své.
Hřích odpusť nám svou milostí,
dej nám žít k tvé oslavě.
Dej, ať moc lásky Kristovy
posvěti nás a obnoví
[:k větší cti a slávě tvé.:]

4. Shlé - dni, O - tče, na své dá - ti, kte - rým ži - vot

dal tvůj Syn, lač - nó ne - nech hla - do - vá - ti, syt je

chle - bém ne - be - ským. Dej, ať tě - lo cí - rkve

vstře - bá vše - chen ži - vot z tvé - ho chle - ba, ob - no -

uj nás Du - chem svým, ob - no - vuj nás Du - chem svým.

5. Ježíš pod způsobou chleba,
všechny k svému stolu zve,
uzdravuje, padlé zvedá,
celý se nám daruje.
Potěš duši zarmoucenou,
ty, jenž krví drahocennou
[:vykoupil jsi věrné své.:]

Závěr

6. Bohu díky! Ve tvém jménu
půjdem za svým posláním.
Pomoz lidu oddanému
zůstaň, Kriste, stále s ním.
Dej nám sloužit tvému dílu,
uděl moudrost, radu, sílu
[:bratrům, sestrám prosícím.:]

Vstup

1. Všichni jsme dě - ti, dě - ti Bo - ži, at' je kdo mla - dý

na - bo stár, z O - tco - vy ru - ky při - ja - li jsme

svůj ži - vot ja - ko zlá - sky dar, z O - tco - vy ru - ky

při - ja - li jsme svůj ži - vot ja - ko zlá - sky dar.

Před evangeliem

2. A Pán v nás dovrší, co začal,
je strážcem našich kroků všech.
[:Ve vlnách času, v bouřích zkoušek
je jistý cíl a pevný běh.:]

3. Blažení plačící a chudí,
ty bude těšit Ježíš sám.
[:Pevněji obejmou své kříže
a řeknou: Vůle tvá se staň!:]

4. Až slovem plným síly, moci,
zeptáš se, Pane, vyznám rád
[:a odpovím ti na pozvání:
Tobě chci žít i umírat.:]

K udělování pomazání

5. Skloň se k nám, Pane, vztáhni ruku,
k doteku božské posily.

[:Nad naši bídou vyřkni slovo,
po němž i mrtví ožili.:]

6. I já tě vyhlížím a volám:
Smiluj se, Pane, nade mnou.
[:Olejem svatým v pomazání
vtiskni mi pečet tajemnou.:]

Obětní průvod

7. Kdo nezná obět, nezná lásku,
neobstojí, až přijde soud.
[:Chceme živé dary vlastních srdcí
ti k proměně nabídnout.:]

8. Všechno, co, Pane, ještě zbývá
do plné míry útrap tvých,
[:chceme ve tvé síle k spáse světa
na vlastním těle doplnit.:]

Přijímání

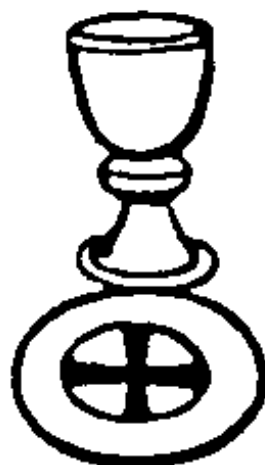
9. Den za dnem můj život lidský,
krok za krokem se blíží cíl.
[:Večer své děti volá Otec
domů, kde stůl jím připravil.:]

10. Jak toužím jíst a pít z tvých darů!
Otvírám srdce, ústa svá.
[:Kéž moje duše tebou roste,
když síly těla ubývá.:]

Závěr

11. Buď dobré mysli, dcero, synu,
pevně tě drží ruka má.
[:Nezajde slunce za tvůj obzor,
nepohltí tě hrobu tma.:]

12. Nekončí život těm, kdo věří;
můj Pane, díky, že tě znám.
[:V slabosti naší zjev svou sílu,
Ježíši věrný, pomoz námi.:]

Odpověď

Pa - ne, přijď a vy - svo - boď nás!

Zl 146 (145), 6c-7. 8-9a. 9bc-10

1. Hospodin zachovává věrnost - - - na - vě - ky, zjedná právo utla - - - - - če - ným,
dává chléb - - - - - la - čným. Hospodin vysvobozuje - - - - - vě - zně.
Odpověď

2. Hospodin slepým otvírá - - - - - o - či, Hospodin sklíčené - - - - - vzpřimuje.
Hospodin spravedlivé - - - - - mi - lu - je, Hospodin přistěhovalce - - - - - chrá - ní.
Odpověď

3. Hospodin podporuje sirotka a - - - v do - vu, ale máte cestu bezbož - - - - - ní - - - ků.
Hospodin bude vládnout - - - - - na - vě - ky, Tvůj Bůh, Sióně,
Odpověď po všechna poko - - - le - - - ní.

Odpověď

Pa - ne, u - kaž nám své mi - lo - sr - den - ství a dej nám svou spá - su.

Ži 85 (84). 9ab + 10. 11-12 13-14

1. Kéž mo - hu slyšet, co mluví	Hospo - dín,	za - ji - sté mluví o pokoji pro svůj lid a pro své sva - té.	
Ji - sté je blízko jeho spása těm,			
kteří se ho	bo - jl,	by je - ho velebnost sídlila v naší	ze - mí.

Odpověď

2. Vě - rnost a milosrdenství se	potka - jí,	po - koj a spravedlnost se	po lí - bí.
Ze ze - mě věrnost	vypu - čí	a z ne - be spravedlnost	shlé - dne.

Odpověď

3. Ho - spo - dín dobro též	popře - je	a na - še země vydá	plo - dy.
Bu - de ho spravedlnost	předchá - zet	a spá - sa v patách mu	pů - jde.

Odpověď

Odpověď

Věz-te, že bli - zko je ne-be-ské krá - lov-ství, prá-vě včas při-chá - - zí.

1. Ne-bot Bůh tak mi - lo - - - - - val svět, že dal svého jednorozené --- ho Sy - na,

Odpověď

2. Každý, kdo věří, že Ježíš je Spasi - tel, zrodil se z Bo - ha;

Odpověď

3. Dej, aby tvůj pohled byl na - šim, a v na-šem úsměvu aby ses u-smí-val,

Odpověď

4. Hledáš, Pane, čisté sr - dce, tam stá-le pře-bý-váš

Odpověď

1. aby žádný, kdo v něj věří, ne-za-hy-nul, ale měl ži - vot vě - čný.

2. a všechno, co se zrodilo z Boha, přemá-há svět. A to je vítězství, které přemáhá svět: na - še ví - ra.

3. a v na-ší tvá - ři aby všichni ví - dá - li tvoji tvář.

4. a světlem své slávy svítíš svě-tu. Se všemi, kteří tě milují, chceme tě chvá - lit.

Odpověď

Dnes jsme vi - dě - li tvou slá - vu, Pa - na.

Ži 96 (95), 1-3. 11-12. 13

1. Zpívejte Hospodinu novou pí - seň, zpívejte Hospodinu všechny ze - měl
 Zpívejte Hospodinu, velebte jeho jmé - nol Rozhlašujte den ze dne jeho spá - su,
 Vypravujte mezi pohany o jeho slá - vě, mezi všemi národy o jeho dí - vech.
Odpověď

2. Radujte se, nebesa, zajásej, ze - mě, zahuč, moře, a vše, co je napl - ňuje.
 Zaplesej, pole a vše, co je na něm. Tehdy se rozveselí všechny lesní stro - my.
Odpověď

3. Před Hospodinem, že přichá - zí, že přichází řídit ze - mi.
 Bude svět řídit sprave - dlivě, národy bude spravovat vě - rně.
Odpověď

Odpověď

U - zře - ly vše - chny ko - nči - ny ze - mě spá - su na - še - ho Bo - ha.

Ži 98 (97), 1. 2-3ab 3cd-4. 5-6

1. Zpívejte Hospodínu - - pí - seň no - vou, neboť učinil podívu - - - ho - dné vě - ci.
Vítězství je dílem - - - je - ho pra - vi - ce, jeho sva - - - - - té - ho rame - ne.
Odpověď
2. Hospodín uvedl ve zná - most svou spá - su, zjevil svou spravedlnost před zra - ky pohá - nů.
Rozpomenul se na svou
dobro - - - tu a vě - rnost Izrae - - - - - lo - vu do - mu.
Odpověď
3. Uzřely všechny ko - nči - ny ze - mě spásu na - - - - - še - ho Bo - ha.
Jásejte Hospodínu, - - všechny ze - mě, radujte se, plesej - - - - - te a hrej - tel
Odpověď
4. Na cíteru Hospo - - - - di - nu hrej - te, na cíteru a s dopro - - - vo - dem zpě - vu,
za hlaholu - - - - - trub a ro - hů, jásejte před Hospo - - - - - dinem, krá - lemi!
Odpověď

Odpověď

Bu-dou se ti kla - nět, Ho - spo-di - ne, vše - chny ná - ro - dy ze - mě.

Zi 72 (71), 1-2. 7-8. 10-11. 12-13

1. Bože, svěť králi svou - - - pravo - moc, svou spravedlnost králov - - skému synu.

Odpověď

2. V jeho dnech rozkvetě
spravedlnost a hojnost po - ko - je, dokud neza - - - - - nikne luna.

Odpověď

3. Králové Taršíše a ostrovů při - nesou dary, králové Arábie a Sábý za - - platí daně.

Odpověď

4. On vysvobodí chudáka,
který se dovolává po - mo - ci, ubožáka, který nemá zastá - ní.

Odpověď

1. Ať vládne spravedlivě tvému li - du, nestranně tvým u - bo - hým.

2. Bude vládnout od mo - ře k mo - ři, od řeky až do ko - nčin země.

3. Všichni králové se mu bu - dou kla - nět, všechny národy mu bu - dou sloužit.

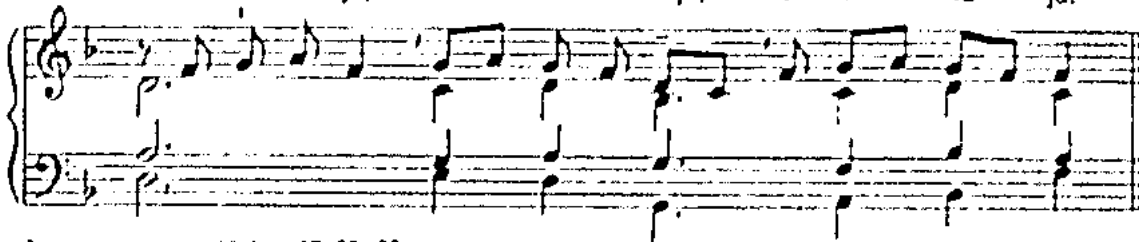
4. Smiluje se nad nu - - - - zným a chu - dým, zachrání ubo - - - - žá - kům život.

Odpověď

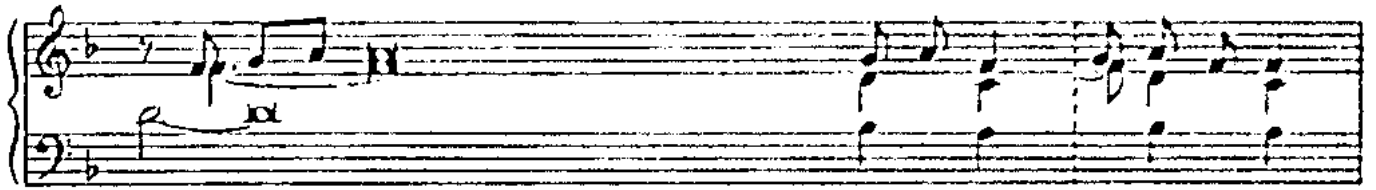
S A - lo - lu - ja, a - lo - lu - ja, a - le - lu - ja.

L A - le - lu - ja, o - le - lu - ja, a - lo - lu - ja.

Zl 118 (117), 1-2. 16ab + 17. 22-23

1. O - sla - vujte Hospodína, neboť je do - brý,
Necht řekne dům I - - - - - zra - e - lův:

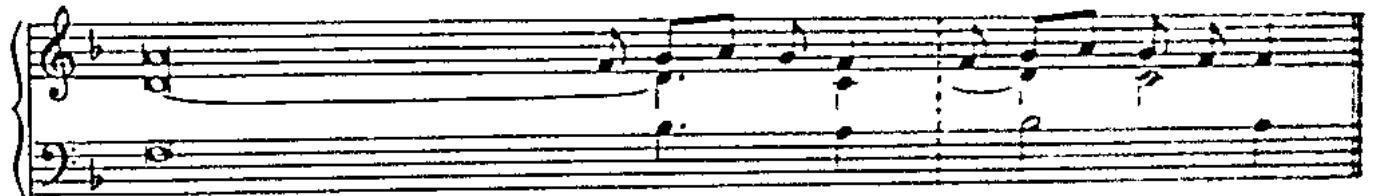
Odpověď

2. Ho - spo - dínova pravice mo - - - - - cně za - sá - hla,
Nezemřu, a - - - - - le bu - du žít

Odpověď

3. Ká - men, který stavíte - - - - - lé za - vr - hli,
Hospodinovým řízením se tak sta - lo,

Odpověď

1. jeho milosrdenství
Jeho milosrdenství

tr - vě na - vě - ky.
tr - vá na - vě - ky.

2. Hospodinova pravi - - - - -
a vypravovat o Hospodí - - - - - no - vých či - nech.

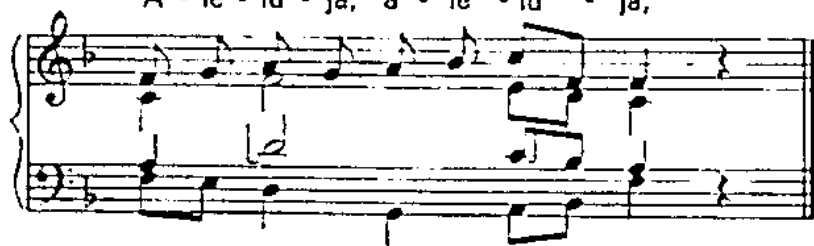
ce má po - zve - dla.

3. stal se
je to podivuhodně v na - šich o - čích.

kvédrem ně ro - žním.

Odpověď

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja,

Žl 16 (15), 1-2a + 5. 9-10. 11

1. O - chraň mě, Bože, neboť se u - tí - kám k to - bě. Pravím Hospodinu: Ty jsi můj Pán.
 Ty jsi, Hospodine,
 mým dědičným podílem i mou čí - ši, ty mi zachová - váš můj ú - děl.
Odpověď

2. Pro - to se raduje mé srdce, má du - še ple - sá, i mé tělo by - dlí v bezpe - či,
 ne - boť nezanecháš mou du - ši v podsvětí, nedopustíš, aby tvůj
 svatý spatřil po - ru - še - ní.
Odpověď

3. U - ká - žeš mi cestu k životu,
 u tebe je ho - jná ra - dost, po tvé pravi - ci je věčná slast.
Odpověď

Odpověď

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - - lu - - - ja.

Ži 22 (21), 26-27, 28 + 30. 31-32

1. Svě sli - by splním před těmi, kdo ctí Hospodi - na. Chudí se naje - dí do sy - to - sti,
kdo hle - dají Hospodina, budou ho chvá - lit: Navěky at ži - je va - še sr - dcel
Odpověď

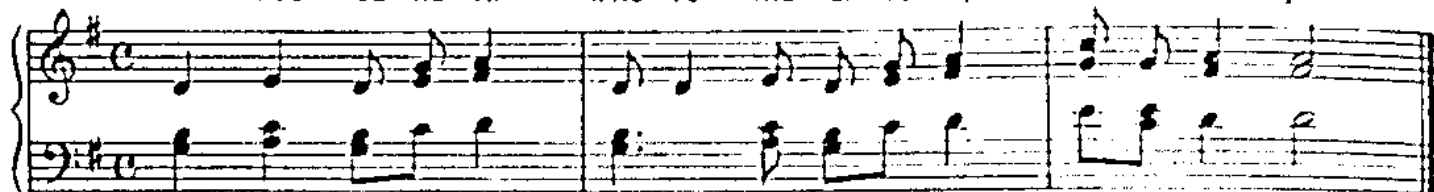
2. Rozpo - menou se, k Hospodinu se o - brá - tí vše - - - - - chny ko - nči - ny ze - mě,
před ním se sklo - - - - - ní všechna li - - - - - dská po - ko - le - ní.
Jen je - mu se budou kořit před ním se skloní
všichni, kdo spí v ze - - - - - mi, všichni, kdo v prach se - stu - pu - jí.

3. I má duše bude pro něho žít, mé potomstvo mu bu - de slou - žit,
bu - de vyprávět o Pánu příštímú pokole - ní, lidu, jenž se narodí,
budou hlásat jeho
spravedlnost: To u - dě - laí Ho - spo - díní

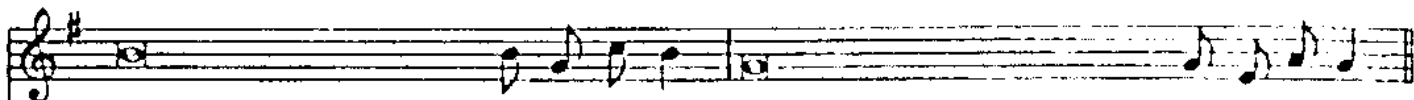
Odpověď

Odpověď

Bůh nás ob - no - vil k no - vé - mu ži - vo - tu, a - le - lu - ja.

Ži 27 (26), 1. 4. 8b-9abc. 13-14

1. Hospodin je mé světlo a má spá - sa, ko - ho bych se bál?
 Hospodin je zástita ži - vo - ta mé - ho, před kým bych se třá - sí?

Odpověď

2. Jedno od Hospodina
 žádám a po tom tou - žím: abych směl přebývat
 v Hospodinově domě
 po všechny dny ži - - - - vo - ta své - ho,

abych požíval Hospodi - no - vyně - hy a patřil na je - ho chrám.

Odpověď

3. Hospodine, hledám tvou tvář. Neskrývej svou tvář přede mnou,
 v hněvu neodmítej svého slu - žeb - ní - ka! Nezavrhuj mě, tys má po - moc!

Odpověď

4. Věřím, že uvidím blaho od Ho - spo - di - na v zemi ži - vých!

Důvěřuj v Hospodi - - - - na, buď si - lný, ať se vzmuží tvé srdce,
 v Hospo - - - - - di - na doufej!

Odpověď

Pán po - - - vstal z hro - - - bu, a - - - le - - - lu - - - ja.

Ži 110 (117), 2-4. 16ab+ 17-18. 22-24

1. Necht fekne dům	I - zra - o - lův:	Navěky trvá milosr	- - -	den - ství je - ho.
Necht fekne dům	Á - ró - nův:	Navěky trvá milosr	- - -	den - ství je - ho.
Necht feknou tí, kdo se bojí	Hospo - di - na:	Navěky trvá milosr	- - -	den - ství je - ho.
<i>Odpověď</i>				
2. Kámen, který stavitelé	za - vr - hli,	stal se kamenem		ná - rož - ním.
Stalo se tak Hospodinovým	ří - ze - ním,	je to podivuhodné		v našich o - čích.
Toto je den, který učinil	Hospo - din,	jásejme a raduj	- - - -	me se z něho!
<i>Odpověď</i>				
3. Hospodine, dej nám	spá - su svou,	Hospodine,		po - pře - j zde - rul
Požehnaný, kdo				
v Hospodinově jménu	přichá - zíl	Z Hospodinova domu vám		žehná - me.
Bůh je	Hospo - din	a do -		plál nám světa.
<i>Odpověď</i>				

Odpověď

Se - šli Du - cha své - ho a bu - dou stvo - ře - ni a ob - no - viš tvář ze - mě, a - le - lu - - ja.

Ži 104 (103), 1ab+24ac 29bc-30. 31+34

1. Veleb Hospodina,	du - še mál	Hospodine, můj Bože,	ve - li - kýl
Jak četná jsou, Hospodine,	dí - la tvál	jsi nadmíru	tvor - stva tvé - ho.
<i>Odpověď</i>		Země je plná	
2. Když vezmeš jim život,	za - hy - nou	a do svého prachu se	vra - ce - jí.
Když sešleš svého ducha, jsou	stvo - ře - ni,	a obnovuješ	tvář ze - mě.
<i>Odpověď</i>			
3. Necht Hospodinova sláva trvá	na - vě - ky,	ať se Hospodin těši	z dí - la své - hol
Kěž se mu má píseň	za - lí - bí:	v Hospodinu bude	ra - dost má.
<i>Odpověď</i>			

To - to je den, kte - rý u - či - nil Pán, Já - sej - me a ra - duj - me se z ně - ho!

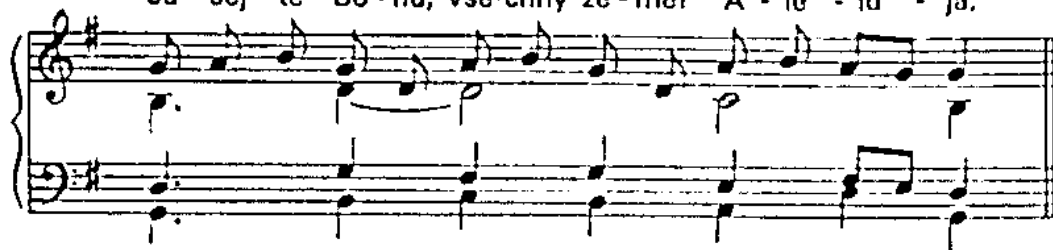
Ži 118 (117), 1-2. 16ab-17. 22-23

1. Oslavujme Hospodina, neboť je do - brý,
Necht řekne dům Izrae - - - - - lův:
<i>Odpověď</i>	jeho milosrdenství tr - - vá na - vě - ky.
Jeho milosrdenství tr - - vá na - vě - ky.
2. Hospodinova pravice mocně zasá - hla,
Nezemřu, ale budu žít
<i>Odpověď</i>	Hospodinova pravice mě po - zved - la.
a vypravovat o Hospodino - vých či - nech.
3. Kámen, který stavitelé zavr - - - - hli,
Hospodinovým řízením se tak sta - - lo,
<i>Odpověď</i>	stal se kvá - - - - - drem ná ro - žním.
je to podivuhodné v na - - šich o - čích.

Odpověď

Já - sej - te Bo - hu, vše - chny ze - mě! A - le - lu - ja.

Ži 66 (65), 1-3a. 4-5. 6-7a. 16+20

1. Jásejte Bohu,
vzdejte mu velko - - - - le - pou chvá - lul
<i>Odpověď</i>	všechny ze - mě,
ar - ti zpí - vá,
Bo - ži sku - tky:	opěvujte slávu
Řekněte Bohu: Jak úžasná jsou tvá dí - la!	je - ho jmé - na,
je - ho jmé - na,
2. Ať se ti kofí celá země,
Pojďte a pozorujte
<i>Odpověď</i>	ar - ti zpí - vá,
Bo - ži sku - tky:	necht' opěvu - - - - - je
podivuhodně	je - ho jmé - no!
je - dnal s li - dmil
3. Moře
proto se ra - - - - - duj - me v Bo - hu!	proměnil v souš;
duj - me v Bo - hu!	suchou nohou
Vládne svou	pře - šli ře - ku,
mo - cí na - vě - ky.
4. Pojďte, slyšte všichni
Bůh buď veleben, že neodmí - tl mou pro - sbu,
<i>Odpověď</i>	bo - ha - boj - ní,
Bůh buď veleben, že neodmí - tl mou pro - sbu,	chci vyprávět, co prokázal Bůh mé du - ši.
že mi neod - - - - - ňal svou lá - sku.	chci vyprávět, co prokázal Bůh mé du - ši.
že mi neod - - - - - ňal svou lá - sku.

Bůh se vzná - ší za já - so - tu, Ho - spo - din vy - stu - pu - je za hla - ho - lu trub.

Ži 47 (46), 2-3. 6-7. 8-9

1. Všechny národy, tleskej - - te ru - ka - ma,
protože Hospodin je vzneše - ný, hro - zný,
<i>Odpověď</i>	jásejte Bohu
je to veliký král	radostným hlasem,
nad ce - lou ze - mí.
2. Bůh se vznáší
Zpívejte Bo - - - - - hu, zpí - vej - te,
<i>Odpověď</i>	Hospodin vystupuje
zpívejte našemu	za hla - ho - lu trub.
krá - lí, zpí - vej - tel
3. Protože Bůh je králem celé - ho svě - ta,
Bůh vlá - - - - - dne národům,
<i>Odpověď</i>	zpívej - - - - - te
Bůh zasedá	mu chva - lo zpívá
na svém svatém trůnu.

Odpověď

Kri - stus vi - tě - zí, Kri - stus kra - lu - je, Kri - stus, Kri - stus vlá - dne všem.

Musical score for the response, featuring a treble and bass clef with a common time signature. The melody is written in a simple, rhythmic style with quarter and eighth notes.

Buďto

1. Sva - té - mu Otci N., biskupům, kněžím a všemu Božimu li - du ži - vot, mir a spá - sa vě - čná.

Musical score for the first part of the prayer, featuring a treble and bass clef with a common time signature. The melody is written in a simple, rhythmic style with quarter and eighth notes.

Odpověď

2. Ča - sy po - koj - né da - ruj nám, ať vlá - du Kri - sto - vu při - jme li - dstvo k spá - se své.

Musical score for the second part of the prayer, featuring a treble and bass clef with a common time signature. The melody is written in a simple, rhythmic style with quarter and eighth notes.

Odpověď

Nebo

Zl 117 (116). 1+2

Musical score for the 'Nebo' section, featuring a treble and bass clef with a common time signature. The melody is written in a simple, rhythmic style with quarter and eighth notes.

1. Chvalte Hospodina, vši - chni li - dé, oslavujte ho, všechny ná - ro - dy,
neboť mocně vládne
nad námi jeho mi - lo - srdenství a Hospodinova věrnost tr - vá na - vě - ky.

Odpověď

2. Sláva Otci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu,
jako byla na počátku,
i nyní, i vždy - cky, a na věky vě - ků. A - men.

Odpověď

Odpověď

N: chorál
D: Z6 M.Č. 1960

632

Kri-stus me - zi ná - mi, a - lo - lu - ja.

Zl 34 (33), 2-4, 5-7, 8-10

1. U - sta - vičné chci velebit Ho - spo - di - na, vždy bude v mých ústech je - ho chvá - la.
v Hospodinu necht se
chlubí mo - - - je du - še, ať to slyší pokorní a ra - du - ji se.
Velebte se mnou Ho - spo - di - na, oslavujme spolu je - ho jmé - no!

Odpověď

2. Hle - dal jsem Hospodina a vy - sly - šel mě, vysvobodil mě ze všech mých o - bav.
Pohleďte k němu, ať se roz - ve - se - lí te, vaše tvář se nemusí za - rdí - vat han - bou.
Hle, ubožák zavořal a
Hospo - - - - - din sly - šel, pomohl mu ve všech je - ho strastech.

Odpověď

3. Jak o - chránce se utábořil kolem těch, kdo Hospodina
Hospodi - - - - - nův an - děl ctí a vy - svo - bodil je.
Okuste a vizte, jak je
Hospo - - - - - din do - brý, blaže člověku, který se k ně - mu utí - ká.
Bojte se Hospodina, je - ho sva - til. Těm, kdo se ho bo - - - - - jí, nic ne - chy - bí.

Odpověď

Odpověď

O - kus - te a viz - te, jak do - brý a sla - dký je Pán.

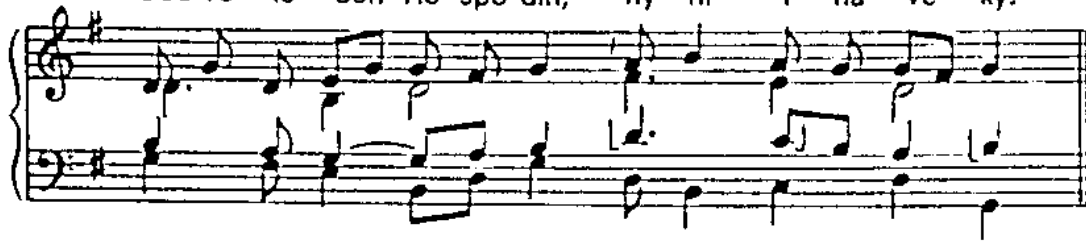
Ži 34 (33). 2-3. 4-5. 6-7. 8-9

1. Ustavičně chci Hospodina ve-le-bit, vždy bude v mých ústech je - ho chvá - la.
V Hospodinu necht' se chlubit moje du - še, ať to slyší pokorní a ra - du - jí se.
Odpověď
2. Velebte Hospodina se mnou, oslavujme spolu je - ho jmé - nol
Hledal jsem Hospodina a vysly - šel mě, vysvobodil mě ze všech mých obav.
Odpověď
3. Pohleďte k němu, ať se rozvese - lí - te, vaše tvář se nemusí za - rdí - vat ha-nbou.
Hle, ubožák zavolał, a Hospodin sly - šel, pomohl mu ve všech je - ho strastech.
Odpověď
4. Jak ochránce se utábořil kolem těch, kdo Hospodina
Hospodinův an - děl, ctí, a od zlé - - - - ho je chrá - ní.
- Okuste a vizte, jak je Hospodin do - brý, blaže člověku, který se k němu utí - ká.
Odpověď

Odpověď

Buď ve - le - ben Ho - spo - din, ny - ní i na - vé - ky.

Ži 84 (83), 2-3. 5-6. 9-10

1. Jak milý je tvůj přibytěk, Hospodine mé srdce i mé	zá - stu - pů! tě - lo	Touží, ba prahne má duše po Hospodí - - - no - vých sí - ních, s jástotem tihnou k ži - vé - mu Bo - hu.
---	---------------------------	--

Odpověď

2. Blaze těm, kdo přebývají ve tvém Blaze člověku, jenž v tobě nalézá	do - mě, po - moc,	stále tě když se chystá	mo - hou chvá - lit. na sva - tou pouť.
--	-----------------------	----------------------------	--

Odpověď

3. Hospodine, Bože zástupů, slyš mou Štíte náš, Bože,	modlitbu, po - hled	popřej sluchu, Ja - popatři na tvář svého	ku - bův Bo - žel po - ma - za - né - hol
--	------------------------	--	--

Odpověď

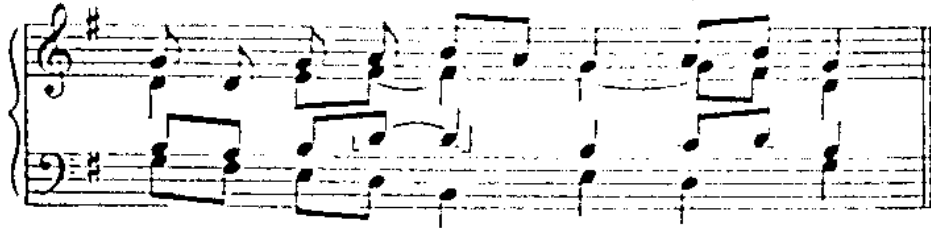

Slyš, dce-ro, po-hleď a na-slou-choj!

Zl 45 (44), 11-12, 14-15, 16-17

<p>1. Slyš, dcero, po - - - - - hleď a naslouchej,
Sám král touží - - - - - po tvé krá -- se:
<i>Odpověď</i></p> <p>2. Královská dcera vstupuje v pl-né krá -- se,
V barevném rouchu ji - - ve-dou ke krá - li,
<i>Odpověď</i></p> <p>3. Provázeny ra - - - - - dostným já-so-tem
Místa tvých otců zaujmou tvo - ji sy-no-vé,
<i>Odpověď</i></p> | <p>zapomeň na svůj národ,
na svůj o - - - - - tcov-ský dům!
vždyť je tvým pánem, před ním se skloň!</p> <p>její šat je - - - - - pro- tkán zla-tem,
za ní ti přivádějí panny, je - jí dru-žky.</p> <p>vstupují v krá - - - - - lov-ský pa - lác.
ustanovíš je za knížata po ce - lé ze - mi.</p> |
|--|--|

Ve - le - bí má du - še Pá - na.

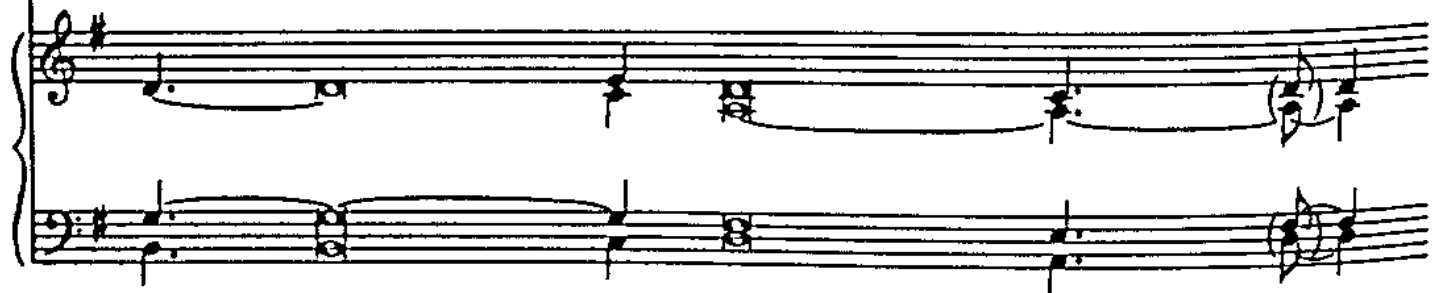

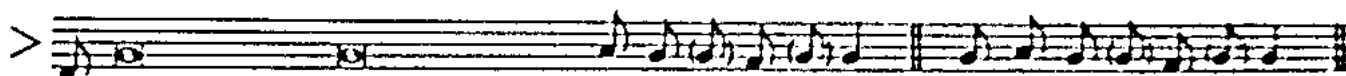
Odpověď se může prokládat buď po každém verši nebo po sudých verších.

Lk 1, 46-55

2. a můj duch jásal	v Bohu mém	spa - si - te - - li,
3. Od té - to chvíle mě	bu - dou	bla - ho - sla - - vit
4. že mi u - činil veliké	vě - ci ten,	kte - rý je mo - cný.
5. A je - ho milosrdenství	tr - vá od pokolení	do po - ko - le - ní
6. Mocně za - sáhl svým		ra - - me - nem,
7. Mocně se - sadil		z trů - - - - nu
8. hla - do - vé nasýtil		do - brý - mi vě - cmi
9. U - jal se svého	služeb - níka	l - zra - e - le,
10. jak to slí - bil	na - šim	před - - - kům,
11. Slá - va O - tci		i Sy - nu
12. ja - ko by - la na počátku i		ny - ní i vždy - cky

ne - boř shlédl na svou nepatrnou slu-žeb - ni - cí.
vše - chna po - ko - le - ní,
Sva - té jest je - ho jmé - no.

roz - ptýlil ty, kdo v srdci smý - šle - ji py - šně.
a po - - - výšil po - ni - že - né,
a bo - - - haté pro - pu - stil s prázdnou.
pa - matoval na své mi - lo - sr - den - ství,
A - brahámovi a jeho potomkům na - vě - ky.

k těm, kdo se ho bo - jí

a na věky vě - ků. A - men

i Duchu Svatě - mu.

Odpověď

Všu - de na ze - mi pro - ni - kl je - jich hlas.

Ži 19 (18), 2-3. 4-5

1. Nebesa vypravují o	Bo - ži slá - vě	a dílo jeho rukou zvěstuje	o - blo - ha.
Den dni o tom po - - - dá - vá zprá - vu,		noc noci sděluje pou - - - če - ní.	
<i>Odpověď</i>			
2. Není to slovo a ne - - - jsou to ře - či,		jejichž hlas by nebylo	sly - šet.
Do celé země vychází je - jich hla - hoř,		až na konec světa jejich	slo - va.
<i>Odpověď</i>			

Odpověď

Do tvých ru - kou, Pa - ne, po - rou - čím Du - cha své - ho.

1. Buď mi o - - - - - chrannou ská-lou, opevněnou tvr - - - - - zí k mé zá-čraně,
 vždyť ty jsi má ská - - la a má tvrz, pro své jméno mě

Odpověď

povedeš a bu - deš fi - dit.

2. Do tvých rukou svěřuji své - ho du - cha, Hospodine, věrný Bože,
 ty mě vy-svo - bo - díš.

Budu se veselit a jásat
 nad tvým

Odpověď

slí - to - vá - ním, že jsi shlédl na mo - ji bí - du.

3. Vysvo - - - - - boď mě z mo - cí mých ú - - - - - hlavních nepřátel!
 Svou jasnou tvář ukaž
 svému služeb - ní - ku, zachraň mě svou
 slí - to - vno - stí.

Odpověď

ND: J. Bříza 1988

647

Odpověď

Jdě - te do ce - lé - ho svě - ta a hlá - sej - te e - van - ge - li - um.

Ži 117 (116), 1. 2

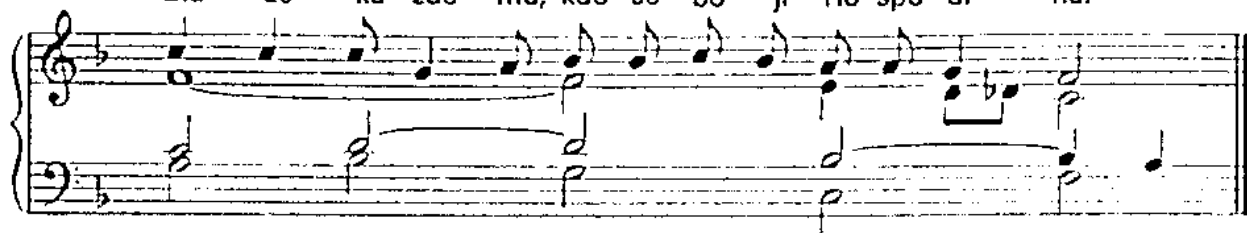
1. Chvalte Hospodina, všichni li - - - - - dé, oslavujte ho, všechny ná - ro - dy.
Odpověď

2. Naboť mocně vládne nad námi
 jeho milosr - - - - - denství a Hospodinova věrnost trvá na - vě - ky.

Odpověď

Odpověď

Bla - ze ka - ždé - mu, kdo se bo - ji Ho - spo - di - na.

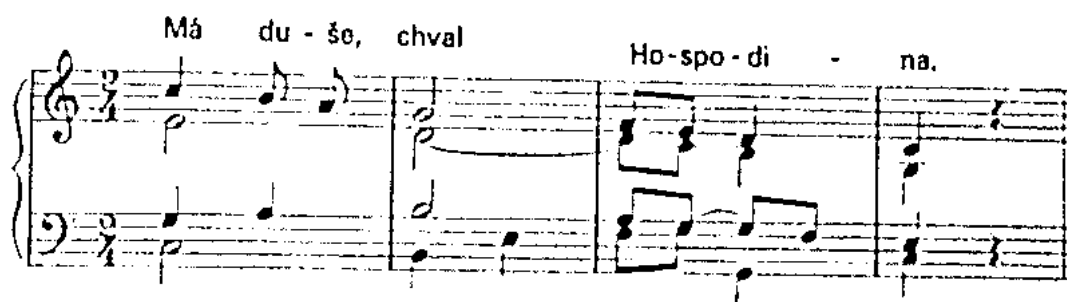
Ži 128 (127), 1-2. 3. 4-5

1. Blaze každému, kdo se Hospodina bo - ji,
Budeš jísti z vítěšku svých ru - kou,
<i>Odpověď</i>	kdo po jeho cestách
bude ti blaze a	krá - či.
do - bře.
2. Tvá manželka bude jako plodná ré - va
Tvoji synové jako výhonky o - liv
<i>Odpověď</i>	uvnitř tvého
kolem tvého	do - - mu.
sto - lu.
3. Hle, tak bývá požehnán člověk,
Ať ti Hospodin požehná ze Si - - - ó - nu,
<i>Odpověď</i>	který se Hospodina
abys viděl štěstí Jeruzaléma
po všechny dny svého	bo - - jí.
ži - vo - ta.

Odpověď

Má du - še, chval Ho - spo - di - na.

Žl 103 (102), 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18a

1. Veleb Hospodina,	du - še má,	vše, co je ve mně, veleb	jmé - noi
<i>Odpověď</i>		jeho svaté	
2. On odpouští všechny tvé	vi - ny,	on léčí všechny tvé	ne-du-hy.
<i>Odpověď</i>			
3. Milosrdný a milostivý je	Hospo-din,	shovívavý a nadmíru	do - brý.
<i>Odpověď</i>			
4. Jako se smilovává otec	nad sy-ny,	tak se smilovává Hospodin	
<i>Odpověď</i>		nad těmi, kdo se ho	bo - ě
5. Hospodinova láska však od věků	na - vě - ky	pro všechny, kdo se ho	bo - ě.
<i>Odpověď</i>			

1. Veleb Hospodina,	du - še má	a nezapomeň na žádné	je - ho do - broj
2. On vykupuje ze záhuby tvůj	ži - vot,	on tě věnčí slitová - - -	nim a lá - skou.
3. Nechce se usta - - - - -	vi - čně přit,	ani se na - - - - -	vá - ky hně - vat.
4. Neboť on ví, z čeho jsme	stvo - ře - ni,	má v paměti, že	jsme jen hlí - na.
5. a jeho spravedlnost jde z dětí	na dě - ti	pro ty, kdo zachovávají	je - ho smíou - vu

Odpověď

Zpí - vej - te Ho - spo - di - nu no - vou pí - seň.

Ži 98 (97), 1. 2-3ab. 3cd-4

1. Zpívejte Hospodinu novou pí - seň, neboť učinil podivuhodné vě - ci.
Vítězství je dílem jeho pra - vi - ce, jeho svatého ra - me - ne.
Odpověď

2. Hospodin uvedl ve známost svou spá - su, svou spravedlnost zjevil
před zraky po - ha - nú.
Rozpomenul se na svou dobrotu a vě - rnost Izraelovu do - mu.
Odpověď

3. Uzřely všechny končiny ze - mě spásu našeho Bo - ha.
Jásejte Hospodinu, všechny ze - mě, radujte se, plesejte a hrej - tel
Odpověď

Chvá - li - me tě, Pa - ne, ne - bot' jsou ú - zas - ná tvo - je dí - la.

Zl. 103 (102), 1-2, 3-4, 21-22ab

1. Oslavuj Pá - - - - na, du - še má, mé nitro jeho sva - té jmé - nci
Oslavuj Pá - - - - na, du - še má, nezapomeň na je - ho do - bra!

Odpověď

2. Všechny tvé vi - - - - ny od - pou - ští, ze všech tvých nedu - - - - hů tě le - či.
Tvůj život chrá - - - - ní zá - hu - by, věnčí tě slitová - - - - - ním a lá - skou.

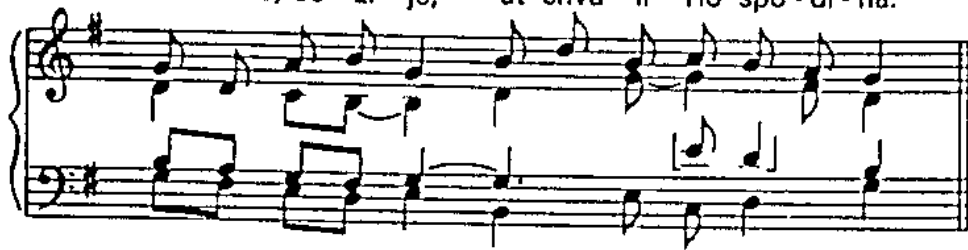
Odpověď

3. Oslavte Pá - - - - na, zá - stu - py, vy, kdo jste v službách je - ho vů - lei
Oslavte Pána, dí - - - - la Pá - ně, všude, kam sahá je - ho vlá - dal

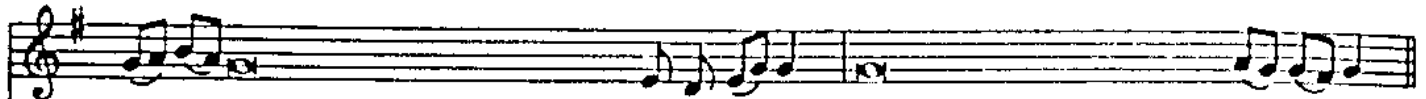
Odpověď

Odpověď

Vše-chno, co ži - je, ať chvá - lí Ho-spo - di - na.

Dan 3, 52a. 52b. 53. 54. 55. 56

1. Po-že-hnaný jsi, Pane, Bože našich otců, chvályhodný a svrchovaně
Odpověď velebený na - vě-ky.
2. Po-že-hnané je tvé slavné sva-té jmé-no a svrchovaně chvályhodné
Odpověď a velebené na - vě-ky.
3. Po-že-hnaný jsi ty ve svém svatém slavném chrámě a svrchovaně chvályhodný
Odpověď a slavný na - vě-ky.
4. Po-že-hnaný jsi ty na svém krá - lovském trůně a svrchovaně chvályhodný
Odpověď a velebený na - vě-ky.
5. Po-že-hnaný jsi ty, který shlížíš
na hlubiny a trůníš na cherubech a svrchovaně chvályhodný
Odpověď a velebený na - vě-ky.
6. Po-že-hnaný jsi ty na klenbě nebes a velebený a plný slávy na - vě-ky.

Odpověď

Odpověď

Na te - bo spo - lé - - hám, kóž ne - jsom za - han - ben.

Ži 25 (24), 4-5ab. 6+7bc. 20-21

<p>1. U - kaž mi své cesty, Hospodine,
Veď mě ve své pravdě a uč mě,
<i>Odpověď</i></p>	<p>a po - uč mě o svých
ne - bot ty jsi Bůh, můj</p>	<p>ste - zůch.
spa - si - tel.</p>
<p>2. Roz - po - meň se, Hospodine, na
své slitování,
Na mě pamatuj ve svém milosrdenství
<i>Odpověď</i></p>	<p>na své milosrdenství, které trvá
pro svou dobrotivost,</p>	<p>vě - čně.
Bo - že.</p>
<p>3. Du - ši mou opatruj a zachraň mě,

Ať mě chrání nevina a upřímnost,
<i>Odpověď</i></p> | <p>a - bych nebyl zahanben, že jsem
se utekl
ne - bot v tebe, Hospodine,</p> | <p>k to - bě.
dou - fám!</p> |

Mi - lo - sr - dný a mi - lo - sti - vý je Ho - spo - dín.

Žl 103 (102), 1-2. 3-4. 8+10. 12-13

1. Veleb Hospodina, du - še má, vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jmé - no!
 Veleb Hospodina, du - še má, a nezapomeň na žádné jeho do - brol
Odpověď

2. On odpouští všechny tvé vi - ny, on léčí všechny tvé ne - du - hy.
 On vykupuje ze záhuby tvůj ži - vot, on tě věncí slitováním a lá - skou.
Odpověď

3. Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a nadmíru do - brý.
 Nejedná s námi podle našich hří - chů ani nám neodplácí podle našich vin.
Odpověď

4. Jak je vzdálen východ od zá - pa - du, tak vzdaluje od nás naše vi - ny.
 Jako se smilovává otec nad syny, tak se smilovává Hospodin nad
Odpověď těmi, kdo se ho bo - jí.

Odpověď

NO. 11. 19. 1988 656

O - sla - vuj - te Pá - na, ne - bor je do - brý.

Ži 109 (104), 1-2, 3-4, 5-6

1. Oslavujte Hospodína,
vzývejte *Odpověď* je - ho jmé - no, hlásejte mezi národy je - ho dí - la.
2. Honoste se jeho *Odpověď* sva - tím jménem, ze srdce ať se radují, kdo hledají Ho - spo - di - na!
3. Pamatujte na dívy, které *Odpověď* u - či - nil, na jeho zázraky a rozsudky je - ho úst,

1. Zpívejte mu, hrej - te mu, vypravujte o všech je - ho dí - vech!
2. Uvažujte o Hospodinu a je - ho mo - ci, stále hledajte je - ho tvář!
3. potomstvo Abraháma, jeho slu - žeb - ní - ka, synové jeho vyvoleného, Ja - ku - ba!

Odpověď

Ho - spo - din je mé svě - tlo a má spá - sa.

Ži 27 (26), 1. 4. 13-14

1. Hospodin je mé světlo a má spá-sa, koho bych se bál?

Odpověď

2. Jedno od Hospodina žádám a po tom toužím: abych směl přebývat v Hospo-
dinově domě po všechny dny svého života,

Odpověď

3. Věřím, že uvidím blaho od Hospo-di - na v ze - - - - - mi ži-vých!

Odpověď

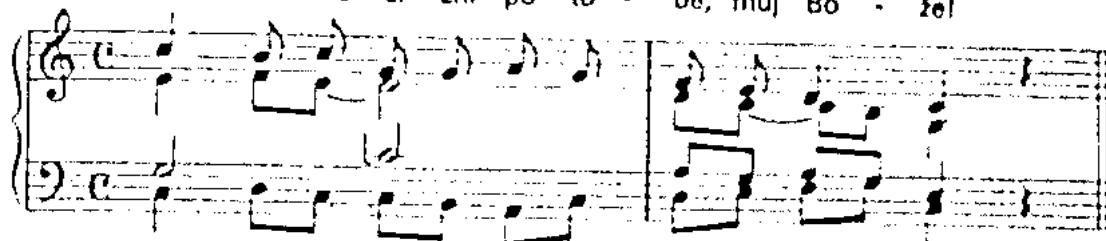

1. Hospodin je zástita mé-ho ži-vo-ta, před kým bych se třásl?

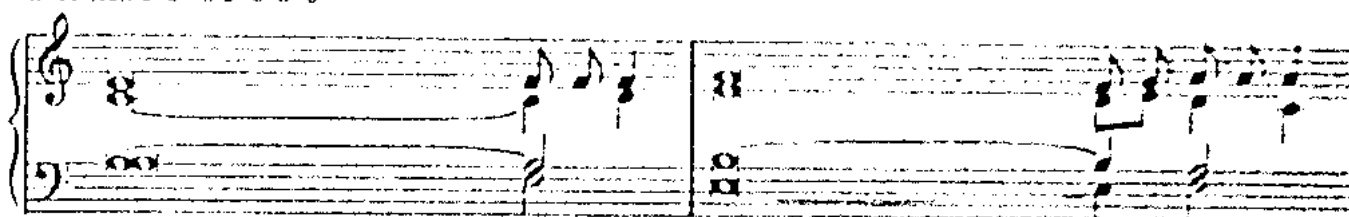
2. abych požíval Hospodi - - no - vy ně - hy a patřil na jeho chrám.

3. V Hospodina důvě - - - řuj, buď si - lný, ať se vzmuží tvé srdce,
v Hospo - - - - - di-na dou-fejl

Má du - še ži - zní po to - bě, můj Bo - že!

Ži 63 (62). 2 3-4. 5-6 8-9

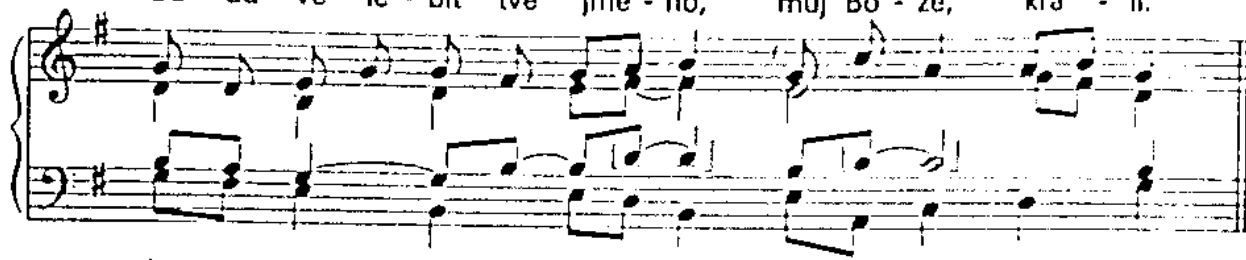

1. Bože, ty jsi můj Bůh, sna - - - - - žně tě hie - dām.
Odpověď
2. Tak tě toužím ve svatyni spa - tít, abych viděl tvou moc a slá - vu.
Odpověď
3. Tak tě budu velebit ve svém ži - vo - tě, v tvém jménu povznesu své dia - ně k modlitbě.
Odpověď
4. Neboť stal ses mou po - mo - cí, a ve stínu tvých kři - del já - sám.
Odpověď

1. Má duše po tobě žizní,
prahne po to - - - - - bě mé tě - lo, jak vyprahlá, žiznivá, bez - vo - dá za - mě.
2. Vždyť tvá milost je lep - - - ší než ži - vot, mé rty tě bu - dou chvě - ťt.
3. Má duše se bude sytit jak tu - kem a morkem, plesajícími rty zajá - - - sa - p ů - sta.
4. Má du - - - - - še lne k to - bě, tvá pravice mě pod - pí - rá.

Bu - du ve - le - bit tvé jmé - no, můj Bo - že, krá - li.

Zl 145 (144), 1-2. 8-9. 10-11. 13cd-14

1. Budu tě oslavovat, můj Bože, krá - li, budu velebit tvé jméno po všechny vě - ky.
Každý den tě budu ve - le - bit a chválit tvé jméno po všechny vě - ky.

Odpověď

2. Milosrdný a milostivý je Ho-spo-din, shovívavý a pl - ný lá - sky.
Dobrotivý je Hospodin ke všem a soucit má se všemi svý-mi tvo - ry.

Odpověď

3. Ať tě chválí, Hospodine, všechna tvá dí - la a tvoji zbožní ať tě ve-le-bí
Ať vypravují o slávě tvého krá-lov-ství, ať mluví o své sí - le!

Odpověď

4. Věrný je Hospodin ve všech svých sli - bech a svatý ve všech svých činech.
Hospodin podpírá všechny, kdo kle - sa - jí, a pozvedá všechny sklíčené.

Odpověď

Z hlubín vo - lám k to - bě, Ho - spo - di - ne, Pa - ne, vy - slyš hlas můj.

Ži 130 (129), 1-2. 3-4. 5-6a. 6b-8

1. Z hlubin volám k tobě,
Tvůj sluch ať je
<i>Odpověď</i>	Ho - spo - di - ne,
na - klo - ně - ný	Pane, vy - - - -
k mé	slyš hlas můj!
snažně prosběl
2. Budeš-li uchovávat v paměti viny,
Ale u tebe je
<i>Odpověď</i>	Ho - spo - di - ne,
od - pu - ště - ní,	Pane, kdo
abychom ti mohli	ob - sto - jí?
v úctě sloužit.
3. Doufám
na Pána má
<i>Odpověď</i>	v Ho - spo - di - na,
du - še če - cá	duše má doufá
více než strážte	v je - ho slo - vo,
na svi - tá - ní.
4. Více než strážte
neboť u Hospodina je
On vykoupí
<i>Odpověď</i>	na svi - tá - ni
sí - to - vá - ní,
I - zra - e - le	ať čeká na Hospodina
hojně je u něho
za všech jeho	I - zra - el,
vy - kou - pe - ní.
pro - vi - ně - ní.

Odpověď

Pa-ma-tuj, Pa - ne, na své mi - lo - sr-den-ství a na svou vě - rnost.

Ži 25 (24) 4-5ab. 6+7bc. 8-9

1. Ukaž mi své cesty, Ho-spo-dine, a pouč mě o svých stezkách,
Veď mě ve své pravdě a po - uč mě, neboť ty jsi Bůh, můj spa - si-tel.
Odpověď

2. Rozpomeň se, Hospodine, na své slí - to - vání, na své milosrdenství, které tr - vá vě - čně.
Pamatuj na mě ve svém milo - sr-den-ství, pro svou dobrotivost, Ho-spo-di - nel
Odpověď

3. Hospodin je dobrý a do-ko-nalý, proto ukazuje cestu hří - šní-kům.
Pokorné vede k správnému je-dná-ní, pokorné u - - - - - či své ce - stě.
Odpověď

Odpověď

Vy - slyš nás, Ho - spo - di - ne, za - chraň nás!

Ži 102 (101), 2-3 16-18 19-21

1. Hospodine, slyš mou Neskrývej tvář svou Nakloň ke mně	mo - dlit - bu přede mnou svůj sluch:	a mé volání ať pronik - v den, kdy je když volám, rychle	ne k to - bě. mi ú - zko. mě vy - slyší!
--	---	--	--

Odpověď

2. Pohané budou ctít, Hospodine, tvé až Hospodin znovu zbuduje K modlitbě opuštěných se	jmé - no, Si - ón, sklo - ní	a všichni králové země až se objeví ve a nebohrdne je	tvou slá - vu, své slá - vě. jich prosbou.
---	------------------------------------	---	--

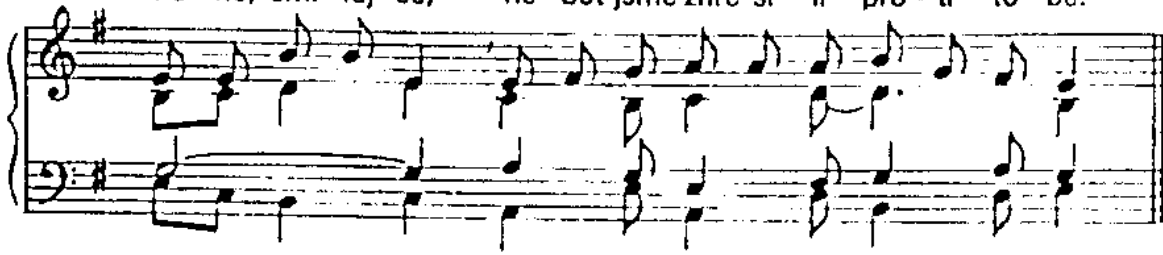
Odpověď

3. Kéž je tak pro příští pokolení Neboť Hospodin shlédl ze své vznešené	za - psá - no, sva - ty - ně, ja - tců,	aby chválil Hospodina budou - cí popatřil z ne - aby vysvobodil k smrti od -	ná - rod. be na zem, sou - ze - ně.
---	---	--	---

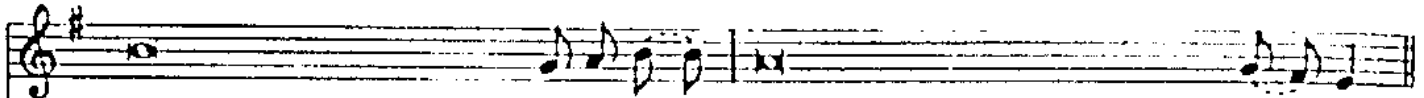
Odpověď

Odpověď

Pa - ne, smi - luj se, ne - boť jsme zhře - ši - li pro - ti to - bě.

Ži 51 (50), 3-4. 5-6a. 12-13. 14+17

1. Smiluj se, Bože,
pro své milosrdenství
Úplně ze mě smyj
<i>Odpověď</i>	na - de mnou,
vi - nu mou	pro své velké slitování
zahlad' mou
a očist' mě od mého	nepravost.
hří - chu.
2. Neboť já svou nepravost
Jen proti tobě jsem se
<i>Odpověď</i>	u - zná - vám,
pro - hře - šil,	můj hřích je stále
co je před tebou zlé, jsem	pře - de mnou.
spá - chal.
3. Bože, stvoř mi
Neodvrhuj mě
<i>Odpověď</i>	čisté srdce
od své tváře	Ducha vytrvalosti ve mně
a neodnímej mi svého ducha	ob - nov.
sva - té - ho.
4. Vrať mi radost ze své
Pane, rty mé
<i>Odpověď</i>	o - chra - ny
o - te - vři,	a velkodušnost mou
aby má ústa zvěstovala tvou	po - sil - ni.
chvá - lu.

Odpověď

Ne - vzpo - mí - nej, Pa - ne, na na - še hří - chy.

1. Smiluj se, Bože,
pro své milosrdenství / pro své velké slitování
Úplně ze mě smyj / na-de mnou, zahlad' mou nepravost.
Odpověď vi - nu mou a očist' mě od mého hří - chu.

2. Bože, stvoř mi
Neodvrhuj mě / čisté srdce! Ducha vytrvalosti ve mně ob - nov.
Odpověď od své tváře a neodnimej mi svého ducha sva - tá - ho.

3. Pane, rty mé
Zkroušený duch, Bože, je mou / o - te - vší, aby má ústa zvěstovala tvou chvá - lu.
Odpověď o - bě - tí, zkroušeným a pokorným srdcem,
Bože, ne - - - - - po - hr - dneš.

Odpověď

NO: Zl. Počtená 1388

666

Ho - spo - din je blí - zko všem, kdo ho vzý - va - jí.

Zl 145 (144), 2-3, 8-9, 17-18

1. Každý den tě, Bože, bu - du ve - le - bit a chválit tvé
Veliký je Hospodin jméno po vše - chny vě - ky.
a veškeré chvá - ty ho - dný, nevystižná je je - ho ve - š - kost.
Odpověď

2. Milosrdný a milostí --- vý je Ho - spo - din, shovívavý a pl - ný lá - sky.
Dobrotivý je ke všem Ho - spo - din a soucit má se
Odpověď všem svý - mi tvo - ry.

3. Hospodin je spraved -
livý ve všech svých cestách a svatý ve všech svých či - nech.
Hospodin je blízko
všem, kdo ho vzý - va - jí. všem, kdo vzýva - jí ho u - pří - mně.
Odpověď

Odpověď

Když dnes u - sly - ší - te je - ho hlas, ne - za - tvr - zu - jte sr - dce svá!

Žl 95 (94), 1-2. 6-7. 8-9

1. Pojdme, jásejme Hospodi nu, oslavujme Ská - lu své spá - sy,
předstupme před něho s chvalozpěvy a písněmi mu za - já - sej - mo!

Odpověď

2. Pojdme, padněme, klaň me se, poklekněme před svým
tvůrcem, Hospo - di - nem!
Neboť on je náš Bůh a my jsme lid, který
pase, stádce vedené je - ho ru - kou.

Odpověď

3. Kéž byste dnes uposlechli
jeho hla - - - su: Nezatvrzujte svá srdce ja - ko v Me-ri-bě,
jako tehdy v Masse na
poušti, kde mě dráždili
vaši o - - - - - tco - vé, zkoušeli mě, ač viděli mo - je či - ny.

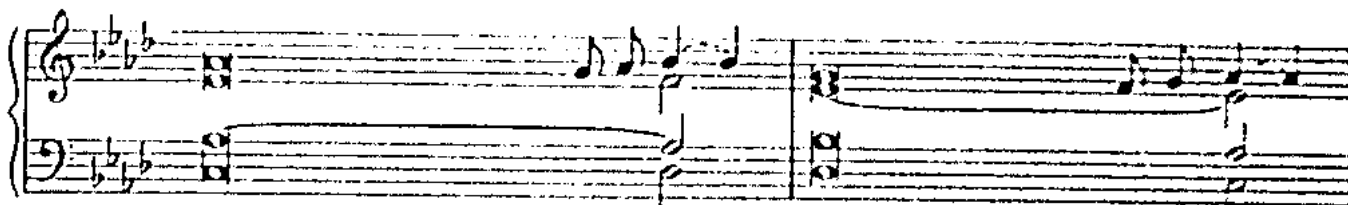
Odpověď

Buď se mnou, Pa - no, v mé tí - sni.

Zi 91 (90), 1-2. 10-11. 12-13. 14-15

1. Kdo v ochraně Nejvyššího pře-bý-váš, kdo ve stínu Všemoc - né - ho dříš,
Odpověď
2. Nepřihodí se ti nic zlé - ho a útrapa se nepřiblíží k tvému sta - nu.
Odpověď
3. Na svých rukách tě po - ne - sou, abys nenarazil o ká - - - men svou no - hou.
Odpověď
4. Vysvobodím ho, proto že lne ke mně, ochráním ho, protože zná mé jmé - no.
Odpověď

1. řekni Hospodinu:
Mé útočiště jsi a má tvrz, můj Bůh, v ně - hož dou - fám!
2. Vždyť svým andělům
vydal o to - bě při - kaz, aby tě střežili na všech třech cestách.
3. Po zmiji a hadu bu - deš krá - čet, šlapat budeš po lvu i dra - ku.
4. Vyslyším ho, až mě bu - de vzý - vat, budu při něm v tísní, zachráním ho a o - sla - vim.

U Pá - na je slí - to - vá - ní, ho - jné je u něj vy - kou - pe - ní.

Žl 130 (129), 1-2. 3-4. 5-6a. 6b-8

1. Z hlubin volám k to - bě, Pa - ne, Hospodino, vy - slyš hlas můj
Odpověď
2. Budeš-li uchovávat v paměti vi - ny, Pa - ne, Hospodí - - - - ne, kdo ob - sto - jí?
Odpověď
3. V Hospo - - - - di - na dou - fám, duše má doufá v je - ho slo - vo,
Odpověď
4. Více než strážce na svi - tá - ní, ať čeká Izrael na Ho - spo - di - na,
Odpověď

1. Tvůj sluch ať je na - klo - něn k mé sna - žné pro - sběi
2. Ale u tebe je odpu - - - ště - ní hří - chů, abychom ti mohli v ú - ctě slou - žit.
3. Má duše če - cá na Pá - na, více než strážce na svi - tá - ní.
4. Neboť u Hospodina je - slí - to - vá - ní, hojné je u něho vy - kou - pe - ní.
On vy - - - - - kou - pí I - zra - el ze všech jeho pro - vi - ně - ní.

Odpověď

Od-po-či-nu-tí vě-čné dej jim, Pa-ne, a svě-tlo vě-čné ať jim sví-tí.

Žl 65 (04), 2-3 4b-0

1. Bo-že, tobě patří chvalozpěv na Si-ó - nu, tobě ať je splněn slib v Je--ru - za-le - mé.
 Vy-slyš mou modlit-bu, k tobě přijde ka-ždý člo-věk.

Odpověď

2. Tísni nás naše ne-věr-no - sti, ty však je od-pou-štíš.
 Šrasten, jehož si volíš a při - jí-máš, aby přebýval v tvých ná-řvo-fích.

Odpověď

3. Dejme se sytit štěstím tvé-ho do-mu, svatostí tvé-ho chrámu.
 Ve spravedlnosti podivuhodně nás vy-slyš-cháš, Bože na - ši spá - sy.

Odpověď

Odpověď

Pán je můj pa - stýř, nic mi ne - schá - zí.

Žl 23 (22), 2b-6

- 1. Dává mi prodlévat na svě - žích pa - stvi - nách,
Občerstvuje mi duši, vodí mě spolehli - - - - - vý - mi ste - zka - mi,
Odpověď
- 2. A když se ocitnu ve tmavé rokli, nezalek - - - - - nu se po - - hrom,
Tvůj prut a tvá hůl
Odpověď
- 3. Prostíráš pro mě stůl na o - - - - - ůch mým od - pír - cům,
Příznivá pohoda mě bude provázet po všechny dny mé - ho ži - vo - ta,
Odpověď

- 1. přivádí mě odpoči - - - - - nout si k na - pa - je - dlům.
to pro své jmé - no.
- 2. protože ty jsi se mnou.
vnuka - - - - - jí mi ú - té - chu.
- 3. hlavu mi vlhčíš olejem, kalich mi ky - pí ho - jno - stí.
v Pánově domě se uhostím na dlouhé, pře - dlou - hé ča - sy.

Odpověď

Ho - spo - din je můj pa - stýř, nic ne - po - strá - dám.

1. Hospodin je můj pastýř, nic no-po-strádám, dává mi prodlévat na svěžích pastvinách.
vodi mě k vodám, kde si mohu od-po-či-nout. Občerstvu - - - - - je mou du - š,
vedo mě po správných cestách, pro svo-je jmé - no
Odpověď
2. I kdybych šel to-mno-tou ro-ko, nezačleknú sa zla, vždyť ty jsi se mnohá
Tvůj kyj a tvá hůl, ty jsou má útě - cha.
Odpověď
3. Pro - - - - - stí - ráš pro mne stůl před zra - - - - - ky mých ne-přá - tel,
hlavu mi ma - žeš o - lo - jem, má dí - še pře - té - lá.
Odpověď
4. Štěstí a přizeň můj pro - vá - ze - ji po všechny dny mé - ho ži - vo - ta,
přebývat smím v Hospodi - no - vě do - mů na dlouhé, pře - - - - - dlou - hě - ča - sy.
Odpověď

NO. 2 Oltář 1972

681

Odpověď

Kde je o - pra - vdo - vá lá - - - ska, tam pře - bý - - vá Bůh.

Liturgie Zeleného čtvrtku

1. Spojila nás v jedno láska Kri - sta Pá - na. Jásejme a hledejme jen v něm svou radost!
Boha živého se bojme, mi - luj - me ho! Upřímně se navzájem vždy měj - me rá - dí!
Odpověď
2. Tvoříme-li tedy jedno spo - le - čen - ství, varujme se všeho, co nás vni - tně de - - ří!
Nechme nerozumných hádek, nechme spo - rů, ať je Kristus jako Bůh náš me - z - ná - mí.
Odpověď
3. Kéž pak jednou s blaženými pa - třit smi - me ve slávě na tvář tvou, Kriste. Bo - ži Sy - nu.
V dokonalé radosti nad pomýšlení, bez mezi a bez konce na věčné vě - ky. A - men.

Odpověď

Svě-tlo k o-svi - ce - ní po-ha-nů a k slá-vě tvé - ho i - zra-el - ské - ho li - du.

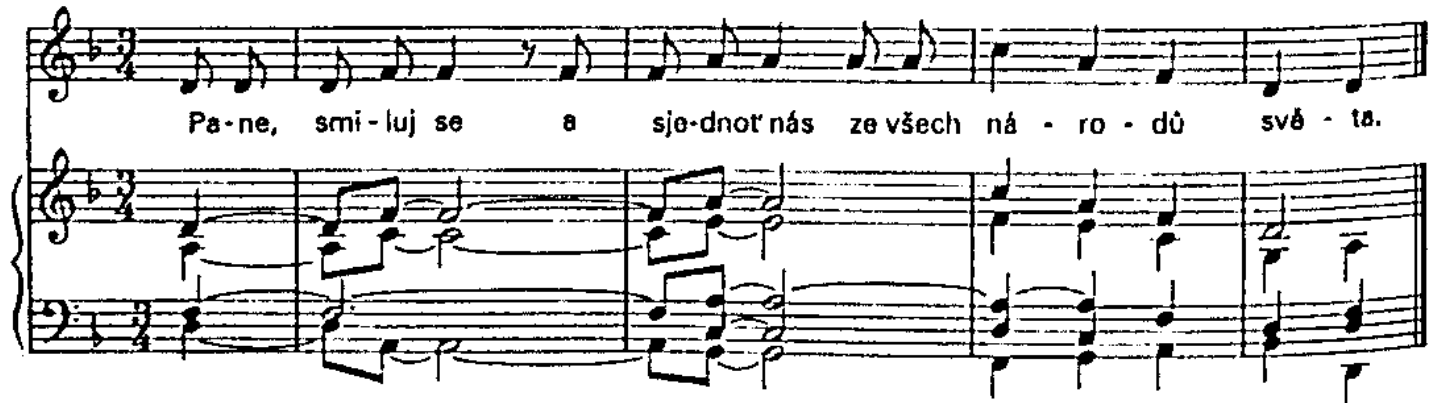
Lk 2,29-32

1. Ny-ní můžeš, Pane, propustit
svého služeb - ní ka podle svého slova v po-ko-ji,
Odpověď
2. neboť moje oči uviděly tvou spá - su, kterou jsi připravil pro všechny ná-ro-dy:
Odpověď
3. světlo k osvětlení po-ha-nům a k slávě tvého izraelského li - du.
Odpověď

Odpověď

Pa-ne, smi-luj se a sje-dnot' nás ze všech ná - ro - dů svě - ta.

Ži 34 (33), 2-3. 5-6. 9-10

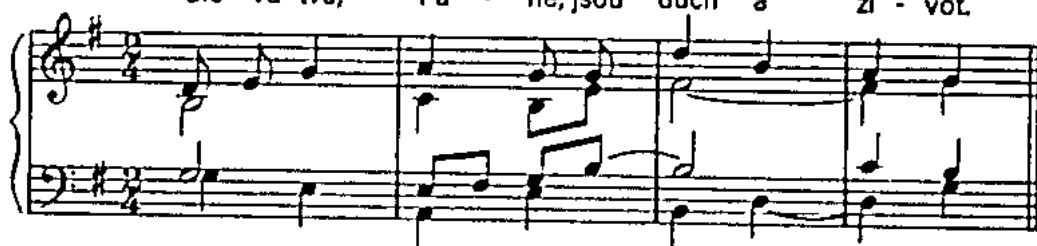
1. Pána chci velebit po všechen čas,
Nechat je chloubou mé du - še Pán,
Odpověď v mých ústech bude vždycky je - ho chvá - la.
ať všichni potřební s rado - stí to sly - ší.
2. Pána jsem hledal a sly - - - - - šel můj hlas,
Pohleďte k Pánu, roz - - - - - jas - ní vás
Odpověď vysvobodil mě z ve - - - - - škerých stra - stí.
a sejme s vašich du - ší ti - seň.
3. Pojdte a poznáte, jak do - - - - - brý je Pán,
V uctivé bázni mějte je - ho moc,
Odpověď dobře je tomu, kdo ubí - - - - - rá se k Pá - nu.
nechybí nic těm, kdo před ním kle - knou.

Odpověď

Slo - va tvá, Pa - ne, jsou duch a ži - vot.

ND: J. Břez 1966

684

Ži 19 (18), 8. 9. 10. 15

1. Hospodinův zákon je
dokonalý, obcerstuje du - ši,
Odpověď Hospodinův příkaz je spolehlivý,
nezkušenému dává moudrost.
2. Hospodinovy předpisy jsou
správné, působí radost sr - dci,
Odpověď Hospodinův rozkaz je jasný,
osvětluje o - - - - - či.
3. Bázeň před Hospodinem je
upřímná, trvá na - věky,
Odpověď Hospodinovy výroky jsou pravdivé,
všechny jsou spraved - li - vé.
4. Necht' se ti líbí slova mých
úst i smýšlení mého sr - dce,
Odpověď Hospodine, má
Skálo, vykupte - - - - - li můj

Odpověď

Jsme je - ho lid a stá - dce je - ho pa - stvy.

Ži 100 (99), 2. 3. 5

1. Plesejte Hospodinu,
všechny ze - mě,

Odpověď

2. Uznejte, že Bůh je Hospodin:

Odpověď

3. Neboť Hospodin je do - brý,

Odpověď

1. služte Hospodinu s ra - do - stí, vstupte před ně - ho s já - so - tem!

2. on nás učinil, a my
mu nále - - - - ži - me, jsme jeho lid a stádce je - ho pa - stvy.

3. jeho milosrdenství je - - vě - čné, po všechna pokolení trvá je - ho vě - rnost.

Odpověď

Do do-mu Ho-spo-di-no-va pú-jde-me s ra-do-stí.

Ži 122 (121), 1-2 3-4a. 4b-5 6-7. 8-9

<p>1. Zaradoval jsem se, když mi fe - - - kli;
Už stojí naše no - - - - - hy
<i>Odpověď</i></p>	<p>Do domu Hospodinova pú-jde-me!
ve tvých branách, Jeru - - - - - za-lé-me!</p>
<p>2. Jeruzalém vystavěný jako mě - - - - sto
tam vystupují kme - - - - - ny,
<i>Odpověď</i></p>	<p>spojené v jeden ce - lek,
kmeny Hospo - - - - - di-no-vy.</p>
<p>3. Jak to zákon přikazuje Izrae - - - - li,
Tam stojí soudné sto - - - - - lce,
<i>Odpověď</i></p>	<p>aby chválil Hospodinovo jmé - no.
stolce Davidova do - mu.</p>
<p>4. Vyprošujte Jeruzalému po - - - - - koj,
Ať vládne mír ve tvých hrad - - - - - bách,
<i>Odpověď</i></p>	<p>ať jsou v bezpečí, kdo tě mi - lu - jil
bezpečí v tvých pa-lá-cích!</p>
<p>5. Kvůli svým bratřím a přá - - - - - te-lům
Kvůli domu Hospodina, našeho Bo - - - - ha,
<i>Odpověď</i></p>	<p>budu říkat: Pokoj v to - bě!
budu ti přát ště - stí.</p>

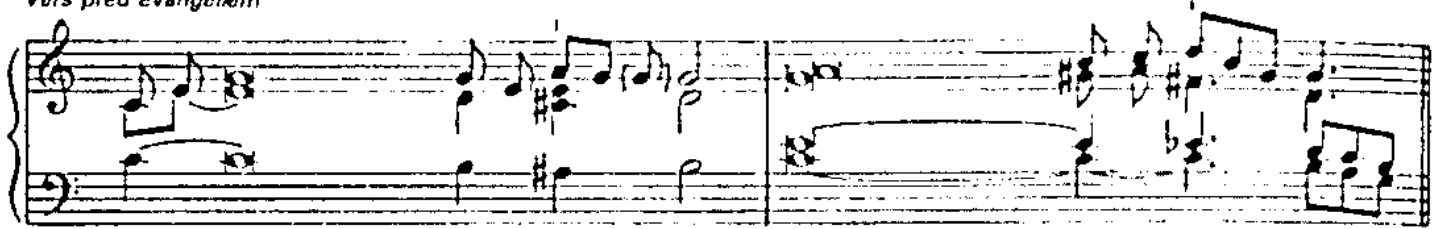
691

ND J Olejnik 1966

A - le - lu - ja.

Verš pried evangeliem

692

ND. redakce 1966

A - le - lu - - ja.

Verš pried evangeliem

693

ND. redakce 1966

A - le - lu - ja.

Verš pried evangeliem

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Musical notation for the first system of piece 694, showing a vocal line and a piano accompaniment in G major, 3/4 time.

Verš před evangeliem

Musical notation for the second system of piece 694, continuing the vocal line and piano accompaniment.

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Musical notation for the first system of piece 695, showing a vocal line and a piano accompaniment in G major, 3/4 time.

Verš před evangeliem

Musical notation for the second system of piece 695, continuing the vocal line and piano accompaniment.

Chvá - la to - bě, Kri - ste, Krá - li vě - čné slá - vy.

Musical notation for the first system of piece 696, showing a vocal line and a piano accompaniment in G major, 3/4 time.

Verš před evangeliem

Musical notation for the second system of piece 696, continuing the vocal line and piano accompaniment, including fingerings (3, 2, 1, 1) and a fermata.

Chvá - la to - bě, Kri - ste, Krá - li vě - čné slá - vy.

The first system of exercise 697 consists of a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The music is in a minor key and features a steady eighth-note accompaniment in the left hand and a more melodic line in the right hand.

The second system continues the vocal and piano parts from the first system. The piano accompaniment features some chordal textures and moving lines in both hands, supporting the vocal melody.

698

A
Odpověď

The first system of exercise 698, section A, shows a piano accompaniment in a major key. It features a simple harmonic structure with a steady bass line and a more active treble line.

Zalm

The second system of section A continues the piano accompaniment, showing a more developed melodic line in the treble and a supporting bass line.

B
Odpověď

The first system of exercise 698, section B, shows a piano accompaniment in a major key, similar in style to section A but with a different melodic focus.

Zalm

The second system of section B continues the piano accompaniment, featuring a mix of chords and moving lines in both hands.

C

Odpověď

NO. 1348
D. 1848

Žalm

D

Odpověď

NO. 1349
D. 1848

Žalm

E

Odpověď

NO. 1350
D. 1848

Žalm

701 M₄₋₅Tx: N(x) Hořáin 1883; Steyer 1683
O. L. Hořáin 1893 (~1939)

1. An - děl - ský chle - be, nám da - ný z ne - be, nej - mi - lej - ší Je - ži - ši;

v te - be vě - ři - me, te - be sla - vi - me, do - brý Je - ži - ši, lá - sko nej - vyš - ší.

2. Ty nás v milosti
sytíš v svátosti,
nejmilejší Ježíši;
sebe nám dáváš,
život rozdáváš,
dobrý Ježíši,
lásko nejvyšší.

3. Skrytý Bože náš,
Spasiteli náš,
nejmilejší Ježíši;
veď nás životem,
tobě sloužit chcem,
dobrý Ježíši,
lásko nejvyšší.

4. Ty jsi od věků
Bohem člověku,
nejmilejší Ježíši;
ať po všechny dny
od všech lidí zní
tobě, Ježíši,
chvála nejvyšší.

702 M₁₋₅Tx: podle německé písně kolem 1750
N: A. Zwysig (11854)
D: Fr. Musil 1909 (~1992)

1. Ať Sr - dci Je - ži - šo - vu zní pí - seň já - sa -

vá, jež, vě - rno své - mu slo - vu, všem mi - lost roz - dá -

vá. Ó Sr - dce nej - svě - těj - ší, dík bu - diž to - bě

vzdán. Zdroj lá - sky nej - vrouc - něj - ši je v to - bě u - ctí -

ván. Zdroj lá - sky nej - vrouc - něj - ši je v to - bě u - ctí - ván.

2. Ty jsi nás milovalo,
než jsme tě poznali,
tys obětí se stalo,
než jsme tě vzývali.
Ó Srdce ...

3. Tys kopím probodeno,
z tvé rány proudí krev,
již, spásy naší ceno,
nám hasíš Boží hněv.
Ó Srdce ...

4. Ty snímáš každou vinu,
když nám se otvíráš
a nalomenou třtinu
k důvěře podporáš.
Ó Srdce ...

5. Tys Boží lásky sláva,
ó Srdce milostné,
tvůj lid se odevzdává
tvé vládě nebeské.
Ó Srdce ...

6. Než duch se s tebou spojí
v objetí jásovém,
stůj při mně v každém boji,
buď v bouři přístavem.
Ó Srdce ...

Tr: J. Pavěha 1908
ND: J. Bádál 1908

M 4 5 703

1. Buď sla - ven, mo - cný Krá - li, jež svě - ty ší - ré chvá - li, jež

an - dě - lá ctí na ne - bí a zpě - vem ve - le - bí.

2. Buď slaven, dobrý Pane,
jenž z lásky svrchované
jsi z nebe na zem sestoupil,
svět z hříchu vykoupil.

3. Buď slaven, Kriste milý,
dej, abychom tě ctili,
jak za svou lásku zasloužíš,
s ním ve svátosti dítí.

704 A

T: hymnus Pange, lingua, složil sv. Tomáš Aq. (11274)
 N: J. Förster 1858
 D: L. Holain 1883 (~1939, 1992)

1. Chval - te, ú - sta, vzne - še - né - ho tě - la Pá - ně ta - jem - ství,

chval - te pře - dra - hou krev je - ho, kte - rou z mi - lo - sr - den - ství,

zro - zen z lů - na pa - nen - ské - ho, pro - lil Král všech krá - lov - ství. A - men.

704 B

T: hymnus Pange, lingua, složil sv. Tomáš Aq. (11274)
 N: Fryčal 1801 (~CM 1949)
 D: V. Hebelka 1959

1. Chval - te, ú - sta, vzne - še - né - ho tě - la Pá - ně

ta - jem - ství, chval - te pře - dra - hou krev je - ho,

2. Nám byl dán a nám se zrodil
z Panny neporušenó,
jako poutník světem chodil,
sil zde zrno pravdy své,
skvólým řádem vyvrcholil
svoje žiti pozemské.

3. Na poslední večer k stolu
s bratřimi když zasedal,
beránka by s nimi spolu
podle zvyku pojídal,
dvanáctěru apoštolů
za pokrm sám sebe dal.

4. Slovo v těle slovu dává
moc chléb v tělo proměnit,
z vína Boží krev se stává.
I když Pán je smyslu skryt,
stačí sama víra pravá
srdce čistě přesvědčit.

5. Před svátosti touto slavnou
v úctě skloňme kolena,
bohoslužbu starodávnou
nahraď nová, vznešená,
doplň smysly, které slábnou,
víra s láskou spojená.

6. Otcí, Synu bez ustání
chvála nadšená ať zní,
sláva, pocta, dikúvzdání
naše chvály provází.
Duchu též ať vše se klani,
který z obou vychází.
Amen.

1. Pan - ge, lin - gua, glo - ri - ó - - si cór - po - ris my - sté - ri - um,

san - gui - nis - que pre - ti - ó - si, quem in mun - di pré - ti - um

fru - ctus ven - tris ge - ne - ró - si Rex ef - fú - dit gén - ti - um. A - - men.

2. Nobis datus, nobis natus
ex intácta Virgine,
et in mundo conversátus,
sparso verbi sémine,
sui moras incolátus
míro clausit órdine.

3. In suprémæ nocte cenæ
recúbens cum frátribus,
observáta lege plene
cibis in legálibus,
cibum turbae duodénæ
se dat suis mánibus.

4. Verbum caro panem verum
verbo carnem éfficit,
fitque sanguis Christi merum,
et, si sensus déficit,
ad firmándum cor sincérum
sola fides súfficit.

5. Tantum ergo sacraméntum
venerémur cernui,
et antiquum documéntum
novo cedat ritui;
praestet fides suppleméntum
sénsuum deféctui.

6. Genitóri Genitóque
laus et iubilátio,
salus, honor, virtus quoque
sit et benedíctio;
procedénti ab utróque
compar sit laudátio.
Amen.

1. Je - zu Kri - ste, ště - drý kně - že, s O - tcem, Du - chem je - den
Bo - že, tvo - je ště - drost na - še zbo - ži. Ky - rie - lei - son.

2. Ty jsi nyní zde před námi;
pro své muky, svaté rány
smiluj se, Tvůrce, nad námi.
Kyrieleison.

3. Ty jsi prolil svou krev pro nás,
z věčné smrti vykoupil nás,
odpustiž nám naše viny.
Kyrieleison.

4. Andělé jdou zpívající,
Tvůrci v slávě klekající,
chválu jemu vzdávající.
Kyrieleison.

5. Svatá Maří, Boží Máti,
ty nám račiž pomáhati:
dej nám svého syna znáti.
Kyrieleison.

6. Volej každý k Hospodinu,
ať odpustí naši vinu
a dá nám v ráji odměnu.
Kyrieleison.

7. Otče, Synu, Duchu Svatý,
nedej našim duším ztráty,
naplň námi kůr nebeský.
Kyrieleison.

8. Půjdem, půjdem, Bůh před námi,
bychom byli Tvůrci známi,
ať se smiluje nad námi.
Kyrieleison.

**Zpívejte Hospodinu, jeho věrní,
a vzdávejte díky jeho svatému jménu!**

1. Je - ží - ši, Krá - li ne - be a ze - mě, to - bě se ko - ři an - dě - lů chór,

ve - le-tnost tvo-ji v hy-mnech a pi-sních o - pě-vá sva-tých a svě-tic sbor,

Nám za-ha-lu - ješ tvář ve svá-to - sti, ví - ra však zří ji o - sla-ve-nou

a své-mu Krá - li ve sva-to-stán-ku vzdá-vá-me ú - ctu na ko-le-nou.

2. Ježíši, Králi nebe a země,
tvá láska jako nebeská zář
ze Srdce tvého oslaveného
rozjasňuje všech blažených tvář.
Nám zahaluješ je ve svátosti,
láska všech tuší nebeský zdroj.
Ježíši, Králi pokojných duší,
se Srdcem svým nás navěky spoj.

3. Ježíši, Králi nebe a země,
jenž jsi nás krví svou vykoupil,
dál kraluj v srdcích svých věrných dětí,
víru v nás oživ, naději sil.
Věříme v tebe, žes Bohem našim,
žes cesta naše a život náš.
Kéž k Srdci tvému inem živou láskou;
ty v sobě věčný zdroj pravdy máš.

4. Ježíši, Králi nebe a země,
svůj pokoj sešli do rodin všech,
ze Srdce svého lásku a věrnost
do srdcí jejich proudit nech.
Dej mužům atálost pěstouna svého,
dej ženám mírnost matičky své,
ať v denním díle i s dětmi slyší
tvůj hlas, jak všechny k nebesům zve.

5. Ježíši, Králi nebe a země,
přitáhni k sobě náš český lid,
ať v jeho srdci a v jeho myslí
vládne tvůj řád a bezpečný klid.
Ó, dej mu víru, naději, lásku,
uchraň ho hříchů, nesvornosti,
ať opět uzná království tvoje,
sklání se před tvou velebností.

6. Ježíši, Králi nebe a země,
buď Králem v církvi, dědictví svém,
aby nás vedla v nebeský domov,
jež z lásky k nám jsi připravil všem.
Nauč nás lásce k té matce dobré,
která nás veda jak ditky své,
dej jí svou sílu, by přemáhala
samého pekla nástrahy zlé.

7. Ježíši, Králi nebe a země,
popřej nám místa v království svém,
až dokonáme pouť žití svého
po mnoha zkouškách, po boji všem.
Přijď království tvé, v němž není bolu,
v němž není slzi bolestných víc,
kde věčné blaho a věčná radost
ozařuje všech blažených líc.

1. Je - ži - ši, te - be hle - dám ve všem tvém stvo - ře - ní, své

sr - dce k tvó - mu zve - dám, k ži - vá - mu pra - me - ní; v něm

krá - sa své - tů všech se skví, v něm ho - ři Bo - ži ta - jem - ství, jsi

vlá - dce můj, jsi bra - tr můj, můj Je - žíš, Bůh a Pán; jsi

vlá - dce můj, jsi bra - tr můj, můj Je - žíš, Bůh a Pán.

2. Tvé Srdce, z něhož září
Trojice Boží jas,
zná hořkost v potu tváři,
když tys byl jedním z nás.
Kéž v práci mé i nesnázi
vždy Srdce tvé mě provází.
[: Tys v radosti, tys v žalosti
můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

3. Ježíši, ve svátosti
nám za pokrm ses dal,
abys svou přítomností
nám život zachoval.
Můj chleba, moje posílo,
jž Božské Srdce zrodilo.
[: Zde dává se mně ke spáse
můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

1. Je - ží - ši, te - be hle - dám ve všem tvém stvo - ře - ní, své

sr - dce k tvé - mu zve - dám, k ži - vé - mu pra - me - ni; v něm

krá - sa svě - tů všech se skví, v něm ho - ři Bo - ži ta - jem - ství, jsi

vlá - dce můj, jsi bra - tr můj, můj Je - žíš, Bůh a Pán; jsi

vlá - dce můj, jsi bra - tr můj, můj Je - žíš, Bůh a Pán.

2. Tvé Srdce, z něhož září
Trojice Boží jas,
zná hořkost v potu tváři,
když tys byl jedním z nás.
Kéž v práci mé i nesnázi
vždy Srdce tvé mě provází.
[: Tys v radosti, tys v žalosti
můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

3. Ježíši, ve svátosti
nám za pokrm ses dal,
abys svou přítomností
nám život zachoval.
Můj chlebe, moje posílo,
již Božské Srdce zrodilo.
[: Zde dává se mně ke spáse
můj Ježíš, Bůh a Pán. :]

4. Ježíši, tobě patřím
svým tělem, duší svou;
tobě a všem svým bratřím
chci sloužit s pokorou.
Otevři výheň lásky své
a spal v ní všechno nečisté
(: Ať jediná jsi touha má,
můj Ježíši, Bůh a Pán. :)

5. Přesvaté Srdce Páně,
žehnej všem krokům mým,
abych šel odhodlaně
vždy za tvým královstvím.
Ať v každém, koho potkávám,
vzkaz Pána svého poznávám,
(: Že k cestě své mě v lásce zve
můj Ježíši, Bůh a Pán. :)

Tx. VI Šrastrový 1907
N- M Smolka (CVS 1912)
D. J. Matrná 1939

M 1-5 709

1. K ne-be - sům se o - rla vzle - tem, na - še pi - sni vzná - ťej
dnes, sla - vně hlá - sej ce - lým svě - tem sr - dci na - ťích slib a
ples: Sr - dci tvé - mu, Je - ži - ťi, ty náš Krá - li nej - vyš -
ší, po tvé vů - li pře - sva - té za - svě - ti - me sr - dce své.

2. Pro nás žilo, pro nás bilo
ode svého zrození,
krev na kříži vycedilo
za všech lidí spasení.
Srdci tvému ...

3. V Boží věčné slávě sídlí
na nebeské výsosti,
plno lásky s námi bydlí
v nejsvětější svátosti.
Srdci tvému ...

4. Jeho láska sluncem svítí
v každou světa temnotu,
spěchá duši otevřít
k radostnému životu.
Srdci tvému ...

5. Pojdte, kdo jste obtíženi,
hlasem lásky volá k nám,
poskytnu vám občerstvení,
pokoj svůj i sílu dám!
Srdci tvému ...

6. Srdce Páně, budiž s námi,
ctností svým nás vyučuj,
veď nás země končinami,
ve všech bidách při nás stůj.
Srdci tvému ...

7. Nedej zvítězit zlému,
pomoz nám přemáhat hřích,
dědictví vždy žehnej svému,
neopouštěj dítek svých.
Srdci tvému ...

8. V službu tvou dnes oddáváme
sebe i své rodiny,
tobě věrnost přísaháme
do poslední hodiny.
Srdci tvému ...

710 M₁₋₅

T: hymnus Sacra solemnis, složil sv. Tomáš Aq. (†1274)
 N: 15. stol (Frans 1505)
 D: L. Holain (~1992)

1. K svá - tku ta - jem - né - mu vrou - cně při - stu - puj - me, z hlou - bi

du - še kně - mu pí - seň za - no - tuj - me. Sta - ré - ho se

vzdej - me, vše - chno ob - no - vuj - me, sr - dce, řeč i sku - tky změň - me.

2. Chvála na památku
 večere se vzdává,
 když v předvečer svátku
 beránka Pán dává,
 s ním chléb nekvašený,
 dávno podle práva
 v Pismech otcům přislíbený.

3. Když jsou nasyceni
 jídla tělesného,
 Pán jim k podivení
 dá jíst těla svého:
 vlastní rukou láme všem
 i pro každého
 sebe-chléb, jak vyznáváme.

4. Pán dal klesajícím
 tělo v posílení,
 on dal litujícím krev
 svou k obcerstvení.
 Tento kalich, praví,
 je vám pro spasoní,
 pijte z něho věčné zdraví.

5. Tim je provždy
 dána svátost Božích dětí;
 ke cti Krista Pána,
 k spáse nám se světi.
 Kněžím patří jíst
 a lidu rozdíliti
 tělo Páně v sboru bratří.

6. Z chleba andělského
 pro lid chléb se stává,
 pod způsobou jeho
 skutečnost je pravá.
 Ó div předivoucí:
 Nejchudším se dává
 v pokrm Kristus všemohoucí.

7. Bože trojediný,
 z trůnu nebeského
 sestup do hlubiny
 duší lidu svého;
 veď nás cestou spásy
 z kraje pozemského
 v světlo své a sídlo krásy.

711 M₁₋₅

Tx: Božan 1719
 N-: A. Šlesinger (CVS 1912)
 D: Fr. Musil 1909 (~1992)

1. Kde jsi, Je - zu, spá - so má? K to - bě my - sl zve - dám.

Po - věz, kde jsi, lá - sko má? Já tě všu - de hle - dám.

Bez te - be se sr - dco sou - ží, jen po to - bě stá - le tou - ží;

přijď jen k nám, rád tě mám, u - čiň si v mém sr - dci chrám;

přijď jen k nám, rád tě mám, u - čiň si v mém sr - dci chrám.

2. Kde ty nejsi, Bože můj,
vidím samou žalost,
bez tebe, Ježíši můj,
není pro mě radost.
Tvá vzdálenost duši tíží,
stále hledím k tvému kříži;
přijď jen k nám ...

3. Vesel se, ó duše má,
již tvůj Pán přichází,
Ježíš, radost, síla tvá
při každé nesnázi.
Vítej, nekonečná Kráso,
vítej, má jediná Spáso;
přijď jen k nám ...

4. Posil víru, naději,
k lásce své mě vzbuzuj,
ať tě mám rád vroucněji,
vždyť jsi Pán a Bůh můj.
Na všech cestách této země
milostivě shližej ke mně;
přijď jen k nám ...

5. Sešl svého anděla,
aby bez ustání
duši, tělo chránil zla,
vedl mě k pokání,
abych nerozhrněval tebe,
neztratil navěky nebe;
přijď jen k nám ...

6. Chraň od hříchu v každý čas,
utvrzuj mě v ctnosti.
Pane, dej, ať vždy tvůj hlas
slyším s ochotností.
Uděl mi své požehnání,
ať vytrvám do skonání;
přijď jen k nám ...

7. Než v hodině poslední
srdce bíť ustane,
z bídy mé mě pozvedni
k důvěře, můj Pane.
Vytrhni mě z moci ďábla,
aby duše neoslábila;
přijď jen k nám ...

712 M_{4/5}

T: hymnus Adoro te devote, složil sv. Tomáš Aq (1174)
 N=: Francie 17.-18. stol
 D: J. Gerndt 1992

1. Kla-ním se ti vrou-cně, skry-tý Bo-že náš, jenž tu ve svá - to - sti

se - be u - krý - váš. To - bě srdcem svým se zce - la pod - dá - vám,

před te - bou svou sla - bost, Bo - že, vy - zná - vám. A - - - men.

2. Zrakem, hmatem,
 chuť tebe nevnímám
 a jen sluchem svým
 tě jistě poznávám.
 Věřím vše, co hlásal světu
 Kristus Pán,
 v něm je základ pravdy
 lidstvu všemu dán.

3. Na kříži jsi tajil
 jenom božství své,
 zde je také skryto
 člověčenství tvé.
 V obojí však věřím
 celým srdcem svým,
 o milost tě prosím
 s lotrem kajícím.

4. Rány tvé jak Tomáš
 vidět nežádám;
 že jsi Pán a Bůh můj,
 vroucně vyznávám.
 Rač mé chabé víře
 větší sílu dát,
 více v tebe doufat,
 víc tě milovat.

5. Plode smrti Páně,
 Chlebe života,
 v němž se lidem
 dává Boží dobrota,
 dej mé duši stále
 jenom z tebe žít,
 v tobě Boží lásku
 rozjímat a ctít.

6. Dobrý Pelikáne,
 Jezu, Pane můj,
 krví svou nás hříšné
 z hříchů očišťuj,
 vždyť jediná krůpěj
 její stačila,
 aby všeho světa
 viny obmyla.

7. Rač, ó Jozu Kristo,
 jenž jsi nám zde skryt,
 srdci toužícímu
 touhu vyplnit,
 abych, jak zde hledím
 s vírou na oltář,
 v nebesích tě jednou spatřil
 tvář v tvář.
 Amen.

713 M₅

Tx: Radozná cesta 1782
 N=: Kniha chorální 1847
 D: J. Hlucháň 1955

1. Na ko - le - na pa - dej - me, hlu - bo - ce se kla - něj - me.

Pá - na své - ho ve svá - to - sti vrou - cně vzý - vej - me.

2. Jezu Kriste, Pane náš,
opatruj nás v každý čas,
ty, jenž s námi ve svátosti
věrnó přebýváš.

3. V poslední pak hodině
přispěj věrná rodině,
bychom byli povoláni
k věčné hostině.

TrN. Šteyer 1983

D: L. Holain 1883 (- 1939, 1992)

M. 714

1. Ó po - kr - me po - cest - ných, chle - be du - chů ne - be - ských,

ó ma - no an - děl - ská, krm nás, la - čné, na - sy - cuj,

svou mi - lo - stí po - svě - cuj, ó la - ho - do bo - žská.

2. Tělo Boží přesvaté,
na kříž za nás přibité,
slavně z hrobu vstalé,
milostí nás posvět dnes,
po smrti pak do nebes
přijmi ke své chvále.

3. Krví Boží přesvatá,
za nás hříšné prolitá,
v nebi oslavená,
obmyj, napoj, posvět nás
a v dům Otcův přiveď zas
k slávě svého jména.

4. Ježíši, svou pravou tvář
ukryl jsi nám na otař
v přetejemnou svátoct;
ukaz nám, až přýde čas,
její píný, božský jas,
dej nám věčnou radost.

Vstup 1. Ó Sr-dce Pá - ně, ar - cho na - ší spá - sy, hlu - bi - no ctno - stí,

kvě - te ra - jské krá - sy, nad svě - tem zá - řiř v slá - vě ví - těz - né,

šťa - sten, kdo v to - bě ži - vot na - lez - ne, nad svě - tem zá - řiř

v slá - vě ví - těz - né, šťa - sten, kdo v to - bě ži - vot na - lez - ne.

Před evangeliem

2. Ježíši Kriste, nebes věčný Králi,
tvou věčnou slávu časné světy chválí;
[:v království míru svaté Srdce tvé
národy země vlídným hlasem zve.:]

Obětní průvod

4. Ve strasti mnohé na světě jsi žilo,
pro hříchy naše zraněno jsi bylo;
[:poslední krůpěj krve vydalo,
abys nám hříšným nebe získalo.:]

3. Tvé Srdce zákon lásky světu hlásá,
v němžto je život, naše věčná spása;
[:v duši ať mocné hlas nám jeho zní,
zápalem lásky srdce naplní. :]

5. Zástupy svatých s cherubínů davy
plesají Bohu v písni věčné slávy;
[:s anděly čest a chválu vzdávájme,
hosana Srdci Páně zpívejme.:]

6. Klaň - me se v ú - ctě Kri - stu, své - mu Pá - nu; na zem se sní - žil
 z na - de - hvězd - ných sta - nů, za na - še hří - chy v bo - lu u - mi - ral,
 na o - ltář kří - že Sr - dce svo - je dal, za na - še hří - chy
 v bo - lu u - mi - ral, na o - ltář kří - že Sr - dce svo - je dal.

7. Vítej nám, Kriste, Spasiteli světa;
 ze Srdce tvého naděje nám vzkvétá,
 [:nebeská milost z něho pramení,
 všem lidem nese pokoj, smíření.:]

8. Do Srdce svého skryj nás božský Pane,
 at archou spásy věrným tvým se stane;
 [:církvi své dopřej mír a svobodu,
 otčinu chraň a žehnej národu.:]

Závěr

9. K večeru až se života den schýlí,
 ó Srdce Páně, buď nám zdrojem síly;
 [:k tobě at blíž se duše přivine,
 navěky šťastná v tobě spočine.:]

716

M₅Tx: Písňe ... k pobožnosti 1789
N: z Prahy 1783
D: L. Holain 1887

1. Pojď - te u - ctít po - klo - nou svá - tost Tě - la ve - leb - nou,

ať kní lá - skou ne - vý - slov - nou či - sté du - še Inou.

2. Budiž od nás pozdraven,
z celé duše veleben,
Ježíši, jenž ve svátosti
zde jsi přítomen.3. Pane, chlebem nebeským,
krví svou a tělem svým,
posilni nás na té pouti
krajem pozemským.4. Nade všechno veleben
buď Bůh v Trojici jeden,
Otec a Syn i Duch Svatý
navěky, amen.

717

A M₁₋₅T: sekvence Lauda Sion, složil sv. Tomáš Aq. (11274)
N: 17. stol.
D: L. Holain 1887 (-1939)

1. Si - ó - ne, chval Spa - si - te - le, Pa - stý - ře a U - či - te - le,

chva - lo - zpě - vy je - mu pěj. Jak jen mů - žeš, chval ho stá - le,

vše je má - lo k je - ho chvá - le, ce - lou du - ší se mu vzdej.

1. Si - ó - ne, chval Spa - si - te - le, Pa - stý - le a U - či - te - le,

chva - lo - zpě - vy je - mu pěj, chva - lo - zpě - vy je - mu pěj.

Jak jen mů - žáš, chval ho stá - le, vše je má - lo k je - ho chvá - le,

ce - lou du - ší se mu vzdej, ce - lou du - ší se mu vzdej.

2. Zcela zvláštní předmět chvály,
 živý chléb, zdroj žití stálý
 oslavujme s radostí.
 Jím u společného stolu
 družinu svých apoštolů
 Ježíš první pohostil.

3. Naplno ať zazní chvála,
 aby duše zajásala,
 radostná a nadšená.
 Svátek svátosti se koná
 na památku dne, kdy ona
 byla ustanovena.

4. V ní Král nový získal vládu,
 oběti Nového řádu
 ukončen je Starý věk.
 Staré zašlo, nové vzkvešlo,
 Pravda vydala své světlo,
 noc se dala na útek.

5. Co sám Kristus tehdy konal,
 to nám činit přikazoval
 ke své věčné paměti.
 V tom jej církev následuje
 chléb a víno proměňuje
 v spásitelné oběti.

6. Křesťanům se věřit dává,
 chléb že se tu tělem stává,
 víno v krev se promění.
 Co se myslí, oku skrývá,
 to poznává víra živá
 jako Boží zjevení.

7. Pod různými způsoby
 sám Bůh živý je tu s námi
 v chleba, víne způsobě.
 Pokrm těla, nápoj krve,
 Kristus je však celý v prvé,
 celý v druhé podobě.

Zpívá-li se nápěv 717 B, v každé sloce se opakuje verš 6.

1. Si - ó - ne, chval Spa - si - te - le, Pa - stý - ře a U - či - te - le,

chva - lo - zpě - vy je - mu pěj. Jak jen mů - žeš, chval ho stá - le,

vše je má - lo k je - ho chvá - le, ce - lou du - ši se mu vzdej.

2. Zcela zvláštní předmět chvály,
živý chléb, zdroj žití stálý
oslavujeme s radostí.
Jím u společného stolu
družinu svých apoštolů
Ježíš prvně pohostil.

3. Naplno ať zazní chvála,
aby duše zajásala,
radostná a nadšená.
Svátek svátosti se koná
na památku dne, kdy ona
byla ustanovena.

4. V ní Král nový získal vládu,
obětí Nového řádu
ukončen je Starý věk.
Staré zašlo, nové vzkvetlo,
Pravda vydala své světlo,
noc se dala na útök.

5. Co sám Kristus tehdy konal,
to nám činit přikazoval
ke své věčné paměti.
V tom jej církev následuje,
chléb a víno proměňuje
v spasitelné oběti.

6. Křesťanům se věřit dává,
chléb že se tu tělem stává,
víno v krev se promění.
Co se myslí, oku skrývá,
to poznává víra živá
jako Boží zjevení.

7. Pod různými způsoby
sám Bůh živý je tu s námi
v chleba, vína způsobě.
Pokrm těla, nápoj krve,
Kristus je však celý v prvé,
celý v druhé podobě.

8. Přijímáš-li, zůstal celý,
neláme se, nerozdělí,
celý se vždy požívá.
Tisíce ho přijímají,
všichni celého však mají,
aniž z celku ubývá.

9. Dobří, zlí ho požívají,
nestejný však úděl mají:
život nebo prokletí.
Zlým je k smrti,
dobrým k žití;
jedny hubí, druhé sytí
téhož chleba přijetí.

10. Svátostný chléb když se láme,
v každé části požíváme
tělo Páně v celosti.
Podstata je nezměnná,
dále trvá nedotčená
moc a síla svátosti.

11. Chléb andělský přetajemně
stal se chlebem děti země,
které zdvihá k božské cti.
Předobrazem v Izákovi,
zpodoben pak v beránkovi,
v maně, dané na poušti.

12. Pastýři náš, Chlebe živý,
Ježíši, buď milostivý,
dej nám spatřit rajský jas.
Bože mocný, převeliký,
dědici a spolčníky
svatých v nebi učíš nás.

T: Holain 1883 (podle KSJ 1883)
N: KSJ 1863
D: L. Holain 1883 (~1939)

M₃ 718

1. Skry-tý Bo-že, vrou-cně te-be ctí - mo, s ne-be-šta - ny te-be ve-le-bí - me:

Sva - tý, Sva - tý, Sva - - tý, Sva - tý, vždy - cky Sva - tý,

Je - žíš Kri - stus z vý - so - sti v nej - svě - těj - ší svá - to - sti.

2. Dík buď tobě, Kriste dobrotivý,
že tvé tělo přesvaté nás živí.
Svatý, Svatý...

3. Tobě chceme sloužit bez ustání,
ty nám k tomu dej své požehnání.
Svatý, Svatý...

Tx: Duchovní výběrná prevítka 1782
N: Zpěvy duchovní 1832
D: L. Holain 1883 (~1909, 1992)

M₄ 719

1. Sva - tý, Sva - tý, Sva - - tý, Sva - tý, vždy-cky Sva - tý,

Je - žíš Kri - stus z vý - so - sti v nej - svě - těj - ší svá - to - sti.

2. Svatý, Svatý, Svatý,
Svatý, vždycky Svatý,
věčně budiž veleben,
ve svátosti vroucně ctěn.

3. Svatý, Svatý, Svatý,
Svatý, vždycky Svatý
Otec, Syn a Svatý Duch,
trojediný věčný Bůh.

1. Ú - tě - cho du - še mé, Je - ži - ši můj, do - bro mé

nej - vyš - ši, při mně vždy stůj; te - be jen sa - mé - ho

so - bě žá - dám. v tvé jmé - no na - dě - ji vše - chnu sklá - dám.

2. Věřím a vyznávám, že jsi můj Pán,
Bůh, který za spásu světa byl dán;
ať slyším v duši své vždycky tvůj hlas.
Víru mou posiluj po všechen čas.

3. Duši mou přemnohé hříchy tíží,
za které trpěl jsi na svém kříží;
přesto mám naději v Pána svého,
miluji Ježíše laskavého.

4. Co mám zde na světě, vše jest jeho,
je to jen milostí Pána mého;
jeho je duše má v hříšném těle,
nemám nic bez svého Spasitele.

5. Duši mu navrátím při skonání,
tělo své odevzdám v zmrtvýchvstání;
na jeho lásce mám dosti vlčného,
za milost děkuji jemu vděčně.

Plesejte Bohu, který nám pomáhá.

Žl 81, 2a

1. Ví - tej nám, Ho - ste pře - mi - - lý, můj do - brý

Je - ži - ši, nej - la - ska - věj - ši při - te -

li, žá - dou - cí Je - ži - - ši. Du - ši svou ti

o - tví - rám, jak ty si to žá - dás sám.

2. Veliký Bože z výsosti,
 jak ty se snižuješ,
 žo z trůnu své velebnosti
 v mé nitro vstupuješ.
 Ve mně sám chceš přebývat,
 svůj život do mě vlévat.

3. Já srdce své otevřené
 rád tobě v obět dám,
 tvou láskou z vin očištěné
 kajicně odevzdám.
 Doufám jen v tvé milosti,
 dej sílu mé slabosti.

4. Ty štědrý Dárce, milost svou
 v mé duši zachovej,
 na vezdejši pout lopotnou
 mi požehnání dej.
 V tobě žiji, umírám,
 mým Pánem buď jen ty sám.

1. Ví - tej, ví - tej, tě - lo pře - zá - zrač - né, ta - jem - ná ty

stra - vo du - še la - čné, vi - tej, ma - no z ne - be se - sla - ná.

Po - zdra - ve - na buď krev Je - zu Kri - sta, již se ná - poj

ži - zni - vě - mu chy - stá, ob - čer - stvu - je du - še zna - ve - ná.

2. Zdrávo budiž, Srdce Ježíšovo,
s tebou Bůh se pojí, věčné Slovo,
v tobě plesá Boží Trojice.
Čest a chvála budiž tobě vzdána,
svatosvatá duše Krista Pána,
nevyvázná míru studnice.

3. Božství Páně, neskonaná krásno,
nebešťanů věkověčná spáso,
ve svátosti požehnáno buď.
Synu Boží, ve svátosti kraluj,
k ctnosti veď nás, hříchu všeho vzdaluj
a svou láskou zaněť naši hruď.

1. Vzhů - ru, sr - dce, vla - sti má, k ne - bi zpév at za - lé -

tál Spa - si - te - li chvá - lu vzdej, vě - čnou vě - rnost při - sa -

hej: A - no, Sr - dci Je - ži - šo - vu sli - bu - je - me vě - rnost

zno - vu, a - no, Sr - dci Je - ži - šo - vu sli - bu - je - me vě - rnost zno - vu.

2. Divotvorná Boží moc
spěla nám vždy na pomoc,
vlast i církev chránila,
když jim zhouba hrozila.
Proto Srdci ...

3. Nemáme se čeho bát,
chceme-li vůle Boží dbát,
věrní víry základu,
nejdražšímu pokladu.
Proto Srdci ...

4. Jako Boží děti chceme
být bratry lidem všem,
dílo lásky budovat,
Srdci Páně věnovat.
Proto Srdci ...

724

M₄₅TxN- Šteyer 1683
D: J. Hluchaň 1955 (-1992)

1. Zde ne - be - ská je ma - na nej - mi - lej - ši,

zde tě - lo Kri - sta Pá - na nej - svě - těj - ši. Ó ple - sej - me, dik

vzdá - vej - me, zde Bůh a Pán, Je - žíš, Spa - si - tel sám.

2. Zde dar, jenž se nám stává
spásou jistou,
v němž Syn se Otci dává
v obět čistou.
Ó plesejme ...

3. Zde pokrm se nám chystá
v světa boji,
ten duši s tělem Krista
v jedno spojí.
Ó plesejme ...

4. Jak vládneš dějinami
do věčnosti,
tak jsi zde, Bože,
s námi ve svátosti.
Ó plesejme ...

725

M₄₅TxN-: Michna 1661
D: E. Troida 1947 (-1992)

1. Zdráv buď, chle - be, kte - rý z ne - be k nám jsi na svět se - stou - pil,

a - bys sy - til, chrá - nil, sí - lil du - še, jež jsi vy - kou - pil.

Ó Je - ži - ši nej - mi - loj - ši.

2. Zdráv buď, Kriste, jenž jsi jistě
skrytý v této svátosti.
Věřím v tebe, živý Chlebo,
klaním se ti s vroucností.
Ó Ježíši nejmilejší.

3. Bože živý, dobrotivý,
tebe vroucně miluji
a jen tobě v každé době
svoje srdce věnuji.
Ó Ježíši nejmilejší.

4. Ať k tvé chvále žiji stále,
tebe ctím a velebím,
po skonání bez ustání
chválím tebe na nebi.
Ó Ježíši nejmilejší.

T. J. Hrdlička 1966
ND. X. Blíže 1966

M. 726

Hle-dám, kde by-dlíš, Pa - ne, ty ři - káš: Pojď a viz!

Hle-dám, kde by-dlíš, Pa - ne, dnes u te - be chci jíst.

1. Buď-te dě - ti svě-tla, tvů-rci po - ko - je, Krá - lo - vství mé

lá - sky me - zi vá - mi je, me - zi vá - mi je. Hledám...

2. O všechno se s vámi
Otec rozdělí,
nechci z vás mít sluhy,
[: budme přáteli! :]
Hledám...

3. Jenom síla lásky
zlou otupí,
kdo z vás může chápat,
[: ten ať pochopí! :]
Hledám...

1. Kde jsi, můj Je - ži - ši? v tou - ze zní hlas. Sr - dce mé hle - dá tě po vše - chen čas. Ó

Je - ži - ši můj, ó Je - ži - ši můj, v ži - vo - tě, ve smr - ti při mně vždy stůj.

2. Kdo hledá, najde tě; vždyť celá zem vydává svědectví o Tvůrci svém. Ó Ježíši ...

3. Všechno je darem tvým, sám nemám nic; s důvěrou, Pane můj, spěchám ti vstříc. Ó Ježíši ...

4. Ve všem, co potká mě, nadějí mám; tobě se, Ježíši, v ochranu dám. Ó Ježíši ...

5. Upokoj svědomí, duši dej klid; bez tebe, Ježíši, nemohu žít. Ó Ježíši ...

6. Budu-li navštíven nemocí zlou, přispěj mi, Ježíši, pomoci svou. Ó Ježíši ...

7. Tomu, kdo s důvěrou k tobě se zná, všechno jen k dobrému napomáhá. Ó Ježíši ...

728 M₁₋₅Tx: Fr. Žák (11934)
N: Fr. Pivoda (11898)
D: J. Martínů 1939

1. Ó Sr - dce Pá - ně nej - svě - těj - ší, při - jmi dnes vdě - čný po - z - drav náš,

od - vě - cá tou - ho tvo - rstva vše - ho, jenž mezi ná - mi pře - bý - váš.

2. Tichý jsi, srdce pokorného, Ježíši, Lásko vtělená. Učiň nám srdce podle svého, hlubino ctností tajemná.

3. Odpouštíš, léčíš, vléváš sílu, Srdce tvé všem se rozdává, těší se hříšný, jásá smutný, každý tvou lásku poznává.

4. Na kříži, srdce Spasitele, kopím ses dalo otevřít, aby se mohlo lidstvo všechno v milosrdenství jeho skrýt.

5. A s touto láskou v svatostánku přebýváš s námi ještě dnes, bys naše duše dary svými živil a vedl do nebes.

6. Voláš a zveš nás: Pojdte ke mně, starostmi kdo jste tísněn! Srdce mé stálým útočištěm bude vám v každém soužení.

7. Ó Srdce Páně ve svátosti, změň naše srdce v živý chrám, z plnosti své nám stále dávej, cestou i cílem staň se nám.

1. Bu - diž vdě - čně ve - le - be - - na, Ma - tko Bo - ži, Ma - ri - a,

žo - jsi, Bo - hom vy - vo - lu - na, spa - se - ní nám zro - di - la.

Te - be ctí - me, mi - lu - je - - me sr - dcom ce - lým, Ma - ri - a,

te - be ctí - me, mi - lu - je - me, sr - dcom ce - lým, Ma - ri - a.

2. Viděl prorok měsíc smavý
 pod tvou nohou, Maria,
 dvanáct hvězd kol tvou hlavu,
 sluncem celás zářila.
 Tebe ctíme ...

3. Ve své mysli od věčnosti,
 dívko Páně, Maria,
 na tvou krásu, na tvé ctnosti
 Boží láska myslila.
 Tebe ctíme ...

4. Mezi tebe, mezi viru
 od počátku, Maria,
 vůle Otce z lásky k Synu
 nepřátelství vložila.
 Tebe ctíme ...

5. Boží moudrost zbudovala
 v tobě stánek, Maria,
 by v něm jednou přebývala,
 z něho se nám zrodila.
 Tebe ctíme ...

6. Bez poskvrny počatá jsi,
 Panno čistá, Maria,
 vykvetáš do rajske krásy,
 v lilii ses rozvíla.
 Tebe ctíme ...

7. Vypros nám, svým blízkým dětem,
 milost velkou, Maria,
 aby na té pouť světlem
 i v nás krása zářila.
 Tebe ctíme ...

8. A po zdejších putování
 ujmí se nás, Maria,
 by tě v rajske radování
 naše duše spatřila.
 Tebe ctíme ...

1. Chvá - lu vzdej - me, ó kře - st'a - né, nej - svě - těj - ší Ma - tce

Pá - ně, pěj - me vrou - cně ne - bes Kně - žně, vzý - vej - me ji vši - chni

ně - žně. Ma - ri - a, Ma - ri - a, de - ni - ce ví - těz - ná,

Ma - ri - a, Ma - ri - a, li - li - e li - bez - ná,

o - ro - duj za nás, Ma - tko, v kaž - dý čas, Krá - lo - vno nad - hvězd - ná.

2. Panno slavná, Panno svatá,
bez poskvrny jsi počatá;
květe rajske líbeznosti,
kdo by vychválil tě dosti?
Maria ...

3. Tak jsi byla nebi milá,
žeš nám Boha porodila;
pravá matka Pána Krista,
zůstala jsi panna čistá.
Maria ...

4. V lůně tvém Bůh odpočíval,
na tvých prsou tíše díval.
Která matka tebe předčí,
které matky syn je větší?
Maria ...

5. Ty jsi Panna nejmoudřejší,
veškeré cti nejhodnější,
tebe nelze vychválití,
tvoji slávu rozmnožití
Maria ...

6. Panno věrná, dobrotivá,
s důvěrou tě hříšník zývá;
zrcadlem jsi spravedlivých,
vzorem duší v Bohu živých
Maria ...

7. Ty jsi radost našich duší,
v tobě krásu ráje tuší;
ty jsi pramen nábožnosti,
ty jsi studnice všech ctností
Maria ...

8. Ty jsi naše k nebi brána,
archa umluvy nám daná,
hvězda jítíni, jež nám svítí
za bouřlivé plavby žití.
Maria ...

9. Ty nemocné uzdravuješ,
za hříšníky oroduješ,
útěchou jsi pro plačící,
všech křestanů pomocnici.
Maria ...

10. Vyvýšená nad anděly,
nad všech svatých zástup skvělý,
Královna jsi tvorstva všeho,
dlíš u Boha všemocrého.
Maria ...

11. Nadej, Matko, zahynoutí
dětím na vezdejší pouti
a dej lidu prosícímu
šťastně dojit k tvému Synu.
Maria ...

ExN: Sardiánský kancionál, počátek 16. stol.
D. J. Gerndt 1992

M 1 2 3

803

1. Ja - ko ta rú - ži - čka krá - sná, nad hvě - zdy,

nad slu - nce ja - sná, Ma - ri - a sva - tá je Pa - nna,

pře - či - stá ro - di - čka Pá - na, po - že - hna - ná.

2. Vládce všech andělských sborů
vtělil se pro spásu tvorů;
světa hříchů krví svou obmyl,
temnosti nadvládu zlomil
Pán všech časů.

3. Zvítězil přeslavně v boji,
vrátil se ve slávu svojí,
aby nám u Otce v ráji
připravil v nebeském kraji
věčnou krásu.

4. Pomoz nám, Pane a Kráži,
tobě všech tvorů žití chvály.
Pod prapor svatého kříže
přijm nás, věčný náš Kříže.
Bože spásy.

5. Ježíši, zrozený z Panny,
otevř nám nebeské brány,
s Marií přej nám tam bývat,
s anděly tvou chválu zpívat
věčné časy.

1. K ne-be - sům dnes za - leť pí - sní, tam, kde si - dí Ma - tka

tvá, vy - po - věz jí, co tě tí - sní, po - tě - ší tě Ma - ri -

a. Je - ště ni - kdy ne - slý - chá - no, že kdo od ní o - puš -

těn; pros, i to - bě bu - de dá - no, bu - deš ji - stě po - tě -

šen. Ma - ri - a, ó Ma - ti - čko, Kri - sta Pá - na ro - di -

čko, u - sta - vič - ná po - moc tvá ú - tě - chu nám po - dá - vá.

2. Jediný Syn tvůj než skončil
na Golgotě bolestně,
k tobě, Matko, z kříže volal:
Hle, syn tvůj, hle, dítka tvé!
Napln přání Syna svého,
které vložil v ruku tvou,
chraň své dítka všeho zlého,
buď nám Matkou pomocnou,
Maria, ó Matičko . . .

5. Dej, ať v domech našich vzkvétá
pravá láska, pravá ctnost,
ať mír domku z Nazareta
je v nich stálý, milý host.
Z vůle Boží vrať nás všechny
křesťanskému životu,
otcům, matkám moudrost vdechň,
dětům ochraň čistotu.
Maria, ó Matičko . . .

3. Nedož, bychom zvyku zlého
okovům se poddali,
nedej, bychom Syna tvého
znovu ukřižovali.
Když nás k hříchu zlý duch svádí,
chraň nás, Matko, žádáme,
ať se zaplít chceme rádi,
k tobě, Panno, voláme.
Maria, ó Matičko . . .

6. Poslední den až se schýlí,
soudcem bude nám Syn tvůj;
Maria, v té vážné chvíli
duši naši opatruj.
Neopouštěj dítka svoje
v tomto kroku rozhodném,
až se skončí všechny boje,
ať u tebe spočinem.
Maria, ó Matičko . . .

4. Když nás bída, nouze svírá,
k nebesům veď pohled náš,
ať nás silí pevná víra,
že nám vždycky pomáháš.
Vzdaluj od nás žal a tíseň,
duši naplň nadšením,
ať ti pějem vděčnou píseň,
až se sejdem s Kristem tvým.
Maria, ó Matičko . . .

7. Proto v každém utrpení
k tobě, Matko, chvátáme;
ve své nouzi každodenní
za ochranu žádáme.
Jsi-li s námi, zvítězíme
nad nepřátel přemoci,
když tě Matkou zvátí smíme
ustavičné pomoci.
Maria, ó Matičko . . .

1. Ma - ri - a, Ma - ri - al Nad slu - nce ja - sněj - ší,

nad mě - síc krá - sněj - ší, nad pe - rly vzá - cněj - ší,

Ma - ri - - a. Bu - diž po - zdra - ve - no tvé pře - sla -

dké jmé - no na ne - bi, na ze - mi, Ma - ri - - a.

2. Maria, Maria!
U Boha věčného,
Otce Syna svého,
pros za nás v každý čas, Maria.
Ať nás neopustí
v nouzi a těžkosti
podle své milosti, Maria.

3. Maria, Maria!
Pros Ježíše Syna,
by nám naše vina
odpuštěna byla, Maria.
Nad vinami lítost
a pravou zkroušenost
vypros nám, pomoz nám, Maria.

4. Maria, Maria!
Pros Ducha Svatého,
ať nám světla svého
dá z nebe skrz tebe, Maria.
Proti lsti ďábelské
ať v síle křesťanské
pevní jsme, stáli jsme, Maria.

1. Má - ti Pá - ně pře - sva - tá, bez po - skvr - ny po - ča - tá,

v no - bi ja - sná de - ni - ce, o - ro - do - vni - ce.

Pros za nás, ó Pa - nno mo - cná, po - mo - cni - ce v ka - ždý čas,

Ma - ri - a, ó Ma - ti - čko, o - ro - duj za nás.

2. Hned jak začne slunko plát,
rač nám, Matko, požehnat,
aby prací celý den
Bůh byl veleben.
Pros za nás ...

3. Vypros nám té milosti,
bychom s tichou radostí
ctili Krista milého,
Pána našeho.
Pros za nás ...

4. Milá Matko v nebesích,
zapuď od nás hněv a hřích.
Nedej, by k nám přístup měl
lidstva nepřítel.
Pros za nás ...

5. Tvoje svatá, mocná dlaň
celou naši obec chraň,
volej za nás k Ježíši,
on tě vyslyší.
Pros za nás ...

6. Vypros čeho třeba nám,
naším dětem, rodinám,
zachraň v poli úrodu,
žehnej národu.
Pros za nás ...

7. Pros, ať tvoje rodina
jednou v nebi u Syna
s tebou věčně přebývá,
s anděly zpívá.
Pros za nás ...

1. Ma-tko Bo - ži, ne-slý - chá - no, že by ně - kdo v tě - žko -

sti na - dar - mo se, sva - tá Pa - nno, u - tí - kal k tvé mi - lo -

sti. Ó Krá - lo - vno ne - be - ská, ce - lý svět to do - svě -

dě - tu - je, že kdo v te - be dů - vě - řu - je, do - brou

Ma - tku v to - bě má: ty ho sly - šíš a vy - sly - šíš ve své

lá - sce pře - či - sté je - ho pro - sby za - ji - sté.

2. Matko Krista, Matko spásy,
hvězdo naše, z nebe hleděj,
vyslyš našich proseb hlasy,
světlem svým nás k cíli veděj.
Ó Královno nebeská ...

3. Jako plavcům v širém moři,
nám též vůdčí hvězdou buď,
utěš srdce v každém hoři,
světlem lásky naplň hruď.
Ó Královno nebeská ...

4. Matko Boží, jež k těm krásně
andělů se kofí sbor,
svít nám z nebe k naší spásě,
ukrot živlú moc i vzdor.
Ó Královno nebeská ...

5. Z moře světa, z bouřných vírů
uveď, Matko, děti své
v lichý přístav štěstí, míru,
kam nás tvůj Syn v lásce zve.
Ó Královno nebeská ...

1. Ma - tko pře - sva - tá, lá - skou bo - ha tá, zdra - vas,

Pa - nno Ma - ri - a. Pa - nno pře - či - stá,

o - chra - no ji - stá o - ro - duj za nás, ó

Ma - ri - a. Pa - nno pře - či - stá, o - chra - no

ji - stá o - ro - duj za - nás, ó Ma - ri - a.

2. Ve všech slabostech,
ve všech starostech
posiluj nás, Maria.
Nedej umdlévat,
smutku podléhat,
oroduj...

3. Jistý přistave
v plavbě klamavé,
zdrávas, Panno Maria.
Pro svoje slasti,
pro svoje strasti,
oroduj...

4. Panno, ochraň nás
v tento smutný čas,
vyslyš nás, ó Maria.
Důvěra v tebe
lék nám dá z nebe,
oroduj...

5. V každém toužení,
v každém soužení
k nám se nakloň, Maria.
V době poslední
na nás pohlédni,
oroduj...

1. Ó Ma - ri - a, Bo - ží Má - ti, pi - ná bo - žské
mi - lo - sti, Ma - tkou chcom tó vždy - cky zvá - ti,
zpí - vat to - bě s ra - do - stí. Da - lo sa - mo
ne - be za Ma - tku nám te - be.
Dě - ku - jem ti, Ma - tko mi - lo - sti - vá, dě - ku - je - me ti - síc - krát.

2. Blažen, kdo zná lásku tvoji,
kdo tě jako Matku ctí.
U tebe se jistě zhojí
srdce plné bolesti.
Kdo se k tobě vine,
nikdy nezahyne.
Děkujem ti ...

3. Kdyby tebe, Boží Matky,
kdyby tebe nebylo,
bylo by své věčné statky
člověčenstvo ztratilo.
Proto ctíme tebe
jako bránu nebe.
Děkujem ti ...

4. Jsi-li v světě opuštěný,
k Marii se utkej,
přednes jí své utrpení,
o přimluvu požádej.
Ve svém dobrodíní
lehčím kříž svůj činí.
Děkujem ti ...

5. Připomeň si, kolik zlého
svatá Matka zkusila.
Pro spasení lidu svého
bolest snášet musila.
Nikdy nereptala, tak nám příklad dala.
Děkujem ti ...

6. Marii ať opěvuje
po všem světě každý tvor,
jak ji v nebi oslavuje
andělů a svatých sbor.
Kěž ti smíme, Mاتي, úctu písni vzdat.
Děkujem ti ...

Vstup

1. Ó Ma - ri - a, ú - to - či - ště na - še, an - děl Pá - ně te - be po - zdra - vil;

Pa - nno, z Du - cha po - čneš Me - si - á - še, a - by z li - dstva těžké vi - ny smyl.

U - slyš, Ma - tko, na - še vrou - cné zpě - vy, při - mlou - vej se za nás, dě - ti E - vy,

ať nám Syn tvůj, dí - vem zplo - ze - ný, o - te - vše ráj hří - chem ztra - ce - ný.

Před evangeliem

2. Mudrci se zbožně,
Matko blahá,
poklonili tvému Dítěti;
moudří posud jeho slova drahá
ukládají věrně v paměti.
Oblohy a země krása zhyne,
slovo tvého Syna nepomine;
pros, ať světlo jeho učení
na cestu nám svítí k spasení.

Obětní průvod

3. Když jsi v chrámě
svoje nemluvněátko
Simeonu v lokty vkládala,
tehdy jsi též, přeblažená Matko,
sebe Pánu v obět dávala.
S tebou chceme Bohu v obět nésti
svoje síly, snahy a bolesti,
chceme vždy jen Krista milovat,
jemu stále žít a umírat.

4. V chrám jsi vedla Syna,
zbožná Panno,
aby v domě Otce přebýval,
rozjímal, co v Pismech svatých psáno,
hořel ohněm modliteb a chval.
I nás nyní přiveď k Synu svému,
z čisté lásky pro nás vtělenému,
ať se jemu zasvěcený chrám
stane milým domovem i nám.

Přijímání

5. Syn tvůj milý ve smrtelném boji
tobě Jana za ochránce dal,
nám pak všem své tělo a krev svoji
na památku muk svých odevzdal.
Ó náš Jezu Kriste, hřeby spjatý,
nejíme hodní jisti pokrm svatý;
řekni však jen slovo jediné
a náš hřích a neduh pomine.

Závěr

6. Když pak Syn tvůj zvolal; Dokonáno!
v těžkých mukách, v hrozném trápení,
útěchu jsi měla, svatá Panno,
že tak získal lidstvu spasení.
Vypros nám, ať v dobru prospíváme,
pozemskou pout šťastně dokonáme,
aby nám dal Syn tvůj na trůnu
s tebou věčné slávy korunu.

1. Slyš, ja - ký to nad ře - kou já - sot a ples, to zpí - va - jí
 ho - ry a ská - la i les. A - ve, a - ve, a -
 ve, Ma - ri - a, a - ve, a - ve, a - ve, Ma - ri - a.

2. Tam, kde nyní
 hlaholí tisíců zpěv,
 kdys děvčátko spatřilo
 nebeský zjev.
 Ave ...

3. Má pod bílým závojem
 líbeznou tvář,
 jak pod bílým obláčkem
 jitřenky zář.
 Ave ...

4. Ó, pověz mi, Paní, kdo jsi,
 jak se zveš,
 co ode mě chudé si žádáš,
 co chceš?
 Ave ...

5. Já bez hříchu přecisté
 Početí jsem,
 ať lid činí pokání,
 pověz to všem.
 Ave ...

6. A zázračný pramen trysk
 ze suchých skal,
 zde mnohý už znovu
 své zdraví získal.
 Ave ...

7. Již z národů ze všech
 sem spěchají k ní
 a radostně pozdravy
 zástupů zní:
 Ave ...

8. A také náš já sot
 a nadšený ples
 ať k Marii přecisté
 vznáší se dnes.
 Ave ...

1. Ti - síc - krá - te po-zdra-vu-jem te - be, ó Ma - ti - čko Kri - sta Je - ži -

še; ty jsi krá - sa ve-ške-ré-ho ne - be, to-bě ce - lá ři - še ko-ří

se. Ty jsi po Bo - hu ta nej-pr - vněj - ší, to-bě čest a chvá - lu nej-před -

něj - ší an-dě - lé a sva-tívzdá-va - jí, krá-lo - vnou te - be na-zý-va - jí.

2. Přispěj také nám, ó Matko naše,
všichni vroucím srdcem žádáme.
Jedině tys útočiště naše,
po Bohu nad tebe nemáme.
Ať ti můžem chvály prozpěvovat
a tvé svaté jméno oslavovat;
tak, jak tobě patří po Bohu,
chceme tě chválit v každou dobu.

3. Neboť Stvořitel nebe i země
za svůj stánek tebe vyvolil;
člověčenství naše přijal z tebe,
slávou matky své tě ozdobil.
Ježíš Kristus, Bůh a člověk pravý,
moudrost věčná, vládce věčné slávy,
hořké muky kříže podstoupil,
aby lidstvo všechno vykoupil.

4. Na Siónu ty jsi utvrzená,
v městě sídlíš věčně blaženom;
dív než bylas na svět narozená,
pocťená jsi v slovu prorockém.
Požíváš teď oné blaženosti,
připravené tobě od věčnosti
od dobroty Boha věčného,
Otce, Syna, Ducha Svatého.

5. Ó překrásná paní, na Libanu
jako cedr k nebi zvýšená,
jako cypřiš na hoře Siónu,
jako v Kades palma vznešená,
jako růže v Jerichu jsi krásná,
jako ranní denice jsi jasná,
oliva jsi krásná na poli,
javor u vod v tichém údolí.

6. Lilie jsi ze všech nejkrásnější,
která dává vůni libeznou;
ze všech květů ty jsi nejzácnejší,
občerstvuješ duši znavenou.
Před tvou krásou slunce, měsíc hasne,
Paní mocná nebes říše jasně,
ty jsi jistě brána nebeská,
blaho naše, radost andělská.

7. Zdráva budiž, Panno nejslavnější,
Matko Páně neporušená,
Trojice jsi stánek nejsvětější,
od věčnosti Bohem zvolená.
Panno moudrá, schránko Boha vzácná,
na obloze duho velmi krásná,
Šalomouna křeslo vznešené,
Gedeona rouno zrosené.

8. Kdo by mohl všechnu slávu tvoji
na tom světě ústy vyznati,
kterou Syn tvůj jen pro lásku svoji
ráčil tobě v nebi schystati.
Byť i všichni chválu tobě pěli,
jménom tvým zněl obor světa celý,
větším světlem plane sláva tvá
na nebesích, Matko Kristova.

9. Před obrazem tvým, ó Matko Páně,
chceme prosby svoje skládati;
kež nás chrání tvé mateřské rámě,
kdykoliv tě budem žádati.
V smutku světa, v nouzi,
v těžkém kříži
k tobě srdce s důvěrou se blíží:
přímilovkyni buď nám na nebi,
pomocnici v dobách potřeby.

10. Vypros víru, naději a lásku,
světlo ctnosti v duši rozněcuj,
odvrat od nás hlad a mor a válku,
v bídě každé při nás věrně stůj.
Ať pak Syn tvůj z žiti pozemského
před trůn slávy své a soudu svého
duše naše bude volati,
tehdy, Matko, rač se zastati.

T: parafráze chvalozpěvu Magnificat
NO. Zđ. Potolář. 1967

M₃ 813 A

1. Ve - le - bí má du - še Ho - spo - di - - na, ple - sá duch můj v Bo - hu Spa - si -
te - - li, kte - rý shló - - dí k slu - žob - ni - ci své. A - - - men.

2. Neboť slyšte, od nynější chvíle
slaviti mě budou pokolení
za milost, již prokázal mi Pán.

3. Mocný jest a jméno jeho svaté;
milosrdný z rodu na rod ke všem,
kteří v bázni Boží trvají.

4. Divy činil, rozptyloval pyšné,
mocným trůn bral, povyšoval slabé,
sytil lačné, syté propouští.

5. Izraele, služebníka svého,
ujal se, jak ve své lásce slíbil
Abrahámu i všem potomkům.

6. Sláva Bohu Otcí, Synu, Duchu,
jako bylo v počátku i nyní,
tak i vždycky na věky věků.
Amen.

Tys chloubou našeho lidu.

Jdt 15, 9d

813

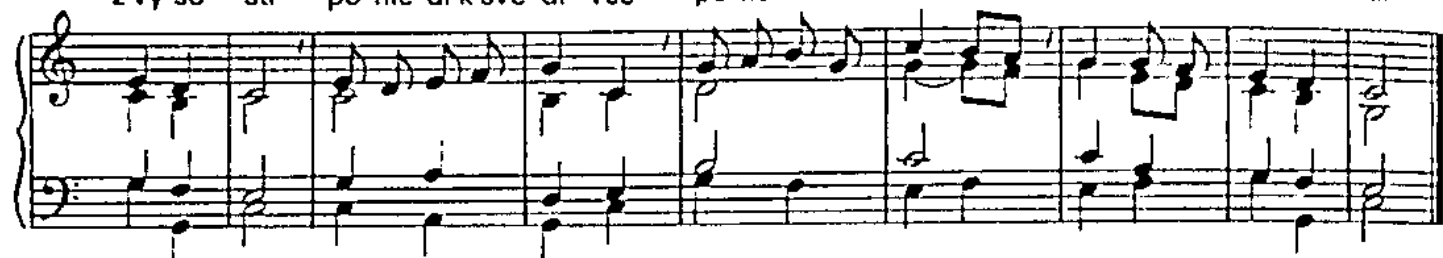
B M₅

T. parafráze chvalozpěvu Magnificat
N. 16. stol.
D. Praporec 1948 (~1992)

1. Ve-le-bí má du - še s já - so - tem, ra - do - sti Pá - na vě - čné spá - sy, kte - rý dnes

z vý - so - sti po - hlé - dl k své dí - vce po - ko - rné - ho sr - dce v lás - ce a mi - lo - sti.

2. Již od této chvíle zástupy národů
v neustálé chvále po světa obvodu
slaviti mě budou,
dívkou Páně chudou,
v radostném závodu.

3. Veliké mi věci Hospodin učinil,
Pán můj nejvyšší svatý
ve mně si zalíbil.
Duši bohabojné
dary nebes hojně
od věků připravil.

4. Ramenem své moci
on pyšné rozptýlil,
sesadil i mocně, pokorně povýšil.
Sytí všechny lačné,
bohaté a pyšné
s prázdnou pryč propustil.

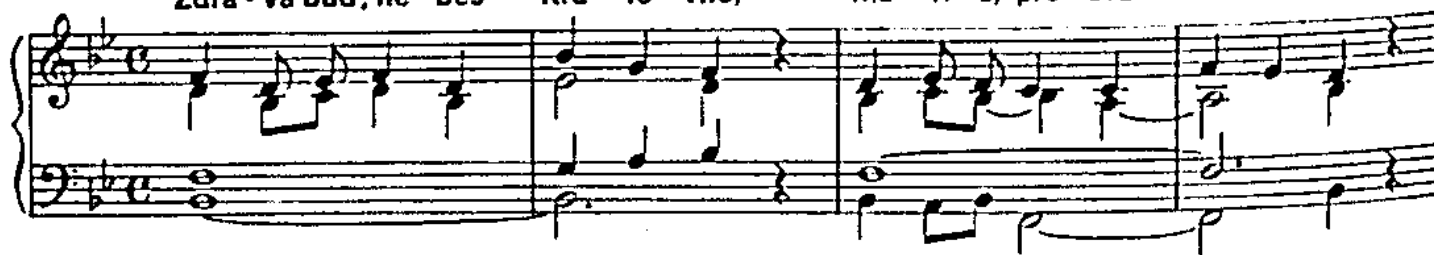
5. V lásce své se ujal
národa svatého,
pamětliv je slibu praotcům daného,
že z Judova rodu
přijde spása lidu od Boha věčného.

814

Tx. kolem 1860; Poutní kniha 1893
N: pol. 19. stol. - F. Pátek (†1891) a R. Bauer
D: CVS 1909

Úvod

Zdrá - va buď, ne - bes Krá - lo - vno, Ma - ri - a, pře - sva - tá Pa - nno.

S an - dě - lem te - be zdra - ví - me, rů - že - ncem sva - tým sla - ví - me.

1. V tajemství prvním, radostném,
zvěstuje se nám spása všem
andělem, jenž tě pozdravil,
jméno tvé svaté oslavil.
Ó Matko Boží vznešená,
zdrávas, zdrávas, Maria.

2. V tajemství druhém srdce tvé
plesalo v slasti blažené:
Alžběta, k níž jsi spěchala,
žehnáním tobe vitala.
Ó Matko Páně nadějná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

3. Při třetím svatém tajemství
svět celý plesá radostí.
Těší se nebe, jása zem
nad narozeným Ježíšem.
Blažená Matko Kristova,
zdrávas, zdrávas, Maria.

4. Tajemství čtvrté hlásá nám,
jak synáčka jsi nosla v chrám.
Simeon s Annou jásali,
vždyť Spasitele poznali.
Ó Matko Páně přečistá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

5. Tajemství páté vzpomíná,
jak jsi ho v chrámě našla
uprostřed kněží učených
nad jeho slovem užasných.
Ó Matko Páně blažená,
zdrávas, zdrávas, Maria.

6. V tajemství šestém Kristus Pán
od tebe, Matko, oplakán.
Naplněn smutkem velikým,
potí se potem krvavým.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

7. Při sedmém svatém tajemství
trápiš se velkou bolestí.
Tvůj milý syn je bičován,
přemnoho snáší béd a ran.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

8. V tajemství osmém proniká
tvé srdce bolest veliká.
Korunu z trní uvili,
na hlavu Kristu vsadili.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

9. Deváté mluví o hoři,
v něž se tvá duše ponoří,
když syn tvůj cestou na smrt již
potkává tebe, nese kříž.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

10. V desátém bolném tajemství
meč v srdci tvém se obrací,
na kříži když Pán Ježíš při
a duši Otci poroučí.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

11. Jedenácté nám hlásá zvěst,
že spása dokonána jest.
Kristus Pán slavně z mrtvých vstal,
tobě se, Matko, ukázal.
Zpívejme mu aleluja,
zdrávas, zdrávas, Maria.

12. V dvanáctém radost pro tebe:
Pán Ježíš vstoupil do nebe.
S Otcem, Duchem je v Trojici,
sám rozsoudí svět hřešící.
Raduj se, Matko přemilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

13. Třinácté slaví onen den,
kdy ohni, větru podoben,
Duch Svátý sestoupil z nebe,
na apoštoly, na tebe.
Zpívejme mu aleluja,
zdrávas, zdrávas, Maria.

14. Tajemství růže čtrnácté
nás vede k svaté smrti tvé.
Pán Ježíš, syn tvůj, světů král,
na nebesa tě, Matko, vzal.
Raduj se, Panno vítězná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

15. Patnácté nejslavnější jest,
nejvyšší tobě vzdána čest.
Za Královnou tě nebeskou
Bůh korunoval láskou svou.
Královnou nebes spanilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

Závěr

Růžencem jsme tě slavili,
o lásku tvou jsme prosili.
Buď na zemi nám ochranou
a na věčnosti Královnou.
Ó Matko Páně přemilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

1. Zdrá-va buď, Pa--nno Ma--ri--a, ó Krá-lo - vno, zdrá-va buď,

hvě--zdo zá - ři - - vá, ó Krá-lo - vno Ma - ri - - - - a.

2. Matka jsi milosrdenství,
ó Královno,
život a pramen radosti,
ó Královno Maria.

3. Po Bohu naše naděje,
ó Královno,
přímluva tvá nám prospěje,
ó Královno Maria.

4. Voláme k tobě v nouzi své,
ó Královno,
vyhnání Evy synové,
ó Královno Maria.

5. Vzdycháme k tobě lkajíce,
ó Královno,
vzýváme tebe plačícce,
ó Královno Maria.

6. V tomto slzavém údolí,
ó Královno,
neopouštěj lid ubohý,
ó Královno Maria.

7. A proto, orodovnice,
ó Královno,
u nejsvětější Trojice,
ó Královno Maria,

8. oči své lásky obrat k nám,
ó Královno,
pomocnou rukou přispěj nám,
ó Královno Maria.

9. Ukaž nám Syna milého,
ó Královno,
plod života přecistého,
ó Královno Maria.

10. Po vezdejším putování,
ó Královno,
ať dojdeme smilování,
ó Královno Maria.

11. Matko naše milostivá,
ó Královno,
přemilá a přivětivá,
ó Královno Maria.

12. Ó svatá Boží Rodičko,
ó Královno,
oroduj za nás, Matičko,
ó Královno Maria.

13. Ať Božího zaslíbení,
ó Královno,
hodnými jsme učiněni,
ó Královno Maria.

14. Pros za nás hříšné jak nyní,
ó Královno,
tak i v hodině poslední,
ó Královno Maria.

816 M₁₂₃

T: parafráze hymnu Ave maria stella z 9. stol.
N: Blahoslav 1852
D: J. Střež 1980

1. Zdrá - vas, hvě - zdo spa - ni - lá, Ma - tko Bo - ží pře - mi - lá,

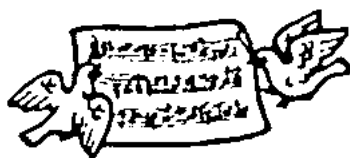
Pa - nno či - stá, žá - dou - ci, brá - no k ne - bi ve - dou - ci.

2. Tebe ctíme s andělem
v pozdravení veselém,
naplň mírem naši hruď
a nám novou Evou buď.

3. Mateřskou nám lásku zjev,
odvrat od nás Boží hněv,
v bojích světa při nás stůj,
za nás v nebi oroduj

4. Panno, již se netkl břich,
ujmi se nás, děti svých,
pokušení odvracej,
ke Kristu nám dojit dej.

5. Celý svět at velebí
Otce, Syna na nebi,
chválen buď i Svatý Duch
Otcí, Synu rovný Bůh.

1. Zdrá-vas, Ma-ri - al An-děl Pá-ně z ne-be po - sel-ství spá-sy vše-mu svě-tu ne-se

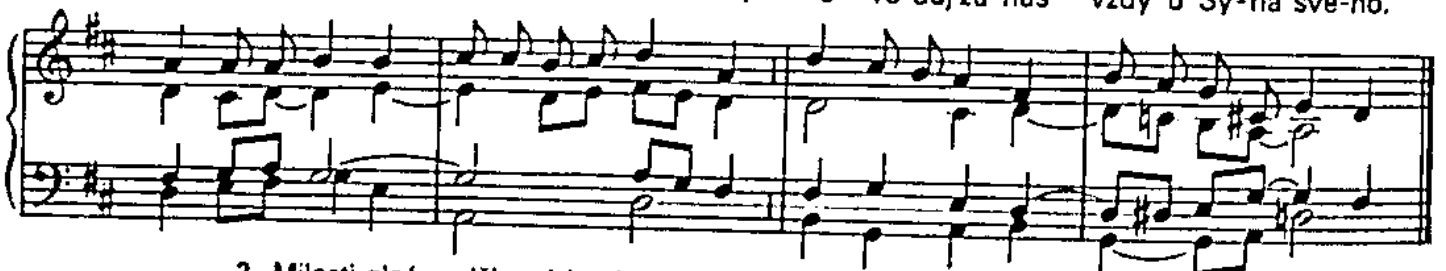
a vše-chno tvor-stvo po-zdra-vu - je te - be, Ro - dič-ko Bo - ži, v pře-ra-dost-ném ple-se.

Ó, hvě-zdo ji - tní svě-ta za-tmě-lé - ho, o - ro-duj za nás vždy u Sy-na své-ho;

ó, hvě-zdo ji - tní svě-ta za-tmě-lé - ho, o - ro-duj za nás vždy u Sy-na své-ho.

2. Milosti plná andělem jsi zvána,
bez vady hříchu počata jsi byla;
lilie čistá, matko Krista Pána,
životem nebe na zemi jsi žila.
[: Na krušné pouti žití pozemského
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

3. Pán s tebou, Panno panen, vyvolená,
tys dívkou Páně poslušnou se zvala,
ty, z Evy dcera, požehnaná žena,
která nám Syna Božího jsi dala.
[: Potřelas hlavu hada pakebného,
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

4. Z tebe nám vzešlo Slunce věčné spásy,
noc temná prchla září jeho světla,
vzrůstaly ctnosti nadpozemské krásy,
vzrůstaly ctnosti nadpozemské krásy,
životem novým celá země vzkvetla.
[: Požehnaný je plod života tvého,
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

5. Svaté Maria, ó Matičko Boží,
pod křížem Páně v žalosti jsi stála,
když Ježíš trpěl na bolestném loži,
krvává obět za hříchy se dala.
[: Pro rány srdce sedmibolestného
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

6. Pros za nás hříšné, když nám duši tíží
na pouti zemské nepravost a vina,
kajicné uveď ke svatému kříži,
ukaž nám svého zmučeného Syna,
[: Beránka, jenž snal hříchy světa všeho;
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

7. K hodině smrti když se budem strojit,
Královnno nebes, pak nám přispěj zvláště,
věčnosti branou bychom mohli projít
v ochraně tvého mateřského pláště.
[: Až uvidíme Soudce nebeského,
oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

1. Buď zdrá-va, pa-nen ko - ru - no, tvé jmé - no bu - diž chvá - le - no, tys ja - ko rů - že

spa - ni - lá svou krá - sou svě - tu zá - ři - la, ó Ma - ri - a, ó Ma - ri - a.

2. Nám z tebe vzešel ráje květ,
jež v touze volal všechen svět,
Pán spásy, jehož velbí
sbor cherubinů na nebi,
ó Maria, ó Maria.

3. Tys díky Bohu vzdávala,
když na rukou jsi chovala
své dítě divem zrozené,
dar nebe, Slovo vtělené,
ó Maria, ó Maria.

4. Pán světa, Boha Otce Syn,
jenž zástupů je Hospodin,
svou matkou tebe v úctě zval,
tě ctil a vroucně miloval,
ó Maria, ó Maria.

5. Když hříchy světa na se vzal
a s křížem k smrti své se bral,
jak srdce tvé se zachvělo,
s ním spolu lkal, trpělo,
ó Maria, ó Maria.

6. Když na svém kříži v bolu pněl,
meč ostrý ve tvém srdci tkvěl,
tys vzhůru k němu zírala,
tvá duše žalem zmirala,
ó Maria, ó Maria.

7. Žes nesla s Kristem kříže tíž,
Pán vzal tě k sobě v nebes říž,
by slávy věčné korunou
tam věncil milou Matku svou,
ó Maria, ó Maria.

8. V tvář Pána svého pohlížíš
a v ráji slavně vévodíš,
kde Otec, Syn a spolu Duch
je ve Trojici jeden Bůh,
ó Maria, ó Maria.

9. Tam, v říši Boha věčného,
pros Krista, Pána našeho,
ať jeho svatou milostí
těž dojdeme věčné radosti,
ó Maria, ó Maria.

10. Ať jeho moc a dobrota
dá sílu v bouři života
a vede cestou bezpečnou
nás všechny šťastně v náruč tvou,
ó Maria, ó Maria.

**Velebte se mnou Hospodina,
oslavujme spolu jeho jméno!**

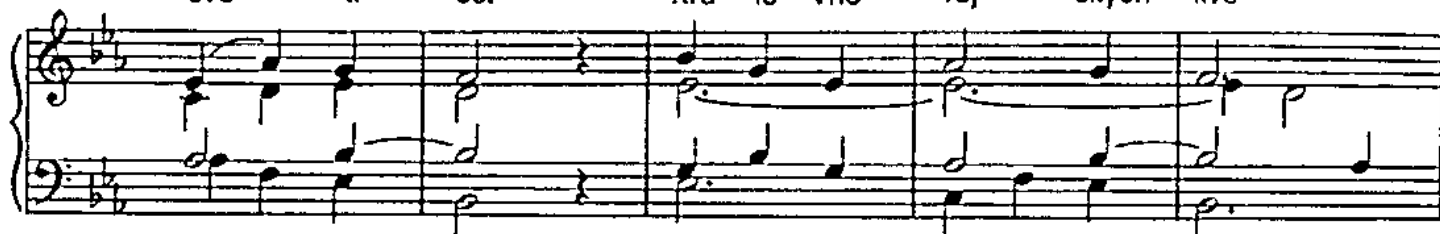
1. Ja - kou to vů - ni dý - chá zem, když roz - vi -
To ka - ždý kví - tek kol - ko - - - - - lem ve - le - bí

ji se há - je? Vi - tej nám, ví - tej,
kně - žnu má - je.

svě - ti - ce. Krá - lo - vno raj - ských kvě -

tů! Ať nej - krá - sněj - ši ky - ti - ce

hlá - sá tvou lá - sku svě - tu.

2. Ať k počtě Panny Marie
vše voní, zpívá, jásá.
Čistotu chváli lilie,
tvou lásku růže hlásá.
Fialka mile v pokoře
před krásou tvou se kloní
a v nížině i na hoře
k tvé slávě zvonky zvoní.

3. I my teď písní oslavme
ten nejčistší květ máje,
oltáře kvitím upravme,
ať chrám je obraz ráje.
Ozdobme srdce důvěrou,
svěťme se vlídné péči,
vždyť Matka rukou laskavou
svým dětem rány léčí.

4. Kéž pod tvou stálou ochranou
zraje žeň Syna tvého,
ať květy duší nevadnou
v náporech vlivu zlého.
Ve vláze Boží milosti
zdroj života ať máme,
a v naději a ve ctnosti
žijem i umíráme.

1. Vy - chva - luj - me ve - se - le Ma - tku bla - ho - sla - ve -

nou, kte - rou sva - tí an - dě - lá chvá - li v ne - bi

pí - sní svou; s ni - mi vši - chní spo - le - čně

Ma - tce Bo - ží, Ma - tce své spo - ko - rou vrou - cně

zpí - vej - me, ji dik a chvá - lu vzdá - vej - me.

2. Tobě vzdávat přísluší
pochtu, slávu, dík a čest,
ty se staráš o duši,
kterou do nebe chceš vést.
Za ni, Panno nevinná,
prosiš stále u Syna,
by sám ji z hříchu očistil
a věčnou spásu zajistil.

3. Ty jsi pomoc zemdlených,
v bouři kotva naděje,
útěcha jsi sklíčených,
pomoc tvá nám prospěje.
Chraň nás v každé hodině,
perlo věčné svatyně,
tvá přízeň, Matko laskavá,
kdež stále s námi zůstává.

4. Jitřní hvězdo zářivá,
tebou svítá jasný den.
Kdo na tebe spořádá,
z bouři světa zachráněn,
vyjde na břeh věčnosti
příspěním tvé mládosti.
Buď tobě, Matko, čest a vděk
po celý dlouhý světa věk.

Vstup

1. Dě-Iní-ku Bo-ží z krá-lov-ské kr-ve, tys k dí-lu spá - - sy byl po-vo-lán,

když své-ho Sy-na a Pa-nnu ma-tku, svůj dvo-ji po - - klad, svě-řil ti Pán.

Nad je-slič-ka-mi v bet-lém-ské no-ci, co Bo-ží stráž jsi s an-dě-ly bděl;

ná-ma-hy de-nní li-dské-ho dí - la s te-bou po-zná - - val náš Spa-si - tel.

Před evangeliem

2. Dělníku Boží, tesaři věrný,
tys Pánu světa zbuďoval krov
a v domku chudém slyšels ty první
posvátnou hudbu Kristových slov.
Měla zvuk lidský a moudrost Boží
a tys ji duši otvíral rád.
Nauč nás také, pěstoune tichý,
pravdám posvátným své srdce vzdát.

Přijímání

5. Dělníku Boží, Syna jsi hledal
na pouti v slavný Jeruzalém.
Našels ho v chrámě, jak slovem vroucím,
Otcovu slávu zjevuje všem.
Pomoz nám najít vtělené Slovo
a věřit z hloubi upřímnosti,
že na nás čeká s toužebnou láskou
sám živý Kristus ve svátosti.

Obětní průvod

3. Dělníku Boží, pro Dítě s matkou
denní chléb chystáš lopotou svou,
nečekáš za ni odměny jiné,
než úsměv diků v tváři těch dvou.
Ve službě věrné, ve službě stálé
Bohu tak dáváš všechno, co máš;
poďej i za nás na oltář svatý
trpký i sladký každý den náš.

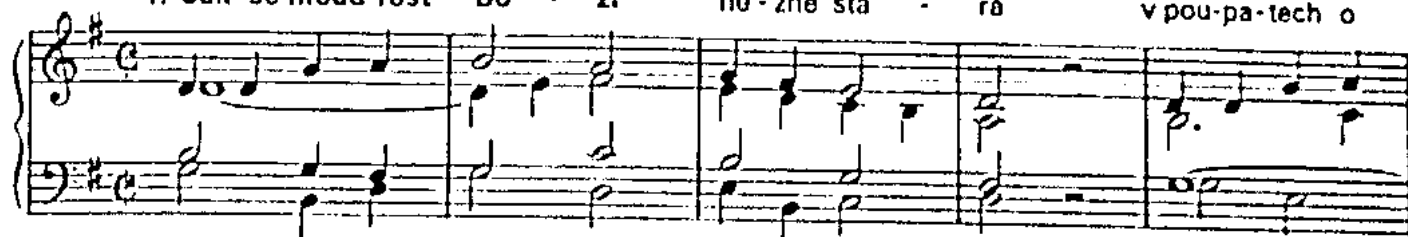
6. Pěstoune Kristův, příteli Boží,
u stolu tvého jidal Bůh sám;
ty nás veď nyní k hostině svaté,
v níž tělo své on podává nám.
Ať spojen s námi, se svojí církví,
kterou dal tobě do ochrany,
svůj život vlévá haluzím suchým,
On, vínný keř, nám zvěstovaný.

4. Dělníku Boží, tvým celým domem
den za dnem stále váš Boží dech;
přesto jsi spěchal s rodinou svatou
do chrámu Páně v svátečních dnech.
Kázal tak zákon, toužila duše
po slavném Božím shromáždění,
k němuž se snáší z pahorků věčných
Hospodin, Bůh všech pokolení.

Závěr

7. Dělníku Boží, po díle dobrém
tělo i duši Bohu jsi dal;
v hodině smrti, tiché a zralé,
sám Boží Syn ti u lože stál.
Pros nyní za nás v království věčném,
na němž ti Pán dal královský díl,
aby i v naší hodině smrti
Kristus, Pán míru, přítomen byl.

1. Jak se moud-rost Bo - ží nó - žně sta - rá v pou-pa-tech o

pří - ští krá-su ja - ra, tak tys cho-val pod svou pé - či

Dě - rá - tko, jež svět vy - lé - či, o sva - tý Jo - se - fe.

2. Jako ženich Panny, pěstoun Páně,
sloužilš dílu spásy odhodlaně,
s pokorou a láskou v duši,
která blízkost Boží tuší,
ó svatý Josefe.

3. Čím byls pro rodinu v Nazaretě,
tím jsi svaté církvi po všem světě:
ochráncem a pomocníkem,
lásky Boží prostředníkem,
ó svatý Josefe.

4. Všem, kdo lopotí se v práci denní,
dáváš posilu a povzbuzení:
aby naše zemské dílo
v nebesích se zalíbilo,
ó svatý Josefe.

Blahoslavení všichni, kteří očekávají Hospodina.

lz 30, 18

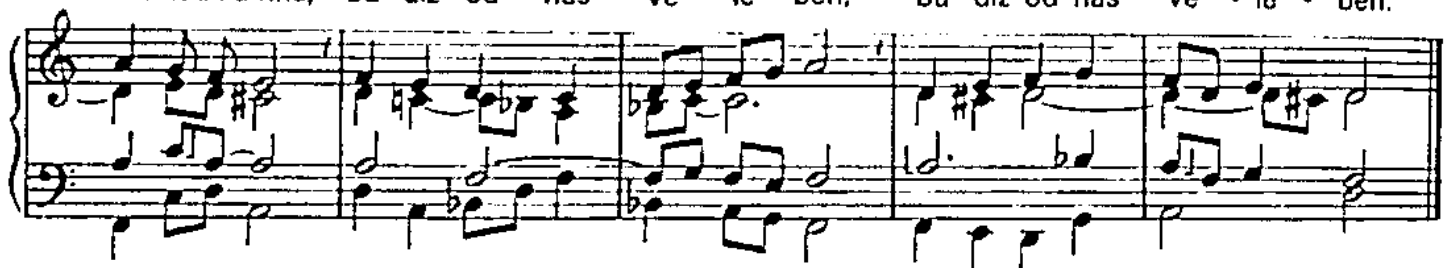
1. Zdráv buď, stráž-če Je - zu Kri - sta, jímž nám dá - na spá - sa ji - stá.

Sva - tý Jo - sef bu - diž ctěn! Bůh sám dal mu pod o - chra - nu Je - ži - še a

sva - tou Pa - nnu, bu - diž od nás ve - le - ben, bu - diž od nás ve - le - ben.

2. Jaká radost ušlechtilá
ve tvé čisté duši byla,
když jsi Krista v náruč bral;
z jeho milé dětské tváře
božské lásky plála záře,
[:měnic v radost každý žal.:]

3. Ty jsi choval Pána světů,
nejkrásnější ze všech květů,
o něj v lásce pečoval;
jako strážce Krista bdělý
věnovals mu život celý,
[:v jeho službu vše jsi dal.:]

4. Na tvých rukou často díval,
na tebe se vděčně díval
v těle lidském věčný Bůh;
jakým štěstím duše celá
v chvíli té se rozehvěla,
[:ó, jak plesal zbožný duch!:]

5. Ty jsi hoden cti a chvály,
po veškeré světa dále
jméno tvoje svaté zní;
ó, jak skvíš se krásou ctností,
zdoben slávou, důstojností,
[:před níž ráj se uklání!:]

6. Prosby své ti přednášíme,
Boha vděčně velebíme,
že tě smíme zbožně ctít;
tebe v každém našem kříži,
v starostech a v každé tíži
[:za ochránce svého mít.:]

1. Já jsem si vy - vo - lil za o - chra - nu Je - ži - še, Ma - ri - i,

sva - tou A - nnu; s mo - dlit - bou dů - vě - rnou po - spi - chám k nim,

od nich vždy po - mo - ci dou - fa - ti smím. Vli - dno - sti svou

k so - bě mě zvou, ne - be - skou o - chra - nou du - ši mé jsou.

2. Často se v modlitbě ruká má pne
k Ježíši, Marii, svaté Anně;
v zármutku, neštěstí slyší můj hlas;
vím, že mi přispějí v příhodný čas.
Vlídností ...

3. Tisní-li chudoba, nemoc a žal,
ztratím-li radosti, co svět mi dal,
s důvěrou nesu svůj seslaný kříž,
Ježíši, Marii, Anně jsem bliž.
Vlídností ...

4. Až pak mi nastane odchodu den,
budu se držeti těch svatých jmen,
aby mě provedli nebes branou
Pán Ježíš s Marii, svatou Annou.
Vlídností ...

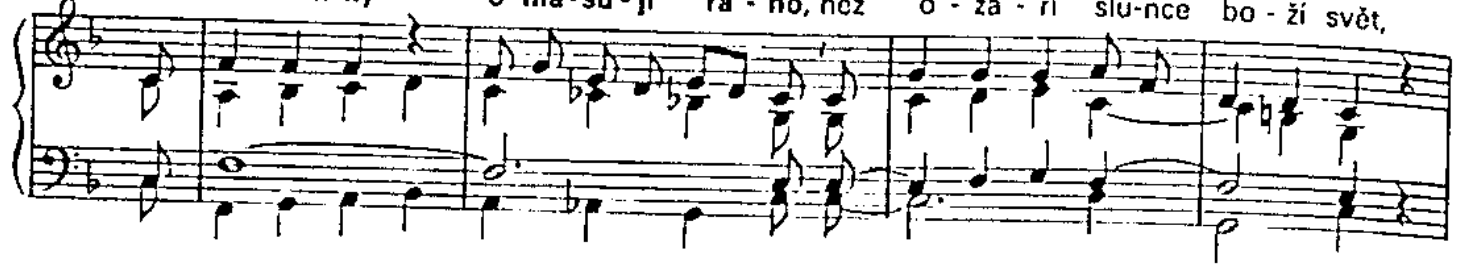
1. Jak če-rván-ky

o-hla-šu-jí

rá - no, než

o - zá - ří

slu-nce bo - ží svět,

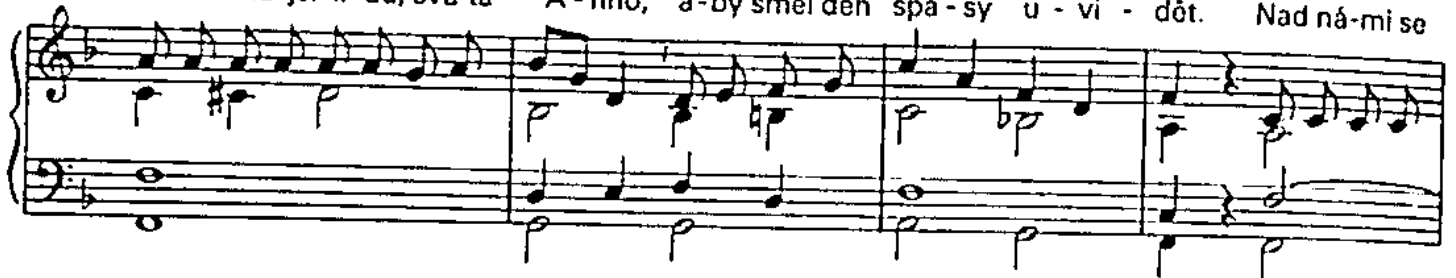

zro-ze-ná jsi li-du, sva-tá

A - nno,

a-by směl den spá - sy u - vi - dět.

Nad ná-mi se

na - kloň, stro-me pa - lmo - vý,

po-že-hna-ná

ma - tko

Ma-tky Kri - sto - vy.

2. Po řadu let vzývala jsi Pána,
by život tvůj plodem požehnal.
V pravý čas ti jeho milost dána:
zrodit Růži, z níž se zrodí Král.
Důvěřovat v Pána kéž jsme hotoví,
to nám vypros, matko Matky Kristovy.

3. Jak Maria, slunce tvého stáří,
se moudrou tvou rukou dala věst,
i nám pokoj tvého srdce září
do bludiště našich lidských cest.
Ochraň naše děti, naše domovy,
oslavená matko Matky Kristovy.

4. Ty laskavá služebnice Boží,
jež ve strastech nám jsi posilou,
v tobě staří, opuštění, choří
mají mocnou přítelkyni svou.
Až den smrti přijde z vůle Otcovy,
veď nás k Bohu, matko Matky Kristovy.

1. Od síti tvých k rybolovu svému
tě, Šimone Petře, volá Pán,
pastýřem tě činí lidu všemu,
světuje ti klíče věčných bran.
Jako tebe Pán znal, nyní nás ty znáš:
přimlouvej se za nás, Učitelí náš.

2. Ty skálou jsi, na níž církev Boží
sám Kristus Pán provždy postavil.
Od těch dnů se rybolov tvůj množí,
aby Syna Otec oslavil.
Ty, jenž dílo spásy od počátku znáš,
přimlouvej se za nás, Učitelí náš.

3. Co láska tvá přislíbila Pánu,
to od tebe přijal k slávě tvé.
Dej, ať i my každou svojí ránu
obětujem církvi vítězné.
Ty, jenž bolest těla, úzkost duše znáš,
přimlouvej se za nás, Učitelí náš.

4. Čím ohromil Ježíš zrak tvůj lidský,
to s jásáním nyní v nebi zříš.
Pomáhej nám v dnešní den a vždycky,
pomáhej nést Kristu jeho kříž.
Ty, jenž slabost víry z osudů svých znáš,
v pochybnostech pomoz, Učitelí náš.

Vstup

1. Vy - vo - lli si a - po - što - ly z li - dských sy - nů Bo - ži Syn

v dí - le spá - sy k sla - vné ro - li: po - má - hat svět zba - vit vin.

I nás vo - lás, Je - zu Kri - ste, a - by - chom ti vě - rně, či - stě

ži - vo - tem svým slou - ži - li, s te - bou jit se sna - ži - li.

Před evangeliem

2. Slovo Boží uslyšeli,
símě pravdy odvěké;
a horlivosti pak je seli
v lány světa daleké.
I nám v jasném Božím hlase
světlo pravdy rozžihá se;
chcem je v sobě uchovat
a dál světu zvěstovat.

Obětní průvod

3. Co jste byli, čím jste žili,
dílo své i domovy
pro Krista jste opustili,
k jeho službě hotovi.
Stonásob vám všechno vrátil
nekonečnou mzdou, již splatil
dělníkům své vinice
k slávě Boží Trojice.

Přijímání

4. Radosti svých apoštoů,
Beránku a Kráči náš,
nám teď z obětního stolu
náruč lásky otvíráš.
Z našich duší sejmi viny,
z našich srdci zaplaš stíny,
než nám krásu tváře své
zjeviš v záři nebeské.

5. Jak se tehdy srdce chvělo
v apoštolech úžasem,
když jim Pán dal svoje tělo
před smrtelným zápasem.
I nás nyní ve svátosti
tělem svým a krví hostí,
celý se nám věnuje,
s námi v nás se raduje.

Závěr

6. Proste za nás Mistra svého,
učitele našich cest,
ať se svatou vůlí jeho
vždy a rádi dáme věst;
ať v nás nikdy nezhasíná
světlo pravdy Boha Syna,
jenž nás volá za Otcem
s Duchem, víry původcem.

1. Bo - že, cos rá - čil před ti - sí - ci ro - ky roz - že - ti o - tcům svě - tlo ví - ry bla - hé,

jenž - to jsi ři - dil a - po - što - lů kro - ky z vý - cho - du k na - ší Mo - ra - věn - ce dra - hé.

K to - bě hlas pro - sby z té - to vla - sti va - ne: Dě - dic - tví o - tců za - cho - vej nám, Pa - nel

K to - bě hlas pro - sby z té - to vla - sti va - ne: Dě - dic - tví o - tců za - cho - vej nám, Pa - nel

2. Na Velehradě bratři ze Soluně,
Cyril a Metod, kázali nám spásu;
ochranu skytli v církve svatém lůně,
učili národ znáti ctnosti krásu.
[:Od doby té nám světlo víry plane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane!:]

3. Jazykem rodným Boží chválu pěli,
mateřskou řečí knihy svaté psali,
získali láskou Kristu národ celý,
život nám na vše věky zachovali.
[:Nezhyne rod, jenž věřit neustane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane!:]

4. Kolik to bouří nad vlastí se sneslo,
o život bylo zápasit nám v boji,
mohutné sídlo Svatopluka kleslo,
Velehrad víry bez pohromy stojí.
[:Apoštolů to dílo požehnané:
Dědictví otců zachovej nám, Pane!:]

5. Velehrad náš, ten rozkvétá vždy znova
a žádná moc už nám jej nerozbojí,
pokud náš národ v hloubi srdce chová
důvěru k Matce, která divy tvoří.
[:Maria za nás prosit nepřestane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane!:]

6. Otcové naši, svatí apoštolé,
ctí vaše jména stále národ vděčný.
Neopouštějte nikdy svého pole,
ať vaše setba dozraje v plod věčný.
[:Ať na ni rosa požehnání kane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane!:]

7. I když se pyšná nevěra kol rozmáhá
a peklo seje koulí nových zmatků,
nebudem dbáti odvčkého vraha,
nedáme sobě bráti věčných statků
[:Víte vždy věrni budou Moravané:
Dědictví otců zachovej nám, Pane!:]

***Plesejte Hospodinu, všechny země,
služte Hospodinu s radostí,
vstupte před něho s jásotem!***

***Uznejte, že Hospodin je Bůh:
on nás učinil, a my mu náležíme,
jsme jeho lid a stádce, které on pase.***

***Vstupte do jeho bran s díkem,
do jeho nádvoří s chvalozpěvem,
slavte ho, velejte jeho jméno!***

Ži 99, 2-4

1. Ej - hle, o - ltář Ho-spo-di-nův zá - ři, pře - sva - tá nám o - bět' na - stá - vá,

kte - rou po ti - síc let s ja - snou tvá - ři o - tci - na den ze dne ko - ná - vá,

Za při - kla - dem dá - vným se to dě - je sva - tých Cy - ri - la a Me - to - dě - je,

kte - ři roz - kaz Kri - stův pl - ni - li, pa - mět' smr - ti je - ho sla - vi - li.

2. Sláva, sláva na výsostech Bohu,
nad Betlémem pěli andělé;
a ten zpěv se podnes nad oblohu
k nebes Pánu vznáší vesele.
Nechť jen se věčně věků vzdává
Králi králů po všem světě sláva,
kterou předkům našim věstili
apoštolé naši přemilí.

Obětní průvod

4. Přijmi, Otče, obět nekravou,
kterou při večeři poslední
slavil Syn tvůj s myslí přelaskavou:
Přívětivě na nás pohlédni,
jak jsi vlídně k Velehradu hleděl
a svou milost lidu připověděl,
když se na Moravě slavila
první obět tobě přemilá.

Před evangeliem

3. Zaznělo nám slovo pravdy věčné
ústý Soluňanů před věky,
dodnes v lahodě zní nekonečné
a svět zaznívá jím daleký;
Přinesli nám oni Písmo svaté,
bychom ze studnice této zlaté
moudrost nebes povždy vážili,
Bohu sloužiti se snažili.

5. Svatý, Svatý, Svatý Hospodine,
slávy tvé jsou plná nebesa,
láska tvoje všemu tvorů kyně,
ať svět celý tobě zaplesá!
Sestup, Kriste, přezáračně dolů,
ať se tobě pokloníme spolu
s celou vlastí, s celým národem,
s otci Cyrilem a Metoděm.

Přijímání

6. Otevřela se již nebes brána,
slovo zázračné kněz vyslovil;
vítej, duše, vítej Krista Pána,
jenž se v způsob chleba, vína skryl.
Občerství tě krví svou a tělem,
spojíš se dnes se svým Spasitelem,
jenž svůj drahý život za tě dal
a tě k sobě Sotučany zval.

8. Necht' tvůj oltář nikdy neuhasne
v našich zbožných vlastech slovanských,
necht' se denně k báni nebes jasné
vznáší obět' z chrámů křesťanských,
která tisíc let již stálo pláno,
oslavuje tebe, věčný Pane,
posvěcuje srdce národa,
čeleď Cyrila a Metoda.

7. Vítej, Kriste, vítej, Chlebo živý,
Beránku, tys hřichy světa sňal;
pohleď, jak jsme tebe žádoství,
všechny jsi nás k sobě povolal.
A my hřichem ztratili jsme nebe,
kž je zase najdem skrze tebe
přimluvami apoštolů tvých,
věrozvěstů našich slovanských.

Závěr

9. Vyslyš, Pane, vyslyš prosbu vřelou,
kterou k tvému trůnu skládáme:
Požehnej vlast, žehnej církev celou,
zůstaň s námi, zbožně žádáme.
Provázej nás naездеjší pouti,
nedej svému lidu zahynouti,
pro zásluhy ze své oběti
vyloj milost na své na děti.

1. Sva - tý Vá - cla - ve, vé - vo - do če - ské ze - mě, kně - že náš,

pros za ny Bo - ha, Sva - té - ho Du - chal Ky - ri - e - lei - son.

2. Ne - be - skér jest dvor - stvo krá - sné, bla - zě to - mu, ktož tam pó - jde:

v ži - vot vě - čný, o - heň ja - sný Sva - té - ho Du - cha. Ky - ri - e - lei - son.

3. Po - mo - ci tvé žá - dá - my, smi - luj se nad ná - mi; u - těš smu - tné

ot - žeň vše zlé, sva - tý Vá - cla - ve! Ky - ri - e - lei - son.

4. Maria, Matko žádúcie,
tys Královna všomohúcie,
prosiž za ny,
za křestany,
svého Syna
Kristeleison.

5. Ty jsi dědic České země,
rač pomieti na své plémě,
nedajž zahynúti
nám i budúcím,
svatý Václave!
Kristeleison.

T.: Štayer 1683
N. KSJ 1863
D.: V. Kment 1939 (-1962)

830 B

1. Sva - tý Vá - cla - ve, vó - vo - do če - ské ze - mě, kní - že náš,

pros za nás Bo - ha, Sva - to - ho Du - chal Kri - ste e - lei - son.

2. Ty jsi dě - dic če - ské ze - mě, roz - po - meň se na své plé - mě,

ne - dej za - hy - nou - ti nám ni bu - dou - cím, sva - tý Vá - cla - ve! Kri - ste e - lei - son.

3. Po - mo - ci my tvé zá - dá - me, smí - luj se nad ná - mi,

u - těš smu - tné, za - žeň vše zlé, sva - tý Vá - cla - vel Kri - ste e - lei - son.

4. Ne - be - ské jest dvor - stvo krá - sné, bla - ze to - mu, kdo tam do - jde,

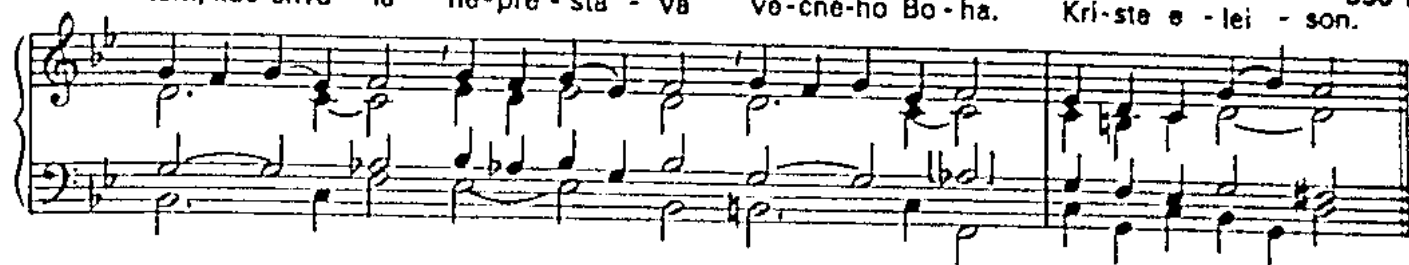
v ži - vot vě - čný, o - heň ja - sný Sva - té - ho Du - cha. Kri - ste e - lei - son.

5. Ma - ri - a, Ma - tko žá - dou - cí, tys Krá - lo - vna vše - mo - hou - cí,

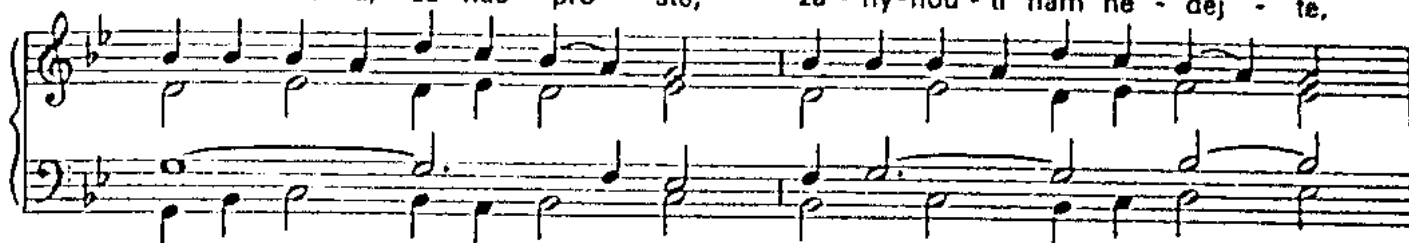
pro - siž za nás, za křes - ta - ny, své - ho Sy - na, Ho - spo - di - na! Kri - ste e - lei - son.

6. An - dě - lé sva - tí ne - be - ští, rač - te nás k so - bě při - vé - sti,

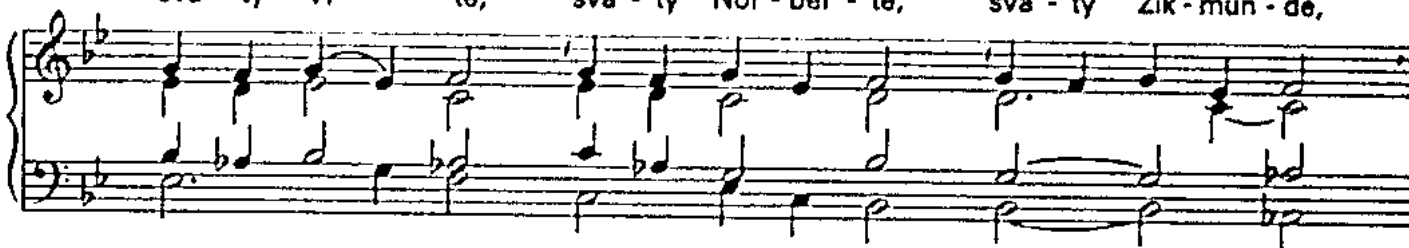
tam, kde chvá - la ne - pře - stá - vá vě - čné - ho Bo - ha. Kří - ste e - lei - son. 830 B

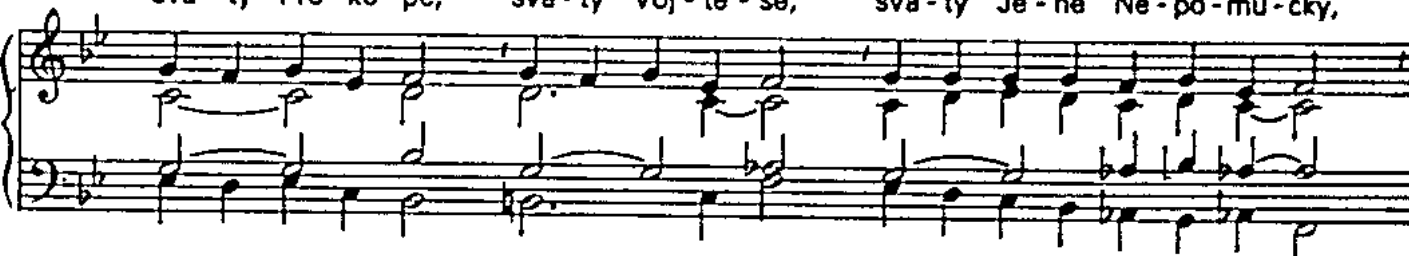
7. Vší - chni sva - tí, za nás pro - ste, za - hy - nou - ti nám ne - dej - te,

sva - tý Ví - te, sva - tý Nor - ber - te, sva - tý Zik - mun - de,

sva - tý Pro - ko - pe, sva - tý Voj - tě - ša, sva - tý Je - na Ne - po - mu - cký,

1. sva - tá Lud - mi - lo,

2. sva - tá A - než - ko,

sva - tý Vá - cla - vel

Kří - ste e - lei - son.

8. Bo - hu O - tci chvá - lu vzdej - me, sva - tým kří - žem se že - hnej - me:

Ve jmé-nu O-tce i Sy-na je-ho i Du-cha Sva-té-ho. Kri-ste e - lei - son,

831 M

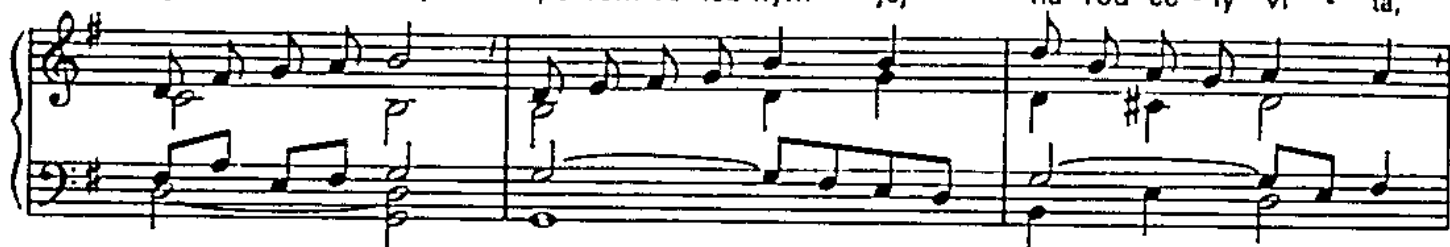
Vstup

T. VI. Hornof 1918
ND. Fr. Suchý 1918

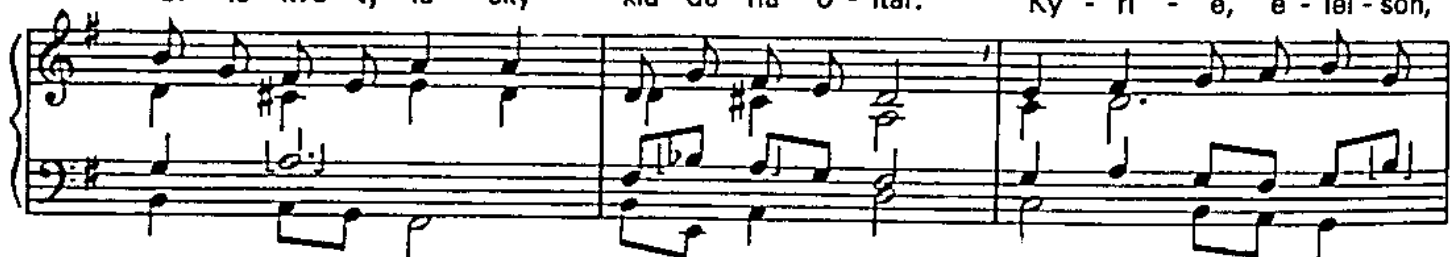
1. V ze-mi vě-mých Če - chů ra-dost-ný den svi - tá, ště-stím ne-bo ple - sá

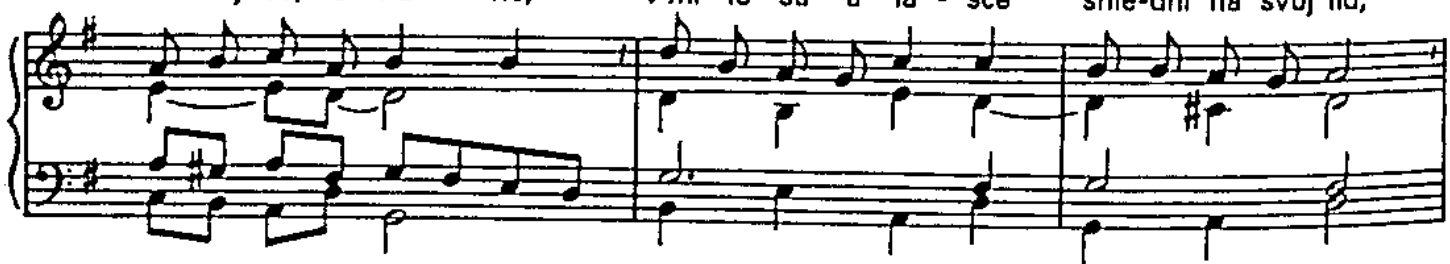
ji - tra sva-tá zář, zpě-vem ve-leb-ným jej ná-rod ce - lý vl - tá,

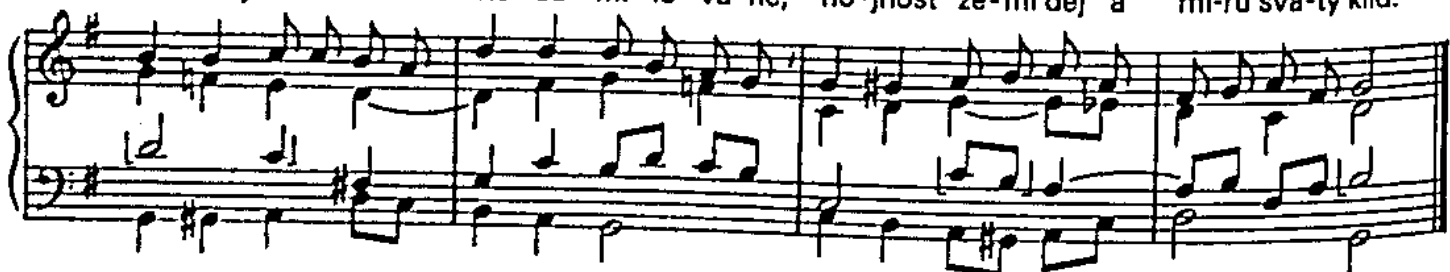
bí - lé kvě - ty lá - sky kla-de na o - ltář. Ky - ri - e, e - lei - son,

smi-luj se, ó Pa - ne, v mi-lo-sti a lá - sce shlé-dni na svůj lid,

že-hnej ná-ro-du a vla-sti mi-lo-va-né, ho-jnost ze-mi dej a mí-ru sva-tý klid.

Před evangeliem

2. Slova Páně hlásal životem svým celým,
apoštolem víry vlasti naší byl,
Boha miloval i lid svůj srdcem všelým,
příkaz lásky Páně skutkem naplnil.
Za své vrahy prosil v posledním svém vzdechu.
Bůh ti odpust, bratřel šeptal jeho ret,
Nikdy nezahyne plámně věrných Čechů,
dokud bratr bude bratru odpouštět.

Přijímání

4. Klaníme se tobě, Bože náš a Pane,
pod způsobou chleba, vína tajemnou;
víra duši silí, láska v srdci plane,
naděj život vlévá v duši zemdlenou.
S naším vojevodou v úctě poklekáme,
víra jeho pevná plní naši hruď,
tobe ve svátosti, Pane, vyznáváme,
s námi, Jezu Kriste, Bože skrytý, buď.

Obětní průvod

3. Tobě, Bože věčný, obět chleba, vína
láska lidu v úctě klade na oltář,
proměň dary čisté v tělo a krev Syna,
který slovem pravdy změnil země tvář.
Posvět duši naší, Pane Jezu Kriste,
jenž se Otci svému za dar podáváš,
bychom tobě nesli v obět srdce čisté,
jako Václav svatý, zbožný kníže náš.

5. Beránku náš Boží, Pane Jezu Kriste,
milost tvoje září v nebes věčný stán,
v pokoře se blíží k tobě duše čisté,
život dáváš tomu, kým jsi milován.
V dvorstvu nebes jasném dědic česká země
v náruč tvoji sladkou národ celý zve;
pevně státi bude zbožné jeho plémě,
v lásce věrné střežíc poklad víry své.

Závěr

6. Žehnals, Pane, otcům milosti své květem,
odíval jsi štědře práce jejich plod.
Z lůna slávy věčné shlédní k jejich dítěm,
žehnej slovem spásy Čechů věrný rod.
Přijď, ó Jezu Kriste, spáso světa všeho,
duším světlo víry, srdcím lásku dej,
sešli pomoc svoji z trůnu nebeského,
českou zemi chraň a lidu požehnej.

***Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil,
nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé.***

1. Je - ště než vzpjal se pr - vní chrám nad vr - chy té - to ze - mě,

je - ště než po - koj ve - šel k nám a zvon se o - zval te - mně,

ty pr - vní za - sle - chlas ho - rou - cí Kri - stův hlas z úst kně - ze Me - to - dě - - je.

2. Rozkvetlas náhle z pohanství
v převzácnou prvosenku
pravého jara křesťanství,
když ještě všude venku
úpála bědná zem
v čekání dychtivém
na kroky apoštolů.

3. Jak svítíš slavně zářící
na krajích temných bájí,
pěstounko, vnuku kněžici
a všem, kdo uznávají
v něm pána statků svých,
v úzkostech časů zlých
veliká pomocnice.

4. Ty matko kněží vznešená,
ty víry šířitelko,
co trpí kde, lék v tobě má,
nešťastných těšitelko,
soucenné srdce Čech,
jež hledáš v bědných všech
tvář zmučeného Krista.

5. Dobrota dávná, štipená
na jablonož vzácných plodů,
větvemi svými skloněná
nad úděl svého rodu,
ochraň nás, ať tvůj kraj
rozkvetá v zemský ráj,
v spanilost Václavovu.

6. V mírnosti své vždy nad jiné
nejstatečnější žena,
bez kapky krve jediné
oběti zadušená,
by zhybnul s tebou hlas,
jež všude šířilas
pro spásu lidu svého.

7. S námi buď, svatá Ludmilo,
přímilovo naše jistá,
všech srdcí věrných posilo,
zvěstovatelko Krista!
Tvůj život i tvůj skon
káž zněl nám jak zvon
chval Božích každodenně.

Na nápěv č. 832

1. Ty, jenž jsi slavná koruna
biskupů všech a kněží,
k tobě se národ Čechů zná,
tvou slávu v srdci sřeší,
tys našl věčnou cti
v Kristově království,
Vojtěše, berlo Páně.

2. Tys dychtivě sál moudrost škol,
jež vedou duši k víře;
ty, národů tři apoštol,
nám dán jsi za pastýře.
Když nouze veliká,
k tobě se utíká
tvůj lid o novou sílu.

4. Biskupem buď nám, Vojtěše,
dál ve svých následnících,
všem klesajícím v útěše,
k slávě všech bojujících!
Pros, aby česká zem
vždy žila odkazem
tvé pravdy Bohem dané.

Na nápěv č. 832

1. Lid český z víry staleté
jenž k tobě, Kriste, vzhlíží,
s důvěrou, s myslí dítěte
tvář zvedá k tvému kříži.
A před oltářem tvým
vždy věrně kleká s ním
Zdislava, dívka Páně.

4. Ten Boží hlas ji pověděl
o vlastní cestě kříže.
Dům opustila, jak Pán chtěl,
dál do hor, k nebi blíže.
Bídu a kamení
v chléb lásky promění
Zdislava, dívka Páně.

2. Přes věky až po dnešní den
nám její příklad září.
Moudrost i krásu českých žen
má v oslavené tváři.
Svých pozemských pár let
rozvila v rajský květ
Zdislava, dívka Páně.

5. Muž si jen útlou dívku bral,
nad ženou nyní žasne:
hlas tichý, jenž v ní zpívá dál,
sepiaté ruce krásné,
vše jsou teď nástroje
pro službu pokoje
Zdislavě, dívce Páně.

7. Zdislavo, ženo z našich žen,
růžičko požehnaná:
když kdokoliv z nás obtížen,
když v srdci pálí rána,
skloň se k nám ze slávy,
ty hvězdo Moravy,
Zdislavo, dívko Páně!

Na nápěv č. 832

1. Radostnou píseň boží lid
dnes o Anežce zpívá,
k studánce její spěchá pít,
kde prýštl voda živá.
Darů a milostí
načerpá v hojnosti,
kdo s důvěrou ji vzývá.

2. Synovec z rodu Přemysla,
král železný a zlatý,
není tak silný jako ta,
jež žije život svatý.
Mocnější králů Král
ženichem jí se stal,
v plášť chudoby jí šati.

4. Tvůj klášter jméno Františka
již po staletí nosí.
Tam dodnes sestra Anežka
bdí s námi, Krista prosí
za církev, za národ,
za svěží květ a plod,
za vláhu božské rosy.

5. Anežko, sestro, nauč nás,
jak láskou hojit rány,
proměnit svého žit čas
v světlo a požehnaní,
jímž boží království
dorůstá k pinosti.
Na cestě té buď s námi!

T. V. Řeňč 1968
ND: P. Eben 1967 M 1 2 3

833

3. Ty stavěls proti otroctví
svobodu Božích synů,
tys v neochvějném otcovství
káral i smýval vinu,
sám na sebe vzal kříž,
aby tvůj lid byl bliž
vzkříšení k lásce Boží.

T. V. Řeňč 1972
ND: P. Eben 1967 M 1 2 3

834

3. S matkou i celou rodinou
čítala v Boží zvěsti.
Mír plnil duši nevinnou,
dech domova a štěstí.
Dnem, nocí, v každý čas,
vším promlouval ten hlas
k Zdislavě, dívce Páně.

6. Matka svých dětí matkou všech,
všech potřebných se stává.
Ne křik a pláč, už pouhý vzdech
v ní soucit rozžehává.
Proscím staví dům
od země k nebesům
Zdislava, dívka Páně.

T. J. Hrdlička 1969
ND: P. Eben 1967 M 1 2 3

836

3. Již jako On jdeš mezi lid,
lid nemocný a prostý,
chléb dáváš ústům, srdcím klid,
nejchudší tvůj stůl hostí.
Službou a zbožností
přes temné propasti
své doby stavíš mosty.

1. Vrou-čně vzý-ván bu-diž, sva-tý Je - ne, ze - mě če - ské vě-rný při-mluv-

ce: pi-seň chvá-ly, to-bě za-svě- ce - né, če-ský lid ti zpí-vá ze sr-

dce. Tys nám při - klad kně-ze sta-te - čné-ho, slu-žeb - ni - ka cí-rkve v ne-sná-

zi, jenž ve ví - ru do-bré-ho i zlé-ho z ce-sty ví - ry ni-kdy ne-schá-zi.

2. Po staletí pamět přetrvává
o tvé lásce k prosté chudině,
v srdci jejím žila tvoje sláva
v každé těžké dějin hodině.
S odvahou jsi slovo Boží kázal,
příklad Páně měl vždy za svůj štít,
a kde příkaz mlčení tě vázal,
slova uměls v hloubi duše skrýt.

3. I když svět kříž těžký na nás vloží,
tebe vzývat chceme za dnů zlých,
zасvětíme s tebou službě Boží
jazyk svůj i dílo rukou svých.
Slova pravdy chceme mluvit stále,
hotoví se rozdat pro bližní,
podobní však uzavřené skále
mlčet tam, kde slovo Boží zní.

4. Vyslyš naše prosby, svatý Jene,
přimlouvej se za nás u Boha,
ať se nad tvou vlastí stále klene
míru, lásky jasná obloha.
Nechat věrných Čechů zbožné plémě
chová v úctě čistý odkaz tvůj
Za svůj lid a blaho české země,
mučedníku Páně, oroduj!

Radostnou píseň

Viz str. 331

***Hospodin je mé světlo a má spása,
koho bych se bál?
Hospodin je zástita mého života,
před kým bych se třásl?***

Ži 26, 1

1. Sva-tým bra-třím chvá-ly zně - jí Cy - ri - lu a Me-to - dě - ji.

Na - ši ze-mi, ú - hor spí - cí pro-mě-ni-li ve vi - ni - ci.

Tam, kde člo - věk Bo - hem ho - ři, no - vý řád Duch Sva - tý tvo - ři.

Vzdě - lá - vej - te dál a zas cí - rkev, ná - rod, ce - lou vlast.

2. Sestro mocná přimluvami,
svatá *Ludmila*, buď s námi!
Zní hlas, volá, výzvu nese
do všech věků: Proměňte se!
Ty jsi prošla křtem té změny,
ne však národ zaslepený.
Dnes a v každém století,
zraje plod tvé oběti.

3. Svatý *Václav*, náš kníže,
rozmnožil jsi slávu kříže.
Nejsilnější pán a vládce
je ten, kdo je silný v lásce.
Tisíc let už tvoje vláda
tvářnost našich dějin spřádá.
Dej i nám, ať s Ježíšem
na život a na smrt jdeme.

4. Pastýř věrný v službách Otce,
biskup *Vojtěch*, zná své ovce.
Vlastním lidem zapuzený,
ohněm zkoušek vytříbený,
učí nás, jak s křížem dojit,
všechno snést i krev svou prolít.
Vede národ znavený
k jedinému Prameni.

5. Z našich světců *Prokop* první
Krista neoslavil krví.
V hloubi lesů u Sázavy
objevuje poklad pravý.
Boží pramen v tichu prýští,
hasí žízeň v dobách příštích.
Za dědictví bohaté
díky, svatý opate.

6. *Zdislavo*, ty paní chudých,
květe vzrostlý z naší půdy,
ženo soucitná a zbožná,
kěz tvou pomoc národ pozná.
Uč nás slyšet v každém bližním
Kristův hlas, jenž volá: Žízními
Pomoz matkám, manželkám
stavět z rodin živý chrám.

7. Dík a prosba stále živá
sestru *Anežku* dnes vzývá.
Perla královského rodu
rozhodla se pro chudobu.
U Vltavy klášter staví,
službou chudým Krista slaví.
Cestou smíru, pokoje
se svým lidem putuje.

8. Svatá *Hedvika*, buď zdráva,
památka tvá nepřestává.
Kněžnou jsi i kajčnicí,
manželkou i řeholnicí.
Hříchů doby, v níž jsi žila,
tvoje víra převážila.
I dnes v církvi pomoz všem
uznat vzácný podíl žen.

11. Díky *Janu Sarkandrovi*
za svědectví psané krví.
V dobách zmatků, tmy a svárů
obstál strážce Božích darů.
Vypros kněžím, otče *Jeno*,
srdce pevné, nezlomené,
které bolest ani strach
neochromí ve zkouškách.

14. Světce *Klimenta* též ctíme,
papeže z dob rané církve,
jehož úctu v našem kraji
staletí nám předávají.
Ježíš přátelům svým věří,
klíče od nebe jim svěřil.
Kliment za časů, kdy žil,
život za ně položil.

9. Ježíš mezi apoštoly
bratrů dvojice si volí.
S *Vojtěchem*, svým bratrem svatým,
spěchá k pohanům i *Radim*.
Žije dílo *Gorazdovo*
i svědectví *Hroznatovo*.
Jim a bezejmenným všem
s celou církví děkujem.

12. Vděčně chválí církev celá
Klementa Hofbauera.
Dodnes žehná, prosí, tvoří
světoběžník v službě Boží.
Duším, jež se v hříchu ztrácí,
zpovědník zas život vrací.
Uč nás dávat víc než brát,
celý národ Kristu vrat!

15. Svatý *Vito*, mladý svědku,
známý rodům dávných předků,
cizí je tvůj kraj i doba,
neznámá je tvá podoba.
Přesto v Kristu, živém kmeni,
důvěrně jsme sjednoceni.
Svěřujem tvé ochraně
mládež v našem národě.

10. Otče hodný vděčné úcty,
svatý *Jeno Nepomucký!*
Kněžské srdce, v Bohu stálé,
nepodlehne zvůli krále.
Muka tvého umírání
Ježíš mění v požehnání.
Kéž i dnešní bratři tví
najdou sílu k hrdinství.

13. Celý svět je Božím polem,
Pán chce všechny za svým stolem,
horstva ani oceány
setbě Slova nezabrání.
Z Čech do Ameriky míří
muž, jenž výzvy Boží šíří.
Ovoce tvé zůstane,
svatý *Jeno Neumann*.

16. Svatý *Norbert* dnes jak kdysi
ducha smíru v církvi křísí.
Slovy, činy oznamuje,
že jen Ježíš sjednocuje.
Z mnoha zrn se chleba stává,
z mnoha bratří církev pravá.
Kéž jsme kvasem jako ty
smíru, lásky, jednoty.

Vstup

1. Ko - ltá - ři Pá - ně pl - ni tou - hy spěj - me, k Je - ži - še Kri - sta

dra - hé o - bě - ti; zhlou - bi své du - še Ho - spo - di - nu pěj - me,

k ne - bes at' vý - ši duch náš za - le - til To - bě, ó Bo - že, z vin se vy - zná - vá - me,

na mi - lost při - jmi dí - tky zblou - di - lé! Pa - tro - ne sva - tý, je - hož v nebi má - me,

o - ro - duj za nás, sva - tý Cy - ri - le, o - - ro - duj za nás, sva - tý Cy - ri - le.

2. Ó budiž chvála Hospodinu vzdána,
lidem buď mír, když dobré vůle jsou,
nebeská všem je otevřena brána,
plní kdo víry cestou Páně jdou.
Vzdávej svým otcům díky neustálé
za světlo víry, vděčný národe,
aby nám jasně zářilo i dále,
[:oroduj za nás, svatý Metode.:]

Obětní průvod

4. Chleba a víno darem tobě nesem
podle tvé vůle, Pane na nebi;
tobě se v obět' dává země s plesem,
jméno tvé svatá církev velebí,
Pastýře, otce dal jsi vlasti naší,
v něm po věky má národ útěchu,
k němu se prosba vzhůru k nebi vznáší:
[:oroduj za nás, svatý Vojtěchu.:]

Přijímání

6. Boránku Boží, který snímáš viny
celého světa, jež jsi vykoupil,
pohlédni na nás, na své hříšné syny,
zlého nás zbav a ve všem dobrém sil.
Světcové naši, kteří v nebi dlíto
před Božím trůnem, slyšte národ svůj:
Chraňte nás, svatý Prokopo a Vite,
[:Anežko drahá, za nás oroduj.:]

Před evangeliem

3. Věříme v Boha, Otce všemocného,
v Ježiše Krista, stejné podstaty,
spolu též v Ducha, dárce milostného,
v němžto je poklad pravdy bohatý.
Statečně chceme při své víře stát,
plně se chránit cesty nepravé,
s dědicem svatým život za ni dáti:
[:oroduj za nás, svatý Václave.:]

5. Zapějme Pánu vroucně píseň slávy,
k nám se již blíží nyní na oltář,
nebesa nebes Králo svého zdraví,
andělé před ním kloní svoji tvář.
S nimi tam skví se jako hvězda krásná,
z které všem světlo lásky zářilo,
národa matka, mučednice jasná:
[:oroduj za nás, svatá Ludmilo.:]

7. Požehnán budiž, který jménem Páně
přicházíš z nebe, plný milosti,
ó kéž se hostem duše naší staneš,
pramenem spásy, čistých radostí.
Tys byl i silou svého kněze Jana,
že povinnosti svoje nehradil.
Kéž je i nám ta velká milost dána,
[:kéž nebe máme s Janem za podíl.:]

Závěr

8. Dej, Bože věčný, nám své požehnání,
veď v míru národ, jenž tě velebí,
slyš slova přimluv od těch, kdo nás chrání,
nám připravují místo na nebi.
Jsou z našich rodů, naši věčnou slávou,
kráčeli zemí, po níž jdeme my.
S pomocí jejich najdem cestu pravou
[:tam, kde se sejdem s nimi se všemi.:]

***At' tě chválí, Hospodine, všechna tvá díla
a tvoji zbožní at' tě velebí!
At' vypravují o slávě tvého království,
at' mluví o tvé síle!***

1. Vš - chni Bo - ží vy - vo - le - ní, ple - sej - te,

že jste v ne - bi o - sla - ve - ní, zpí - vej - te mi - lé - mu

Je - ži - ši, do - bré - mu Je - ži - ši, sla - dké - mu Je - ži - - ši.

2. Máte proč z té duše chválu hlásati,
máte zač i vroucí díky vzdávati
milému Ježíši, dobrému Ježíši,
sladkému Ježíši.

3. Že jste šťastně pokušení zdolali,
bylo tím, že v nesnázi jste volali
k milému Ježíši, dobrému Ježíši,
sladkému Ježíši.

4. Že jste Boží vůli vzorně plnili,
bylo tím, že za pomoc jste prosili
milého Ježíše, dobrého Ježíše,
sladkého Ježíše.

5. Že jste vyšli z toho světa bez viny,
za to vroucně děkovat jste povinni
milému Ježíši, dobrému Ježíši,
sladkému Ježíši.

6. Že teď v ráji přebýváte v radosti,
i to všechno máte z pouhé milosti
milého Ježíše, dobrého Ježíše,
sladkého Ježíše.

7. I my hříšní podle vašich příkladů
na svých cestách jdeme prosit o radu
milého Ježíše, dobrého Ježíše,
sladkého Ježíše.

8. Vy pak za nás raďte Boha žádati,
abychom též byli jednou přijati
k milému Ježíši, k dobrému Ježíši,
k sladkému Ježíši.

Vstup

1. Ko - lik sva - tých zdo - bí ne - be, to - lik přá - tel jde nám vstříc,

ve - lkých, ma - lých, be - ze - jme - nných při - mlu - vců a pro - se - bnic.

Vše - chny k je - di - nó - mu cí - li tá - hne z kří - že Bo - ží Syn,

a - by - chom jej ztě - le - sni - li ka - ždý po - dle vla - stních sil.

Před evangeliem

2. V mnohých duších zrno slova
padlo v půdu úrodnou,
dozrálo do květů, plodů
v sklizeň mnohonásobnou.
Kéž tvé slovo zde a nyní
Boží setbou stane se,
ať náš úhor v pole změní
k slávě tvé, nám ke spáse.

Obětní průvod

3. Ze všech věků, ze všech zemí
veliký je zástup těch,
kteří, Kristem uchvácení,
jeho láskou vzňali svět.
Slabí jsme a plní viny,
ty nás, Pane, pozvedni,
z kamenů si probud' syny,
živé dary obětní.

Přijímání

4. Jako strom u vodních proudů
vkořeněný v živnou zem,
šťastný, požehnaný člověk
věrný Pánu v srdci svém.
Z vláhy dobra, lásky, pravdy,
které v tobě přijímám,
rostli světci, sloupy víry;
dej ať stejný úděl mám.

Závěr

5. V tomto chlebě život Boží
lidskou slabost přemáhá,
v něm je síla vyznavačů,
mučedníků odvaha.
Dávej nám ten chléb, náš Pane,
nasyť zástup hladových,
na přimluvu všech svých svatých
rozmnož počet svědků svých.

6. Mohli jini, mohly jiné,
na každého čeká Pán;
stopy svatých září světem,
také já jsem povolán.
Ten, kdo hoří, zapaluje,
svítí, hřeje, mění svět.
Pro tebe a tebou, Kriste,
dej i nám se rozhořet.

842 M

Vstup

T. J. Veselý 1936
ND: M. Kořovský 1966

1. Pro-li-tí kr - ve, svě-dec-tví ví - ry, dů - vě - ru pe - v - nou, jež ne - zná mí - ry,

spo - je - ní s cí - rkví chcem o - sla - vit, spo - je - ní s cí - rkví chcem o - sla - vit.

2. Děkujem s láskou za příklad ctností,
za milost Ducha, dar statečnosti,
[:jež jako světlo září nám dnes.:]*Obětní průvod*4. S chlebem a vínem jdem k tobě, Kriste,
s těmi, jež v lásce pokorné, čisté
[:darem ti dali životy své.:]*Přijímání*6. Z Božího chleba silu jste brali,
abyste v službě věčnému Králi
[:statečně vždycky vytrvali.:]*Před evangeliem*3. Slovo tvé svítí na cestu, Pane,
promění srdce, že vírou vzplane,
[:překoná úzkost, překoná strach.:]5. Po jejich boku neseme v obět
všechno, co tíží v bolestné době,
[:duši i tělo každého z nás.:]7. Ty jsi náš přítel, nebeský Hosti.
Prosíme, zůstaň, rozmnožuj ctnosti
[:a provázej nás po všechen čas.:]*Závěr*8. Abychom s vámi dosáhli cíle,
myslete na nás ve vlasti milé,
[:pro lásku k pravdě umučeni.:]

843 M

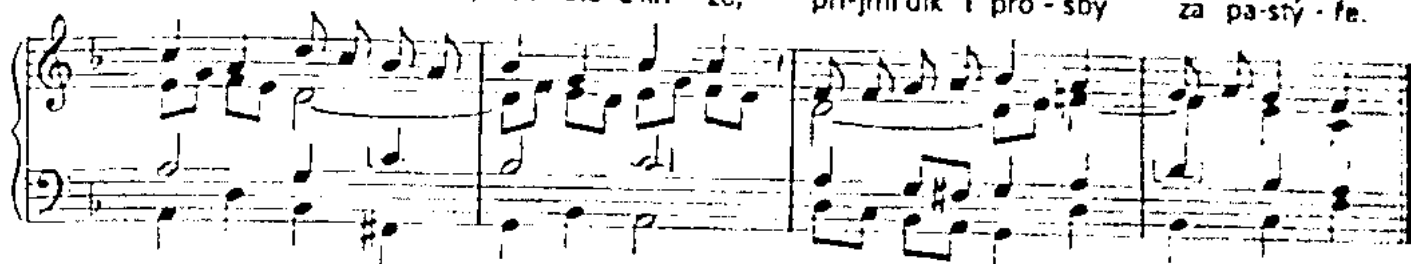
Vstup

T: J. Vicha 1986
ND: J. Olajník 1986

1. Pa - ne žní a ne - po - ža - tých po - lí, Pa - ne stád a o - vci ztra - ce - ných, ve všech

do - bách pa - stý - ře si vo - liš, sám se svě - tu dá - váš po - znat v nich.

Kri - ste z ve - če - řa - dla, Kri - ste z kři - že, při - jmi dik i pro - sby za pa - stý - fe.

Před evangeliem

2. Z Písma jako z obilnice světla
dobrý pastýř štědře rozdává,
aby v duších Boží láska kvetla,
mocným hlasem ovce svolává.
Kriste ...

Obětní průvod

3. Dobrý pastýř podle tvého srdce
nedbá břemen ani obtíží,
život dá za oklamané ovce,
neprchá, když vlk se přiblíží.
Kriste ...

Přijímání

4. Jako jelen po bystřinách touž,
spěchal pastýř k tobě, Ježíši.
Tělem tvým a krví těší bouří,
ovce po hlasu jej ustýší.
Kriste ...

Závěr

5. Ne vy mě, já vybral si vás, bratři,
nechávám vás mezi vlky jit.
Jsem však s vámi, srdce mé vám patří,
dávám víc, než svět vám může vzít.
Kriste ...

T. J. Vicha 1966
NO. J. Olevník 1968 M

844

Vstup

1. Bůh je láska. Kdo chce láskou žít, s Kristem pro své bratry všechno ztratit, poslušný s ním, chudý, či - stý být,

tomu v srdci zazní ti - chý hlas, ne - nu - tí, jen vo - lá zas a zas: Pojď za mnou, pojď za mnou!

Před evangeliem

2. Slovo mé je světlo, také meč,
vidíš cestu, připraven buď k boji.
Zničíš zlo, též němým vrátíš řeč.
Nutné je jak denní chléb a sůl,
života a moudrosti je důl.
Pojď ...

Obětní průvod

3. Šrastný, Pane, kdo se zcela vzdal
lásce tvé a s tebou stal se zrnem,
které umře, aby žilo dál.
Mnozí žijí z jeho oběti,
ztracení se znovu posvěti.
Pojď ...

Přijímání

4. Božské hodý připravil nam Kral.
Kdo dal všechno, přijme stokrát více
s novým srdcem, aby miloval
bratry, sestry, slunce, květy, les,
aby všude Boží chválu nes.
Pojď ...

Závěr

5. Neboj se, jdu s tebou, praví Pán,
úpal dne i úzkost temných nocí
ve dvou nesem, nikdy nejsi sám.
Radost dám ti, sílu stoupat výš,
k zemi nesrazi tě žádný kříž.
Pojď ...

6. Díky, Pane, za to, cos nám dal,
díky za světce, jenž prosí za nás.
Přikrou cestou k nebi směřoval.
Zůstaň s námi, odvahu nám viej,
kolísavě s láskou zavolej:
Pojď ...

Vstup 1. Vždy že - na bu - diž chvá - le - na, co slou - ži Ho - spo - di - nu, ta

ho - jnost Bo - ži lá - sky má i ú - ctu mu - že, sy - nů. Teď

slav - me je - dnu z vě - rných žen, uč - me se z je - jích ctno - stí a

při - znej - me si, ko - lik jen nám chy - bí do sva - to - stí.

Před evangeliem

2. Tvé slovo, Pane, čekáme,
dej pramen vody živé,
naš úhor zavlaž, prosíme,
živ klasy nezuživé.
Ať každá naše rodina
je malou církví Boží,
kde žena zbožná, statečná
příbytek lásky tvoří.

Obětní průvod

3. Co neseme ti, pohlédni,
groš pochválil jsi vdově,
je v darech snaha všedních dní
vše konat z lásky k tobě.
Ty dary do svých dlaní vem,
a dej jim posvěcení,
ať stanou se nám pokrmem
věčného nasycení.

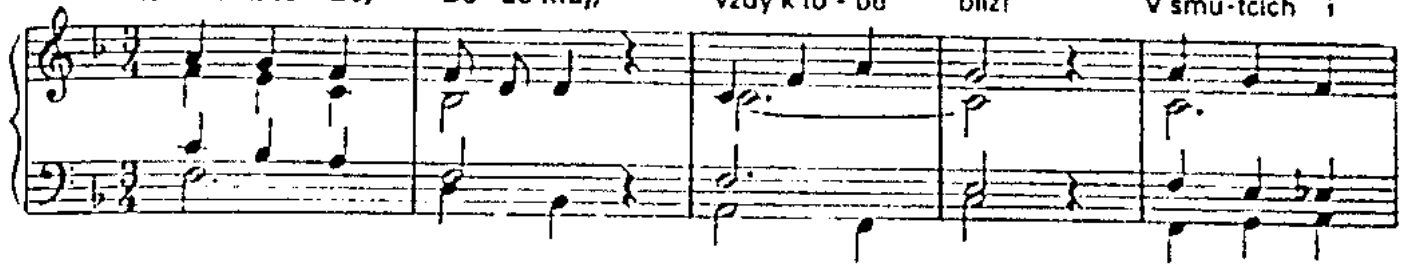
Přijímání

4. Již prostíráš k své hostině,
zveš nehodné a chromé.
I my k nim, Pane, patříme
zde u stolu v tvém domě.
Děk, Pane, do mě vstupuješ,
své tělo, krev mi dáváš,
chrám lásky ze mě buduješ,
mým životem se stáváš.

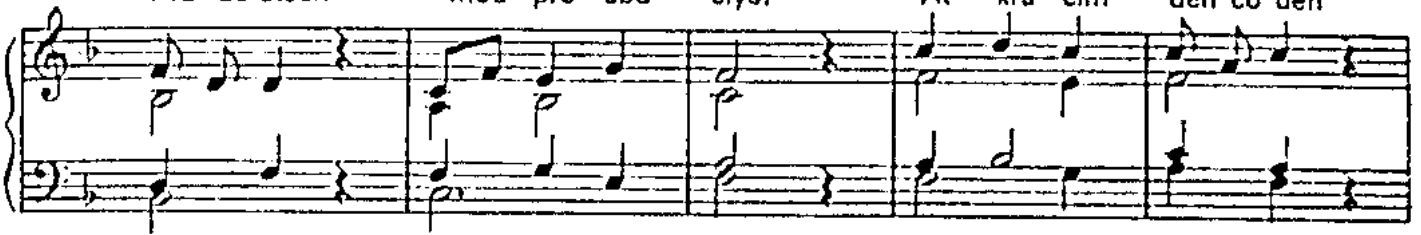
Závěr

5. Ty mezi všemi ženami,
Maria požehnaná,
jsi vzorem toho poslání
a všemi ctnostmi známá.
Kéž v tobě ženy statečné
svou sílu nalézají,
kéž nové Marty, Marie
i dnes v tvé církvi zrají.

1. Blíž k to - bě, Bo - že můj, vždy k to - bě bliž! V smu - tcích i

v ra - do - stech mou pro - sbu slyš: Ať krá - čim den co den

jen v to - bě svo - bo - den, blíž k to - bě, Bo - že můj, vždy k to - bě bliž!

2. Vše, co jsem a co mám,
je darem tvým,
tvá láska jediným mým bohatstvím.
Tys přítel můj a cíl,
já toužím ze všech sil
bliž k tobě, Bože můj,
vždy k tobě bliž.

3. I když mě sebe víc tíží můj kříž,
ty vždy mě pozvedáš, ty potěšíš.
Dej, ať tvé cesty znám,
ať po nich nejdu sám
bliž k tobě, Bože můj,
vždy k tobě bliž.

4. Nauč mě, Bože můj,
tak svět mít rád
jak ten, jenž za hříšné šel život dát:
Ať umím bratrem být
a s láskou v srdci jít
bliž k tobě, Bože můj,
vždy k tobě bliž.

5. V poslední hodině, až přijde čas,
buď se mnou, Bože můj,
buď s každým z nás!
Ať smrt se promění
ve slavné vzkříšení,
bliž k tobě, Bože můj, navěky již!

1. Chval-me Ho-spo-dá - ře vše - ho - mí - ra, jak nám je - ho slá - vu

hlá - sá vi - ra, ve všech ú-hlech svě-ta, ve dne v no-ci, slav-me ve - lké

či - ny je - ho mo - - - ci, hří - chy z du-še se - - - jme.

2. Bůh náš vyvýšen je nad národy,
před ním vstávají a mizí rody,
on je věkověčná světů osa,
on je moře, my jen pouhá rosa.

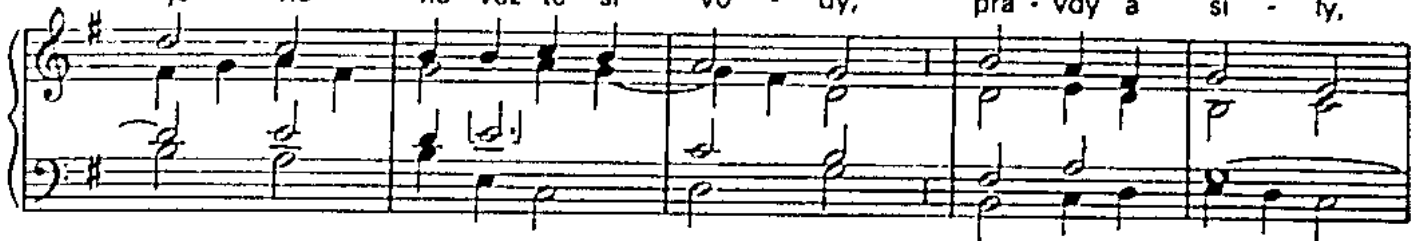
3. Kdo je jako náš Pán na výsosti?
A přec přichází pln slitovnosti;
slabého on z prachu k sobě zvedá,
bezmocnému ublížití nedá.

4. Bůh Syn v lidského se syna vtělil,
božský život s námi z lásky sdělil.
Díky za tu jeho lásku vzdějme,
která naše hříchy z duše sejme.

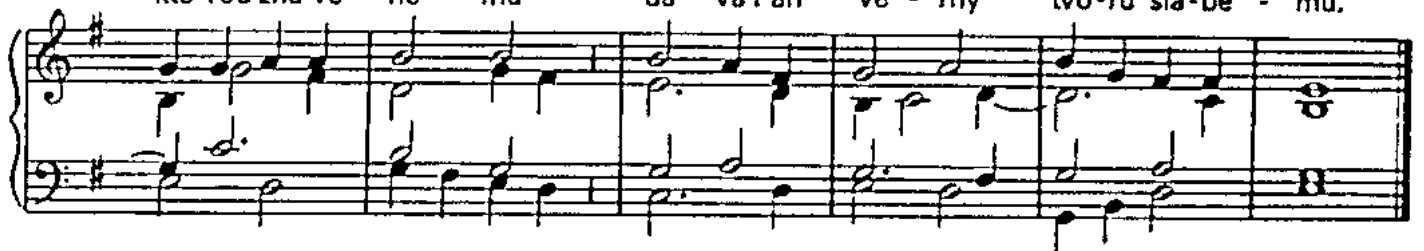
1. S ná - mi je Bůh náš, slyš - to, ná - ro - dy, ze stu - dně

je - ho na - važ - te si vo - dy, pra - vdy a sí - ly,

kte - rou zna - ve - nó - mu dá - vá Pán vě - rný tvo - ru sla - bé - mu.

2. Jenž doutnající knot neuhásí
a nalomenou třtinu nedolomí,
Pán milosrdný budiž chválen věčně,
veleben v slávě své nekonečné.

3. Na stezce soudů tvých tě čekáme,
jméno tvé slavit dychtivě toužíme,
po tobě prahne duše hledající,
po tobě volá ve dne i v noci.

1. Tvůrce mo - cný ne - be, ze - mě a co svět se jme - nu -

je, je - hož bo - žství vše - chno plé - mě v ce - lém svě - tě zje - vu -

je: te - be, Pá - na pá - nů, vzý - vám, kte - rý sí - dlíš na ne -

bi, to - bě pí - seň chvá - ly zpí - vám, te - be duch můj ve - le - bí.

2. Ať jsem srdce šlechtného,
Pane, přispěj silou svou,
v těžkých pracích stavu mého
nenech klesnout mysl mou.
Starost mnohá duši tíží
v trpkých zkouškách života,
oko tvé však na mě shlíží,
přeje mi tvá dobrota.

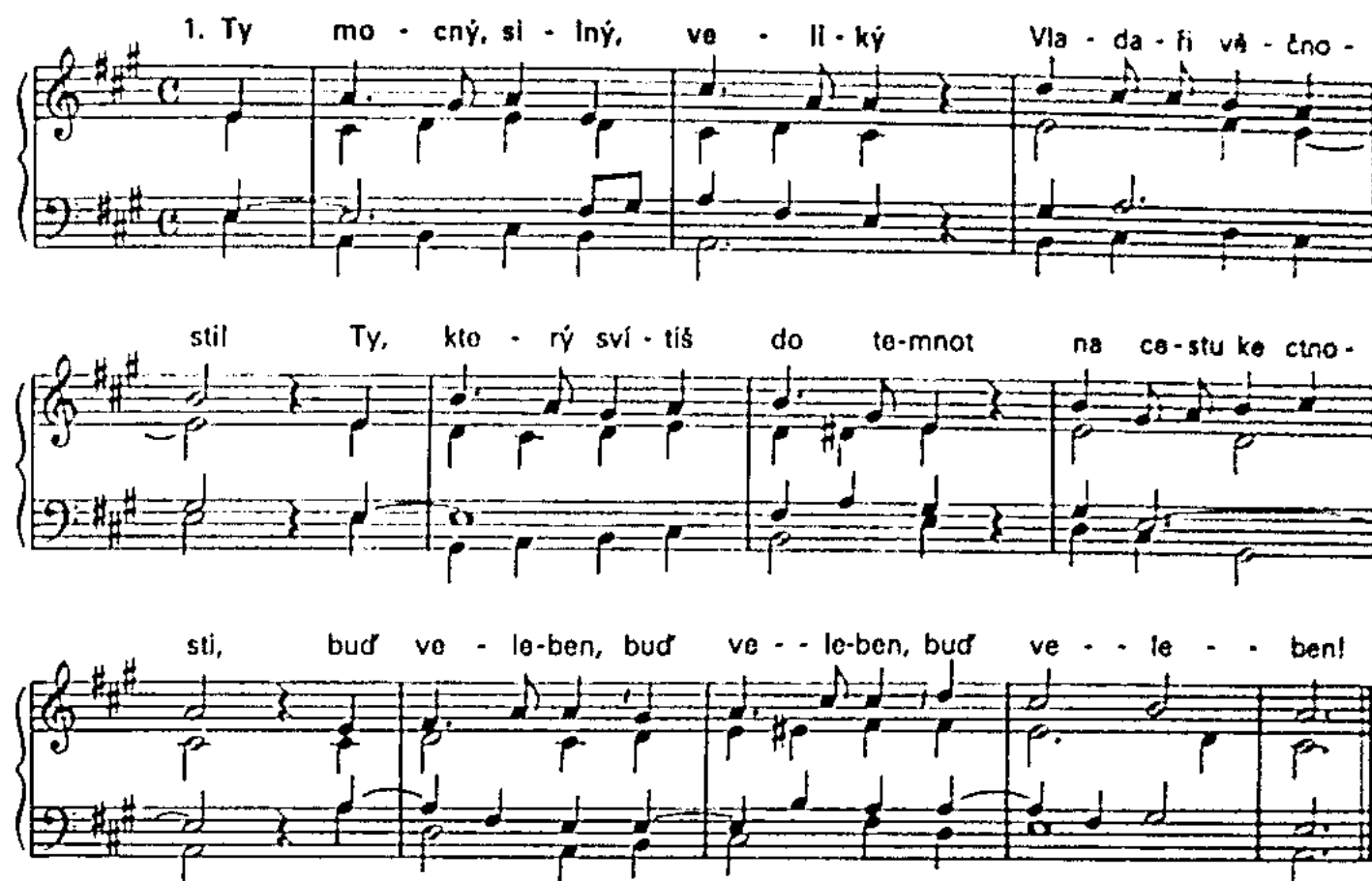
3. Souží-li mě nedostatek,
k tobě budu volati;
sejmeš smutek, sejmeš zmatek,
když tě budu vzývati.
Chceš, abychom jako k Otci
v tísní k tobě volali,
od tvé lásky, od tvé moci
všechno dobré doufali.

4. I když někdy zarmucuje
protivenství srdce mé,
důvěra mě povzbuzuje,
abych vzýval jméno tvé.
Když je nejhůř, ty jsi nejbliž,
naši lidskou bídu znáš,
u tebe je pomoc nejspíš,
protože jsi Otec náš.

5. Nebudu se nouze báti,
vždyť Bůh o mě pečuje;
když mě přítel nechce znáti,
naděje má v Bohu je.
Jestli kříž a protivenství
na ramena měl bych vzít,
Kristův příklad v člověčenství
chci vždy na paměti mít.

6. Kdyby pak mě pomyšlení
na smrt blízkou soužilo,
nad tím, že již léku není,
srdce mé se rmoutilo:
Bože, vírou požehnanou
potěš duši sklíčenou,
že smrt těla je jen branou
v říši nebes blaženou.

1. Ty mo - cný, si - lný, ve - li - ký Vla - da - fi vě - čno -
stil Ty, kto - rý sví - tiš do te-mnot na ce-stu ke ctno -
sti, buď ve - le-ben, buď ve - - le-ben, buď ve - - le - - ben!

2. Ty, jehož moudrost vesmíru
dala své zákony,
a chceš, by člověk postupně
zvedal jim záclony,
buď veleben ...

3. Ty, který krásou odiváš
korunku květovou
a v rovnováze držíš svou
soustavu světovou,
buď veleben ...

***Veleben buď, Hospodine,
Bože Izraele, našeho otce,
od věků na věky.***

1 Kron 29, 10bc

Vstup

1. Buď Bo - hu chvá - la, dík a čest a po - zdra - ve -

ní, že vze - šla no - vá ra - to - lest na vi - nném kme -

nil! Z mi - lo - sr - den - ství O - tco - va jsme ú - dy tě - la

Kri - sto - va a pu - tu - je - me s ním za Bo - žím krá - lov - stvím.

Průvod k bohoslužbě slova

2. Teď k slovu Pravdy, křesťané,
nebuďme hlouší,
ať nám Duch Boží zavane
až do dna duší.
Vždyť podle svatých zjevení
jsme z Ducha nově zrození,
v něm Bůh nás všechny zve
do ráje lásky své.

Po promluvě

3. Co mluví Bůh, jsme slyšeli,
jen dejme víru
všech nejlepšímu Příteli
a Králi míru.
Ta slova v srdci chovejme,
svědectví v činech vydejme
těm, které světil nám
do péče Pán Bůh sám.

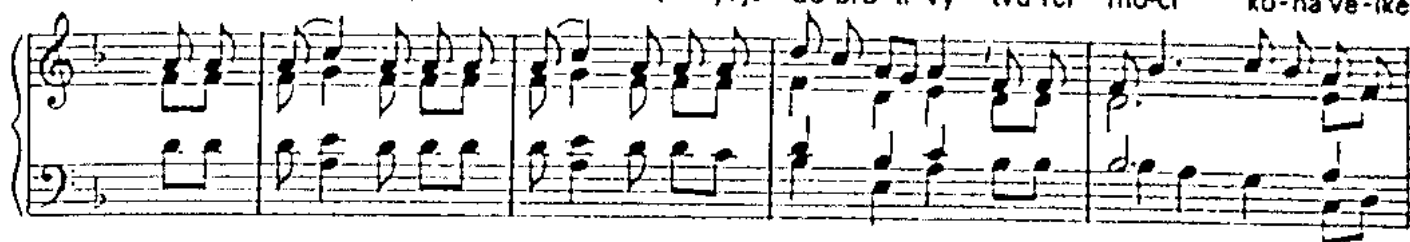
Průvod ke křtitelnici

4. Ó radujte se, andělé,
v radosti naši,
že k duši posud ztommělé
sám Duch se snášil
Až ji svým světlem rozjasní,
kmen církve si jí přivlastní,
tu mladou ratolest,
ať plody může nést.

Závěrečná prosba k Panně Marii

5. Maria, Matko milosti,
ty hvězdo stálá,
své dítko Otci z výsosti
jsi v obět dala.
Buď svatého křtu svědkyní
a bezpečnou ochránkyní
té duše zrozené
z Božího pramene!

1. Chvalte Pá - na, chvalte Pá - na, vždyť je do - bro - ti - vý tvů - rčí mo - ci ko - ná - ve - lké

di - vy. Je - ho lá - ska je vě - čná, ni - kdy ne - pře - stá - vá.

2. Chvalte Pána, chvalte Pána,
stvořil zem i nebe,
tichým hlasem volá mne i tebe.
Jeho láska ...

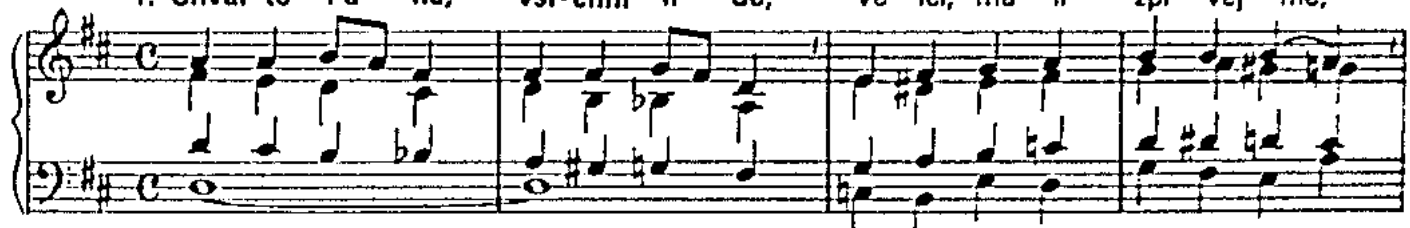
3. On je tvůrce, on je tvůrce
velehor i moří,
k jeho slávě celý vesmír hoří.
Jeho láska ...

4. Zná své děti, zná své děti
v každém pokolení,
vodí pouští k zaslíbené zemi.
Jeho láska ...

5. V jeho síle, v jeho síle
nad zlem vítězíme,
u něj skvělé dědictví nám kyne.
Jeho láska ...

6. Dá nám jísti, dá nám pítí,
všechny tvory živí,
chvalte Pána, vždyť je dobrotivý.
Jeho láska ...

1. Chval - te Pá - na, vši - chní li - dé, ve - lcí, ma - lí zpí - vej - me,

chval - te Pá - na, vši - chní li - dé, je - ho při - chod ví - tej me.

2. Ty jsi, Pane, přítel dětí,
ty jsi náš a my jsme tví,
jdeme s tebou a ty s námi
do Božího království.

3. Pane, ty máš všechny klíče
ke všem srdcím dětí svých,
kde se šíří tvoje láska,
mizí sváry, zlo a hřích.

4. Ty nám, Pane, dáváš radost,
dej, ať s námi zůstane,
kdo tě potká a je smutný,
ten ať plakat přestane.

5. Vše, co dýchá, ať ti zpívá,
kdo má sluch, ať naslouchá,
kdo má oči, ať se dívá
na tvá díla úžasná.

1. Nej-vyš-ší a mo - cný, do - brý Pa - ne, to - bě at' zní

chvá - la, čest a dík. Při - slu - ší jen to - bě,

je - hož jmé - no člo - věk ne - ní ho - den vy - slo - vit.

2. Ať tě Pane, chválí všechna díla,
zvláště bratr slunce ve výši,
on je dárce života i světla,
je tvůj obraz, Bože Nejvyšší.

3. Ať tě, Pane, chválí sestra luna,
všechny jasné hvězdy na nebi,
ať tě chválí svěží bratr vánek,
mraky, vzduch a každé podnebí.

4. Ať tě, Pane, chválí sestra voda,
čistá, sloužící a pokorná,
ať tě chválí jasný bratr ohoň,
jehož moci obává se tma.

5. Ať tě chválí sestra matka země,
rodí pro nás trávu, plod i květ,
ať tě chválí trpící a tiší,
kteří s láskou umí odpouštět.

6. Ať tě chválí sestřička smrt těla,
které neunikne žádný tvor,
běda těm, kdo zemřou v těžkém hříchu,
šťastní, kdo v tvé vůli mají vzor.

7. Nejvyššímu, všemocnému Pánu
vzdejte čest a chválu veškerou,
dobrořečte s díky jeho jménu,
služte jemu s velkou pokorou.

1. Jeden Pán, jedna ví - ra, je - den křest po - jí nás, tvo - ři - me je - dno tě - lo, sly - ší - me Kristův hlas:

O - tče, ať jsou je-dno, jak ty ve mně, ať jsou svě-tlem svě-ta, so - lí ze - mě.

2. Pomáhej, Duchu lásky,
odpouštět a jít vstříc,
pomáhej, Duchu pravdy,
poznávat stále víc,
že je Kristus jeden, nerozdělen,
že je hlavou církve a my tělem.

3. Církov tvá ať se stane
domovem lidem všem,
místem, kde jsme si blízcí
v Ježíši, bratru svém,
kde se svátek lásky stále svítí,
kde se sdílí všechny Boží děti.

T: Kliment Bosák 1. pol. 16. stol.
N: Franus 1505
D: L. Holain (-1992)

911

1. O - tče náš, mi - lý Pa - ne, dej nám Du - cha Sva - té - ho,

pro - sí - me, ať se sta - ne, pro Kri - sta, Sy - na tvé - ho,

ať nás u - čí bo - žské - ho pra - vdu zá - ko - na zná - ti,

pro - ro - ctví fa - leš - né - ho pi - lně se vy - stří - ha - ti.

2. Kriste, jenž jsi věrným svým
seslal Ducha Svatého,
před věky vyvoleným
od Otce nebeského,
rač i nám této chvíle
téhož Ducha seslati,
abychom tebe mile
mohli v slovu poznati.

3. Ó milý Duchu Svatý,
rač naším hostem býti,
jenž jsi v darech bohatých,
nemeškej k nám přijíti;
spravuj jazyk k mluvení,
dej dobré naučení,
nachýl uši k slyšení,
zapal srdce k věření.

1. Nej-vyš-ší a mo - cný, do - brý Pa - ne, to - bě at' zní

chvá - la, čest a dík. Při - slu - ší jen to - bě,

je - hož jmé - no člo - věk ne - ni ho - den vy - slo - vit.

2. At tě Pane, chválí všechna díla,
zvláště bratr slunce ve výši,
on je dárce života i světla,
je tvůj obraz, Bože Nejvyšší.

3. At tě, Pane, chválí sestra luna,
všechny jasné hvězdy na nebi,
at tě chválí svěží bratr vánek,
mraky, vzduch a každé podnebí.

4. At tě, Pane, chválí sestra voda,
čistá, sloužící a pokorná,
at tě chválí jasný bratr oheň,
jehož moci obává se tma.

5. At tě chválí sestra matka země,
rodí pro nás trávu, plod i květ,
at tě chválí trpící a tiší,
kteří s láskou umí odpouštět.

6. At tě chválí sestřička smrt těla,
které neunikne žádný tvor,
běda těm, kdo zemřou v těžkém hříchu,
šťastní, kdo v tvé vůli mají vzor.

7. Nejvyššímu, všomocnému Pánu
vzdejte čest a chválu veškerou,
dobrořečte s díky jeho jménu,
služte jemu s velkou pokorou.

1. Jeden Pán, jedna vi - ra, je - den křest po - jí nás, tvo - ři - me je - dno tě - lo, sly - ší - me Kristův hlas:

O - tče, ať jsou je - dno, jak ty ve mně, ať jsou svě - tlem svě - ta, so - li ze - mě.

2. Pomáhej, Duchu lásky,
odpouštět a jít vstříc,
pomáhej, Duchu pravdy,
poznávat stále víc,
že je Kristus jeden, nerozdělen,
že je hlavou církve a my tělem.

3. Církev tvá ať se stane
domovem lidem všem,
místem, kde jsme si blízcí
v Ježíši, bratru svém,
kde se svátek lásky stále světlí,
kde se sdílí všechny Boží děti.

T-: Kliment Božák 1. pol. 16. stol.
N. Franus 1505
D: L. Holain (~1992)

911

1. O - tče náš, mi - lý Pa - ne, dej nám Du - cha Sva - té - ho,

pro - sí - me, ať se sta - ne, pro Kri - sta, Sy - na tvé - ho,

ať nás u - či bo - žské - ho pra - vdu zá - ko - na zná - ti,

pro - ro - ctví fa - leš - né - ho pi - lně se vy - stří - ha - ti.

2. Kriste, jenž jsi věrným svým
seslal Ducha Svatého,
před věky vyvoleným
od Otce nebeského,
rač i nám této chvíle
téhož Ducha seslati,
abychom tebe mile
mohli v slovu poznati.

3. Ó milý Duchu Svatý,
rač našim hostem býti,
jenž jsi v darech bohatých,
nemeškej k nám přijít;
spravuj jazyk k mluvení,
dej dobré naučení,
nachyť uši k slyšení,
zapal srdce k věření.

1. Ho - spo - di - ne, mo - cný Krá - li, dej, by plo - dy ze - mě

zrá - ly, do-přej po-lím slu-nce, vlá - hy, že-hnej prá-ci, po-sil

sna - hy, s kně - zem lid tvé jmé - no chvá - li.

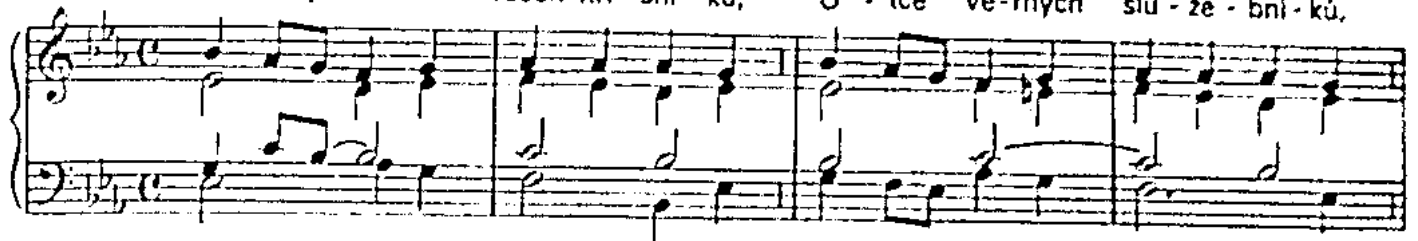
2. Ať tvá láskyplná vláda
Kristův pokoj v srdce vkládá,
ať tvá církev volně vzkvétá
k posvěcení všeho světa,
s knězem lid tě vroucně žádá.

3. Hospodine, když se stmívá,
když se k bouřím připozdívá,
odvrat války, odvrat bídu,
svobodu dej svému lidu,
s knězem lid tvou lásku vyzývá.

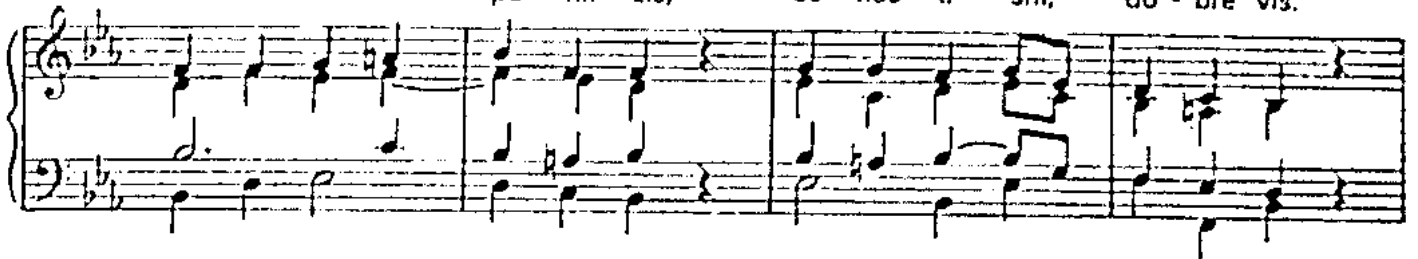
4. Ty jsi Bůh, jenž pokoj dává,
v odpuštění je tvá sláva,
pomoz hříšným povstat z pádu,
v duších obnov svoji vládu,
s knězem lid ti úctu vzdává.

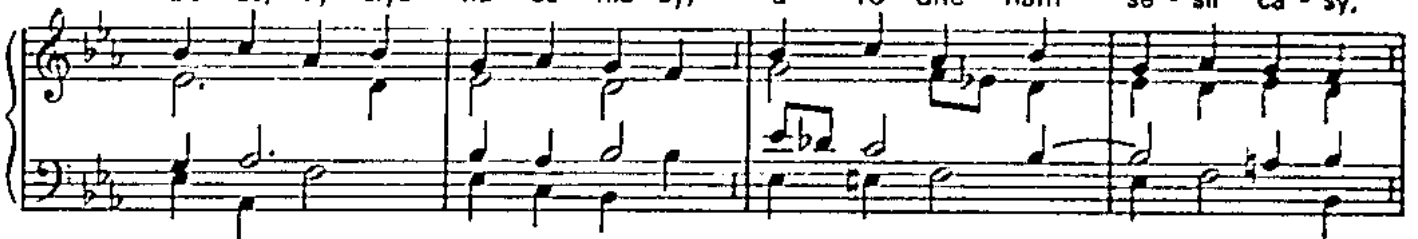
1. Pří - sný sou - dce všech hři - šní - kú, O - tče vě - rných slu - že - bní - kú,

z ne - bo na nás po - hli - žíš, co nás ti - sní, do - bře víš.

Bo - že, vy - slyš na - še hla - sy, ú - ro - dné nám se - šli ča - sy,

chléb náš ve - zdej - ší nám dej, v ka - ždé prá - ci po - má - hej.

2. Toho světa všecko zboží
jen z tvé milosti se množí,
ty jsi Otec žijících,
vosmír celý v rukou tvých.
Bože, vyslyš ...

3. Lidé zrno zasévají,
života mu nedodají,
všechno živé stvoření
je nad lidské vědění.
Bože, vyslyš ...

4. Ty, jenž hory sluncem zlatíš,
i květ polní krásou šatíš,
ty jsi pravá příčina,
z které život počíná.
Bože, vyslyš ...

5. Žehnej poli, žehnej sadu,
louce, lesu, vinohradu,
aby, syčen z darů tvých,
k tobě tvůj lid mysl zdvih.
Bože, vyslyš ...

6. Nakonec tě, dobrý Pane,
o tvůj velký dar žádáme,
ať žijem z Tvé milosti
v lásce, miru, svornosti.
Bože, vyslyš ...

1. Bůh ti ten-to ži-vot dal, bys jej vrou-čně mi-lo - val,

a tak tou-to sva-tou lá-skou bla - že - ným se stal. Je - dnu je-nom du-ši

máš, proč tak má-lo o ni dbáš? Pa - ma-tuj: Když du-ši

ztra - tiš, vše ztra-ce - no máš, vše ztra - ce - no máš.

2. K dobru tvému každý den
od Boha byl stanoven;
proto hled', co síly stačí,
konat dobro jen.
Abys Bohu byl vždy blíž,
slovo Páně v duši slyš:
Co učiníš pro bližního,
[:pro mě učiníš.:]

3. Smrt přichází blíž a blíž,
snad po tobě sahá již.
Stihne-li tě v stavu hříšném,
kterak obtojiš?
Až dokončíš lidskou pouť,
předstoupíš před Boží soud,
tam před tvář Pravy věčné
[:nelze uniknout.:]

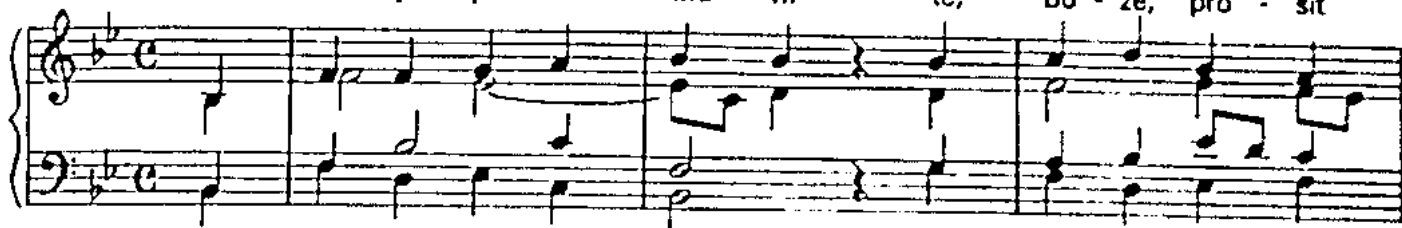
4. Závčas hříchů litujme,
svoje viny vyznejme,
o svátostnou odpuštění
k Bohu volejme.
Otec všechno odpustí,
a kdo se ho nespustí,
ten u Jeho lásky dojde
[:věčných radostí.:]

5. Koho tíží temný hřích,
i kdo tone v zármutcích,
ten ať spěchá k Matce Boží,
matce trpících.
Koho ona miluje,
ke komu se schyluje,
nad tím na přimluvu její
[:Syn se smiluje.:]

6. Zanech, zanech všech zlých cest,
Kristův kříž se odvaž nést
až tam, kde zní jeho velké
Dokonáno jest.
Slyš, má duše, tento hlas,
vrat se k Bohu svému zas,
on tě volá, za ním spěchej,
[:dokud ještě čas.:]

Vstup

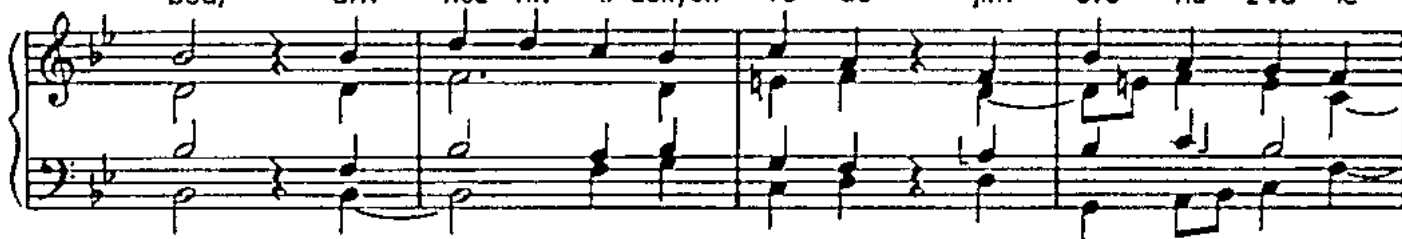
1. O ho - jné po - že - hná - ní tě, Bo - že, pro - sit

jdou dva pá - ry li - dských dla - ní spo - je - ných mo - dlit -

bou, dřív než nit li - dských ro - dů jim své - říš z vů - le

své, než vze - jde sla - dkost plo - du na sni - tce ré - vo - vé.

2. Ty, který jsi Pán času
a rozmnožitel dní,
i ve tmách pramen jasu,
První a Poslední,
kde dva jsou ve tvém jméně,
ty s nimi slíbils být.
Rač příslib věčna denně
do jejich lásky lit.

Před evangeliem

3. V objetí stále užším,
radostný Ježíši,
těm dvěma blízkým duším
vždy ty buď nejbližší.
Ať z písní jara, léta
i z mlhy podzimní,
ať ze všech zvonů světa
vždy slovo tvé jim zní.

Obětní průvod

4. Na nebi radost mají
dva strážní andělé,
když prsteny si dají
na zemi manželé.
Tu rozchevělou chvílí,
jež dny jim posvětil,
na oltář, Bože miřý,
ti nesou k oběti.

5. Co s ženou muž si dají
svých srdcí výměnou,
je obrazem, jenž tají
tvou lásku vznešenou.
Jsi pánem věčné říše,
jsi pastýřem svých stád:
jdeš pokorně a tiše
svým ovcím sám se dát.

Přijímání

6. Jak svatebčanům v Káni
jsi dobré víno dal,
tak vždy a bez ustání
div lásky činiš dál,
když pro svět slávy přišti
i za dnů soumravných
krev života nám přýšti
z tvých darů zázračných.

Závěr

7. Vypros jim, prosíme tě,
ó Matko bez viny,
jas domku v Nazaretě,
mír svaté rodiny.
Kéž v manželském tom svazku,
jež Syn tvůj posvětil,
rozmnoží lidskou lásku
o nový božský díl.

Vstup

1. Buď ve svá-to - sti Bo - hu při - to-mné - mu, jenž zvo - lil dům ten

k pře - bý - vá - ní své - mu, vzdán dik a čest a kla - ně - nil

Zde ne - be - ská je brá - na všem li - dem zo - tví - rá - na,

jí a - by do - šli k spa - se - ní, jí a - by do - šli k spa - se - ní.

Před evangeliem

2. Zde tolikrát již slovo Páně znělo
a lidské srdce k chvále rozepělo,
jak kdysi v chrámech Judeje.
Zde slzu stírá z tváří,
nástrahy pekla maří
[:a duším láskou panuje!:]

Obětní průvod

3. Zde Kalvárie i síň na Siónu,
kde Kristus Ježíš k spáse miliónů
se obětuje denně zas.
Zde také obět naši
sám za nás k Otci vznáší,
[:svým křížem těší, silí nás.:]

Přijímání

4. Pán chtěl by vejít dnes do chrámu tvého,
ó srdce mé, jež věříš, doufáš v něho,
jen zaplaň láskou ohnivou.
On mír a pokoj dává
a chránit nepřestává
[:ty, kteří zcela jeho jsou.:]

5. Mé srdce, změň se v svatostánek Páně,
kam Kristus vejde rád a odevzdaně
jak do domova tichého.
Přijď, vstup k nám, Kriste Králi,
již trůn jsme přichystali
[:pro tebe, Boha pravého.:]

Závěr

6. Kéž tvoje ruka, plná požehnání,
nás, Pane, v bojích provází a chrání,
až za prací se rozejdem.
Dej, ať tvé shromáždění
se po lopotě denní
[:navěky sejde v domě tvém.:]

Vstup

1. Bo - že vše - mo - cný a vll - dný, při - jmi dik za ten - to den,

za tvé pře - bý - vá - ní sli - dmi v po - svě - ce - ném chrá - mu tvém. Zde je

do - mov pro ka - ždý - ho, kdo zná v Bo - hu O - tce své - ho.

Před evangeliem

2. Odvěká a stále nová
zni k nám zvěst, z níž vane Duch.
Dřív, než zazní tvoje slova,
Pane, otevři nám sluch!
Kéž se vzácné zrno ujme,
srdce k setbě připravujeme.

Obětní průvod

3. Otesány, obroušeny,
my, tvé živé kameny,
chceme být z tvůrčích božích dlaní
do tvé stavby vsazeny.
Dej, ať v chrámu církve, Kriste,
pevně držím na svém místě.

4. Slitování žádáš, Pane,
více než dary k oběti.
Přijmi vše, co jsme a máme,
darem lásky od dětí.
Lámej nás jak kousek chleba,
ber a dávej, kde je třeba.

Přijímání

5. V božím přibytku je stále
hojnost darů nejlepších,
stůl zve děti velké, malé:
Vezměte a jezte z nich!
V chlebě, víně Ježíš živý
ve všech nás chce konat divy.

6. Vyznáváme, víme, kdo jsi:
Bůh a dobro bezmezné!
Kdo v tvém domě hledá, prosí,
obdrží a nalezne.
Co jsi slíbil, platí stále,
splň vše na nás ke své chvále.

Závěr

7. Z domu nadějí a jistot,
návrátů i odchodů
vracíme se na své místo
šířit smír a obrodu,
dřív, než v jednom lidstvu chrámě
všechno ve všem Bůh se stane.

Vstup

1. Bo - že, vě - rným ze - mře - lým mi - lo - stiv rač bý - ti,

nech, ať svě - tlo vě - čné jim v kra - ji ži - vých svi - til

Dej, ať v ři - ši nad - hvězd - nou spě - ji z mí - sta ža - - lu,

v ne - bi s ci - rkví ví - těz - nou pě - ji to - bě chvá - lu.

Před evangeliem

2. Svatí, Boží přátelé,
přimluvte se za ně,
uvedte je, andělé,
k slavné nebes bráně.
Popros Dárce milosti,
svatá Boží Máti,
ať je k věčné radosti
ráčí povolati.

Obětní průvod

3. Nesem, Bože, k oběti
plody země naší,
máme přítom v paměti
dary nad vše dražší,
které nám dal Boží Syn
na svém svatém kříži,
aby shladil lidských vín
převelikou tíži.

Závěr

5. Až i nás tam povoláš
z pozemské té pouti,
rač nad námi, Bože náš,
též se ustrnouti.
Spoj nás s všemi přáteli
ve sbor jeden stálý,
bychom tobě s anděly
pěli věčné chvály.

Přijímání

4. Kdo mé tělo požívá,
bude věčně žiti.
Tvoje slova pravdivá
nadějí nám svítí.
Že tak, jak zde na zemi
nám jsi zdrojem síly,
smiluješ se nad těmi,
kdo nás opustili.

1. Ma - ti - čko Kri - sto - va, kli - čni - co na - be, za du - še

vo - či - stci pro - si - me te - be. Ma - teř - skou při - mlu - vou

o - tevř jim brá - nu, o - ny už tou - ží tak po Kri - stu Pá - nu.

2. Chybily, hřešily, zbloudily z cesty,
v lítosti volají po rajském štěstí.
Zhřešily v slabosti, chybyly v zlobě,
v lásce však volají, Matičko, k tobě.

3. Slyš, mocná Královno, prosebné zpěvy,
jimiž tě vzývají synové Evy!
Za ně se přimlouvej u svého Syna,
ať jeho krev je smyta z nich vina.

4. Matičko, skloň se k nim vlídnou svou tváří,
nebeský mir ať jim navěky září.
Přiveď je z očistce k novému žiti,
ať světlo věčné jim v nebesích svítí.

Vstup

1. Ó Bo - že, k pro - sbám li - du se na - kloň sr - dcem

svým a do - přež mí - ru, kli - du všem vě - rným ze - mře -

lým; ať vě - čné svě - tlo svi - ti jim v sva - tém po - ko -

ji; dej v bla - že - nost jim vjí - ti po stra - tech, po bo - ji.

Před evangeliem

2. Jak strastná, Otče, muka
tvé dítky postihla,
když proti nim tvá ruka
se k soudu pozdvihla.
Slyš jejich pláč bolestný,
slyš jejich žalný vzdech,
viz, jak po tobě teskní
a zprost je pokut všech.

Obětní průvod

3. Ó Bože věčné spásy,
pro obětní náš dar
necht tvoje láska zhasí
muk očišcových žár.
Sám z duší sejmi dluhů
tíž nedoplačenou,
dej v nebeštanú kruhu
jim radost blaženou.

4. Sám Syn tvůj za ně prolil
na Golgotě svou krev,
tys k oběti té svolil,
tvá láska nezná hněv.
Dnes v našem velebení
slyš hlasy prosící
za trestů odpuštění,
za duše v očistci.

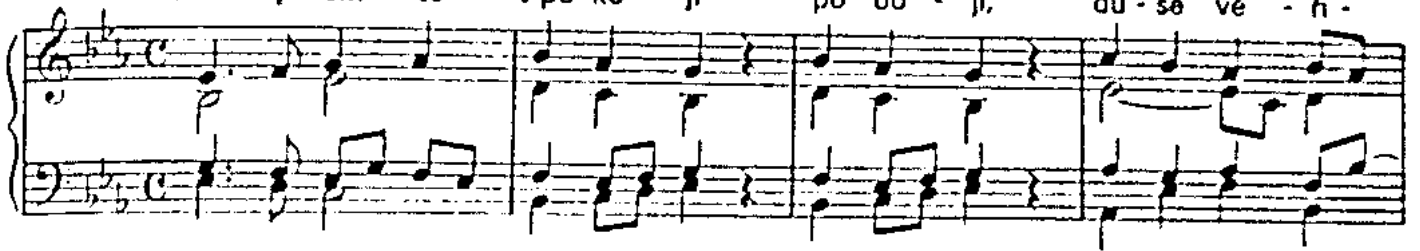
Přijímání

5. A jestli tvoje děti
nedbaly ve dnech svých
účasti na oběti
a darů nebeských,
kéž toto přijímání
a živá láska tvá
pro svatých přimlouvání
jim věčný život dá.

Závěr

6. Dej, Bože, krásné nebe
těm duším toužícím,
ať věčně chválí tebe,
a dej nám přijít k nim
a radovat se s nimi
z vítězství Kristova
i s kůry andělskými
ve světle Domova.

1. Od - po - čiň - te v po - ko - Ji po bo - Ji, du - še vé - h -

cil Vy - slyš, Bo - že, hlas své cí - rkve pro - sí - cí, pro - sí - cí.

2. Na pro - sby své sva - té Ma - tky od - pust je - jich ne - do - sta - tky,
3. S ví - rou na ně vzpo - mí - nej - me, z o - či - stce jim po - má - hej - me,

Kri - ste, pro svou dra - hou krev ze - snu - lým svou lá - sku zjev, lá - sku zjev.
bu - dou na nás vzpo - mí - nat, až my bu - dem u - mí - rat, u - mí - rat.

***Já jsem vzkříšení a život, praví Pán;
kdo věří ve mne, neumře navěky.***

Jan 11, 25a, 26

Vstup

1. Při tvé lá - sce ne - slý - cha - né, ži - vo - ta i smr - ti Pa - ne,

vzpo - mí - ná - me v té - to chví - li těch, kdo svět náš o - pu - stí - li.

2. Jen tvé mocné slitování
po skončeném putování
přivede je k rajske bráně,
otevře jim domov Páně.

Před evangeliem

3. Těm, kdo už stín hrobu znají,
ani těm, kdo pro ně lkají,
není slova utěšení
krom v tvém svatém zaslíbení.

Obětní průvod

4. Přijmi, Otče Slitovníku,
za duše svých služebníků
dary chleba, dary vína
v smírnou obět svého Syna.

5. Od nás místo slz a smutku
přijmi obět slov a skutků,
jimi doplň to, co v žití
drazi naši dlužili ti.

Přijímání

6. Chlebe duší, zdroji spásy,
před nímž tichnou světa hlasy,
necht tvé svaté působení
je všem mrtvým k očištění.

7. Cíli, který nepomíjíš,
s těmi, kdo nás předešli již,
dej nám vejít ke své chvále
v společenství dokonalé.

Závěr

8. Na své mrtvé vzpomínáme,
k andělům se utíkáme,
aby na nás jako na ně
svolávali lásku Páně.

1. Zpí - vej - me pí - seň na - dě - je bra - trům a se - strám pla - čí - cím.

At' se vám sr - dce ne - chvě - jel Tě - ši nás Je - žíš, Bo - ži Syn.

2. On každou ztrátu mění v zisk,
i propast hrobu prozáří,
on v každé nouzi jde nám vstříc
a vrací úsměv do tváří.

3. Dík, že ti můžem odevzdat
člověka, jehož milujem,
jen ty mu můžeš život dát
a plnost lásky v nebi svém.

4. At' božská tvoje dobrota
i ve smrti ho občerství,
puklý zvon jeho života
přetaví ve zvon vítězství.

5. Pomoz nám, Pane, ve smrti
řici ti Ano poslední,
jež celý život posvěti
a nikdy více nedozní.

T: sv. Tomáš Ak. (11274)
ND: P. Eben 1986

M₅ 927

1. Dej mi, Pa-ne, bdě-lé sr-dce, at' se ti dnes ne-vzdá-lím ne-roz-vážným smýšlením.

Dej mi sr-dce u-šle-chtí-lé, jež by žá-dný špa-tný cit ne-do-ká-zał po-ní-žit.

2. Dej mi, Pane, pevné srdce,
které nikdy nezlomí
nesnáze či pohromy.
Dej mi srdce nezávislé,
svobodné a odvážné,
povznesené nad vášně.

3. Dej mi rozum, jenž tě hledá,
moudrost, která nalezne
život podle vůle tvé.
Dej mi pravou, pevnou víru,
lásku, v níž se přetvořím
a stanu se zcela tvým.

U-čiň mě, Pa-ne, ná - stro-jem, ať zá - řím, ať zá - řím tvým po - ko - jem.

1. Kde du-si ne-ná-vist, ať lá-sku vná-ším, kde ti-skne bez-prá-ví, ať kři-vdy sná - šim,

ať smí-rem spo-ju-ji, kde dě - lí há-dky, ať pravdou přemáhám o-myl a zma-tky. U-čiň mě...

2. Ať vírou postavím hráz pochybnostem,
ať propast zoufalství překlenou mostem,
kde vládne temnota, ať světlo křesám,
se všemi smutnými ať v tobě plesám.
Učiň mě...

3. Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé:
víc, než být potěšen, chci těšit jiné,
víc, než být pochopen, druhé chci chápat,
víc, než být milován, chci lásku dávat.
Učiň mě...

4. Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme,
kdo ztrácí, nalézá sebe i jiné,
kdo bližním odpouští, sám milost pozná,
ba ani smrt mu víc nebude hrozná.
Učiň mě...

T: sv. Ignác z Loyoly (11546)
N: J. Hrdlička 1966
D: Fr. Kurečka 1966

M, 929

1. Ve - zmi si, Pa - ne, vše - chnu mou svo - bo - du, pa - měř i ro - zum i

vů - - li mou. Nic ne - mám, co bych ne - při - jal od te - be,

to - bě vše vra - cím s dů - vě - rou, to - bě vše vra - cím s dů - vě - rou.

2. Nalož s tím, Pane, zcela dle vůle své,
kěž jen tvou milost a lásku mám.
O to jen prosím, o nic víc nežádám.
[:Amen, můj Pane, staň se, staň.:]

Ho - spo - di - ne, po - mi - luj ny! Je - zu Kri - ste, po - mi - luj ny!

Ty, Spa - se vše - ho mi - ra, spa - siž ny; i u - slyš,

Ho - spo - di - ne, hla - sy ná - šel Daj nám všem, Ho - spo - di -

ne, žižň a mír v ze - mil Kr - leš! Kr - leš! Kr - leš!

930 B

TN-: úprava z počátku 19. stol.
(J. Filčík: Moravský kalendář 1832)
D: J. Hlucháň 1955

1. Hospodíne, u - li - tuj nás. 7. Ho - jnost, po - koj v na - ší ze - mil Ky - ri - e, e - lei - son.

2. Jezu Kriste, u - li - tuj nás.
3. Spasiteli všeho svě - ta,
4. Spasiž nás i u - sly - šiž,
5. Hospodíne, hlasy ná - šel
6. Dej nám všem, Hospo - di - ne,

Ho-spo-di-ne, po - mi - luj ny! Je - zu Kri - ste, po - mi - luj ny!
Ho-spo-di-ne, u - li - tuj nás, Je - zu Kri - ste, u - li - tuj nás!

Ty, Spa - so vše - ho mi - ra, spa - siž ny; i u - sly - šiž,
Spa - si - te - li vše - ho svě - ta, spa - siž nás i u - sly - šiž,

Ho - spo - di - ne, hla - sy na - šel Daj nám všem, Ho - spo - di - ne,
Ho - spo - di - ne, hla - sy na - šel Dej nám všem, Ho - spo - di - ne,

ži - zň a mír v na - ší ze - mil Kr - leš! Kr - leš! Kr - leš!
ho - jnost, po - koj v na - ší ze - mil Ky - ri - e, e - lei - son.

Chválíme tvé slavné jméno, Hospodine!

1 Kron 13b

1. Tam, kde str - mí cí - rkve ská - la, jak od ča - sů Pe - tra stá - la,

v pře - pa - mát - ném, vě - čném Ří - mě vše - chen svět se spo - jil v hy - mně:

Sva - té - ho nám O - tce, Bo - že, v lá - sce chraň a za - cho - vej,

sva - té - ho nám O - tce, Bo - že, v lá - sce chraň a za - cho - vej.

2. Všechny sbory nebešťanů,
proste s námi za ochranu
pro Kněze, jenž k spáse lidí
Petrův koráb moudře řídí:
[:Svatého nám Otce, Bože,
v lásce chraň a zachovej.:]

Ambrosiánský chvalozpěv

Bože, tebe chválíme, tebe, Pane, velebíme.

Tebe, věčný Otče, oslavuje celá země.

Všichni andělé, cherubové i serafové,

všechny mocné nebeské zástupy bez ustání volají:

Svatý, Svátý, Svátý, Pán, Bůh zástupů.

Plná jsou nebesa i země tvé vznešené slávy.

Oslavuje tě sbor tvých apoštolů,

chválí tě velký počet proroků,

vydává o tobě svědectví zástup mučedníků;

a po celém světě vyznává tě tvá církev:

neskonale velebný, všemohoucí Otče,

úctyhodný Synu Boží, pravý a jediný,

božský Utěšiteli, Duchu Svátý.

Kriste, Králi slávy, tys od věků Syn Boha Otce;

abys člověka vykoupil,

stal ses člověkem a narodil ses z Panny;

zlomil jsi osten smrti a otevřel věřícím nebe;

sedíš po Otcově pravici a máš účast na jeho slávě.

Věříme, že přijdeš soudit, a proto tě prosíme:

přispěj na pomoc svým služebníkům,

vždyť jsi je vykoupil předrahou krví;

dej, ať se radují s tvými svatými ve věčné slávě.

Zachraň, Pane, svůj lid, žehnej svému dědictví,

veď ho a stále pozvedej.

Každý den tě budeme velebit

a chválit tvé jméno po všechny věky.

Pomáhej nám i dnes,

ať se nedostaneme do područí hříchu.

Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi.

Ať spočine na nás tvé milosrdenství,

jak doufáme v tebe.

Pane, k tobě se utíkáme, ať nejsme zahanbeni navěky.

1. Bo - že, chvá - lí - me te - be, Pa - no, moc tvou

ve - le - bí - me, kte - rou zná zem i ne - be,

všem tvým sku - tkům se di - ví - me; když se vše v svě -

tě mě - ni, ty sám jsi bez pro - - mě - ny.

2. Vše, co jen chválit může,
 cherubové, serafové,
 chválí tě, velký Bože,
 nebe, země zástupové,
 ode všech jsi nazýván:
 Svatý, Svatý, Svatý Pán.

3. Svatý Pán Bůh Sabaoth,
 Svatý, jenž řídí národy,
 jenž pomáhá z béd a psot.
 Nebe, zem, povětří, vody
 plné jsou cti, chvály tvé,
 neb vše tvoje dílo je.

4. Apoštolů slavný sněm
 a proroků řad veliký
 posílá v plesání svém
 k trůnu tvému vroucí díky;
 kolik je mučedníků,
 tolik chvalořečníků.

5. Po všem okrsku země
 tobě, Otče, velcí, malí,
 když jsou tvé svaté plémě,
 vděčně prozpěvují chvály,
 vzdávají čest i Synu
 na trůnu sedícímu.

6. Též i Duchu Svatému,
 který svatá naučení
 uděluje každému
 a v smutku je utěšení,
 lid křesťanský se klaní,
 všude jeho chvála zní.

7. Ty, Otce věčný Synu,
 vtělil ses, sestoupiv z nebe,
 chtě smazat naši vinu
 vydals na smrt kříže sebe;
 milost jsi nám vydobyl,
 od hříchu osvobodil.

8. Tebou je všem, kdo věří,
nebes brána otevřena,
s důvěrou kdo k tobě zří,
zastáncem tě u Otce má.
Že přijdeš svět souditi,
máme mít vždy v paměti.

9. Buď milostiv dětem svým,
požehnej dědictví svému,
veď nás světlem nebeským
a povyš až k trůnu svému,
ať tě, plní vděčnosti,
chválíme na věčnosti.

10. Přispěj zatím k pomoci
drahou krví vykoupeným,
chraň a braň je svou mocí,
přičti ke svým vyvolaným;
po časném pak bloudění
přiveď nás ke spasení.

11. To buď naše snažení:
tebe a tvé jméno vzývat,
čest a dikůčinění
po všechny dny tobě zpívat.
Rač od hříchů chránit nás
jak dnes, tak po všechnen čas.

12. Pane, smiluj, smiluj se,
buď s námi tvé požehnání;
oč prosíme, staniž se
podle našeho doufání.
Kdo v tě doufá samého,
neopustiš žádného.

K Dobrořečme Otci i Synu i Duchu Svatému. (Aleluja.)

L Chvalme a vyvyšujme ho navěky. (Aleluja.)

K Pane, vyslyš mou modlitbu.

L A mé volání přijď k tobě.

K Modleme se: Bože, tvé milosrdenství je nezměrné a tvá dobrotivost jako nevyčerpatelný poklad; vzdáváme díky tvé velebnosti za udělené dary a prosíme, abys nás neopouštěl a připravil k budoucím odměnám. Skrze Krista, našeho Pána.

L Amen.

1. Te - be Bo - že, chvá - lí - me, te - be, Pa - ne

ve - le - bí - me, te - be, O - tce vě - čné - ho,

s tvo - ry ce - lé ze - mě ctí - me. Též i mo - ce

an - děl - ské vě - čně chvá - lí jmé - no tvé.

2. Tobě zpívá nebe chrám,
cherubové, serafíni:
Svatý, Svatý, Svatý Pán,
Bůh, jenž mocné divy činí.
Nebe, země, den i noc
hlásá slávu tvou a moc.

3. Tebe slaví skvělý chór
proroků i apoštolů,
mučedníků vzácný sbor,
církve hlas od tvého stolu,
tebe, Otce našeho,
Syna, Ducha Svatého.

4. Ty jsi, Kriste, slávy král,
Syn, v němž Bůh je mezi námi.
K naší záchraně jsi vzal
lidské tělo v lůně Panny.
Zvítězil jsi nad smrtí,
zveš nás v nebes království.

5. Po pravici Boží dliš
v slávě Otce nebeského.
Věříme, že přicházíš
jako soudce tvorstva všeho.
Pomoz služebníkům svým,
drahou krví koupeným.

6. Dej, ať uvedení jsme
do tvé slávy ke všem svatým.
Žehnej svému dědictví,
zachraň je a kraluj nad nimi.
Dobrořečit chceme ti,
chválit dnes i navěky.

7. Dnes a stálo, Pane náš,
chraň od hříchů lidské syny,
smiluj se a diuhy smaž,
prokaž nám své dobrodini.
Vždyt, kdo v tebe doufá jen,
nikdy není zahanben.

K Dobrořečme Otci i Synu i Duchu Svatému. (Aleluja.)

L Chvalme a vyvyšujme ho navěky. (Aleluja.)

K Pane, vyslyš mou modlitbu.

L A mé volání přijď k tobě.

K Modleme se: Bože, tvé milosrdenství je nezměrné a tvá dobrotivost jako nevyčerpatelný poklad, vzdáváme díky tvé velebnosti za udělené dary a prosíme, abys nás neopouštěl a připravil k budoucím odměnám. Skrze Krista, našeho Pána.

L Amen.

***Jásejte Hospodinu, všechny země,
radujte se, plesejte a hrejte!***

***Hrejte Hospodinu na cíteru,
na cíteru a s doprovodem zpěvu,
za hlaholu trub a rohů,
jásejte před králem Hospodinem!***

Ž 97, 4-6

Rozšíření od 30. vydání Kancionálu

068

Litanie ke všem svatým

TN: liturgie, chorál (prvá Mšeňanská stol.)
D. O. Mučka 2008

Prosba k Bohu

Pa - ne, smi - luj se. Kris - te, smi - luj se. Pa - ne, smi - luj se.

Vzývání svatých

Svatá Maria, Matko	Bo - ží,	o - ro - duj	za nás.
Svatý Micha	e - li,		
Svatí Boží	an - dě - lé,	o - ro - duj - te	za nás.
Svatý Jene	Křti - te - li,		
Svatý	Jo - se - fe,		
Svatý Petře a	Pav - le,	o - ro - duj - te	za nás.
Svatý	On - dře - ji,		
Svatý	Je - ne,		
Svatá Maří Magda	lé - no,		
Svatý	Ště - pá - ne,		
Svatý Ignáci z Antio	chi - e,		
Svatý	Vav - řin - če,		
Svatý	Vá - cla - ve,		
Svatý	Voj - tě - chu,		
Svatý Jene Nepo	muc - ký,		
Svatá Perpetua a Feli	ci - to,	o - ro - duj - te	za nás.
Svatá	A - než - ko,		
Svatý	Ře - ho - ň,		
Svatý Augus	ti - ne,		
Svatý Atha	na - si - e,		
Svatý	Ba - zi - le,		
Svatý	Mar - ti - ne,		
Svatý Cyrile a Meto	dě - ji,	o - ro - duj - te	za nás.
Svatý Bene	dík - te,		
Svatý	Pro - ko - pe,		
Svatý Františku a Domi	ni - ku,	o - ro - duj - te	za nás.
Svatý Františku	Xa - ver - ský,		
Svatý Jene Maria Vian	ney - i,		
Svatá	Hed - vi - ko,		
Svatá Anežko	Čes - ká,		
Svatá Brigito	Švéd - ská,		
Svatá Kateřino	Si - en - ská,		
Svatá Terezie od Je	ží - še,		
Svatá Terezie Benedikto	od Kří - že,		
Svatá	Zdi - sla - vo,		
Svatý Jene	Sar - kan - dře,		
Všichni svatí a světice	Bo - ží,	o - ro - duj - te	za nás.

Vzývání Krista

Měj s námi sli - to - vá - ní, vy - svo - boď nás, Pa - ne.
 Ode vše - ho zlé - ho
 Ode vše - ho hří - chu
 Od dá - - blo - vých ú - kla - dů
 Od hněvu, nenávisli a zlé vů - le
 Od smr - ti věč - né
 Svým sva - tým vtě - le - ním
 Svou smrtí a zmr - vých - vstá - ním
 Sesláním Du - cha Sva - té - ho

Prosby v různých potřebách

I když jsme hříš - ní - ci, pro - sí - me tě, vy - slyš nás.
 Veď a ochraňuj svou cír - kev,
 Papeži a biskupům,
 kněžím a jáhnům
 dej věrnost ve svatém po - vo - lá - ni,
 Všem národům dej mír a pra - vou svor - nost,
 Nám všem dej sílu vytrvat v tvé služ - bě,

Zvláštní prosby

Všem, kdo v tebe věří, dej jed - no - tu,
 Veď lidstvo k světlu e - - van - ge - li - a,
 Přiveď nás k pravé - - mu po - ka - ní,
 Probouzej v nás tou - - hu po to - bě,
 Odpusť nám, Pa - ne,
 Ušetři nás, Pa - ne,
 Zachraň naše bratry a sestry,
 příbuzné a přátele (dobrodince)
 před smr - - - - - ti věč - nou,
 Všem, kdo nám prokazují dobro,
 odplat' dob - - - - - rem věč - ným,
 Dej všem věrným zemřelým věčné od - po - či - nu - tí,
 Požehnej zemi a chraň ú - ro - du,
 Chraň svět před epidemií, hladem a vál - kou,

Ježíši, Synu Bo - - - - ha ži - vé - ho,

Závěr

Kris - te, u - slyš nás. Kris - te, vy - slyš nás.

K Cre - do in u - num De - um, *S* Pa - trem o - mni - po - tén - tem, fa - ctó - rem cae - li et ter - rae,

vi - si - bí - li - um ó - mni - um, et in - vi - si - bí - li - um

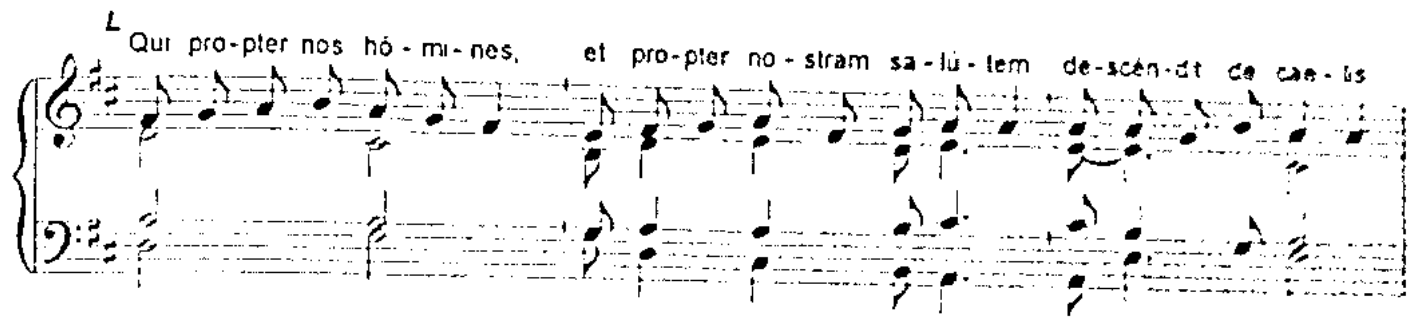
L Et in u - num Dó - mi - num le - sum Chri - stum, Fí - li - um De - i u - ni - gé - ni - tum

S Et ex Pa - tre na - tum an - te ó - mni - a saé - cu - la. *L* De - um de De - o,

lu - men de lú - mi - ne, De - um ve - rum de De - o ve - ro. *S* Gé - ni - tum non fa - ctum,

con - sub - stan - ti - á - lem Pa - tri: per quem ó - mni - a fa - cta sunt.

L Qui pro-pter nos hó - mi - nes, et pro-pter no - stram sa - lú - tem de - scén - dit de cae - lis

S Et in - car - ná - tus est de Spi - ri - tu San - cto ex Ma - ri - a Vir - gi - ne.

Et ho - mo fa - ctus est. *L* Cru - ci - fi - xus é - li - am pro no - bis sub Pón - ti - o Pi - lá - to

pas - sus et se - púl - tus est. *S* Et re - sur - ré - xit tér - ti - a dí - e.

se - cún - dum Scri - ptú - ras. *L* Et a - scén - dit in cae - lum: se - det ad dex - te - ram Pa - tris.

S Et i - te - rum ven - tú - rus est cum gló - ri - a, iu - di - cá - re vi - vos et mór - tu - os.

cu - ius re - gni non e - nt fi - nis. *L* Et in Spi - ri - tum San - ctum, Dó - mi - num,

et vi - vi - fi - cán - tem. qui ex Pa - tre Fi - li - ó - que pro - cé - dit. *S* Qui cum Pa - tre et Fi - li - o

si - mul ad - o - rá - tur, et con - glo - ni - fi - cá - tur. qui lo - cú - tus est per Pro - phé - las

L Et u - nam, san - ctam, ca - thó - li - cam et a - po - stó - li - cam Ec - clé - si - am

S Con - fi - te - or u - num bap - tís - ma in re - mis - si - ó - nem pec - ca - tó - rum.

L Et ex - spé - cto re - sur - re - cti - ó - nem mor - tu - ó - rum.

S Et vi - tam ven - tú - ri sae - cu - li. *V* A - - - men.

SL Ky - ri - e e - - - lé - i - son

SL Chri - sto e - - - lé - i - son

S Ky - ri - e e - - - lé - i - son.

L Ky - ri - e e - - - lé - i - son.

K Gló - ri - a in ex - cel - sis De - o. S Et in ter - ra pax ho - mi - ni - bus bo - nae vo - lun - tá - ts.

L Lau dá - mus te. S Be - ne - di - ci - mus te. L Ad - o - rá - mus te S Glo - ri - fi - cá - mus te.

L Grá - ti - as á - gi - mus ti - bi pro - pter ma - gnam gló - ri - am tu - am.

S Dó - mi - ne De - us, Rex cae - lé - stis, De - us Pa - ter o - mni - pot - ens.

L Dó - mi - ne Fi - li u - ni - gé - ni - te le - su Chri - ste. *S* Dó - mi - ne De - us, A - gnus De - i,

Fi - li - us Pa - tris. *L* Qui tol - lis pec - cá - ta mun - di, mi - se - ré - re no - bis

S Qui tol - lis pec - cá - ta mun - di, sú - sci - pe de - pre - ca - ti - ó - nem no - stram.

L Qui se - des ad déx - te - ram Pa - tris, mi - se - ré - re no - bis. *S* Quó - ni - am tu so - lus San - ctus.

L Tu so-lus Dó - mi - nus. S Tu so-lus Al - tis - si - mus, le - su Chr - ste

L Cum San - cto Spi - ri - tu, in gló - ri - a De - i Pa - tris V A - men

V San - ctus, San - ctus, San - ctus Dó - mi - nus De - us

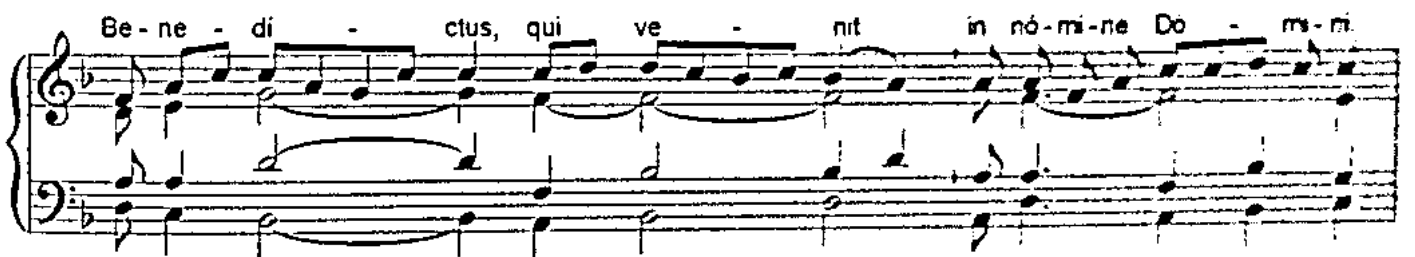
Sá - ba - oth. Ple - ni sunt cae - li et ter - ra

gló - ri - a tu - a Ho - sán - na in ex - cèl - sis

Be - ne - dí - ctus, qui ve - nit in nó - mi - ne Do - mi - ni

Ho - sán - na in ex - cèl - sis

V A - gnus De - i, qui tol - lis pe - cá - ta mun - di: mi - se - ré - re no - bis.

The first system of the musical score is for the voice part, marked with a 'V'. It features a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is written on a single staff, with lyrics underneath. The piano accompaniment is shown in a grand staff format (treble and bass clefs) with chords and moving lines in both hands.

A - gnus De - i, qui tol - lis pec - cá - ta mun - di: mi - se - ré - re no - bis

The second system continues the musical score for the voice part. It maintains the same key signature and clef as the first system. The lyrics are repeated, and the piano accompaniment continues with similar harmonic support.

A - gnus De - i, qui tol - lis pe - cá - ta mun - di: do - na no - bis pa - cem

The third system concludes the 'Agnus Dei' section. The lyrics change to 'do - na no - bis pa - cem'. The musical notation follows the same format as the previous systems, with a treble clef and one sharp key signature.

508

Ordinarium XI - Orbis factor

N chorál 10 stol
D O Múčka 2008

SL Ký - ri - e e - - - lé - i - son. SL Chri - ste

The first system of the 'Kyrie Eleison' section is marked with 'SL' (Soprano/Libretto). It begins with a treble clef and a key signature of one flat (Bb). The lyrics are 'Ký - ri - e e - - - lé - i - son.' followed by 'Chri - ste'. The piano accompaniment is in a grand staff format.

e - - - lé - i - son. S Ký - ri - e e - - - lé - i - son

The second system continues the 'Kyrie Eleison' section. It features a mezzo-soprano part marked with 'S'. The lyrics are 'e - - - lé - i - son.' followed by 'Ký - ri - e e - - - lé - i - son'. The piano accompaniment continues with the same harmonic structure.

L Ký - ri - e e - - - lé - i - son.

The third system concludes the 'Kyrie Eleison' section. It features a mezzo-soprano part marked with 'L'. The lyrics are 'Ký - ri - e e - - - lé - i - son.'. The piano accompaniment continues with the same harmonic structure.

K Gló-ri-a in ex-cél-sis De-o *S* Et in ter-ra pax ho-mi-ni-bus bo-nae vo-lun-tá-tis

L Lau-dá-mus te. *S* Be-ne-dí-ci-mus te *L* Ad-o-rá-mus te. *S* Glo-n-fi-cá-mus te

L Grá-ti-as á-gri-mus ti-bi pro-pter ma-gnam gló-ri-am tu-am *S* Dó-mi-ne De-us,

Rex cae-lés-tis, De-us Pa-ter o-mni-po-tens *L* Dó-mi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te,

le-su Chri-ste. *S* Dó-mi-ne De-us, A-gnus De-i, Fi-li-us Pa-tris.

L Qui tol-lis pec-cá-ta mun-di, mi-se-ré-re no-bis. *S* Qui tol-lis pec-cá-ta mun-di.

sú - sci - pe de - pre - ca - ti - ó - nem no - stram ^L Qui se - des ad dèx - te - ram Pa - tris,

mí - se - ré - re no - bis. ^S Quó - ni - am tu so - lus San - ctus. ^L Tu so - lus Dó - mi - nus.

^S Tu so - lus Al - tis - si - mus le - su Chri - ste. ^L Cum San - cto Spi - ri - tu,

in gló - ri - a De - i Pa - tris. ^V A - men.

^V San - ctus, San - ctus, San - ctus Dó - mi - nus De - us Sá - ba - oth.

Ple - ni sunt cae - li et ter - ra gló - ri - a tu - a. Ho - sán - na

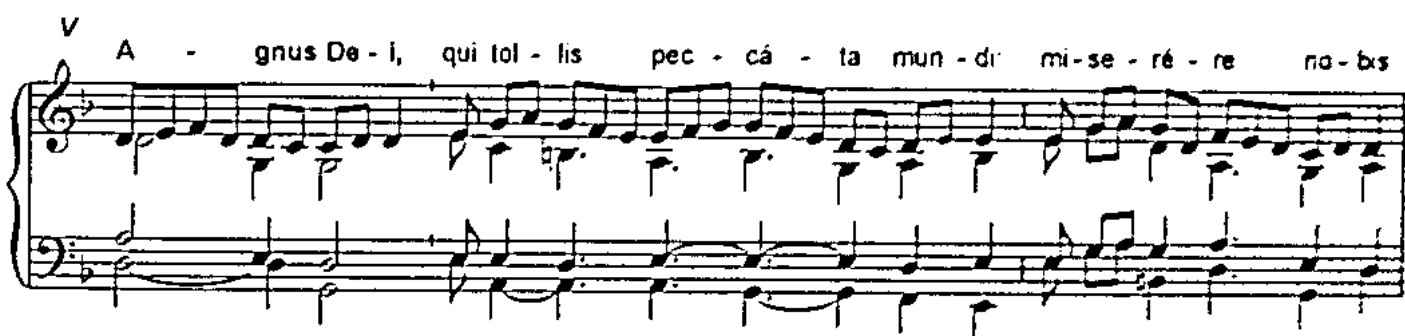
in ex - celsis Be-ne - di - ctus qui ve - nit in nó - mine

Dó - mi - ni. Ho - sán - na in ex - celsis

V A - gnus De - i, qui tol - lis pec - cá - ta mun - di mi-se - ré - re no - bis

A - gnus De - i, qui tol - lis pec - cá - ta mun - di mi-se - ré - re no - bis

A - gnus De - i, qui tol - lis pec - cá - ta mun - di. do - na no - bis pa - cem.

sú - sci - pe de - pre - ca - ti - ó - nem no - stram. *L* Qui se - des ad dèx - te - ram Pa - tris,

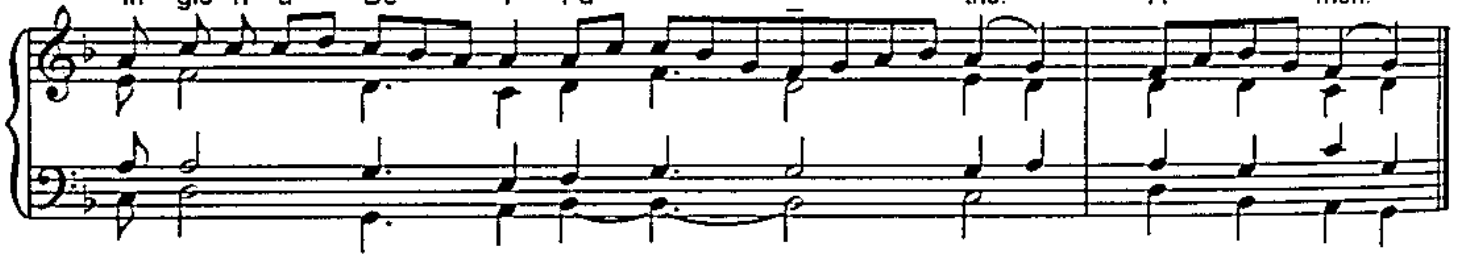
mi - se - ré - re no - bis. *S* Quó - ni - am tu so - lus San - ctus *L* Tu so - lus Dó - mi - nus

S Tu so - lus Al - tis - si - mus. le - su Chn - ste. *L* Cum San - cto Spí - ri - tu,

in gló - ri - a De - i Pa - tris. *V* A - men.

V San - ctus, San - ctus, San - ctus Dó - mi - nus De - us Sá - ba - oth.

Ple - ni sunt cae - li et ter - ra gló - ri - a tu - a. Ho - sán - na

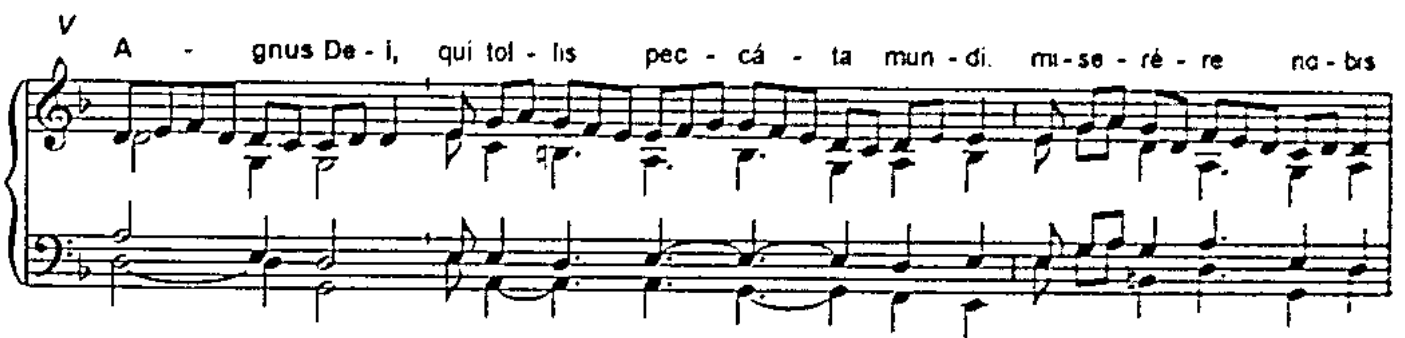
in ex - cèl - sis Be - ne - di - ctus qui ve - nit in nó - mi - ne

Dó - mi - ni Ho - sán - na in ex - cèl - sis

v A - gnus De - i, qui tol - lis pec - cá - ta mun - di. mi - se - ré - re no - bis

A - gnus De - i, qui tol - lis pec - cá - ta mun - di. mi - se - ré - re no - bis.

A - gnus De - i, qui tol - lis pec - cá - ta mun - di. do - na no - bis pa - cem.

870_ATN vždy
D J Húchán

1. An - dě - le Bo - ží, stráž - ce můj, rač vždy - cky být o - chrán - ce můj mě vždy - cky veď a

na - pra - vuj, ke vše - mu do - bré - mu, ke vše - mu do - bré - mu mě vzbu - zuj

870_BN BC 1938
D J Olejník 1992

1. An - dě - le Bo - ží, stráž - ce můj, rač vždy - cky být o - chrán - ce můj: mě vždy - cky veď a

na - pra - vuj, ke vše - mu do - bré - mu, ke vše - mu do - bré - mu mě vzbu - zuj

1. An - dě - le Bo - ži, stráž - ce můj, rač vždy - cky být o - chrán - ce můj mě vždy - cky veď a

na - pra - vuj, ke vše - mu do - brě - mu, ke vše - mu do - brě - mu mě vzbu - zuj.

2. Ctnostem svatým mě vyučuj,
ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj,
tělo, svět, ďábla přemáhám,
/: na tvá vnuknutí / pozor dám.

3. A v tom svatém obcování
ať setrvám do skonání,
po smrti pak v nebi věčně
/: chválíme Boha / ustavičně.

.....

SEZNAMY

ZKRATKY A ZNAČKY

- K - kněz; podle okolností i ten, kdo vede modlitbu
S - schola, sbor
L - lid
V - všichni
- - „malý“ oddech; zkrátí se předchozí doba, nemění se tempo, nepřidává se doba
- - „velký“ oddech; přidává se jedna doba, nemění se tempo*)
- [] - noty uzavřené těmito značkami je vhodné při hře bez pedálu hrát pravou rukou
M - mešní píseň
M₁ - Vstup
M₂ - Před evangeliem
M₃ - Obětní průvod
M₄ - Přijímání
M₅ - Díky
M₁₋₅ - možno zpívat na kterémkoli místě mše

Údaje o autorech

a) textu a nápěvu

- T - text
N - nápěv
- - upraveno
+ - přepracováno

b) doprovodu

- D - doprovod
- - úprava i několika jednotlivostí
x - změna celé fráze, zásah do harmonické struktury
+ - kombinace

- 1883 - Plesy duchovní, uspořádal Ludvík Holan, Brno 1883
1887 - Průvod varhan k Úplnému kancionálu arcidiecéze olomoucké, upravil Ludvík Holan, Olomouc 1887
1909 - Průvod k zpěvům, jež obsahuje . . . Cesta k věčné spáse, Brno 1909
1921 - Český kancionál, průvod varhan, harmonisoval Václav Vosyka, Praha 1921
1939 - Boží cesta . . . , průvod varhan, Olomouc 1939
1947 - Český kancionál svatováclavský, průvod varhan, Praha 1947
1955 - Varhanní doprovod k Českému kancionálu, harmonisoval Jan Hlucháň, Praha 1955
1959 - Průvod varhan k Cyrilometodějskému kancionálu (redaktor Vojtěch Hebelka), Praha 1959
1979 - Chorálník k Evangelickému zpěvníku, Praha 1979
1980 - Kancionál, varhanní doprovod, Praha 1980
1986 - Kancionál, doplněk, Praha 1986 (varhanní doprovod nebyl vydán)
1992 - Varhanní doprovod kancionálu, Praha 1992

*) Značky (divisio minima, minor, maior, finalis) v notaci chorálu a v notaci českých písní a zpěvů, notovaných bez taktových čar, rozdělují zpěv na menší nebo větší úseky. Nevztahuje se na ně to, co je řečeno o malém a velkém oddechu.

AUTOŘI DOPROVODŮ

Je-li autor doprovodů i autorem nápěvu, je číslo kurzívou.

- Adamec Jan (nar. 1947) 909*
- Bádal Jan (1856-1925) 413, 703, 708 B*
- Blatný Josef (1891-1980) 511 B, 804*
- Bříza Jiří (1931-2004) 604, 628, 646, 647, 684*
- Bříza Karel (1926-2001) 318 A, 415, 503, 627, 726, 727*
- CVS-Cesta k věčné spáse (1909) 814, 815, 822, 870 C*
- Eben Petr (1929-2007) 312, 504, 602, 624, 625, 626, 654, 661, 671, 683, 821, 832, 902, 907, 910, 927, 928*
- Förster Josef (1833-1907) 316*
- Gemdt Jan (nar. 1955) 712, 803*
- Grimmig Pavel (1923-2006) 201, 225, 301*
- Hassler Hans Leo (1564-1612) 321*
- Hebelka Vojtěch (1917-1981) 065, 101 B, 101 Rosu dejte, 124, 227, 309, 704 B, 717 B, 718, 811, 812, 819, 835, 913*
- Hlucháň Jan (1890-1959) 073, 209-216, 217, 220, 223, 302, 305, 317, 403, 406 B, 422 A, 517 A, 708 A, 713, 720, 724, 808, 824, 870 A, 930 B*
- Holain Ludvík (1843-1916) 067, 072, 101 C, 121, 123, 125, 218, 306, 310, 313, 315, 406 A, 421, 422 B, 510 B, 512, 513, 515, 516, 517 B, 518 A, 524, 701, 704 A, 710, 714, 716, 717 A, 719, 721, 722, 805, 810, 823, 829, 840, 911, 916, 923, 924, 925*
- Holík František (1913-1984) 085*
- Hradil Karel (1910-1979) 613, 649, 656, 657, 658, 668, 669*
- Humík Ilja (nar. 1922) 074*
- Kment Vít (1894-1954) 221, 222, 224, 226, 228, 401, 707, 809, 817, 828, 830 B*
- Korejs Bohuslav (nar. 1925) 521, 623, 642, 644, 653, 659, 664, 665, 667, 686, 697*
- Kozlovský Miroslav (1923-2003) 842*
- Kudr Karel (1914-1991) 101 A, 102-109, 122, 126, 304, 307, 318 B, 404, 409, 717 C, 914*
- Kunetka František (nar. 1945) 929*
- Louange et prière (1948) 319*
- Mach Stanislav (1906-1975) 405*
- Martinů Jan (1881-1940) 709, 723, 728, 931*
- Mička Zdeněk (nar. 1945) 075, 129, 423, 631, 632, 682, 694, 698 A, 698 B, 698 E, 705, 908*
- Můčka Ondřej (nar. 1979) 068, 506, 507, 508*
- Musil František (1852-1908) 314, 407, 424, 702, 711, 805, 806, 904, 912*
- Olejník Josef (1914-2009) 089, 219, 320, 411, 502, 509, 511 A, 621, 622, 641, 672, 681, 691, 698 D, 843, 844, 870 B, 930 C*
- Pokolánik Zdeněk (nar. 1935) 084, 322, 410, 505, 510 A, 519, 525, 601, 603, 611, 612, 629, 643, 645, 648, 651, 652, 655, 662, 663, 668, 673, 685, 695, 696, 813 A, 825, 827, 838, 841, 918, 926*
- Praporec (1948) 813 B*
- Pukl Josef (1921-2006) 311, 901, 905, 917*
- Redakce 128, 402 A, 425, 633, 692, 693, 698 C*
- Říhovský Vojtěch (1871-1950) 715, 932*
- Sehnal Jiří (nar. 1931) 130, 402 B, 818, 820, 906*
- Schneider-Trnavský Mikuláš (1881-1958) 523*
- Straka Adolf (1883-1960) 807, 922*

Strejc Jiří (nar. 1932) 706, 816
Suchý František (1858-1933) 83f
Sychra Josef Cyril (1859-1935) 839
Trolda Emilán (1871-1949) 412, 725
Trumpus Josef (1887-1975) 518 B, 802
Tugendlieb Vilémzslav (nar. 1926) 522
Ulman Oldřich (1951-2006) 845
Urban Olmar (1922-2004) 408, 514, 520, 830 A, 903, 930 A
Vodrážka Jaroslav (nar. 1930) 110-117, 127, 202-208
Vosyka Václav (1880-1953) 209-216, 303, 308, 921
Widormann Bedřich (1883-1951) 801

SEZNAM DOPROVODŮ

K POBOŽNOSTEM

065	Litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu	6	202
067	Litanie loretánská	7	203
068	Litanie ke všem svatým	374	204
072	Lide můj, slyš nářek Pána svého	10	205
073	Rozjímej, křesťane	12	206
074	První zastavení	14	207
075	Ježíši, tichý Beránku	15	208

DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

084	Nedělní nešpory	15	209
085	Mariánské nešpory	27	210
089	Modlitba před spaním	35	211

ADVENTNÍ PÍSNĚ

101 ABC	M ₁	Ejhle, Hospodin přijde	41	212
		<i>I. roráty</i>		213
102	M ₁	Mnozí spravedliví	45	214
103	M ₂	Vládce světa	47	215
104	M ₂	Panno blahoslavená	47	216
105	M ₃	Chvalme Boha vesele	48	217
106	M ₄	Vítej, milý Jezu Kriste	48	218
107	M ₄	Radostné to Děťátko	49	219
108	M ₄	Ty jsi, Kriste, Boží Syn	50	220
109	M ₅	Z milosti tak hojné	50	221

II. roráty

110	M ₁	Prolom, Pane, nebesa	51	222
111	M ₂	Všichni věrní křesťané	52	223
112	M ₂	Z hvězdy vyšlo slunce	53	224
113	M ₃	Před Pána vstupujem	54	225
114	M ₄	Zdráv buď, Pane, Jezu Kriste	54	226
115	M ₄	Požehnaný, velebný	55	227
116	M ₄	Jezu, skrytý v svátosti	55	228
117	M ₅	Rodičko Boží vznešená	56	
121	M ₁₂₃	Aj, slyšte znenadání	57	
122	M ₁₂₃	Co již dávní proroci	58	
123	M ₁₂₃	Ejhle, přijde Pán	59	
124	M ₁₂₃	Jak růže krásná	60	
125	M	Sešli, nebe, Spasitele	60	
126	M ₁₂₃	Vesele zpvejme	62	
127	M ₄	Zavítej k nám, Stvořiteli	63	
128	M ₁	Dej rosu, nebe nad námi (Rorate)	63	
129	M	Volá hlas	69	
130	M ₁₂₃	Z nebe posel vychází	70	
140		Zdráva buď, Panno Maria	308	

VÁNOČNÍ PÍSNĚ

201	Narodil se Kristus Pán	71	321
-----	----------------------------------	----	-----

Ke mši I

M ₁	Pojďte všichni k jesličkám	72
M ₂	Zvěstujem vám radost	73
M ₃	S pastýři teď o závod	74
M ₄	Vítej nám, Bože vířelý	74
M ₄	Vítej, milý Jezu Kriste	75
M ₅	Nastal přeradostný čas	75
M ₅	Čas radosti, veselosti	76

Ke mši II

M ₁	Spínilo se Písmo svaté	76
M ₂	V půlnoční hodinu	77
M ₃	Z nebe jsi přišel	78
M ₄	Všude radost	78
M ₄	Hvězda svítí nad Betlémem	79
M ₄	Z nebeské výsosti	80
M ₅	Přijď, ó milý Spasiteli	80
M ₅	Vítej, vítej, božské Dítě	81
M ₁₅	Kriste, světa Spasiteli	81
M	Náš Spasitel zvěstovaný	82
M ₁₅	Jdou zástupy věrných (Adeste, fideles)	83
	Chtíc, aby spal	84
M ₄₅	Místo Betléma	85
M ₁₂₃₄	Nesem vám noviny	86
M ₁₂₃₄	Poslouchejte, křesťané	86
M ₁₂₃	Tichá noc	87
M ₁₂₃	Veselé vánoční hody	88
	Vítaný buď, Ježíšku	88
M	Co to znamenati má	90
M ₄₅	Vánoční čas nastává	91

POSTNÍ PÍSNĚ

M	Ach, můj nejsladší Ježíši	92
M ₁₂₃	Dokonáno jest	93
M	Duše věrná	94
	Hořké muky	95
M ₁₂₃	Již jsem dost pracoval	96
M ₁₂₃	Když na kříži přel Spasitel	97
M ₁₂₃₄	Kristus, příklad pokory	98
M ₁₂₃	Křesťanská duše	99
M	Ó, Kriste, v tichý postní den	100
M ₁	Poděkujme Kristu Pánu	101
M ₁₂₃	Matka pláče	102
M ₁₂₃	Nedejme se k spánku svěsti	104
M	Přístup, duše, v zkroušenosti	105
M ₁₂₃	Stála Matka	106
M ₁	Svatý Bože	107
M ₁	Svatý Bože, svatý Silný	108
M ₁₂₃	Svatý kříží, tebe ctíme	108
	Kriste Králi, dárce spásy	110
	Já chtěl bych, Bože můj	111
M ₁	Ó slyš a shlédni k nám (Attende, Domine)	112
M	Ó hlavo těla církve	113
M	Před tvou tvář	114
		320
		321
		322

VELIKONOČNÍ PÍSNĚ

			522	M	Plníme, Kriste, troje přání	202
		<i>Velikonoční</i>	523	M	Ty jsi, Pane, v každém chrámě	203
401	M 1 5	Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz	116			
402 AB	M 1	Bůh všemohoucí	118			
403	M 1 2 3 4	Hle, vstal již z mrtvých	119			
404	M 1 2 3	Raduje se a vesel	120			
405	M	Rozlette se, zpěvy, vzhůru	121			
406 AB	M 1 2 3 4	Velikonoční oběti	122			
407		Vesol se, nebes Královno	123			
408	M 1	Vstalt' jest této chvíle	124			
409	M	Základ církve pevná skála	124			
410	M	Aleluja, církev zpívá	127			
411	M 1 2 3	Aleluja, Zazpívej církví (O filii)	128			
412	M 1 2 1	Třetího dne vstal Stvořitel	129			
413	M 1 2 3 4	Žijel Kristus povstal z hrobu	130			
		<i>Nanobovstoupení</i>				
415	M	Vstoupil Pán v slávu nebeskou	131			
		<i>Svatodušní</i>				
421	M	Kristus seslal Těšitele	132			
422 ABC	M 2	Přijď, ó Duchu přesvatý - Svátý Duchu, sestup k nám	134			
423	M 2	Přijď, Tvůrce Duchu Svátý	136			
424	M	Sestup na nás, Duchu Svátý	136			
425	M	Ty Boží lásko	138			
		ZPĚVY KE MŠI A OBECNÉ MEŠNÍ PÍSNĚ				
		<i>Ordinaria</i>				
502		Ordinarium J. Olejníka	140			
503		Ordinarium K. Břízy	145			
504		Ordinarium P. Ebena	150			
505		Ordinarium Z. Pololánka	155			
506		Credo I	376			
507		VIII De angelis	379			
508		XI Orbis factor	382			
509		Missa mundi	167			
		<i>Obecné mešní písně</i>				
510 A	M 1	Pokrop mě yzopem	173			
510 B	M 1	Rač yzopem mě pokropit	174			
511 A	M 1	Viděl jsem pramen vody	175			
511 B	M 1	Pojď, kajlčníku, před oltář	176			
512	M	Bože, před tvou velebností	177			
513	M	Hleď, mocný Hospodine	178			
514	M	Hospodine, všech věcí Pane	180			
515	M	Jako dítky k Otci svému	187			
516	M	Na své tváře padáme	188			
517	M	Pozdvihni se, duše, z prachu	190			
518 AB	M	Shlédni, Bože	192			
519	M	Buďte bdělí (eschatologická)	194			
520	M	Hospodine všemohoucí	196			
521	M	Pane, chci být jako ty (pro děti)	201			
					<i>ŽALMY S ODPOVĚDÍ</i>	
					<i>Advent</i>	
			601		Pane, přijď	208
			602		Pane, ukaž nám své milosrdenství	209
			603		Vězte, že blízko je	210
			604		K tobě pozvedám	211
					<i>Vánoce</i>	
			611		Dnes jsme viděli	212
			612		Uzfely všechny končiny země	213
			613		Budou se ti klanět	214
					<i>Velikonoce</i>	
			621		Aleluja	215
			622		Aleluja	216
			623		Aleluja	217
			624		Bůh nás obnovil	218
			625		Pán povstal z hrobu	219
			626		Sešli Ducha svého	220
			627		Toto je den	221
			628		Jásejte Bohu	222
			629		Bůh se vznášel	223
					<i>Kristus - Eucharistie</i>	
			631		Kristus vítězí	224
			632		Kristus mezi námi	225
			633		Okuste a vizte	226
					<i>Maria a svatí</i>	
			641		Mé srdce jásá	227
			642		Buď veleben Hospodin	228
			643		Slyš, dcero	229
			644		Velebí má duše	230
			645		Všude na zemi (apoštoloé)	232
			646		Do tvých rukou (mučedníci)	232
			647		Jděte do celého světa (duchovní pastýři)	233
			648		Bláze každému (svatí a světci)	234
			649		Má duše, chval (svatí a světci)	235
					<i>Díky - Chvála - Důvěra</i>	
			651		Zpívejte Hospodinu	236
			652		Chváleme tě, Pane	237
			653		Všechno, co žije	238
			654		Na tebe spoléhám	239

655	Milosrdný a milostivý	240	711	M 1,5	Kde jsi, Jezu	274	
656	Oslavujte Pána	241	712	M 4,5	Klaním se ti vroucně	276	
657	Hospodin je mé světlo	242	713	M 5	Na kolena padejme	276	
658	Má duše žízní	243	714	M 4	Ó pokrme pocestných	277	
659	Budu velebit	244	715	M	Ó Srdce Páně, archo naší spásy	278	
	<i>Kající - Prosby</i>		716	M 5	Pojďte uctít poklonou	280	
661	Z hlubin volám k tobě	245	717 ABC	M 1,5	Síone, chval Spasitele	280	
662	Pamatuj, Pane	246	718	M 5	Skrytý Bože	283	
663	Vyslyš nás, Hospodine	247	719	M 4	Svatý, svatý	283	
664	Pane, smíjuje se, neboť jsme zhřešili	248	720	M 4	Útěcho duše mé	284	
665	Nevzpomínej Pane	248	721	M 4	Vítej nám, Hoste přemilý	284	
666	Hospodin je blízko	249	722	M 4	Vítej, vítej	286	
667	Když dnes uslyšíte	250	723	M 4,5	Vzhůru, srdce	287	
668	Buď se mnou, Pane	251	724	M 4,5	Zde nebeská je mana	288	
669	U Pána je slitování	252	725	M 4,5	Zdráv buď, Chlebe	288	
	<i>Za zemělé</i>		726	M 4	Hledám, kde bydlíš, Pane (pro děti)	289	
671	Odpočinutí věčné	253	727	M 4,5	Kde jsi, můj Ježíši	290	
672	Pán je můj pastýř	254	728	M 1,5	Ó Srdce Páně nejsvětější	290	
673	Hospodin je můj pastýř	254					
	<i>Různé</i>				PÍSNĚ O PANNĚ MARIÍ A SVATÝCH		
681	Kde je opravdová láska	255	801	M 1,2,3	<i>Mariánské</i> Budiž vděčně velebena	291	
682	Světlo k osvícení pohanů	256	802	M 1,2,3	Chválu vzdejme, ó křesťané	292	
683	Pane, smiluj se a sjednot' nás	256	803	M 1,2,3	Jako ta růžička krásná	293	
684	Slova tvá, Pane	257	804	M 1,2,3	K nebesům dnes zalet' písni	294	
685	Jsmo jeho lid	258	805	M 1,2,3	Maria, Maria	296	
686	Do domu Hospodinova	259	806	M 1,2,3	Máti Páně přesvatá	297	
	<i>Verš před evangeliem</i>		807	M 1,2,3	Matko Boží, neslycháno	298	
691	Aleluja	260	808	M 1,2,3	Matko přesvatá	300	
692	Aleluja	260	809	M 1,2,3	Ó Maria, Boží Máti	301	
693	Aleluja	260	810	M	Ó Maria, útočiště naše	302	
694	Aleluja, aleluja	261	811		Slyš, jaký to nad fekou	303	
695	Aleluja, aleluja, aleluja	261	812	M 1,2,3	Tisíckrát pozdravujem tebe	304	
696	Chvála tobě, Kriste (v době postní)	261	813 AB	M 5	Velebí má duše	305	
697	Chvála tobě, Kriste (v době postní)	262	814		Zdráva buď, nebes Královno (růžencová)	306	
698 AB	Společný nápěv pro jednodílnou odpověď a žalm	262	815		Zdráva buď, Panno Maria	308	
698 CDE	Společný nápěv pro dvoudílnou odpověď a žalm	263	816	M 1,2,3	Zdravas, hvězdo spanilá	308	
	PÍSNĚ K PÁNU JEŽÍŠÍ		817	M 1,2,3	Zdravas Maria! Anděl Páně z nebe	310	
701	M 4,5	Andělský chleba	264	818	M 1,2,3	Buď zdráva, panon koruno	311
702	M 1,5	Ať Srdci Ježíšovu	264	819		Jakou to vůni dýchá zem	312
703	M 4,5	Buď slaven, mocný Králi	265	820	M 1,2,3	Vychvalujme veselo	313
704		Chvalte, ústa	266			<i>K svatým</i>	
705		Pange, lingua	268	821	M	Dělníku Boží (k sv. Josefu)	314
706	M 1	Jezu Kriste, štědrý kněže	269	822	M 1,2,3	Jak se moudrost Boží (k sv. Josefu)	315
707	M 1,2,3	Ježíši, Králi	270	823	M 1,2,3	Zdráv buď, strážce (k sv. Josefu)	316
708 AB	M 1,4	Ježíši, tebe hledám	271	824	M 1,2,3	Já jsem si vyvolil (k sv. Anně)	316
709	M 1,5	K nebesům se orla vzletem	273	825	M 1,2,3	Jak červánky ohlašují ráno (k sv. Anně)	318
710	M 1,4	K svátku tajemnému	274	826	M 1,2,3	Od sítí tvých (k sv. Petru)	318
				827	M	Vyvolil si apoštoly (k sv. apoštolům)	319

828	M ₁₂₃	Bože, co ráčil (k sv. Cynlu a Metodějovi)	320	906		Buď Bohu chvála (ke křtu)	348
829	M	Ejhlo, oltář (k sv. Cynlu a Metodějovi)	322	907	M ₅	Chvalte Pána, chvalte (píseň sv. Františka)	349
830 AB		Svatý Václave	324	908	M ₄₅	Chvalte Pána, všichni lidé	349
831	M	V zemi věrných Čechů (k sv. Václavu)	328	909	M ₅	Nejvyšší a mocný	350
832	M ₁₂₃	Ještě než vzpjal se první chrám (k sv. Ludmile)	330	910	M ₂	Otče náš, milý Pane (před kázáním)	351
833	M ₁₂₃	Ty, jonž jsi slavná koruna (k sv. Vojtěchovi)	331	911	M ₁	Hospodine, mocný kráči (prosebná)	352
834	M ₁₂₃	Lid český (k blah. Zdislavě)	331	912	M	Přísný soudce (prosebná za úrodu)	353
835	M ₁₂₃	Vroucně vzýván (k sv. Janu Nepomuckému)	332	913		Bůh ti tento život dá (misijní, kající)	354
836	M ₁₂₃	Radosnou píseň (k sv. Anožce)	331	914	M	O hojné požehnání (svatební)	355
838	M ₁	Svatým bratřím chvály znějí (po sloce k českým patronům)	334	916	M	Buď ve svátosti (k posvěcení chrámu)	356
839	M	K oltáři Páně (k českým patronům)	336	917	M	Bože všemocný a vládny (k posvěcení chrámu)	357
840	M ₁₂₃	Všichni Boží vyvolení (ke všem svatým)	338	918	M	Bože, věrným zemělým (ke mši za zemělé)	358
841	M	Kolik svatých zdobí nebe (k svatým obecně)	339	921	M	Matičko Kristova (za zemělé)	359
842	M	Prolití krve (k mučedníkům)	340	922	M	Ó Bože, k prosbám lidu (ke mši za zemělé)	360
843	M	Pane žní (k duchovním pastýřům)	340	923	M	Odpočíte v pokoji (za zemělé)	361
844	M	Bůh je láska (k pannám a řeholníkům)	341	924	M	Při tvé lásce neslýchané (ke mši za zemělé)	362
845	M	Vždy žena budiž chválena (k ženám)	342	925	M	Zpívejme píseň naděje (pohřební)	362
870 ABC		Anděle Boží	386	926		Dej mi, Pane, bdělé srdce (modlitba sv. Tomáše)	363
		PRÍLEŽITOSTNÉ PÍSNĚ		927	M ₅	Učň mě, Pane, nástrojem (modlitba sv. Františka)	364
901		Bliž k tobě, Bože můj	343	928	M ₅	Vezmi si, Pane (modlitba sv. Ignáce)	364
902	M ₅	Chvalme Hospodáře všehomíra	344	929	M ₅	Hospodine, pomiluj ny	366
903	M ₅	S námi je Bůh náš	345	930 ABC		Tam, kde strmí církve skála	368
904	M ₁₂₃	Tvůrce mocný	346	931		Bože, chválíme tebe	370
905		Ty mocný, silný, veliký	347	932 A		Tebe, Bože, chválíme	372
				932 B		Ambrosiánský chvalozpěv	369

Varhanní doprovod kancionálu

Jako svou 13. publikaci vydala
MUSICA SACRA
 Brno 2009
 2. vydání

Redakčně připravili PhDr. Karel Cikrle a PhDr. Willi Türk
 Sazba doplněných částí Svatava Holíková a MgA. Ondřej Můčka

Tisk: www.WEGA.cz

ŽALMY S ODPOVĚDÍ
ABECEDNÍ SEZNAM ODPOVĚDÍ

V závorce jsou odpovědi ve verzi nejnovějších lekcionářů, pokud se v prvních slovech výrazně liší od našeho textu.

621 Aleluja, aleluja, aleluja	665 Nevzpomínej, Pane, na naše hříchy
622 Aleluja, aleluja	671 Odpočinuti věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí
623 Aleluja, aleluja, aleluja	633 Okuste a vzte, jak dobrý a sladký je Pán
691 Aleluja	(652 Oslavujeme tě, Pane, neboť podivuhodná jsou tvoje díla)
692 Aleluja	656 Oslavujte Pána, neboť je dobrý
693 Aleluja	662 Pamatuj, Pane, na své milosrdenství a na svou věrnost
694 Aleluja, aleluja	672 Pán je můj pastýř, nic mi nescházi
695 Aleluja, aleluja	625 Pán povstal z hrobu, aleluja
648 Blaze každému, kdo se bojí Hospodina	601 Pane, přijď a vysvobď nás!
(666 Blízko je Pán těm, kdo ho vzývají)	683 Pane, smiluj se a sjednot' nás ze všech národů světa
668 Buď se mnou, Pane, v mé tísní	664 Pane, smiluj se, neboť jsme zhněšili proti tobě
642 Buď veleben Hospodin, nyní i navěky	(684 Pane, tvá slova jsou duch a jsou život)
613 Budou se ti klanět, Hospodine, všechny národy země	602 Pane, ukaž nám své milosrdenství a dej nám svou spásu
659 Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi	(601 Přijď, Pane, a spas' nás)
624 Bůh nás obnovil k novému životu, aleluja	(662 Rozpomeň se, Pane, na svoji věrnost a na svoje milosrdenství)
629 Bůh se vznáší za jásotu, Hospodin vystupuje za hlavou trub	684 Slova tvá, Pane, jsou duch a život
611 Dnes jsme viděli tvou slávu, Pane	643 Slyš, dcero, pohleď a naslouchej!
686 Do domu Hospodinova půjdeme s radostí	(664 Smiluj se, Pane, neboť jsme zhněšili)
646 Do tvých rukou, Pane, poručím ducha svého	682 Světlo k osvětlení pohanů a k slávě tvého izraelského lidu
666 Hospodin je blízko všem, kdo ho vzývají	627 Toto je den, který učinil Pán, jásejme a radujme se z něho!
657 Hospodin je mé světlo a má spása	669 U Pána je slitování, hojně je u něj vykoupení
(655 Hospodin je milosrdný a milostivý)	612 Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha
673 Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám	(649 Veleb, má duše, Hospodina)
696 Chvála tobě, Kriste, Králi věčné slávy	644 Velebí má duše Pána
697 Chvála tobě, Kriste, Králi věčné slávy	603 Vězte, že blízko jest nebeské království, právě včas přichází
652 Chválíme tě, Pane, neboť jsou úžasná tvoje díla	653 Všechno, co žije, ať chváli Hospodina
628 Jásejte Bohu, všechny země! Aleluja	645 Všude na zemi pronikl jejich hlas
647 Jděte do celého světa a hlásejte evangelium	663 Vyslyš nás, Hospodine, zachraň nás!
685 Jsme jeho lid a stádece jeho pastvy	661 Z hlubin volám k tobě, Hospodine, Pane, vyslyš hlas můj
604 K tobě pozvedám svou duši, Hospodine	651 Zpívejte Hospodinu novou píseň
681 Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh	
667 Když dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte srdce svá!	
632 Kristus mezi námi, aleluja	
631 Kristus vítězí, Kristus kraluje, Kristus vládne všem	
649 Má duše, chval Hospodina	
658 Má duše žizní po tobě, můj Bože!	
641 Mé srdce jása v Bohu, mém spasiteli	
655 Milosrdný a milostivý je Hospodin	
654 Na tebe spoléhám, kéž nejsem zahanben	

SEZNAM ŽALMŮ A KANTIK

Číslování žalmů je podle hebrejské bible a Nové Vulgáty; v závorce je tradiční číslování podle Septuaginty a Vulgáty.

Žalm	Čís.	Žalm	Čís.
16 (15)	622	96 (95)	611
19 (18)	645, 684	98 (97)	612, 651
22 (21)	623	100 (99)	685
23 (22)	672, 673	102 (101)	663
25 (24)	604, 654, 662	103 (102)	649, 652, 655
27 (26)	624, 657	104 (103)	626
31 (30)	646	105 (104)	656
34 (33)	632, 633, 683	117 (116)	631, 647
45 (44)	643	118 (117)	621, 625, 627
47 (46)	629	122 (121)	686
51 (50)	664, 665	128 (127)	648
63 (62)	658	130 (129)	661, 669
65 (64)	671	145 (144)	659, 666
66 (65)	628	146 (145)	601
72 (71)	613	1 Sam 2	641
84 (83)	642	Dan 3	653
85 (84)	602	Lk 1, 46–55	644
91 (90)	668	Lk 2	682
95 (94)	667	Liturgie Zel. čtvrtku	681

SPOLEČNÉ ODPOVĚDI A SPOLEČNÉ ŽALMY S ODPOVĚDÍ

Responsoriální žalm se má zpívat a je žádoucí, aby každá odpověď měla svůj vlastní nápěv. Proto kancionál přináší ve shodě s lekcionáři:

1. Společné odpovědi (jsou označeny *), jejichž zpěv u příslušných žalmů může nahradit vlastní odpověď (např. odpověď 601 může nahradit kteroukoli odpověď žalmů v době adventní atd.). Žalm se pak zpívá na nápěv uvedený u společné odpovědi.

2. Společné responsoriální žalmy (všechny neoznačené), jejichž zpěv může nahradit příslušný vlastní responsoriální žalm (např. č. 602 a 604 mohou nahradit kterýkoli responsoriální žalm v době adventní atd.). Publikace Zpěvy s odpověďmi křtu vydá na Sekretariátem ČLK 1984 k těmto společným responsoriálním žalmům, které uvádějí lekcionáře, přidává ještě další; jsou označeny +.

Když se responsoriální žalm zpívá, je možné nahradit vlastní responsoriální žalm některým jiným, který má podobný charakter.

V době adventní

- * 601 Pane, přijď
- 602 Pane, ukaž nám své milosrdenství
- 604 K tobě porvedám

Křest

- 633 Okuste a vize
- 657 Hospodin je mé světlo
- 673 Hospodin je můj pastýř
- + 624 Bůh nás obnovil

V době vánoční

- * 611 Dnes jsme viděli
- 612 Užfely všechny končiny země
- 613 Budou se ti klanět (po Zjevení Páně)

Břímování

- 626 Sešli Ducha svého
- 659 Budu velebit
- 673 Hospodin je můj pastýř

V době postní

- * 662 Pamätuj, Pane
- 664 Pane, smiluj se, neboť jsme zhrěšili
- 668 Buď se mnou, Pane
- 669 U Pána je slitování

Svatba

- 633 Okuste a vize
- 648 Blaze každému
- 655 Milosrdný a milostivý

V době velikonoční

- * 621 Aleluja
- * 622 Aleluja
- * 623 Aleluja
- 627 Toto je den
- 628 Jásejte Bohu
- 629 Bůh se vznáší (po Nanebevstoupení Páně)

Pohřeb

- 658 Má duše žizní
- 673 Hospodin je můj pastýř
- 688 Do domu Hospodinova
- + 624 Bůh nás obnovil
- + 654 Na tebe spoléhám
- + 661 Z hlubin volám k tobě
- + 671 Odpočinuť věčně

V liturgickém mezidobí

- * 651 Zpívejte Hospodinu (k žalmům chvály)
- * 653 Všechno, co žije (k žalmům chvály)
- * 656 Oslavujte Pána (k žalmům chvály)
- * 655 Milosrdný a milostivý (k žalmům prosebným; I společný žalm s odpovědí)
- * 663 Vyslyš nás, Hospodine (k žalmům prosebným)
- * 666 Hospodin je blízko (k žalmům prosebným)
- 633 Okuste a vize
- 657 Hospodin je mé světlo
- 658 Má duše žizní
- 659 Budu velebit
- 667 Když dnes uslyšíte
- 684 Slova tvá, Pane
- 685 Jsme jeho lid
- 686 Do domu Hospodinova (poslední týdny)

Posvěcení kostela

- 686 Do domu Hospodinova

Panna Maria

- 641 Mé srdce jásá
- 642 Buď veleben Hospodin
- 643 Slyš, dcero

Svatí

- 646 Do tvých rukou (mučedníci)
- 647 Jděte do celého světa (duchovní pastýři)
- 673 Hospodin je můj pastýř (duchovní pastýři)
- 684 Slova tvá, Pane (učitelé církve)
- 633 Okuste a vize (svatí a světci)
- 648 Blaze každému (svatí a světci)
- 649 Má duše, chval (svatí a světci)

ABECEDNÍ SEZNAM PÍSNÍ A ZPĚVŮ

(Mimo odd. 600 – Žalmy s odpovědí)

Čís.	Str.	Čís.	Str.
219	Adeste, fideles	83	515 Jako dítky k Otci svému
301	Ach, můj nejsladší Ježíši	92	803 Jako ta růžička krásná
121	Aj, slyšte znenadání	57	819 Jakou to vůni dýchá zem
410	Aleluja, církev zpívá	127	219 Jdou zástupy věrných
411	Alleluia. O filii	128	910 Jeden Pán
411	Aleluja. Zaspívej, církví	128	832 Ještě než vzpjál se první chrám
401	Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz	116	706 Jezu Kriste, štědrý kněze
	Ambrosiánský chvalo zpěv	369	116 Jezu, skrytý v svátosti
870	Anděle Boží	386	707 Ježíši, Králi
701	Andělský Chlebe	264	708 Ježíši, tebe hledám
320	Attende, Domine	112	075 Ježíši, tichý Beránku
702	Ať Srdci Ježíšovu	264	305 Již jsem dost pracoval
901	Blíž k tobě, Bože můj	343	804 K nebesům dnes zalet' písní
828	Bože, cos ráčil	320	709 K nebesům se orla vzletem
932	Bože, chválíme tebe	370	839 K oltáři Páně
512	Bože, před tvou velebností	177	710 K svátku tajemnému
921	Bože, věrným zemřelým	358	711 Kde jsi, Jezu
918	Bože všemocný a vlivný	357	727 Kde jsi, můj Ježíši
906	Buď Bohu chvála	348	306 Když na kříži pněl Spasitel
703	Buď slaven, mocný Králi	265	712 Klaním se ti vroucně
917	Buď ve svátosti	356	841 Kolik svatých zdobí nebe
818	Buď zdráva, panen koruno	311	318 Knste Králi, dárce spásy
801	Budiž vděčně velebena	291	217 Knste, světa Spasiteli
519	Budte bdělí	194	307 Kristus, příklad pokory
844	Bůh je láska	341	421 Kristus seslal Těšitele
914	Bůh ti tento život dal	354	308 Křesťanská duše
402	Bůh všemohoucí	118	834 Lid český
122	Co již dávní proroci	58	072 Lide můj, slyš nářek Pána svého
227	Co to znamenati má	90	065 Litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
506	Credo I	376	068 Litanie ke všem svatým
208	Čas radosti, veselosti	76	067 Litanie loretánská
507	De angelis	379	805 Maria, Maria
927	Dej mi, Pane, bdělé srdce	363	085 Mariánské nešpory
128	Dej rosu, nebe nad námi	63	806 Máti Páně přesvatá
821	Dělníku Boží	314	922 Matičko Kristova
302	Dokonáno jest	93	311 Matka pláče
303	Duše věrné	94	807 Matko Boží, neslycháno
101	Ejhle, Hospodin přijde - Rosu dejte	41	808 Matko přesvatá
829	Ejhle, oltář	322	509 Missa mundi
123	Ejhle, přijde Pán	59	221 Místo Betléma
403	Hle, vstal již z mrtvých	119	102 Mnozí spravedliví
513	Hleď, mocný Hospodine	178	089 Modlitba před spaním
726	Hledám, kde bydlíš, Pane	289	713 Na kolena padejme
304	Hořké muky	95	516 Na své tváře padáme
912	Hospodine, mocný Králi	352	201 Narodil se Kristus Pán
930	Hospodine, pomiluj ny	366	207 Nastal přeradostný čas
514	Hospodine, všech věcí Pane	180	218 Náš Spasitel zvěstovaný
520	Hospodine všemohoucí	196	312 Nedejme se k spánku svěsti
213	Hvězda svítí nad Betlémem	79	084 Nedělní nešpory
220	Chlíc, aby spal	84	909 Nejvyšší a mocný
105	Chvalme Boha vesele	48	222 Nesem vám noviny
902	Chvalme Hospodáře všehomíra	344	923 Ó Bože, k prosbám lidu
907	Chvalte Pána, chvalte	349	321 Ó hlavo těla církve
908	Chvalte Pána, všichni lidé	349	916 Ó hojně požehnání
704	Chvalte, ústa	266	309 Ó Kriste, v tichý postní den
802	Chválu vzdejte, ó křesťané	292	809 Ó Maria, Boží Máti
319	Já chtěl bych, Bože můj	111	810 Ó Maria, útočiště naše
824	Já jsem si vyvolil	316	714 Ó pokrme pocestných
825	Jak červánky ohlašují ráno	318	320 Ó slyš a shlédni k nám
124	Jak růže krásná	60	715 Ó Srdce Páně, archo naší spásy
822	Jak se moudrost Boží	315	728 Ó Srdce Páně nejsvětější

Čís.		Str
826	Od síti tvých	318
924	Odpočiňte v pokoji	361
508	Orbis factor	382
502	Ordinarium J. Olejníka	140
503	Ordinarium K. Břizy	145
504	Ordinarium P. Ebena	150
505	Ordinarium Zd. Pololánika	155
911	Otče náš, milý Pane	351
521	Pane, chci být jako ty	201
843	Pane žní	340
705	Pango, lingua	268
104	Panno blahoslavená	47
522	Přijímá, Kriste, tvoje přání	202
310	Poděkujme Kristu Pánu	101
511	Pojď, kajčnicku, před oliv	176
716	Pojďte uctít poklonou	280
202	Pojďte všichni k jesličkám	72
510	Pokrop mě yzopem	173
223	Poslouchejte, křesťané	86
517	Pozdvihni se, dušo, z prachu	190
115	Požehnaný, velebný	55
842	Prolití krve	340
110	Prolom, Pane, nebesa	51
074	První zastavení	14
113	Před Pána vstupujem	54
322	Před tvou tvář	114
925	Při tvé lásce neslýchané	362
422	Přijď, ó Duchu přesvatý	134
215	Přijď, ó milý Spasiteli	80
423	Přijď, Tvůrce Duchu Svatý	136
913	Přísňý soudce	353
313	Přístup, duše, v zkroušenosti	105
510	Rač yzopem mě pokropit	174
107	Radostné to Děťátko	49
836	Radostnou píseň	331
404	Raduj se a vesel	120
117	Rodičko Boží vznešená	56
128	Rorate, coeli	63
073	Rozjímej, křesťane	12
405	Rozlejte se, zpěvy, vzhůru	121
903	S námi je Bůh náš	345
204	S pastýři teď o závod	74
424	Sestup na nás, Duchu Svatý	136
125	Sešli, nebe, Spasitele	60
518	Shlédni, Bože	192
717	Sióne, chval Spasitele	280
718	Skrytý Bože	283
811	Slyš, jaký to nad řekou	303
209	Spínilo se Písmo svaté	76
314	Stála Matka	106
315	Svatý Bože	107
316	Svatý Bože, svatý Silný	108
422	Svatý Duchu, přístup k nám	135
317	Svatý kříži, tebe ctíme	108
719	Svatý, svatý	283
830	Svatý Václave	324
838	Svatým bratřím chvály zněj	334
931	Tam, kde stíní cirkve skála	368
932	Tebe, Bože, chválíme	372
224	Tichá noc	87

Čís.		Str
812	Tisíckráté pozdravujem tebe	304
412	Třetího dne vstal Stvořitel	123
904	Tvůrce mocný	346
425	Ty Boží lásko	138
833	Ty, jenž jsi slavná koruna	301
108	Ty jsi, Kriste, Boží Syn	50
523	Ty jsi, Pane, v každém chrámě	203
905	Ty mocný, silný, veliký	347
928	Učíň mě, Pane, nástrojem	364
720	Utěcho duše má	284
524	V posvátné účtě klekáme	204
210	V půlnoční hodinu	77
831	V zemi věrných Čechů	328
228	Vánoční čas nastává	91
813	Velebí má duše	305
406	Velikonoční oběti	122
225	Veselé vánoční hody	88
126	Veselé zpíváme	62
407	Vesel se, nebes Královno	123
929	Vozmi si, Pane	364
511	Viděl jsem pramen vody	175
226	Viláný buď, Ježíšku	88
106	Vítej, milý Jezu Kriste (adventní)	48
206	Vítej, milý Jezu Kriste (vánoční)	75
205	Vítej nám, Bože vtělený	74
721	Vítej nám, Hoste přemilý	284
722	Vítej, vítej	286
216	Vítej, vítej, božské Dítě	81
103	Vládce světa	47
129	Volá hlas	69
835	Vroucné vzývání	332
408	Vstalť jest této chvíle	124
415	Vstoupil Pán v slávu	131
840	Všichni Boží vyvolení	338
525	Všichni jsme děti	206
111	Všichni věrní křesťané	52
212	Všude radost	78
820	Vychvalujme vesele	313
827	Vyvolí si apoštoly	319
723	Vzhůru, srdce	287
845	Vždy žena	342
112	Z hvězdy vyšlo slunce	53
109	Z lásti tak hojné	50
211	Z nebe jsi přišel	78
130	Z nebe posel vychází	70
214	Z nebeské výsosti	80
409	Základ cirkve pevná skála	124
127	Zavítej k nám, Stvořiteli	63
724	Zde nebeská je mana	288
725	Zdráv buď, Chlebe	288
114	Zdráv buď, Pane, Jezu Kriste	54
823	Zdráv buď, strážce	316
814	Zdráva buď, nebes Královno	306
815	Zdráva buď, Panno Mana	308
816	Zdravas, hvězdo spanilá	308
817	Zdravas, Mana! Anděl Páně z nebe	310
926	Zpíváme píseň naděje	362
203	Zvěstujem vám radost	73
413	Zjeť Kristus povstal z hrobu	130